

శ్రీవిద్యా హృదయము

యోగినీ హృదయమునకు తెలుగు వ్యాఖ్య

సువర్ణఘంటాకంకణ, శ్రీవిద్యారత్నాకర, శ్రీవిద్యావిశారద

శ్రీ క్రోవి పారసారథి

శ్రీవిద్యా ద్వాదశయము

(యోగినీ హృదయమునకు తెలుగు వ్యాఖ్య)

గ్రంథకర్త :

సువర్ణఘంటాకంకణ

శ్రీవిద్యా రత్నాకర, శ్రీవిద్యా విశారద

శ్రీ క్రోవి పార్థసారథి

ప్రతులకు

శివకామేశ్వరి గ్రంథమాల

41-22/4-36, భ్రమరాంబాపురం,

విజయవాడ - 520 013. ఫోన్ : 522824

శ్రీబిషా వ్యాదయము

గ్రంథకర్త :

శ్రీ క్రోవి పార్థసారథి

23-11/1-10/2, దేవీ నిలయం,

ఓగిరాలవారి వీధి,

సత్యనారాయణపురం,

విజయవాడ - 520 011.

ఫోన్ : 530672

హక్కులు : క్రోవి మంజూషకు చెందుతాయి.

టైటిల్ డిజైన్ : పి. రాము

వెల : రూ. 75-00

ప్రతులకు :

శివకామేశ్వరి గ్రంథమాల

41-22/4-36, భ్రమరాంబాపురం

కృష్ణలంక, విజయవాడ - 520 013.

ఫోన్ : 522824

ముద్రణ :

విద్యలా ఆఫ్ సెట్ ప్రెస్

గాంధీ నగర్ విజయవాడ - 3.

ఫోన్ : 574828

పుణతులు

ఇది అదైవత సిద్ధింపట ప్రతిపాదిత శ్రీవిద్య స్రుంధము. నిరొకరుడు, నిర్గుణ స్వరూపుడు అయిన పరబ్రహ్మ జగత్తులో శ్రీవిద్య వైది కోసము, భక్తులైన సాధకుల కోర్కెలు తీర్చుటం కోసము 'యోగిన్ తృవయా'న్ని పరమేశ్వరికి ఉపదేశిస్తాడు. ఇక్కడ యోగిని అంటే సాక్షాత్తు ఆ పరమేశ్వరియే. ఆ యోగిని తృవయానికి నేను వ్రాసిన తెలుగు వ్యాఖ్యయే 'శ్రీవిద్య తృవయము'.

ఇది మొత్తం మూడు భాగాలుగా ఉంటుంది. 1. చక్ర సంకేతము
2. మంత్ర సంకేతము 3. ప్రాణి సంకేతము.

మొదటి భాగంలో శ్రీచక్రం అంటే ఏమిటి ? దెని వ్రాముఖ్యత ఏమిటి ? చక్రత్వత్తి ఎలా జరిగింది ? సృష్టి చక్రము, స్థితి చక్రము, సంహార చక్రముల వివరాలు, చక్రంలోని వివిధ ఆవరణలు, వెటిలోని దేవతలు, శరీరంలో శ్రీచక్ర భావన, ఇందువు, అర్థ చంద్రము, రోదని, నాదము, నాదిస్తము, శక్తి, వైశ్విక, సుమన, ఉన్నన, శ్రీచక్ర ప్రాణులు అధికారులెవరు ? లింగ స్వరూపాలు, కామకళి స్వరూపము, కామేశ్వరి ఆయుధాలు, తురియ ఇందు స్వరూపము, మువ్వులు వెటి వివరణ, నవయోగులు, సమష్టి చక్రభావన, శ్రీచక్ర ప్రాణి ఫలం వివరించబడ్డాయి.

రెండవ భాగంలో పంచదశీ మతోమంత్రము, మంత్రార్థాలు, శివశక్తుల స్వరూపము, మంత్ర జగత్తుల లిక్యము, పరదేవత అవయవత్వము, పంచభూతముయత్వము, తొకారెదుల భూత గుణత్వము, షష్టింశతశ్చిలు, శబ్దపంచతత్వము, స్వర్ణ చతుష్టయము, రూపత్రయము, రసద్వయము, గంధము, పంచదశికి సర్వమంత్ర సమన్వయత్వము, భావార్థము, సంత్రుదయార్థము, నిగర్భార్థము, కౌకార్థము, సర్వరతొస్యార్థము, మతోతశ్చార్థములు వివరించబడ్డాయి.

మోడల భాగంలో నిత్యపూజ, వైమిశ్రిక పూజ, శ్రీచబ్బర్షన, గణేశన్యాయము, రాశిన్యాయము, గ్రహాన్యాయము, యోగినీ న్యాయము, నక్షత్ర న్యాయము, పిత న్యాయము, శ్రీచక్ర సృష్టి న్యాయము, లయన్యాయము, కలశస్థాపన, సాహస్యార్ఘ్య ప్రాత, విశేషార్ఘ్యప్రాత, గురుపంక్తి పూజ, మోడు రకాల తోమాలు, నవోపరణ పూజ, బ్రాహ్మి మొదలైన యోగినుల పూజ, చంద్రోత్సవ అర్ఘ్య, కాలవిభవము, తత్త్వ విభవము, వైమిశ్రి కార్ఘ్య, కులాచారము, గురుపూజ, వేదీన్యాయము, ఉద్వోసన, బలి, శ్రీచక్ర, పరమేశ్వరి పూజి ఫలములు వివరించబడ్డాయి.

ఆస్తికులు, ప్రత్యేకింతు పరమేశ్వరి భక్తులకు, వేదీ ఉపాసకులకు ఇది అత్యంత ప్రామాణికమైన గ్రంథము. శ్రీవిద్యోపాసకులందరూ చదివి తీరవలసిన గ్రంథముది. ఈ గ్రంథ రచనలో నాకు అన్ని విధాల తన సహకారముందింతు నన్ను ప్రోత్సహించిన నా అర్థింగి శ్రీమతి రమాదేవికి కృతజ్ఞతలు.

ఈ గ్రంథానికి శ్రీమతులు పంపిన పితోధిపతులందరూ నా పాపిభవందనలు తెలియచేస్తున్నాను.

సాహస్య వానప్రస్థానికి కూడా అర్థం కాలినే తలంపుతో వ్రాసిన ఈ గ్రంథాన్ని సాధకులూ, పరమేశ్వరి భక్తులూ, పండితులూ అందరూ ఆదరిస్తారని ఆశిస్తూ

ప్రమాణినామ సంవత్సర
వార్షికోప శుద్ధ పంచమి

13-12-1999

బుధులన విధేయుడు

శ్రీని వార్షసారధి

జ్యోతిష విజ్ఞానపీఠం, విజయవాడ,
'శ్రీవిద్యారహస్యం' గ్రంథావిష్కరణ

గ్రంథకర్త: పద్మావతి సువర్ణపాఠశాల, కలస్తూర్, స్యామి 'పాసదేవానందగిరి'

Phone : 2707 (Tenkasi)

HIS HOLINESS JAGADGURU
SRI SIVA CHIDANANDA BHARATHI SWAMI

Sri Siddheswari Peetadhipati
Courtallam - 627 801.

(Via) Tenkasi - Tirunelveli Dist. --- South India
With Narayanasmitris

అభినందన

5-5-1997

దేవీ పూజలో కౌళ, సమయ మతములు, శ్రీ చక్రాంతర్గత రహస్యములు.
భిన్న సంప్రదాయములలో పంచదశీ మహామంత్రము, పట్టకభేదనదేవి
సాక్షాత్కారము, మొదలైన విషయములు పామరులకు కూడా
అర్థమయ్యే రీతిలో శ్రీ క్రోవి పార్థ సారథిగారు వ్రాసిన

“శ్రీ విద్యాదర్శనము”

గ్రంథా విష్కరణ సమయమున వాలిని అభినందిస్తూ
కుర్తాకం సిద్ధేశ్వరీ పీఠ మహా సంస్థానామోదమున గ్రంథకర్తను

శ్రీ విద్యారత్నాకర

అను బిరుద రాజముతో సన్మానించడమయినది.

ఇతి నారాయణస్మతి:

శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య శర్మ

13-12-1999న శ్రీవిద్యా మహాయజ్ఞము ముగింపునభ మరియు
శ్రీవిద్యా వ్యాధయము, శ్రీవిద్యా పంచదశి, శ్రీవిద్యా మహాయంత్రము గ్రంథముల
ఆవిష్కరణ సందర్భమున శ్రీ క్రోవి పార్వసారథిగారి జరిగిన కనకాభిషేక మహోత్సవం

13-12-99న "శ్రీవిద్యా ప్రియమము" గ్రంథావిష్కరణ చేస్తున్న పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య
శ్రీశ్రీశ్రీ చిదానంద భారతీస్వామి, భువనేశ్వరీ పీఠం, గన్నవరం.

श्री श्री जगद्गुरु शङ्कराचार्य महासंस्थानम्
दक्षिणाम्नाय श्री शारदापीठम् शृङ्गेरी

PRIVATE SECRETARY

To His Holiness
Sri Jagadguru Shankaracharya
Dakshinamnaya
Sri Sharada Peetham
SRINGERI - 577 139 (Karnataka)

Camp : ಶೃಂಗೇರಿ
Ref : D7/3159
Date : 29-12-99

ಶ್ರೀ ಕ್ರೋಡಿ ವಾಕ್ಯ ಸಾರದಿ ಸಾರಕೆ ನಮು ಸಾಕಕುಲು-
ಖಾರು 5-11-99 ನ ವಾಕ್ಯ ಸಾರಕು ದಾಖಲೆ
ವಂಶಿನ 'ಶ್ರೀ ವಾಕ್ಯ ಸಾರಕು' (ಆರಾಧನಾ
ವಾಕ್ಯ ಸಾರಕು ತೆಲಸವಾಕ್ಯ) ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಂಶಿನ
ಶ್ರೀ ವರ್ಣಾಲ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸಲ್ಲಿಸಿದ.
ಖಾಲ್ಯಾ ವಾಕ್ಯ ಸಾರಕು ಸಾರಕು ಸಾರಕು
ವಾಕ್ಯ ಸಾರಕು ಸಾರಕು ಸಾರಕು ಸಾರಕು
ಶ್ರೀ ವರ್ಣಾಲ ಸಲ್ಲಿಸಿದವು.
ಶ್ರೀ ವರ್ಣಾಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸಾರಕು
ಸಾರಕು ಸಾರಕು ಸಾರಕು ಸಾರಕು
ತೆಲಸವಾಕ್ಯ.

ಶ್ರೀ
D7

Phone: 22707 (04633)

HIS HOLINESS JAGADGURU

SRI SIVA CHIDANANDA BHARATHI SWAMI

SRI SIDDHESWARI PEETADHIPATI

COURTALLAM - 627 802

(Via) Tenkasi — Tirunelveli Dist. — South India.

With Narayanasmitis

Date 23-11-99

శ్రీముఖం

చిరంజీవి క్రోవి పార్థసారధిని చిరాయువుగా దీవించి, నారాయణ స్మరణలతో వ్రాయునది. మీరు యోగినీ హృదయమునకు 'శ్రీవిద్యా హృదయము' అను శీర్షికతో అనువదించిన చిత్తు ప్రతిని పరిశీలించడమైనది. మీరు మూల గ్రంథములో వ్రాసిన అంశములన్నియు చక్కని తర్జుమాతో మీ వ్యాఖ్యనుజతపరచి పూర్తిజేసిన కృషి అభినందనీయము. మూల గ్రంథకర్త పొందుపరచిన అంశములను యథాతథముగా అనువదించుటలో మీ భాషాజ్ఞానము, అనువాదపటిమ, శ్రీవిద్యోపాసనలో గల అభినివేశము ముప్పేట సహకరించుటచే పఠితలు అతి సులువుగా అర్థము చేసికొను రీతి గ్రంథమును అందించినారు. మేము మీ పూర్వ గ్రంథా విష్కరణ సభలలో భాషణ చేసినప్పుడు 'శ్రీచక్రము' పై అన్ని దృక్కోణరీముల నుండి పూజించుటకు, అర్థముచేసికొనుటకు సమగ్ర గ్రంథ రచన చేయమని సూచించిన విధమును గురు ఆదేశముగా భావించి మీరు ఈ గ్రంథ రచనలో ధన్యత పొందినారు. మీ కృషికి శ్రీచక్రాధిష్ఠాన దేవత లలితా పరాభక్టారిక అనుగ్రహము మీపైన, మీ కుటుంబసభ్యులపైన వర్షించుగాక!

కుర్తాళ పీఠ అధిష్ఠాన దేవత శ్రీరాజరాజేశ్వరి అమ్మవారి అనుగ్రహము మీ అందరి పై ప్రసరించులాగున ప్రార్థించడమైనది.

ఇతి నారాయణ స్మృతి

(Handwritten signature)

Phone : 823332

SRI SRI SRI SWAMY SWAROOPANANDENDRA SARASWATI
(Peetadhipathi)

SRI SARADA PEETHAM

C/o. ADISANKARA TRUST (Regd. 74/97)
Upanishad Vihar, Sramshakthi Nagar
Chinnamushidivada, Pendurti-531 173, Visakhapatnam. (A.P.)

శివుడు పార్వతికి ఉపదేశించిన విద్య శ్రీవిద్య. శ్రీవిద్య పరమాత్మ బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని ప్రభోదిస్తుంది. మోక్షక లక్ష్యమైన శ్రీవిద్యకు ఉపాసనకు విశిష్ట ప్రధాన్యం ఉంది. సాధకులు ఈ విశిష్టతను అర్థం చేసుకునేందుకు అనువుగా గ్రంథకర్త సులభశైలిలో “యోగినీ హృదయం”ను ఆంధ్రీకరించినారు. శ్రీవిద్యను తాముగా అధ్యయనం చేయగోరి సాధకులకు, పరిశోధకులకు ఈ గ్రంథం ఉపయుక్తము. గ్రంథకర్త అనువాదముతోపాటుగా అనేక విషయములు క్రోడీకరించి వివరణాత్మకంగా వివిధ శీర్షికల క్రింద పొందుపరిచారు. ఇందువలన పాఠకులకు పునః మననం సులభం అవుతుంది. శ్లోకాలకు ప్రతిపదార్థ తాత్పర్యములను కూడా చేర్చినట్లయితే మరింత మనోహరంగా ఉండేది.

శారదామాత కృపకు పాత్రలయిన చిరంజీవులు శ్రీక్రొవిష్టార్థసారధిగారు మున్నుండు ఇటువంటి గ్రంథాలెన్నింటినో పాఠకులకు అందించాలని వారికి, వారి కుటుంబీకులకు సదా ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యములను శ్రీ శారదాదేవి ప్రసాదించాలని ఆశీర్వదిస్తు.....

వారాయణి స్మృతులతో

విషయ సూచిక

	శ్లోకం నెం.	పేజీ నెం.
1) చక్ర సంకేతము		
ఉపోద్ఘాతము		
భైరవీ భైరవుల సంవాదము	1, 2, 3,	1
శ్రీవిద్యకు అర్ఘ్యము	4	5
శ్రీవిద్యాపరుల అర్ఘ్యములు	5	7
సంకేతత్రయము	6, 7	7
శ్రీచక్రావతరణ	8, 9	8
శూన్యాకారము	10, 11, 12	10
నవయోని చక్రము	13	15
అష్టకోణము	14	16
అంతర్దశారము	15	17
బహిర్దశారము	16	18
చతుర్దశారము	17, 18	19
సృష్టి చక్రము	19	20
దేహము - శ్రీచక్రము	19, 20, 21	20
నాద శక్తులు	22, 23, 24	24
మహా బిందువు	25, 26	26
శ్రీచక్ర అధికారులు	27, 28	28
అర్దచంద్ర, రోదినీ లక్షణములు	28, 29	29
నాద లక్షణము	30	29
శక్తి లక్షణము	31	30
సుమనా లక్షణము	32	30
ఉన్మనా లక్షణము	33	30
కాల నిర్ణయము	34	31
పరబ్రహ్మ స్వరూపము	35	32
త్రికోణ భావము	36	32

త్రికోణ విశిష్ట భావన, పశ్యంతీ రూపము	37	32
మధ్యమా రూపము	38	34
వైఖరీ రూపము	39, 40	34
బిందు భావము	41	35
పీఠ స్వరూపాలు	42, 43	36
పీఠములందలి లింగములు	44	37
లింగముల స్వరూపము	45, 46, 47	37
లింగముల వ్యష్టి సమిష్టి రూపము	48	39
శ్రీచక్రాధిదేవతా స్వరూపము	49	40
చిదానందము	50	40
ఇచ్ఛాజ్ఞాన క్రియా శక్తులు	51	41
కామకలా స్వరూపము	52	41
పరమేశ్వరి ఆయుధాలు	53	42
శివశక్తుల రూపము	54	43
శ్రీచక్రము, తురీయ బిందు పరిణామము	55	44
ముద్రా విషయము	56	44
త్రిఖండముద్రా స్వరూపము	57, 58	46
సర్వ సంక్షోభినీముద్ర (భూపురము)	59	47
సర్వ విద్రావిణీ ముద్ర (షోడశ దళము)	60	47
సర్వాకర్షిణీముద్ర (అష్ట దళము)	61	48
సర్వవశంకరీ ముద్ర (మన్వస్రము)	62, 63	48
సర్వోన్నాదినీ ముద్ర (బహిర్లశారము)	64,	49
సర్వ మహాంకుశ ముద్ర (అంతర్లశారము)	65, 66	50
సర్వభేచరీ ముద్ర (అష్టకోణము)	67, 68	50
సర్వబీజముద్ర (త్రికోణము)	69	51
సర్వ యోనిముద్ర (బిందువు)	70	51
క్రియాశక్తి	71	51
చక్ర సంకేతము	72, 73	52
పూర్ణ చక్రభావన	74	53

శ్రీచక్రము - స్పష్టి స్థితి సంహారాలు	75, 76	53
ఆవరణ పూజ	77	54
సమిష్టి చక్ర స్వరూపము	78, 79	55
శ్రీచక్రంలోని తొమ్మిది చక్రాలు	80, 81	55
చక్రముల పేర్లు	82, 83, 84	56
పరదేవత	85	57
శ్రీచక్రపూజాఫలం	85, 86	57

2. మంత్ర సంకేతము

ఉపోద్ఘాతము	1	58
నవచక్రేశ్వరీ మంత్రములు	2, 3, 4	58
నవచక్రేశ్వరీ న్యాసము	5	60
న్యాసము	6, 7	61
అంతఃన్యాసము	8	61
నవ చక్రేశ్వరీల పేర్లు	9, 10, 11	63
పూజా స్థానము	12, 13	63
మంత్ర సంకేతము	14	64
మంత్రార్థము	15, 16	64
భావార్థము	17	65
పరదేవత - సృష్ట్యాదిరూపత్వము	18	70
పరదేవత-మంత్రము	19, 20	70
తురీయ బిందువు	21	71
అకార హకారములకు మంత్రమందు స్థితి	22	72
విద్యకూ - జగత్తుకూ అభేదము	23	73
దేవతా - మంత్ర - జగత్తులకు అభేదము	24, 25	74
సంప్రదాయార్థము	26	75
జగత్తునందు విద్యాప్రాప్తి	27	75
పంచభూతమయత్వము	28	76
విద్యకు, మంత్రానికి, దేవతకు ఐక్యత	29	76
పంచభూతముల గుణములు	30	77
భూతగణములను సూచించని అక్షరములు వ్యర్థము కావు	31	79

సప్తత్రింశతి (37) వర్ణములు	32, 33	79
వ్యాపకము, వ్యాప్యములు	34, 35	82
హకారము	36	83
హకారము సరారూపము	37	83
వాచ్య లక్షణము	38	84
స్పర్శచతుష్టయము	38, 39	84
రూపత్రయము	40	84
రసద్వయము	41	85
గంధ నిరూపణ	42	85
కకారత్రయము - సాధకత్రయము	43	86
అకారదశకము - జడులైన జీవులు	44	87
ఏకారము - పురుషత్వము	44	87
ఇతర వర్ణములు - తత్త్వములు	45, 46	87
సర్వమంత్ర మయత్త్వము	47	89
నిగర్భార్థము	48	89
స్వానుభవము	49	90
గురువే పరమేశ్వరుడు	50	90
కౌళికార్థము	51	90
భూపుర, వృత్త దళములు	52	91
నవయోని చక్రము	53	92
మండలత్రయము	54	92
బిందువు	55	92
మంత్ర చక్రముల కభేదము	56	92
పరదేవత - గణేశత్వము	57	93
నవగ్రహత్వము	57	93
నక్షత్రరూపము	58, 59	94
యోగినీరూపము	60, 61	94
రాశిరూపము	62	95
విద్యకు గణేశత్వము	63	96
గ్రహరూపత్వము	64	96

నక్షత్ర రూపము	65	97
యోగినీ రూపము, రాశిరూపము	66	97
శ్రీచక్రము - గణేశాది రూపాలు		98
గణేశ రూపము		98
యోగినీ రూపము		98
నవగ్రహత్వము		98
రాశి స్వరూపము		99
నక్షత్ర రూపము		99
గురుశిష్యులకు గణేశాది రూపము	67	100
కౌళికార్ద్ర ఉపసంహారము	68	100
సర్వ రహస్యార్థము	69	100
రహస్యములు	69, 70, 71, 72	100
మహాతత్వార్థము	73, 74	101
స్వాత్మతత్వము	75	102
సాధన	76	103
మహాతత్వసాధనా ఫలము	76, 77	103
ఆర్హులు	78, 79, 80	104
పారంపర్యము	81	104
చక్రార్చన విప్పుడు చేయాలి ?	82, 83	105
ఆత్మబోధ	84	105
మంత్ర సంకేతమునకు ఉపసంహారము	85	106

3. వూజు సంకేతము

ఉపోద్ఘాతము	1	107
వూజు విభజన	2, 3, 4	107
పరావూజు	5	109
గురువూజు ప్రాధాన్యత	6	109
తాదాత్మ్యము	7	110
షోడాన్యాసములు	8, 9	111
న్యాసమహిమ	10, 11, 12	111

గణపతి నామములు	13, 14, 15, 16, 17, 18	112
గణేశ ప్రార్థన	19	112
న్యాసస్థానములు	20	113
గ్రహన్యాసము	21, 22, 23, 24	114
గ్రహ వర్ణములు	25, 26	115
నక్షత్ర న్యాసము	27, 28, 29, 30, 31	116
నక్షత్ర ధ్యానము	32, 33	117
యోగినీ న్యాసము	34	118
రాశి న్యాసము	35, 36, 37	120
పీఠన్యాసము	38 45	121
శ్రీచక్రన్యాసము - సంహారక్రమము	46, 47	123
త్రైలోక్యమోహన చక్రము - ప్రథమ రేఖ	48, 49	123
త్రైలోక్యమోహన చక్రము - ద్వితీయ రేఖ	50, 51, 52	123
త్రైలోక్యమోహన చక్రము - తృతీయ రేఖ	53, 54	125
సర్వాశాపరిహారక చక్రము - షోడశ దళము	55, 56, 57	126
సర్వ సంక్షోభణ చక్రము - అష్టదశము	58, 59	127
సర్వ సౌభాగ్యదాయక చక్రము - నతుర్దశారము	60, 61, 62	127
సర్వార్థసాధక చక్రము (బహిర్దశారము)	63, 64, 65	129
సర్వరక్షాకర్త చక్రము (అంతర్దశారము)	66, 67	129
సర్వరోగహర చక్రము (అష్టకోణము)	68, 69, 70	130
సర్వ సిద్ధిప్రద, సర్వానందమయ చక్రము, త్రైకోణము - బిందువు	71, 72	131
ఉపసంహారము	73, 74	132
సృష్టిన్యాసము	75	132
బిందు త్రైకోణములు	75	132
ఆయుధన్యాసము	76	133
అష్టకోణము	77	133
అంతర్దశారము	78	134
బహిర్దశారము	79	134
చతుర్దశారము	80	135

అష్టదశము	80	135
షోడశదశము	81	135
భూపురము	82, 83, 84	136
చక్రన్యాసము - ఉపసంహారము	85	136
కరశుద్ధ్యాది న్యాసములు	86	137
నవయోని న్యాసము	87 88	137
శ్రీవిద్యా న్యాసము	89, 90	138
ఇతరన్యాసాలు	91	138
శ్రీకంఠ, వాగ్దేవతాన్యాసములు	91	139
తత్పత్రయన్యాసము	92, 93	139
ఉపసంహారము	94	140
కాల విశేషము	95, 96	141
యోగ పీఠాసనము, బలి	97	142
విష్ణుభేదన	98	142
పూజాగృహ ప్రవేశకాలమున విష్ణు భేదన	99, 100, 101	143
మార్తాండ పూజ	102	144
శ్రీచక్ర లేఖనము	103, 104	144
పూష్పాలు లేనప్పుడు పూజ	105	144
పాత్రాసాధన - సామాన్యార్ఘ్యము	106, 107, 108, 109, 110	144
విశేషార్ఘ్య పాత్ర	111	146
గురు పంక్తి పూజ	112	148
ప్రథమ హోమము	113	148
ద్వితీయ హోమము	114	148
మూడవ ఆహుతి	115	149
శ్రీచక్రపూజ	116	149
ద్వార దేవతా పూజ	117	149
గురు పంక్తి పూజ	118	149
బిందువునందు అర్చన	119	150
నిత్యలు	120	151

ప్రకట యోగినులు	121, 122	151
అష్టసిద్ధుల ధ్యానము	123	151
బ్రాహ్మీ దేవత	124, 125	152
మహేశ్వరీ	126	152
కౌమారీ	127	152
వైష్ణవి	128	152
నారాహి	129	153
మాహేంద్రి	130, 131	153
మహాలక్ష్మీ	132	153
కరశుద్ధి లక్షణము	133	154
ద్వితీయావరణ పూజ	134, 135, 136	154
త్రిపురేశీ	137, 138	155
తృతీయావరణ	139, 140	155
త్రిపురసుందరి	141, 142	155
చతుర్దావరణ	143, 144, 145, 146	156
త్రిపురవాసినీ	147, 148, 149	157
పంచమావరణ (బహిర్దశారము)	150, 151, 152, 153, 154	158
షష్ఠావరణ (అంతర్దశారము)	155, 156, 157, 158	159
సప్తమావరణ (అష్టకోణము)	159, 160, 161, 162, 163	160
అష్టమావరణ (త్రికోణము)	164, 165	161
ఆయుధ ధ్యానము	166, 167, 168,	162
చక్రేశ్వరి రూపము	169	162
నవమావరణ (బిందువు)	170, 171, 172, 173	163
నిత్యా దేవతల అర్చన	174	164
శ్రీచక్రపూజ	175	164
కుల దీపము	176	164
మానస జపము	177, 178, 179, 180	165
భావన	181	7
శూన్య పట్కము	182, 183	16
		167

అవస్థా పంచకము - జాగ్రదావస్థ	184	168
స్వప్నావస్థ	185	168
సుషుప్తి	186	168
తురీయా ^{వస్థ}	187	169
తురీయా ^{ఆత్మీ} ము	188	169
విషవత్సప్తకము - ప్రాణవిషువము	189	169
మంత్ర విషువము	189, 190	170
నాడీ విషువము	191	171
ప్రశాంత విషువము	192	171
శక్తి విషు ^{బు} _{వస్థ}	193	171
కాల విషువము	194	172
తత్త్వవిషువము	194	172
పరమా ^న _{ంద} స్థితి	195	173
ఫలితము	196	173
తర్పణ	197	173
ఉపసంహారము	198	173
నైమిత్తిక [ః] స్మ [ః]	199	174
యోగినుల సంఖ్య	200	174
అష్టాష్టకము	201	174
గురుపూజ	202	172
దేవీ ధ్యానము	203, 204	183
ఉద్వాసన	205	183
బలి	206	183
వీరాచారము	207	184
గ్రంథోపసంహారము	208	184
అనధికారులు	209	184
గురుస్మరణ	210	185
సంకేతత్రయ జ్ఞానఫలము	211, 212	185

శ్రీమిథ్యా హ్యాయం

1. చక్ర సంకేతము

భైరవీ భైరవుల సంవాదము

సృష్టి ఆరంభంలో, కృతయుగానికి ముందు నిరాకారుడు, నిర్గుణ స్వరూపుడు అయిన పరబ్రహ్మ పూర్ణ బిందువుగా ఉండేవాడు. అటువంటి స్థితిలో పరమాత్మ సృష్టి చెయ్యాలని సంకల్పించి తనను తాను రెండు భాగాలుగా విభజించుకున్నాడు. ఆ భాగాలే 1) ప్రకాశాంశ 2) విమర్శాంశ. ప్రకాశాంశ పరమేశ్వరుడు కాగా విమర్శాంశ పరమేశ్వరి. ప్రకాశాంశ సత్యగుణ ప్రధానమైనది. విమర్శాంశ తమోగుణ ప్రధానమైనది. ప్రకాశాంశ శుక్లబిందువు. విమర్శాంశ రక్తబిందువు. వీరే శివశక్తులు. కామేశ్వరి కామేశ్వరులు. పరమేశ్వరుని స్వరూపమే పరమేశ్వరి. ఆయన బింబము అయితే ఆమె ప్రతిబింబము. ఇంకా చెప్పాలంటే జగత్తులోని సాధకులను, భక్తులను ఉద్ధరించటం కోసం నిరాకారుడైన పరమాత్మ ఒక రూపాన్ని ధరించాడు. అదే పరమేశ్వరి. అందుచేతనే పరమేశ్వరుడికి ఆకారం లేదు కాని పరమేశ్వరికి ఆకారం చెప్పబడింది. పరమేశ్వరి మాయా స్వరూపిణి. ఆవిడ వల్లనే మాయా మోహితమైన ఈ చరాచర జగత్తు అంతా సృష్టించబడింది. సృష్టి స్థితి లయాలకు, త్రిగుణాలకూ, మాయకూ, అతీతుడు ఆ పరమేశ్వరుడు ఒక్కడే.

పరమేశ్వరి సృష్టికార్యక్రమం ప్రారంభించింది. అవ్యక్తము నుంచి వ్యక్తము, వ్యక్తము నుంచి అహంకారము ఉద్భవించినాయి. దాని నుంచి సృష్టికి అవసరమైన పంచభూతాలు, తన్మాత్రలు, ఇంద్రియాలు ఉద్భవించినాయి.

శ్రీ దేవువార :

దేవ: సేవ మఃదేవ ప: సెప్యై: శ్రీధా: య |

వామకేశ్వర తంత్రే ౭స్మిన్ ఆజ్ఞాతార్థా స్త్యనేకశ: 1

తాంస్తానర్థానశేషేణ వక్తుమరసి భైరవ |

చరాచర జగత్తులోని ప్రతి వస్తువూ పరమేశ్వరుని స్వరూపమే. ప్రాణమున్నవి, ప్రాణములేనివి, చలనమున్నవి, చలనములేనివి, అన్నీ ఆయన ప్రతి రూపాలే. వీటిలో ఏ ఒక్కటీ కూడా స్వేచ్ఛగా ప్రకాశించదు. పరమేశ్వరుని అనుజ్ఞతోనే సృష్టి జరుగుతున్నది. పరమేశ్వరుని అనుజ్ఞలేకపోయినట్లైతే పంచ భూతాలు కూడా పేరుకు మాత్రమే మిగులుతాయి. వాటి లక్షణాలను కోల్పోతాయి. ఈ రకంగా సృష్టి యావత్తూ పరమేశ్వరమయం అయి ఉన్నది.

యోగినీ హృదయము అనే ఈ గ్రంథానికి పూర్వ భాగము 'వామకేశ్వరతంత్రము'. అందులో బహిర్యాగము అంటే కామ్యసిద్ధి కోసం చేసేటటువంటి పూజా విధానం పూర్తిగా వివరించబడింది. కాని అంతర్యాగము గురించి చెప్పబడలేదు. అంతర్యాగము తెలియకుండా సాధకుడికి మోక్షము సిద్ధించదు. వామకేశ్వర తంత్రంలో చెప్పబడని విషయాలు ఇప్పుడు ఇక్కడ చెప్పబడుతున్నాయి. కౌశాచారంలో శివ శక్తులను భైరవుడు, భైరవి అంటారు. భైరవి భైరవునితో అంటోంది. ఓ భైరవా! సర్వ జగత్తునూ శాసించేవాడవు నువ్వు. సృష్టి స్థితి లయకారకుడవు. నీవే పరమేశ్వరుడవు. కాబట్టి నీవు గురు రూపం పొంది, నన్ను శిష్యురాలిగా స్వీకరించి ఆత్మ రహస్యాన్ని వివరించవలసినది' అని భైరవి వేడుకుంటున్నది.

సృష్టిలో మొదటగా (ఆహారము) అన్నం ఉద్భవించింది. ఆ తరువాతే ప్రాణులు సృష్టించబడ్డాయి. ఈ రకంగా చరాచరజగత్తు సృష్టించబడింది. ఈ సృష్టికి మూలకారణం పరమేశ్వరి. ఆమెకు జరామరణాలు లేవు. పాప పుణ్యాలు ఆమెను అంటవు. ఆమెతో సమానమైనవారు కాని, ఆమెకన్న అధికులుగాని ఇంకొకరు లేరు. ఆమెకు లింగభేదం లేదు. భక్తుల కోర్కెలు తీర్చటానికి ఆమె వివిధ రూపాలలో వారికి దర్శనమిస్తుంటుంది. సాధకుల అర్హతలను బట్టి వారికి ఉత్తమగతులు ప్రసాదిస్తుంది. ఈశ్వరులకు ఈశ్వరి కాబట్టి పరమేశ్వరి. సర్వలోక ఈశ్వరి కాబట్టి సర్వేశ్వరి. పరమేశ్వరునికి ప్రతిరూపమైనది, భక్తుల కోర్కెలను సులభంగా తీర్చేది, తనను నమ్మినవారిని సదా కాచి రక్షించేది అయిన ఆ పరమేశ్వరికి జనత్రయం నమస్కరించి పరమేశ్వర స్వరూపమైన నాగురు పరంపరకు నీరాజనాలర్పించి హైందవ ధర్మ పరిరక్షణ కోసం ఏర్పాటుయిన శృంగేరి, కంచి, పుష్పగిరి, కుర్తాళం వీశాధిపతులు, భగవత్స్వరూపులు అయిన ఆ మహానీయమల దివ్యపాదారవిందములకు ప్రణమిల్లి, గణపతి సచ్చిదానందస్వామి, స్వామి వాసుదేవానందగిరి వారల అశీస్సులతో హరితన గోత్రుకుడవైన క్రోవిపార్థసారథి అను నేను యోగినీహృదయము

అనే ఈ గ్రంథాన్ని తెలుగులో సామాన్యుడికి కూడా అర్థమయ్యేటట్లుగా సులభశైలిలో వ్రాయటానికి ఉపక్రమిస్తున్నాను. పండితులు, సాధకులు, దేవీ భక్తులు అందరూ నా యీ సాహసాన్ని మన్నించి నన్ను ఆశీర్వదింతురుగాక.

మానవ శరీరంలో షట్ప్రకాాలున్నాయి. సాధకులు వారి వారి అర్హతలను బట్టి పరమేశ్వరిని ఈ చక్రాలలో ఆరాధిస్తుంటారు. కౌళాచారులు ఆధార, స్వాధిష్ఠానాలలో దేవిని ఉపాసిస్తే సమయాచారులు మణిపూరం దగ్గర నుంచే దేవిని ఉపాసిస్తారు. ఆధార స్వాధిష్ఠానాలు అంధకార బంధురాలు. అక్కడ కౌళులకు మాత్రమే అధికారమున్నది. ఈ ప్రదేశంలో శివశక్తులను భైరవుడు, భైరవి అని పిలుస్తారు.

జపాకుసుమనంకాసౌ మధుఘూర్జితలోచనౌ ।

జగతః పితరౌవందే భైరవీ భైరవాత్యకౌ ॥

మధుసానముతో మత్తెక్కి, మంకెన్న పూలవలె ఎర్రని కనులు గలిగి, ఈ జగత్తుకే తల్లితండ్రులైనటువంటి భైరవీ భైరవులకు నమస్కరిస్తున్నాను.

యోగిని హృదయంలోని మొదటి శ్లోకంలో భైరవి భైరవుణ్ణి అడుగుతున్నది అని చెప్పబడింది. కాబట్టి ఇది కౌళాచారులకు ప్రామాణిక గ్రంథము అని తెలుస్తోంది. కాగా సమయాచారులకు ప్రామాణిక గ్రంథము 'కామకలావిలాసము'. దీనికి నేను వ్రాసిన వ్యాఖ్యానమే 'శ్రీవిద్యా సర్వస్వము'

చరాచర జగత్తు అంతా సృష్టించబడింది. ఈ జగత్తులోని భక్తులను సాధకులను ఉద్ధరించగోరిననాడైన పరమేశ్వరుడు శ్రీవిద్యను ఈ లోకంలో ప్రచారం చెయ్యాలనే సంకల్పంతో తాను పరమేశ్వరికి ఉపదేశిస్తున్నాడు. అంటే తాను గురువుగా మారి, పరమేశ్వరిని శిష్యురాలిగా చేసి లోకంలోని సాధకులకు శ్రీవిద్యను వివరిస్తున్నాడు.

ఏ విద్య అయినా సరే గురుముఖతః నేర్చుకోవాలి. కాబట్టి శ్రీవిద్యకు ఆది గురువు పరమేశ్వరుడు. మొదటి శిష్యుడు లేక శిష్యురాలు పరమేశ్వరి. వీరిద్దరూ ఒక్కటే. వీరిలో ఎవరూ ఎక్కువ కాదు, ఎవరూ తక్కువ కాదు. పరమేశ్వరుని ప్రతిరూపమే పరమేశ్వరి. అయినప్పటికీ సాధకుల కోసమని, శివుడు శక్తితో చెబుతున్నట్లుగా చెప్పి మనకు తెలియచేయటం జరుగుతోంది. ఈ రకంగా పరమేశ్వరుని దగ్గర తెలుసుకున్న శ్రీవిద్యను మొదటగా శివపార్వతులకు ఉపదేశించింది. ఆ తరువాత ఓఘత్రయము ద్వారా ఆ విద్య మనకు సంక్రమించింది.

లోకంలో జనులందరూ ముముక్షువులు కాదు. వారి కర్మ ఫలాన్ననుసరించి చాలా మంది ఐహిక లంపటంలోనే కొట్టుమిట్టాడుతూ ఉంటారు. అటువంటి వారి కామ్యసిద్ధికి వామకేశ్వర తంత్రము చెప్పబడింది. కాగా

**అర్చనం ద్వివిధం చైవ వామ దక్షిణ బేధతః
వామేన వా దక్షిణేన పూజనంతు యధారుచిః**

పరమేశ్వరిని ఏ విధంగా పూజించాలి ? అనే ప్రశ్న వచ్చినప్పుడు వామాచారము, దక్షిణాచారము అని రెండు రకాల ఆచారాలున్నాయి. వాటిలో ఏ విధంగానైనా పరమేశ్వరిని అర్పించవచ్చు అని చెప్పబడింది.

కొళాచారులు మోక్షాన్ని కోరినప్పుడు, వారికి యంత్ర, మంత్ర, పూజావిధానాలు, అది కూడా అంతర్యాగము యోగినీ హృదయంలో వివరించబడుతోంది. ఆ విధమైన అంతః పూజను వివరించమని బైరవి అడుగుతోంది.

శ్రీ బైరవ ఉవాచ :

త్రుణుదేవి మహాగుహ్యం యోగినీ హృదయం పరమ్ || 2

తత్ ప్రీత్యాకథయామ్యద్య గోపనీయం విశేషతః ।

కర్ణాత్కర్ణోపదేశేన సంప్రాప్త మవనీతలం || 3

బైరవి అడిగిన దానికి బైరవుడు సమాధానమిస్తున్నాడు. ఓ దేవీ ! 'ఉత్తర చతుశ్చలి' అనబడే ఈ గ్రంథానికి యోగినీ హృదయము అనే పేరు ఏ విధంగా వచ్చినదో వివరించినది. యోగము అంటే పరశివ సామరస్య రూపమైన అంతర్ముఖత్వము ఈ గ్రంథంలో ఉన్నది కనుక యోగిని అనబడుచున్నది. అటువంటి యోగిని యొక్క హృదయము. యోగినీ అంటే త్రిపుర సుందరీ యొక్క, హృత్ అంటే చిత్తమును సాంధ్యుచున్నది కాబట్టి 'యోగినీ హృదయము'.

హృద్గతమైన సామరస్యము వలన కలిగేది ఆనంద రహస్యము. అది అతిగుహ్యమైనది. లేక అతిరహస్యమైనది. సాధకులకు అనుభవైక వేద్యము. నువ్వు నా శిష్యురాలవు కాబట్టి నీ యందుగల వాత్సల్యముతో ఆ విషయములను నీకు చెబుతున్నాను. ఇవి ఇంతవరకూ ఎక్కడా ఎవరితోనూ చెప్పబడి ఉండలేదు. కాబట్టి వీటిని అతి రహస్యముగా ఉంచాల్సింది. ఈ విషయాలు ఒకరినుంచి ఒకరికి ఉపదేశము చెయ్యటం ద్వారానే భూలోకంలోకి వెళ్ళాలి.

ఇక్కడ యోగిని అంటే ఆ పరమేశ్వరియే అని చెప్పబడింది. కాబట్టి యోగిని హృదయము అంటే ఆ పరమేశ్వరి హృదయమందలి రహస్యాలే. అంటే అన్నీ ఆమెకు తెలిసిన విషయాలే. అయినప్పటికీ తాను తెలుసుకోవాలనే కోరికతో ఆమె అడుగుతున్నది. ఈ విషయాలన్నీ కూడా కర్ణా త్కర్ణోపదేశము వల్లనే తెలియబడుచున్నాయి. అంటే గురువు దగ్గర శిష్యులు చెప్పుకుంటున్నారు. ఈ విధంగా గురుపరంపరవల్ల విద్య విస్తరిస్తోంది. అంతేకాని కేవలము పుస్తకాలు చదవటం వల్ల కాదు. తాను తెలుసుకున్న ఈ విద్యను పరమేశ్వరి ముందుగా శివ పార్వతులకుపదేశించింది. ఆ తరువాత వారు లక్ష్మీనారాయణులకు, వారిచే వాణీ హిరణ్యగర్భులకు ఉపదేశింపబడింది. వారి నుండి ఇంద్రాది దేవతలకు, సనకసనందనాది సిద్ధులకు, విద్యారణ్యులు, శంకరులవంటి మానవులకు సంప్రాప్తించింది. వీరినే ఓంకారయము అంటారు.

- దివ్యోషులు - ఇంద్రాది దేవతలు.
- సిద్ధోషులు - సనకసనందనాది మహర్షులు.
- మానవోషులు - విద్యారణ్యులు, శంకర భగవత్పాదులు వంటి వారు.

ఈ రకంగా గురుపరంపరగా శ్రీవిద్య మనదాకా వచ్చింది.

శ్రీవిద్యకు అర్హులు

నదేయం పరశిష్యేభ్యోనాస్తికేభ్యోనచేశ్వరి ।

న శుశ్రూషాలసానాం చ నైవానర్త ప్రదాయినాం ॥

4

శ్రీవిద్యారహస్యము ఎవరికి చెప్పాలి? ఎవరికి చెప్పకూడదు ? అంటే ఈ విద్యను తెలుసుకొనటానికి అనధికారులెవరు ? అనే విషయం ఇక్కడ వివరించబడుతోంది.

పరశిష్యులకు, నాస్తికులకు, గురుశుశ్రూష చేయనివారికి, గురువుకు ధనము ఇవ్వలేనివారికి శ్రీవిద్యారహస్యములు చెప్పకూడదు. పరశిష్యులు అనగా శ్రీవిద్య గాకుండా ఇతర రకాలైనవంటి (గాణాపత్యము, సౌరము, వైష్ణవము మొదలైనవి) విద్యలలో పూర్ణ దీక్ష కలవారు.

నాస్తికులు -వేదాలను ప్రమాణంగా అంగీకరించనివారు. భగవంతుడు లేడు అనేవారు.

గురుశుశ్రూష చేయనివారు - గురువు నందు భక్తి, గౌరవము, నమ్మకము లేనటువంటివారు. ఆయనకు సేవ చేయనివారు, వీరెవరికీ శ్రీవిద్యను ఉపదేశించకూడదు.

పరమేశ్వరి మీద నమ్మకం గలవారికి, ఆస్తికులకు, గురువును గౌరవించేవారికి మాత్రమే శ్రీవిద్యను ఉపదేశించాలి.

కొంతమంది మిడిమిడి జ్ఞానంతో శ్రీవిద్యారహస్యాలకు విపరీతార్థాలు చెప్పి, మూలానికి వ్యతిరేకంగా వ్యాఖ్యలు చేస్తుంటారు. వీరు కూడా శ్రీవిద్యకు అనర్హులే.

శ్రీ విద్యకు కొత్త వ్యాఖ్యానాలు చేసి ప్రాచీన వ్యాఖ్యానాలను దూషించేవారు కూడా శ్రీవిద్యకు అనర్హులే.

జన్మతః ఐశ్వర్యవంతులై ఉండి, బాహ్యశుశ్రూష చేయలేరు. కాని శ్రీవిద్యారహస్యములు తెలుసుకోవాలనే జిజ్ఞాస ఉండి, ఉపాసన యందు ఆసక్తి కలవారు గురువుకు పారితోషికముగా ధనమిచ్చి ఈ విద్యను పొందవచ్చును. ధనము తీసుకుని శ్రీవిద్యను ఉపదేశించవచ్చు అంటే గురువు లోభి అనీ, ధనం మీద వ్యామోహం కలవాడనీ కాదు.

పండితుడు దరిద్రుడుగా ఉంటాడనేది లోక ప్రసిద్ధం. విద్యార్థులు కూడా గురువుతో పాటే దేశాల వెంబడి తిరుగుతూ విద్యాభ్యాసం చేస్తుంటారు. మరి ఇంటి దగ్గర గురువుగారి కుటుంబం బ్రతకాలి కదా. అందుకని గురువుకు శుశ్రూష చేస్తూ దేశాల వెంబడి తిరగలేనివాళ్ళు గురువుకు ధనమిచ్చి శ్రీవిద్యను అభ్యసించవచ్చు. ఇది శాస్త్ర సమ్మతము.

ఇక సాధకులు రెండు రకాలుగా విభజించబడుతున్నారు. 1) ఆస్తికులు 2) నాస్తికులు.

నాస్తికులకు శ్రీవిద్యను పాపించే అధికారం ఎప్పుడూ లేదు. ఇక ఆస్తికులు వారి వారి అర్హతలను బట్టి శ్రీవిద్యను ఉపాసించగలుగుతారు.

**గురుశుశ్రూష యావిద్యా, పుష్కలేన ధనేన వా ।
అధవా విద్యయా విద్యా చతుర్దోనోప అభ్యతే ॥**

విద్యను నేర్చుకొనటానికి మూడు మార్గాలు చెప్పబడ్డాయి. 1) గురువు శుశ్రూష చేసి 2) తగినంత ధనమిచ్చి 3) తనకు వచ్చిన విద్యను గురువుకు చెప్పి అతని నుండి విద్యను స్వీకరించటము. అంతేకాని నాల్గవ పద్ధతి లేదు. అయితే శ్రీవిద్యోపాసనలో మొదటి రెండు పద్ధతులే ఆచరణీయములు. మూడవ పద్ధతి నిషిద్ధము. కాబట్టి శ్రీవిద్యనేర్చుకోదలచినవాడు శుశ్రూష చేసిగాని, గురువుకు తగినంత ధనమిచ్చిగాని నేర్చుకోవాలి. ఇంక ఏ విధంగానూ శ్రీవిద్యను నేర్పరాదు.

శ్రీవిద్యాపరుల అర్హతలు

పరీక్షితాయ దాతవ్యం వత్సరాఠోషితాయ చ ।

వీతజ్ఞాత్వా వరాఠోహే సద్యః ఖేచరతాం ప్రజేత్ ॥

5

శ్రీవిద్యను గురువు నుండి స్వీకరించే ముందు ఒక సంవత్సర కాలం దాకా గురు, శిష్యులు ఇద్దరూ ఒకదినొకరు పరీక్షించుకోవాలి. పరీక్ష ఇద్దరికీ సమానమే. శిష్యుని యోగ్యతను గురువు పరిశీలించినట్లే, గురువు సామర్థ్యాన్ని శిష్యుడు పరీక్షించవచ్చు. గురువు దగ్గర శిష్యుడు ఖేచరత్వం పొందటానికి ప్రయత్నించాలి. ఖేచరత్వం అంటే ఆకాశగమనము. ఆకాశము అంటే ఇక్కడ దహరాకాశము. అదే హృదయాకాశము. హృదయాకాశము నందు తిరగటమంటే బ్రహ్మైక్య భావన. దీని వలన జీవన్ముక్తి లభిస్తుంది. పరదేవత యొక్క రహస్యము తెలిసికొన్నట్లైతే ఖేచరత్వము త్వరగా సిద్ధిస్తుంది.

శ్రీవిద్యను చెప్పమని వచ్చిన శిష్యుని మొదటగా అతని గుణగణాలు, గతంలో ఎక్కడైనా ఉపదేశం పొందాడా? మొదలైన విషయాలు ఒక సంవత్సరంపాటు పరీక్ష చేసి, తరువాత సంవత్సరంలో ప్రవేశపెట్టాలి. ఆ తరువాత షడన్మాయాలు, వాటిలోని పూర్ణదీక్షలూ ఉపదేశించాలి. తరువాత పరదేవతా స్వరూపాన్ని తెలియచెయ్యాలి. ఇదంతా కర్ణాత్కర్ణోపదేశం ద్వారానే జరగాలి.

శాస్త్రము చెప్పటానికి ముందు 1) విషయము 2) ప్రయోజనము 3) సంబంధము చెప్పాలి. ఇక్కడ సంకేతత్రయ జ్ఞానమే విషయము. సంకేతత్రయము అంటే 1) చక్ర సంకేతము 2) మంత్ర సంకేతము 3) పూజా సంకేతము. శాస్త్రము తెలుసుకోవటం వలన ప్రయోజనము ఖేచరత్వము. ప్రతిపాద్య, ప్రతిపాదక భావమే సంబంధము.

ఇంతకీ యోగిని అంటే ఎవరు? యోగినీ హృదయం ఏమిటి? శ్రీవిద్యను తెలుసుకొనటానికి అర్హులెవరు? విద్య ఏ రకంగా నేర్చుకోవాలి? గురుశిష్యులు ఏ విధంగా ఉండాలి? మొదలైన విషయాలను చెప్పి ఇక శాస్త్రమును వివరిస్తున్నారు.

సంకేతత్రయము
చక్రసంకేతకో మంత్రపూజాసంకేతకౌ తథా ।

త్రవిధ స్త్రీపురా దేవ్యాః సంకేతః పరమేశ్వరి ॥

6

యావదేత స్వజానాతి సంకేతత్రయ ముత్తమమ్ ।

న తావ త్రిపురాచక్రే పరమాజ్ఞా ధరో భవేత్ ॥

7

సంకేతము అంటే గుర్తు. ఇక్కడ శివశక్తులకు సంకేతము మూడు విధాలుగా చెప్పబడుతోంది. 1) శ్రీచక్రము నందు 2) మంత్రము నందు 3) అర్చనా విశేషము లందు. ఈ సంకేతములు అంత తేలికగా తెలియవు. శివశక్తుల విహారభూమి మూడు రకాలుగా ఉన్నది.

1) ఎందువు నుండి భూపురం వరకు గల శ్రీచక్రంలో సర్వానందమయమైన బిందు చక్రము.

2) పంచదశీ మహామంత్రము (కాది విద్య)లోని మూడవ బీజమైన కామకళా బీజము ఈ కారము

3) స సాధనార్చన (మకార పంచకముతో కూడినది)తో చివరి సాధన (మైదునము) ఈ మూడు సంకేతములు తెలియటంచేత మనోవాక్కాయకర్మ రూపమైనటువంటి త్రికరణైక్యము సంభవిస్తుంది. మనసులో చక్రాన్ని భావన చేస్తూ, వాక్కుతో మంత్రోచ్ఛారణ చేస్తూ, కాయముతో అర్చన చేసినట్లైతే త్రికరణైక్యము అవుతుంది. ఈ విధంగా చేసినవాడు ఖేచరత్వము పొందుతాడు. ఈ విషయం తెలిసినంత మాత్రం చేతనే జీవన్ముక్తి కలుగుతుంది.

పరమేశ్వరి సంవిద్రూపిణి. అనగా తనకంటే వేరు కానట్టి జ్ఞాన రూపము. సంవిద్రూపిణి అయిన ఆ పరదేవత శ్రీచక్ర రూపం ధరించింది. పరమేశ్వరి నిగ్రహానుగ్రహముల సామర్థ్యము గలది. సర్వలోకాలయందు ఎదురులేనిది. అదే పరమేశ్వరుని స్వరూపం. పరమేశ్వరుడు పరమాజ్ఞాధరుడు. ఎవరైతే సంకేతత్రయమును తెలుసుకోడో వాడు ఖేచరత్వము పొందలేడు.

ఈ విధంగా సంకేతత్రయమును చెప్పి ఇక చక్ర సంకేతమును వివరిస్తున్నాను.

శ్రీచక్రంవేదం

తచ్చక్తి పంచకం స్వప్యాలయేనాగ్ని చతుష్టయమ్ ।

పంచశక్తి చతుర్వహ్ని సంయోగాచ్చక్ర సంభవః ॥

8

వీతచ్చక్రావతారస్తు కథయామి తనానఘే ।

పాపరహితమైన ఓ దేవీ ! శ్రీచక్రము అవతరించిన విధానము వివరిస్తున్నాను. శ్రీచక్రంలో మొత్తం తొమ్మిది కోణాలు ఉన్నాయి. అందులో అభిముఖంగా ఉండే ఐదు కోణాలు సృష్టిరూపమైనటువంటి శక్తికోణాలు. అలాగే వెనుకవైపుకు ఉన్న నాలుగు కోణాలు సంహార రూపమైన శివ కోణాలు. శివ, శక్తి కోణముల సంయోగము వలననే అష్టదళము, షోడశదళము, భూపురములతో కూడిన శ్రీచక్రము ఏర్పడినది.

యదాసా పరమాశక్తిః స్వేచ్ఛయా విశ్వరూపిణీ 9

స్ఫురతా మాతృనః పశ్యేత్తథా చక్రస్య సంభవః ।

విశ్వరూపిణి అయిన ఆ పరాశక్తి శ్వేచ్ఛగా తనను తాను చూసినప్పుడు శ్రీచక్రము ఉద్భవించింది.

ప్రళయం సంభవించినప్పుడు జగత్తులోని జీవరాసి అంతా నాశనమయిపోతుంది. ఈ జీవులలో అన్నీ ముక్తిని పొందవు. కొన్నిటికి ప్రారబ్ధ కర్మ ఇంకా ఉంటుంది. అటువంటి జీవులు తమ ప్రారబ్ధ విశేషములతో కలిసి మాయలో కలిసిపోతాయి. ఆ మాయ చిచ్ఛక్తిగా మారి బ్రహ్మానందమనుభవిస్తూ మిగిలిన జీవులతో కలిసి పరబ్రహ్మాయందు సామరస్యము పొందుతుంది. అటువంటి పరిస్థితిలో పరబ్రహ్మ పూర్ణబిందు రూపుడై ఉంటాడు. అట్టి పరబ్రహ్మకు మళ్ళీ సృష్టి చెయ్యాలనే కోరిక కలిగింది.

పరబ్రహ్మ స్వయం ప్రకాశము గలవాడు. జ్ఞాన స్వరూపుడు. ఇచ్చారహితుడు. అతడు తనయందు కలిసిపోయి అవిభక్తముగా అంటే విడదీయటానికి వీలు లేకుండా ఉన్నటువంటి విమర్శశక్తి అంశతో, అంటే మాయతోనూ, ప్రళయకాలంలో తనలో కలిసిపోయిన, ఇంకా ప్రారబ్ధము తీరనటువంటి జీవుల కోరికల వల్ల, మళ్ళీ సృష్టి చెయ్యాలనే కోరిక గలవాడవు తున్నాడు. అప్పుడు తననుండి విమర్శాంశను బయటకు పంపాడు. ఆ తరువాత 'స్ఫురణ' తో సృష్టి జరుగుతోంది. శివాది పృథ్వి పర్యంతము గల ముప్పై ఆరు తత్త్వముల మయమైనది, తనయందు ఇంత వరకు అవిభక్తముగా ఉన్నటువంటిది అయిన విమర్శాంశ మయమైన క్రియాశక్తిని పరబ్రహ్మ ఒకసారి వీక్షించటమే స్ఫురణ అనబడుతుంది. అంటే మాయ జ్ఞానశక్తితో కలిసినట్టైతే సృష్టి జరుగుతుంది. ఈ కాలములోనే ముప్పైఆరు తత్త్వాలతో కూడిన జగత్తు, దానితో పాటుగా శ్రీచక్రము ఉద్భవించాయి. జగత్తుకూ శ్రీచక్రానికీ ఒకే రూపము. ఇక్కడ ప్రకాశాంశ సృష్టి కార్యంలో పాలుపంచుకోదు. కేవలం చూస్తూ ఉంటుంది. లోకాలను ప్రకాశవంతం చేస్తూ ఉంటుంది.

న తస్యకార్యంకరణశ్చ విద్యతే
 న తత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ దృశ్యతే ।
 పరాస్యశక్తి ర్వివిధైవ త్రూయతే
 స్వాభావికీ జ్ఞానబల క్రియాచ ॥

పరబ్రహ్మకు చెయ్యవలసిన పని లేదు. చెయ్యటమనేది లేదు. ఆయనకు సమానమైన వారు గానీ అధికులుగానీ లేరు. పరాశక్తియే 'ప్రసిద్ధా' 'విశ్వరూపిణీ' అని వివిధ పేర్లతో పిలువబడుతూ తన సహజ స్వభావమైన ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియాశక్తులతో జగత్తును సృష్టిస్తున్నది.

శూన్యాకారము

- శూన్యాకారాద్విసర్గాంతా ద్భిందోః ప్రస్పృత సంవిదః 10
- ప్రకాశ పరమార్దత్వాత్ స్ఫురంతా లహరీ యుతాత్ ।
 ప్రస్ఫుతం విశ్వలహరీ స్థానం మాతృ త్రయాత్మకమ్ ॥ 11
- భైందవం చక్రమేతస్య త్రిరూపత్వం పునర్భవేత్ ।
 ధర్మా ధర్మౌ తథాత్మానో మాతృమేయో తథాప్రమా ॥ 12

శివాదిక్షితిపర్యంతము ముప్పై ఆరు తత్వాలున్నాయి. వాటిలో మొదటిది శివతత్వము. శూన్యాకారము. ఈ తత్వాలను సూచించే అకారాది క్షకారాంత వర్ణములలో మొదటిది అకారము. పరమశివ సంకేతము కాబట్టి అకారము కూడా శూన్యాకారమే. అకారము నుంచే మిగిలిన అచ్చులన్నీ ఉద్భవించినాయి. విసర్గ అనేది విమర్శరూపము. శూన్యాకారమైన అకారము విసర్గతో కలియటంచేత, విసర్గ రూపమైన అః కూడా శూన్యరూపమైనది. ఇది తురీయ బిందువు రూపముగా మారుతుంది.

మొదటి బిందువునే కామ బిందువు అంటారు. ఈ బిందువుకు తీవ్ర స్పందన కలిగినప్పుడు విసర్గ రూపము అంటే బిందు ద్వయము ఏర్పడుతుంది. అందువలన సంవిత్ ఏర్పడుతుంది. ఆ సంవిత్నే 'కళైకదేశా' 'శుద్ధవిద్యా' 'రూపారేఖా' అని కూడా అంటారు. దీనినే నూగారు అంటారు. అనగా బొడ్డు నుండి క్రిందకు సన్నని వెంట్రుకలతో సూచించబడే రేఖ.

జగత్కారణ భూతమైన ఏకపాద్విభూతి రూపాన్నే 'కామకళ' అన్నారు. సృష్టిమొత్తంలో ఇది 1/4 వంతు. ఇదే ఈశ్వర తత్వము.

శివశక్తిసామరస్యాత్మకము, నిరస్తాశేషవిశేషము. అంటే నామరూపములు లేనటువంటిది. దీనినే అశబ్దము, నిర్గుణ బ్రహ్మము అంటారు. అటువంటి స్థితిలో కూడా చిద్రూపిణి అయిన శక్తి శివునికన్న వేరు కానట్టిదై ఉన్నది. వాక్యమందు అర్థమున్నట్లు, చంద్రుని యందు వెన్నెల ఉన్నట్లుగా, శివుని యందు శక్తి ఉన్నది. శక్తి సంపర్కము లేకుండా శివుడు ఉండడు. రమ్యత్వము అంటే సామరస్యము. ఆ సామరస్యము లేనప్పుడు శివుని యందు శూన్యత్వము లేక జడత్వము సంభవిస్తుంది. అందుచేతనే ఆ పరమేశ్వరుని సౌందర్యము శక్తియే అని చెప్పబడినది.

శివతత్వాన్ని రెండు రకాలుగా చెప్పవచ్చు. 1) శబ్దాత్మకము 2) అర్థాత్మకము. శబ్దాంశముచేత అకార, హకారములు ఆయన రూపము. అర్థాంశముచేత ప్రకాశ విమర్శాంశలు ఆయన రూపము. ఈ రూపములు అవ్యక్తములు. కంటికి కనిపించనివి. అందుచేతనే ఉపనిషత్తులు దీనిని నిర్గుణము అని చెప్పాయి. పరమేశ్వరుడు ప్రకాశాంశ, శుక్ల బిందువు. పరమేశ్వరి విమర్శాంశ, రక్త బిందువు, ఈ రెండు బిందువులూ కలిసి జ్యోగుణ ప్రధానమైన మిశ్రమ బిందువు ఉద్భవిస్తోంది. అది సూర్యబిందువు. కామబిందువు. ఈశంలోని సూర్యుడు ప్రకాశాంశ శుక్ల బిందువు. అతడికి ఎదురుగా ఉంచిన అర్థంలో కనిపించే బిందువు రక్త బిందువు. విమర్శాంశ అర్థంలో కనిపించిన ఈ బిందువు ప్రకృతే ఉన్న గోడమీద పడుతుంది. అది రజోగుణ ప్రధానమైన మిశ్రమ బిందువు. ఇదే కమోదువు. ఈ బిందువే జగత్తునకు బీజం అవుతున్నది. నేలలో పాతిపెట్టిన విత్తనము మొలకెత్తేటప్పుడు ఏ విధంగా రెండు దళాలుగా అవుతుందో, అదే విధంగా మిశ్రమబిందువు చంద్ర భాగాలుగా రెండుగా అవుతుంది. ఈ రెండు భాగాలే వినర్గ అనబడతాయి. ఈ రెండు దళాల మధ్యనుంచి అంకురము రూపంలో కాండము ఏ రకంగా వస్తోందో ఆ రకంగా రెండు బిందువులు (వినర్గ) మధ్యనుంచి హార్దకళ పుడుతున్నది. హార్దకళ అంహకారములో ఉన్న అకారమును తీసేయగా మిగిలేది హ - ఆ = హ్. అదియే హార్దకళ. ఇది త్రికోణాన్ని సూచిస్తుంది.

హార్దకళ ప్రదేశంలో కాండములాగా రేఖా రూపంగా ఉన్నది. సంక. ఇప్పుడు బిందువు ప్రథమ స్పందరూపము. శక్తితో కూడని శివుడు ఏ పనీ చెడ ప్యక్తే. వినర్గ ద్వితీయ

స్పందము. ఇది ప్రస్పందము. తీవ్రముగా స్పందించునదని చెప్పబడుచున్నది. దాని మధ్య రేఖ సూటిగా వంకర లేకుండా ఉండటంచేత శుద్ధ విద్య అని పిలువబడుతోంది. అందుకనే కామబిందువులోని

ప్రకాశ బిందువు - శివతత్వం
 విమర్శ బిందువు - శక్తితత్వం

అలాగే విసర్గలోని

ప్రకాశ బిందువు - సదాశివతత్వం
 విమర్శ బిందువు - ఈశ్వర తత్వం
 వాటి మధ్య రేఖ - శుద్ధ విద్యాతత్వం

ఈ విధంగా తత్వ పంచకము, కామకళాత్వకము అయిన జగత్తుకు కారణమైన తత్వము, సృష్టి సంకల్పానికి పూర్వము అంటే సృష్టి చెయ్యాలనే తలంపు పరబ్రహ్మకు రాకముందు ఉన్నది.

బిందువు యొక్క ప్రస్పందయే సంవిత్. ఇదే కామకళా తత్వము. దేహాశీదీప వ్యాయముగా అంటే గడపమీద ఉంచిన దీపము గడపకు రెండు వైపులా కాంతినిచ్చినట్లుగా, ప్రస్పందము బిందువుకూ, విసర్గకూ కూడా అన్వయిస్తుంది. ప్రకాశమే పరమార్థ స్వరూపము. తురీయ బిందువు నుండి పరమార్థ స్వరూపము పుట్టినందువల్ల ప్రకాశమే దాని స్వభావము. విసర్గ విమర్శతత్వాత్మకము. ఆ విసర్గ నుంచి వెలువడిందే శుద్ధవిద్యా తత్వము. అటువంటి శుద్ధవిద్యా తత్వము కూడి ఉండటంచేత, కామకళాతత్వమవటం చేత బిందువు నుంచి త్రోకోణము పుట్టినది. ఇది మాయా తత్వాత్మకము. శుద్ధవిద్యతో నిత్యము సంబంధము గలది. మాయా సంబంధము గల శుద్ధ విద్యయే హార్దకళా స్వరూపము.

త్రోకోణము విశ్వలహరీ అని చెప్పబడుతోంది. అంటే విశ్వమను అలల స్థానము. మాయా తత్వమనే సముద్రంలో ప్రపంచమనే తరంగాలుపుడుతూ, సోతూ ఉంటాయి. అలాగే త్రోకోణము సూత్రకాత్రయాత్మకమైనది. సత్య రజ స్తమో గుణాత్మకమైనది. ఇచ్చా త్కాన త్రిమూ శక్తి స్వరూపమైనది. వామ జ్యేష్ఠా రౌద్రీశక్తి స్వరూపమైనది. పశ్యన్తీ, మధ్యమా, వైశ్వానరీ స్వరూపమైనది.

త్రికోణానికి మూడు వైపులా ప్రకాశ, విమర్శ, మిశ్రమ బిందువులున్నాయి. మధ్యన సంవిద్బిందువున్నది. దీనికి మూడు వైపులా ఉన్న రేఖలు అవ్యక్త స్వరూపము, తేజోమయము అయిన మాతృకలు. ఈ కోణ బిందువులు.

1. మండలత్రయము - చంద్ర సూర్యాగ్ని మండలాలు
2. గుణత్రయము - సత్వ రజ స్తమో గుణాలు
3. బీజత్రయము - వాగ్భవ కామరాజ శక్తి బీజాలు
4. శక్తి త్రయము - ఇచ్ఛా జ్ఞాన క్రియా శక్తులు
5. మూర్తిత్రయము - బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు
6. త్రిపుటి - జ్ఞాతృ జ్ఞాన జ్ఞేయాలు.

త్రికోణమునందు జీవుల ప్రారంభము, సర్వజగత్తు వాసనాత్మకముగా ఉన్నదని చెప్పటానికి ఈ త్రికోణము యొక్క నవత్రికోణాత్మకము చెప్పబడుతున్నది. త్రికోణము యొక్క ఒక్కొక్క కోణము తిరిగి మూడు రూపములు సాంధుతున్నది. ఇది నవత్రికోణ రూపము. మధ్యలో ఒక త్రికోణము. దాని చుట్టూ ఎనిమిది కోణాలు. (అష్టకోణ చక్రము) ఇదే నవయోగ్యాత్మకమైన సంహార చక్రము.

ధర్మా ధర్మాలు అంటే పుణ్యాపాపాలు. ఆత్మలు నాలుగు రకాలు. 1) ఆత్మా 2) అంతరాత్మాస్వధి పరమాత్మా 4) జ్ఞానాత్మా. మాతృమానమేయములు మూడు. మొత్తం తొమ్మిది. చిత్ శావము గల వారగుటచేతనూ, సృష్టి క్రమములోని వారవటంచేతనూ, ధర్మ శబ్దంచేత శివ, శక్తి, సదాశివ, ఈశ్వర, శుద్ధ విద్యాత్మకమైన తత్వ పంచకము సూచించబడుతోంది.

ఈ రకంగా ముప్పై ఆరు తత్వాలున్నాయి. అవి.

1. ఆత్మ చతుష్టయము 4
(ఆత్మా, అంతరాత్మా, పరమాత్మా, జ్ఞానాత్మా)
2. త్రిపుటి (మాతృ, మాన, మేయములు) 3
3. తత్వ పంచకము 5
(శివ, శక్తి, సదాశివ, ఈశ్వర, శుద్ధ విద్య)

4. మనస్సు, విద్ది, చిత్తము, అహంకారము	4
5. కలా, అక్షయ రాగము, కాలము, నియతి	5
6. తన్మాత్ర (శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధాలు)	5
7. జ్ఞానేంద్రియాలు	5
8. కర్మేంద్రియాలు	5
మొత్తం క్యాలు	<u>36</u>

అయితే ఘోషారు దేశీయుల ప్రకారము

1. పంచభూతాలు	-	5
2. తన్మాత్రాలు	-	5
3. జ్ఞానేంద్రియాలు	-	5
4. కర్మేంద్రియాలు	-	5
5. త్వగాది శ్రిష్టాలు	-	7
6. ప్రాగ్, పశ్చిమ, దక్షిణ, ఉత్తర వాయువులు	-	4
7. మనస్సు శుక్ర	-	1
8. మాయ, ద్ధ విద్య, మహేశ్వరుడు, సదాశివుడు	-	4
మొత్తం క్యాలు	-	<u>36</u>

ఈ ముఖ్యము ఆరు తత్వాలతోనే ఈ జగత్తు సృష్టించబడింది.

కాని శిక్షితి పర్యంతము తత్వాలు ముప్పది ఆరు అంటారు.

ప్రకరణము ప్రకారము తత్వాలు ఈ విధంగా చెప్పబడ్డాయి.

తద్వ్యో శివశక్తి శ్చ సదాశివ మహేశ్వరౌ ।
విశ్వాపంచశుద్ధాని శుద్ధా శుద్ధాని నవ్త చ ॥
వైశ్వానరః కళా విద్యారాగః కాలోని యతిరేవ చ ।
ప్రకృత్యా ధా శుద్ధాని ప్రకృతి ర్బుద్ధ్యహంకృతీ ॥
వైశ్వానేంద్రియ దశకం తన్మాత్రా భూత పంచకమ్ ॥

శివుడు, శక్తి	-	2
సదాశివుడు, మహేశ్వరుడు	-	2
శుద్ధ విద్య, మాయ	-	2
కళా, విద్య, రాగము, కాలము, నియతి	-	5
పురుషుడు, ప్రకృతి	-	2
బుద్ధి, అహంకారము	-	2
మనస్సు	-	1
ఇంద్రియాలు	-	10
తన్మాత్రలు	-	5
పంచభూతాలు	-	5
మొత్తం తత్వాలు	-	<u>36</u>

నవయోగి చక్రము

నవయోగ్యాత్మకం చక్రం చిదానంద ఘనం మహత్ ।

చక్రం నవాత్మక మిదం నవధా భిన్న మంత్రకమ్ ॥ **13**

త్రికోణము నవయోగ్యాత్మకము. ఇది చిదానందములచేత దట్టమైనది. జీవ ఈశ్వరులచే కూడిన చిత్ యొక్క ప్రకాశముతో నిండినదవటం చేత చిద్బనమైనది. అకథాదిరేఖలు కలది. అంటే అక్షములను ఒక్కొక్క భాగానికీ పదహారు చొప్పున మూడు భాగాలుగా విభజించారు.

1. అ నుండి	-	అ: వరకు పదహారు	(స్వరాలు)
2. క నుండి	-	త వరకు పదహారు	(స్పర్శలు)
3. ధ నుండి	-	స వరకు పదహారు	(వ్యాపకాలు)

ఈ అక్షరాలన్నీ త్రికోణంలోని మూడు రేఖల యందు ఉంటాయి. ఈ రకంగా ఏర్పడే త్రికోణము తిరిగి మూడు రూపాలు పొందుతున్నది. నవధా భిన్న మంత్రకం. అంటే నవనాథ రూపమైన, నవవర్గులచేత వేరు వేరు రకములు గలదైన మాతృకా అను పేరు కలది. నవవర్గులు అంటే అక్షరములన్నీ తొమ్మిది వర్గులు చేయబడ్డాయి. అవి. అ, క, చ, ట, త, ప, య, శ, క్ష.

కొండరి వాడన ప్రకారము వశిస్థాది దేవతలు ఎనిమిది కోణముల యందూ ఉండగా, పంచదశీ మహాపంచత్రంలోని మూడు కూటములూ మూడు కోణాల యందు గల త్రికోణము ఆ ఎనిమిది కోణముల సుధ్యన ఉంటుంది. అందుచేత మొత్తం తొమ్మిది కోణాలవుతున్నాయి.

కొండరి పురాణము ప్రకారము శ్రీచక్రంలో తొమ్మిది చక్రాలున్నాయి. అవి 1) త్రైలోక్య మోహన చక్రము నుంచి 9. సర్వానందమయ చక్రం వరకు. ఇవే నవయోగులు అని చెప్పబడింది.

అష్ట కోణము

శ్లోకం
బిందువాసన సంరూఢ సంవర్తాతల చిత్కలం ।
అంబికారూప మేవేద మష్టారస్థం స్వరావృతం ॥

14

త్రికోణము మధ్యన ఉండే బిందువు సంవిద్బిందువు. ఈ బిందువు సంవర్తానలము అని చెప్పబడుతోంది. అంటే ప్రళయాగ్నిని ఆసనముగా చేసుకున్నది. ఈ బిందువులో ప్రళయాగ్ని ఉన్నది. ప్రళయ కాలంలో ప్రకాశ విమర్శలు రెండూ కలిసి తురీయ బిందువుగా ఏర్పడినాయి. అందుచేత ప్రళయాగ్ని అనేది తురీయ బిందువులోని ప్రకాశాంశయే. ఆతురీయ బిందువులోని విమర్శాంశయే చిత్కళ. ఈ త్రికోణము అష్టకోణములో అంతర్గతమై ఉన్నది. అక్షరాలలో అచ్చులు పదహారు. వాటిలో పదహారవదయిన అః త్రికోణము మధ్యన ఉంటుంది. మిగిలిన పదిహేను. మూడు రేఖల మీద ఐదు చొప్పున ఉంటాయి.. ఈ రకంగా త్రికోణము స్వరములచేత చుట్టబడి ఉన్నది. కాగా అష్టకోణము అష్టవర్గులచేత (అ క చ ట త ప య శ) చుట్టబడి ఉంటుంది. వాక్వరూపములు నాలుగు. అవి పరా, పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరీ. అష్టకోణము మధ్యమా వాక్వరూపము గలది. అందుచేత మాతృకలు (అక్షరములు) అన్నీ అంటే అ నుంచి క్ష వరకూ అష్ట కోణమందున్నాయి. శాంతా, అంబికా రూపముల సామరస్య రూపము బిందు చక్రమందు వుడుతున్నది. కాబట్టి త్రికోణము అంబికా రూపమే.

శాంతా - వామ, జ్యేష్ఠా, రౌద్రీల రూపము.

అంబికా - ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియా రూపము.

ఇది త్రికోణ వసుకోణాత్మకమైన సంహార చక్రము.

అంతర్జాతీయము

నవత్రికోణస్ఫురిత ప్రభారూప దశారకమ్

శత్యాదినవ పర్యంత దశార్థ స్ఫూర్తి కారకమ్ ||

15

మాతృకా వివేకము ననుసరించి అ నుండి క్ష వరకూ ఉండే అక్షరాలలో స్వరములు సుషుప్త్యాత్మకములు. క నుంచి మ వరకు గలవి జాగ్రదాత్మకములు. స్వరాలలో చివరి రెండు అక్షరాలూ అం, అః. వీటిలో అం అబేధ ప్రమాతృ స్వరూపము. అః బేధ ప్రమాతృ స్వరూపము.

వ్యాపక ఖండంలో మకారము బేధ ప్రమాతా. చివరలో ఉన్న శకార క్షకారములు శివ ప్రమాతలు. భేద ప్రమాత అయినటువంటి 'మ' కారము అదృశ్యంగా ఉంటుంది. అందుకనే ఆవరణలలో మకారము లోపించింది. ఇది ఒక సంప్రదాయము. దీని ప్రకారము పంచమ, షష్టావరణలలో మకారము కనిపించదు.

స్పర్శ ఖండములోని పవర్గులో మొదటి నాలుగు అక్షరాలలోనూ (ప ఫ బ భ) మొదటి రెండూ ప ఫ లు భేద ప్రమాతృ స్వరూపాలు. మిగిలిన బ భలు అభేద మాతృ స్వరూపములు.

అష్టకోణం మధ్యన ఉన్న త్రికోణము స్వరములచేత ఆవరించబడి ఉంటుంది. కాబట్టి సుషుప్తి స్వరూపము. కామబిందువు విసర్గాత్మకము. అందుచేత బిందు చక్రము ప్రమాతృ స్వరూపము. అష్టకోణము మధ్యనూ వాగ్రూపము కాబట్టి త్రికోణంలోని జగద్వ్యాసనను స్ఫురింప చేస్తోంది. అష్టకోణంలో మాతృకల స్వరూపం త్రికోణంలోకి మల్లే అస్పష్టం కాదు. అలాగని స్పష్టమూ కాదు. ఇవి మధ్యమంగా ఉంటాయి. బిందువు, త్రికోణము, అష్టకోణము గల ఈ చక్రం సంహార చక్రము అని చెప్పబడుతోంది. ఇక్కడ జీవ సంసారములు వాసనాత్మకముగా (సూక్ష్మంగా) ఉంటాయి. పరశివుడు చేయవలసినది సృష్టి ఆ సృష్టికి కారణమైన జీవ సంసారములు ఈ చక్రంలో సూక్ష్మ రూపంగా ఉంటాయి కాబట్టి ఇది సంహార చక్రము అయింది. సంహారము నుంచే సృష్టి వస్తుంది. కాబట్టి సంసారము యొక్క స్థితి స్వప్న జాగరములు. స్వప్న మందు సంసారము సూక్ష్మ రూపంగానూ, జాగరమందు స్థూలంగానూ ఉంటుంది.

బిందు చక్రం నుంచి నవకోణం వస్తున్నది. బిందువు యొక్క కాంతులు, చిత్, అచిత్, రూపాలు కలా, అవిద్యా, రాగము, కాలము, నియతి. వీటి రూపమే దశార చక్రము. ఇక్కడ

మకారము అదృశ్యమని ముందే చెప్పబడింది. కాబట్టి య ర ల వ శ ష స హ ళ క్ష వర్ణాలు ఈ దశార మందుంటాయి. ఈ రకంగా అంతర్దశారము నవయోనిచక్రము నుండి ఉత్పన్నమైనది. కాని ఇంకొక సంప్రదాయము ప్రకారము మ య ర ల వ శ ష స హ ళ క్ష వర్ణాలు ఈ దశారమందుంటాయి. ఇక్కడ ళ కార క్ష కారాలు రెండూ మిశ్రమాక్షరాలే. కాబట్టి రెండింటి బదులుగా ఒక్క క్ష కారము వాడితే సరిపోతుంది. ల ళ యో ర బేధః అనే సూత్రాన్ననుసరించి ల కార ళ కారములు ఒక్కటే. కాబట్టి ప్రత్యేకంగా ళ కారాన్ని తీసుకోవలసిన పని లేదు. వీటిని గురించి వివరిస్తూ బాస్కరాయలవారు తమ శేతు బంధము వ్యాఖ్యలో మ కారము నుండి హ కారము వరకు తొమ్మిది, క్ష కారము ఉంటాయని వ్రాశారు.

అమృతానందనాధుల వారు తమ దీపిక అనే వ్యాఖ్యలో య కారము నుండి తొమ్మిది, క్ష కారము మొత్తం పది అని వ్రాశారు. ఇది కేవలం సంప్రదాయ బేధము.

ఈ విధంగా సూక్ష్మ సంసారాత్మకరూపమైన అంతర్దశారము వర్ణించబడింది.

బహిర్దశారము

భూత తన్మాత్ర దశక ప్రకాశ అంబనత్వతః ।

ద్విదశార స్ఫురద్రూపం క్రోధీశాది దశారకమ్ ॥ 16

పంచభూతాలు, తన్మాత్రలు, జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాల యొక్క ప్రకాశము స్పష్టమైనది. ఈ పంచభూతాల, తన్మాత్రల అప్రకటిత రూపము బహిర్దశారము, బిందు, త్రికోణ, వసుకోణాత్మకమైన సంహార చక్రము నుండి వెలువడ్డ తేజస్సు అప్రకటితముగా అంతర్దశారము నందు, ప్రకటితముగా బహిర్దశారమందు ఉంటాయి.

ఈరెండు దశారములూ నవత్రికోణము నుండే ఏర్పడినాయి. కామకలా విలాసములోని 29, 30 శ్లోకములలో కూడా ఇదే విషయం చెప్పబడింది.

శ ష స ప వర్ణమయం తద్వ సుకోణం మధ్య కోణ విస్తారః ।

నవకోణం మధ్యం చేత్యస్మిన్ చిద్దీప దీపితే దశకే ॥

తచ్చాయాద్వితయ మిదం దశారచక్ర ద్వయాత్మనా వితతం ।

త ట చ క వర్గ చతుష్టయ విలసన విస్పష్ట కోణ విస్తారమ్ ॥

చతుర్దశారము

చతుశ్చక్ర ప్రభారూప సంయుక్త పరిణామతః ।

చతుర్దశార రూపేణ సంవిత్తి కరణాత్మనా ॥ 17

భేదర్యాది జయాన్తార్థ పరమార్థ ప్రధామయమ్ ।

వీవంశక్త్యనా ర స్ఫురద్రాద్రీ ప్రభామయమ్ ॥ 18

బిందువు, త్రికోణము, అష్టకోణము, దశార యుగ్మముల యొక్క కాంతి పుంజములతో మన్వస్రము అనబడే చతుర్దశారము ఏర్పడుతోంది. జ్ఞానేంద్రియాలు ఐదు, కర్మేంద్రియాలు ఐదు, అంతఃకరణ చతుష్టయము అంటే మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము, అహంకారము నాలుగు. మొత్తం పద్నాలుగు ఇంద్రియాలతోనూ చతుర్దశారము ఏర్పడుతోంది. అంటే

త్రికోణము : చంద్ర స్వరూపము. దీని కళలు పదహారు. మూడు రేఖల యందు ఐదు చొప్పున పదిహేను. పదహారవ కళ మధ్యలో ఉంటుంది. ఆ కళలు

- 1) అమృత, 2) మానదా, 3) పూషా, 4) తుష్టి, 5) పుష్టి, 6) రతి, 7) ధృతి, 8) శశినీ,
- 9) చంద్రికా, 10) కాంతి, 11) జ్యోత్స్నా, 12) శ్రీ, 13) ప్రీతి, 14) అంగదా, 15) పూర్ణా,
- 16) పూర్ణామృతా.

ఇవి అకారాది అః కార పర్యస్తము ఉంటాయి.

అంతర్దశారము - ఇది అగ్ని తత్త్వాత్మకమైనది. దీని కళలు పది. అవి

- 1) ధూమ్రా, 2) ఊషా, 3) జ్వలినీ, 4) జ్వాలినీ, 5) విస్ఫులింగినీ, 6) సుశ్రీ,
- 7) సురూపా, 8) కపిలా, 9) హవ్యవాహినీ, 10) కవ్యవాహినీ.

ఇవి యకారాది క్షకారాస్తము ఉంటాయి.

బహిర్దశారము, చతుర్దశారము : ఇవి సూర్య తత్త్వాత్మకమైనది. దీని కళలు పది. ఇవి రెండేసి వర్ణములతో ఉంటాయి.

- 1) కం భం తపినీ, 2) ఖం బం తాపినీ, 3) గం ఘం ధూమ్రా, 4) ఘం ఘం మరీచీ,
- 5) జం నం జ్వాలినీ, 6) చం ధం రుచి, 7) ఛం ధం సుషుమ్నా, 8) జం ధం భోగదా,
- 9) ఝం తం విశ్వా, 10) ఞం ణం బోధినీ, 11) టం ఠం ధారిణీ, 12) ఠం ఠం క్షమా.

త్రికోణము, అష్టకోణము, దశార ద్వయము, చతుర్దశారములు విడివిడిగా వేరువేరు రూపాలు కలగినాయి. కాని వీటిమధ్యన ప్రకాశవంతమైన త్రికోణముండటం చేత ఒకే చక్రంగా ప్రకాశిస్తాయి. ఈ సమిష్టి చక్రము రౌద్రీ సామరస్యము. త్రికోణము నుంచి అంబికా రూపముద్భవించింది. కాబట్టి త్రికోణానికి అంబికారూపము చెప్పబడింది. త్రికోణము నుంచి చతుర్దశారము వరకూ క్రియా, రౌద్రీ సామరస్యము.

సృష్టి చక్రము

ః శ్లోకం చతుష్కోణం వాః స్థాపభ్రమిత్రయమ్ ।

ఇప్పటి వరకూ ముప్పైఆరు తత్త్వములతో కూడిన జగత్తు యొక్క క్రమ సృష్టి బిందువు నుండి చతుర్దశారము వరకు సంహార క్రమంలో చెప్పబడింది. ఇప్పుడు పంచతత్త్వము లతోడుగుగా ధరించిన పురుషుని భ్రాంతి ననుసరించి, వ్యతిరేక సృష్టి నిరూపించబడుచున్నది. ఇది సృష్టి క్రమము. పంచతత్త్వములు అంటే కలా, అవిద్య, రాగము, కాలము, నిరంజనము.

మూడవ క్రమ గతిగా చతుష్కోణాకారమైన చక్రము భూపురము. ఇది జ్యేష్ఠారూపము. జ్ఞాన శక్తి యొక్క సామరస్య స్వరూపమే జ్యేష్ఠా. అష్టదళానికీ, షోడశ దళానికీ పైన ఒకటి, కింద ఒకటి, మధ్య ఒక వృత్తులున్నాయి. అంటే వృత్త త్రయము ఒకేచోట కాకుండా విడివిడిగానే ఉన్నది అని ఇక్కడ చెప్పబడుతోంది. ఈ వృత్త త్రయము వామారూపము. వామాశక్తి యొక్క సామరస్య స్వరూపమే ఇచ్చా.

ఇంతకు పూర్వము బిందువు నుండి ఒక్కొక్క చక్రము బయటకు వచ్చింది అని చెప్పటం జరిగింది. కాని వృత్త భూపురాలను వ్యతిరేక వరుసలో వర్ణించటం జరిగింది. జీవుడు అనే భ్రాంతి ననుసరించి వ్యతిరేక సృష్టి ఇక్కడ చెప్పబడింది. ఈ విధంగా శ్రీచక్రాన్ని భావించినట్లైతే ఉత్తమ మైనటువంటి పరమాసిద్ధి కలుగుతుంది.

దేహము - శీతాశ్రమము

- 1 చంద్ర శాస్త్ర స్త్రీ కోణం చ శాస్త్రతి తాష్టకాణకమ్ ॥ 19
- 2 శాస్త్ర శ ద్విదశారం చ తతైవ భువనారకమ్ ।
- 3 శ్లోకలా ప్రమారూప - దళాష్టక నమా వృతమ్ ॥ 20

ప్రతిష్ఠావపుషా స్పష్టి స్ఫుర ద్వ్యష్టదళాంబుజమ్ ॥

నివృత్త్యాకార విలసచ్చ తుష్కీణ విరాజితమ్ ॥

చిదంశ అంటే చిత్కళ. సంకల్ప, వికల్పాలకు : కారూతమైనది, బిందు త్రికోణాత్మకమైనది అయిన చక్రమే 'చిదం శాంతం స్త్రీ కోణము'. బ్రహ్మ రంధ్రానికి పై భాగాన (పన్నెండు అంగుళాల ఎత్తున ఉన్న), చిత్కళతో కూడిన బిందు త్రికోణాత్మకమైన పరబ్రహ్మను ధ్యానం చెయ్యాలి.

'శాంత్యతీత మష్టకోణకం' : శాంత్యతీత కూడిన, ఆకాశ తత్త్వాత్మకమైన అష్ట కోణము. లలాటం దగ్గర నుండి బ్రహ్మ రంధ్రం దాకా శాంత్యతీత కళాయుక్తమైన ఆకాశమండలముతో కూడిన అష్టకోణ చక్రమున్నది.

'శాంత్యంశ ద్విదశారం చ తదైవ భువనారకమ్' : కంఠము నుండి లలాటము వరకు గల ప్రదేశంలో శాంతి కళతో కూడిన, వాయు తత్త్వాత్మకమైన అష్టకోణ చక్రము, బహిర్దశారము, చతుర్దశారములున్నాయి.

విద్యాకళా ప్రభా రూప దళాష్టక సమావృతం : నాభి దగ్గర నుండి కంఠము వరకు గల ప్రదేశమందు విద్యా కళతో కూడిన వహ్ని మండలాత్మకమైన అష్టకోణ చక్రమున్నది.

ప్రతిష్ఠావపుషా స్పష్టి స్ఫుర ద్వ్యష్ట దళాంబుజమ్ : జాను (పుంజాను) నుండి నాభి వరకు గల ప్రదేశములో ప్రతిష్ఠాకళతో కూడిన జల తత్త్వాత్మకమైన అష్టకోణ చక్రమున్నది.

నివృత్త్యాకార విలసచ్చ తుష్కీణ విరాజితం : పాదము : మందోకాలు వరకు గల ప్రదేశంలో నివృత్తి కళతో కూడిన, పృథ్వీ తత్త్వాత్మకమైన భూ తత్త్వాత్మకమైన అష్టకోణ చక్రమున్నది.

ఈ విధంశ్రీచక్రము మానవ దేహంలో ఏ ఏ భాగాలకు సమయం చేయబడిందో వివరించబడింది. అందుకే ఇతర గ్రంథాలలో ఈ సమన్వయము వేరు ఉన్నది.

దీని ప్రకారం శ్రీచక్రంలోని వివిధ ఆవరణలకూ, మానవ దేహంలోని వివిధ భాగాలకూ సమన్వయం ఈ విధంగా ఉన్నది.

జైలమ్ బ్రహ్మ రంధ్రం చ మస్తకం చ త్రికోణకమ్ ।
అలే స్థారపత్రం చ భ్యవోర్మధ్యే దశారకమ్ ।
బహిశారం కంఠే చ మన్వశ్రం హృదయం భవేత్ ।

నాభౌచ వసువత్రం చ కట్యం షోడశ పత్రకమ్ ।

వృత్తత్రయం చ ఊరుభ్యం, వద్భ్యం భూపురత్రయమ్ ॥

బిందువు	-	బ్రహ్మ రంధ్రము
త్రికోణము	-	తల ముందు భాగము
అష్ట కోణము	-	లలాటము
అంతర్దశారము	-	భూమధ్యము
బహిర్దశారము	-	కంఠము
చతుర్ద శారము	-	హృదయము
అష్ట దళము	-	నాభి
షోడశ దళము	-	కట్టి ప్రదేశము
వృత్తత్రయము	-	ఊరువులు
భూపురము	-	పాదాలు

అయితే మరికొన్ని తంత్రాల ప్రకారము ఈ సమన్వయము వేరుగా ఉన్నది.

శ్రీచక్రం బ్రహ్మరంధ్రేతు, సువృత్తం చ త్రికోణకమ్
 లలాటే స్థారకం చక్రం, భృవోర్మధ్యే దశారకమ్
 బహిర్ద శారం కంఠేతు, మనస్రం హృదయే భవేత్
 కుక్షౌతు ప్రథమవృత్తం, నాభ్యా మష్టదళాంబుజమ్
 కట్యం ద్వితీయం వలయం, స్వాధిష్ఠానే కలాశ్రకమ్
 తీస్యాదస్తాత్ తృతీయం, మూఢి ారే చతురశ్రకం
 ద్వితీయం భూపురం జంఘేత్తీ యం వామ జంఘికే
 త్రిపురేశీ శ్రీమహా యంత్రం సృష్టి న్యాస విధిక్రమాత్ ॥

బిందువు, త్రికోణము	-	బ్రహ్మ రంధ్రము
అష్ట కోణము	-	లలాటము
అంతర్దశారము	-	భూ మధ్యము
బహిర్దశారము	-	కంఠము
చతుర్దశారము	-	హృదయము

ప్రథమ వృత్తము	-	కుక్షి
అష్ట దళము	-	నాభి
ద్వితీయ వృత్తము	-	కటి ప్రదేశము
షోడశ దళము	-	స్వాధిష్ఠానము
తృతీయ వృత్తము	-	స్వాధిష్ఠానానికి క్రింది భాగము
చతురస్రంలోని ప్రథమ రేఖ	-	మూలా ధారము
చతురస్రంలోని ద్వితీయ రేఖ	-	కుడి పిక్క
చతురస్రంలోని తృతీయ రేఖ	-	ఎడమ పిక్క

శంకర భగవత్పాదుల వారు "సౌందర్యలహరి"లో.

మహీం మూలధారే కమపి మణిపూరే హుతవహం |
 స్థితం స్వాధిష్ఠానే హృది మరుత మాకాశముపరి |
 మనోపి భూమధ్యే సకలమపి భిత్వాకుల పథం |
 సహస్రారే పద్మే నహరహసి పత్యా విహరసే ||

మూలధారమునందు	-	త్రికోణము
స్వాధిష్ఠానమునందు	-	అష్ట కోణము
మణి పూరక మందు	-	అంతర్దశారము
అనాహత మందు	-	బహిర్దశారము
విశుద్ధి : మందు	-	చతుర్దశారము
ఆజ్ఞా చక్ర మందు	-	భూపురము చెప్పబడ్డాయి.

గౌడ పాదుల వారు తమ "శుభగోదయస్తుతి"లో.

త్రికోణం చాధారం త్రిపురతమతే స్థారమనఘే |
 భవేత్స్వాధిష్ఠానం, పునరపి దశారమ్ మణిపురమ్ |
 దశారంతే సంవిత్కమల, మథ మన్వసక్రముమే |
 విశుద్ధం, స్వాదాజ్ఞా శివ ఇతితతో బైందవ గృహమ్ ||

ఆధార చక్రంలో	-	త్రికోణము
స్వాధిష్ఠానంలో	-	అష్ట కోణము
మణిపూరంలో	-	అంతర్గతము
అనాహతంలో	-	బహిర్గతము
విశుద్ధి చక్రంలో	-	చతుర్గతము
ఆజ్ఞా చక్రంలో	-	అష్ట దళము, షోడశ దళము
సహస్రారం దగ్గర	-	భూపు పురము.

శ్రీచక్రాన్ని మానవ దేహంతో సమన్వయం చేసేటప్పుడు వివిధ గ్రంథాలలో అనేక రకాలుగా చెప్పబడింది. వీటి మీద మరిన్ని వివరాలకు నాచే వ్రాయబడిన శ్రీచక్రము. అనే పుస్తకం చూడండి.

మూలా ధారంలో: నివృత్తి కళతో కూడిన పృథివీ తత్త్వాత్మకమైన భూపురం ఉన్నది. స్వాధిష్ఠానంలో ప్రతిష్ఠా కళతో కూడిన షోడశ దళ పద్మం ఉన్నది.

మణి పూరంలో: విద్యా కళతో కూడిన అగ్ని తత్త్వాత్మకమైన అష్టదళ పద్మమున్నది.

అనాహతంలో: శాంతి కళతో కూడిన వాయు తత్త్వాత్మకమైన దశరయుగ్మము, చతుర్గ తారము ఉన్నాయి.

విశుద్ధి చక్రంలో: శాంత్యతీత కళతో కూడిన ఆకాశ తత్త్వాత్మకమైన అష్టకోణమున్నది.

అజ్ఞా చక్రంలో: మనస్సుకు ఇంకొక పేరైన అవ్యక్తమనే కళతో కూడిన సకల కళలతో కూడిన బ్రహ్మ రూపమనే త్రికోణ చక్రమున్నది.

సహస్రారంలో: చిత్కళతో కూడిన విష్కళ బ్రహ్మరూపమైన (ఏ విధమైన కళలు లేనటువంటి బ్రహ్మ) బిందు వున్నది.

ఈ రకంగా సకళ, నిష్కళ స్వరూపాలు త్రికోణము, బిందువు లందున్నాయి.

నాద శక్తులు

త్రైలోక్య మోహనాద్యేతు నవ చక్రే సుహేశ్వరి ।

నాదో బిందుః కళాజ్యేష్ఠా రౌద్రీవామా తథా పునః ॥

విషమీ దూతరీచైవ సర్వానందాః క్రమాత్స్థితాః ।

నిరంశౌ నాదబిందూ చ కలాచేచ్ఛా స్వరూపకం ॥

23

జ్యేష్ఠా జ్ఞానం క్రియా శేషమిత్యేవం త్రితయాత్మకం ।

చక్రం కామ కళారూపం ప్రసార పరమార్థతః ॥ ౧౫

24

త్రై లోక్య మోహన చక్రమైన భూపురము నుండి బిందువు వచ్చి శ్రీ చక్రంలో ఉన్న తొమ్మిది చక్రాలలోనూ తొమ్మిది శక్తులున్నాయి.

ఇక్కడ నాదము అంటే నవనాద శక్తులు అని అర్థం. అవి అక్షరకావ్య వరకు ఉంటాయి. అ, క చ ట త ప య శ క్ష. ఇవే నాద శక్తులు. అయితే ఇంకొక లెక్క ప్రాస్థము అచ్చులలో ప్రాస్థములు ఒక వర్గం. కాగా దీర్ఘములు ఒక వర్గం. క చ ట త ప య శ. వర్గలతో కలిసి తొమ్మిది నాద శక్తులు.

బంధు: అంటే అకారము నుండి అ: వరకు గల పదహారు వర్ణాలు అనబడే శక్తి.

కళా అంటే అకారము నుండి అ: వరకు గల చంద్ర కళలు పదహారు. ఇది కళా స్వరూపిణీ శక్తి.

జ్యేష్ఠా - సుద్రిష్ణు రూపశక్తి

రౌద్రీ - క రూపశక్తి

నామా - క్షమా రూపశక్తి 10బి

విషమీ: వామ, జ్యేష్ఠా, రౌద్రీల యొక్క సమిష్టి రూపమైన ఆ కా శక్తి. సంసార రూపమైన విషాన్ని నాశనం చేస్తుంది కాబట్టి దీన్ని విషమీ శక్తి అంటారు.

మాతృకా: సర్వ కారణ విమర్శాత్మకమైన అకారాది వర్ణ సమిష్టి రూపశక్తి.

సర్వానందా: ఆనంద శక్తి, ఇతరములైన ఆనందాలన్నీ దీని యందు నిలవలేవు మొత్తం మీద.

1. నాద శక్తి

2. వర్ణ బంధు శక్తి

3. కళా శక్తి

4. జ్యేష్ఠా శక్తి

5. రౌద్రీ శక్తి

6. నామా శక్తి

7. విషమీ శక్తి

8. మాతృకా శక్తి

9. సర్వానందా శక్తి

అనబడే తొమ్మిది శక్తులు తొమ్మిది చక్రముల యందు ఉంటాయి.

నాదము అంటే - భూపురము
 బిందువు అంటే - షోడశ దళము

నిరంశే - ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియా శక్తుల చేత సూచించబడిన శాంతా శక్తి రూపము. శాంతా శక్తి చిద్రూపిణి కాబట్టి నిరాకారము.

కళా : అష్టదళ పద్మము. ఇచ్చా స్వరూపము.

జ్యేష్ఠా : చతుర్దశారము జ్ఞానశక్తి స్వరూపము.

శేషం : మిగిలినటు వంటి బహిర్దశారము,

అంతర్దశారము, అష్టకోణము, బిందువు, చక్రములు. వీటిని క్రియాశక్తి స్వరూపములుగా భావించాలి.

ఈ రకంగా శ్రీచక్రము త్రితయాత్మకము. ఇచ్చా, జ్ఞాన, క్రియాశక్తుల్యస్తమిష్టి రూపము. కామకళ యొక్క సంపూర్ణమైన ప్రకాశము నుంచే శ్రీచక్రము ఉత్పన్నమైనది. అందుచేత శ్రీచక్రమంతా కామకళ రూపమే. వస్తువు దేని నుంచి ఉత్పన్నమవుతుందో, దాని యొక్క పారమార్థిక స్వరూపాన్నే కలిగి ఉంటుంది. మట్టి నుండి తయారైన కుండ మట్టి రూపమే కలిగి ఉంటుంది. దారములతో తయారయిన వస్త్రము దారముల రూపాన్నే కలిగి ఉంటుంది. అలాగే బిందు త్రయ (బిందువు, విసర్గ) రూపమైన కామకళ నుండి శ్రీచక్రము ఉత్పన్నమైనది. కాబట్టి వామ, ఇచ్చా, పశ్యంతి మొదలైన మూడు శక్తుల స్వరూపమైన శ్రీచక్రము కామకళా స్వరూపమే. అందుకనే శ్రీచక్రం అంతా కామ కళా మయంగానే భావించాలి.

**బండ్ల
 మహా రున్నె**

అకులే విషు సంజ్ఞేచ శాక్తే వహ్నా తథాపునః ।
 నా భావనా హతేశుద్ధే అంబికాగ్రే భ్రువోఽన్తరే ॥ 25

బిందౌ తదర్థే రోదిన్యాం నాదే న్యోన్వ వీవచ ।
 శక్తౌ పునర్వ్యాపికాయాం సమః స్త్రీన గోచరే ॥ 26

మహా బిందౌ పునశ్చైవం త్రిధా చక్రం భావయేత్ ।

శరీరంలో మేరు దండము ఉన్నది. దీన్నే వెన్నుపూస అంటారు. దీని వెంబడి సుషుమ్నా నాడి ఉన్నది. ఆ సుషుమ్నకు మొదట ఊర్ధ్వముఖంగానూ చివర సహస్రారం దగ్గర అదోముఖంగానూ మొత్తం రెండు సహస్రారాలున్నాయి. ఈ రెండు సహస్రారాలను ఆశ్రయించి (కలుపుతూ) ఉన్న సుషుమ్నలో ముప్పై పద్మాలన్నాయి. క్రింద ఉన్న సహస్రారానికి, మూలాధారానికి మధ్య అష్టదశ, పక్షిపద్యములు రెండున్నాయి. ఈ రెండింటి మధ్య భాగాన్నే 'విషు' అంటారు. ఆధార చక్రము నుంచి సహస్రారము (మహా బిందువు) వరకు పంత్ మిద్రి స్థానాలున్నాయి. ఇవి మొత్తం మూడు జట్లుగా ఉంటాయి. ఒక జట్టులో తొమ్మిది, రెండవ జట్టులో తొమ్మిది, మూడవ జట్టులో మహా బిందువు ఒక్కటే ఉంటుంది. శ్రీచక్రాన్ని మొదటి జట్టులోనూ, తరువాత రెండవ జట్టులోనూ ఆ తరువాత మహా బిందువు నందు భావన చెయ్యాలి. ఈ స్థానాలు క్రింది విధంగా ఉంటాయి.

మొదటి జట్టు :

1. అకులము - ఆధార చక్రానికి దిగువ ఉన్న సహస్రారము
2. విషు - అష్టదశము, పక్షిపద్యముల మధ్య భాగము
3. శక్తి - మూలాధారము. ఇక్కడే కుండలినీ శక్తి ఉంటుంది.
4. వహ్ని - స్వాధిష్ఠానము. (స్వాధిష్ఠానము జలతత్వాత్మకమైనది. కాని ఆధార చక్రము దగ్గరనుంచీ అనాహతం దాకా వ్యాపించి ఉన్న వహ్ని కూటము యొక్క మధ్య భాగము కాబట్టి వహ్ని అనబడుతోంది.)
5. నాభి - బొడ్డు దగ్గర ఉన్న మణి పూరము.
6. అనాహతము - హృదయస్థానము
7. విశుద్ధ చక్రము - కంఠ స్థానము
8. లంబికాగ్రము - కొండ నాలుక. సూక్ష్మ జిహ్వాస్థానమైన అష్టదశ పద్యము.
9. భ్రువోస్తరం - భృకుటి. ఆజ్ఞా చక్ర స్థానము

రెండవ జట్టు :

1. ఇందు - బిందువు
2. తదర్థం - అర్థవంద్రము
3. రోదిని

4. నాదము
5. నాదాస్తము
6. శక్తి
7. వ్యాపికా
8. సుమనా
9. ఉన్ననా

మూడవ జట్టు ఇందులో ఒకే ఒక స్థానముంటుంది. అదే మహాబిందువు. ఇది శిరస్సుకు పన్నెండు అంగుళాలపైన ఉంటుందని చెప్పబడుతోంది.

శ్రీచక్ర అధికారులు

ఆజ్ఞా స్తంభసకలం ప్రోక్తం తతస్సకల నిష్కళం || 27

ఉన్న స్థానం పరేస్థానే నిష్కళంచ త్రిధాస్థితం.

దీపాకారోర్ధమాత్రశ్చ లలాటే వృత్త యిష్యతే || 28

క్రింద భాగం నన్న సహస్రారమైన అకులము దగ్గర నుంచి ఆజ్ఞా చక్రాంతము వరకు గల తొమ్మిది స్థానముల యందు (మొదటి జట్టు) శ్రీచక్రాన్ని భావించటాన్ని 'సకల భావన' అంటారు. అక్కడ 'సకలా' అనబడే అశుద్ధులైన ఉపాసకులు మాత్రమే అధికారులు. రెండవ జట్టులో బిందువు నుండి ఉన్నని వరకు గల తొమ్మిది స్థానాలలోనూ శ్రీచక్రాన్ని భావించటాన్ని 'సకలనిష్కళ' అంటారు. ఇక్కడ శుద్ధా శుద్ధ మిశ్రులైన 'ప్రళయాకళా' అనే ఉపాసకులు అధికారులు. మూడవ జట్టు అయిన మహా బిందువులో శ్రీచక్ర భావన చేసేవారు కేవల విజ్ఞానులు. ఇక్కడ సాధకుడు పరదేవతకూ, తనకూ బేధము లేదనే నిష్కళా భావనతో ఉంటాడు. ఈ రకంగా శ్రీచక్రము అధికారి భేదము చేత మూడు రకాలుగా చెప్పబడుతోంది.

1. మొదటి జట్టుకు సకలా అనే భావన కల, అశుద్ధులైన, భేదమే ప్రధాన దృష్టిగా గల ఉపాసకులు అధికారులు.
2. రెండవ జట్టుకు సకలా నిష్కళా అనే భావన కల శుద్ధాశుద్ధ మిశ్రులైన భేదాభేద దృష్టి గల ఉపాసకులు అధికారులు.
3. మూడవ జట్టుకు తనకూ పరదేవతకూ భేదము లేదని నిష్కళా భావన చేసే అభేద దృష్టి గల వాస్తవ కేవల విజ్ఞానులు అధికారులు.

వీటిలో మొదటి జట్టులోని ఉపాసకులు ఎక్కువ. రెండవ జట్టు వారు బిందువు నుంచి ఉన్నని వరకూ శ్రీచక్ర భావన చేస్తారు. దీప సమానమైన కాంతి గలిగి, అర్ధ మాత్ర ఉచ్చారణ కాలము గలిగినది, వృత్తాకారము కలిగినది అయిన బిందువు లలాటమందున్నది. మాత్ర అంటే అ, ఇ మొదలైన ప్రాస్పమును ఉచ్చరించటానికి పట్టే కాలము 256 లవములు.

పద్మము యొక్క రేకులను బొత్తిగా పెట్టి సన్నని సూదితో పొడిచినట్లైతే, ఒక్కొక్క దళానికి గుచ్చటానికి పట్టే కాలాన్ని లవమంటారు! ఇప్పుడు అర్ధమాత్ర అంటే 128 లవములు.

అర్ధచంద్ర, రోదినీ లక్షణములు

అర్ధచంద్రస్తథాకారః పాదమాత్రస్తదూర్ధ్వకే ।

జ్యోత్స్నాకారా తదష్టాంశా రోధినీ త్ర్యస్తవిగ్రహా॥

29

బిందువుకు పైభాగాన అర్ధచంద్రమున్నది. పేరుకు తగ్గట్టుగానే దాని ఆకారము కూడా అర్ధచంద్రంగానే ఉంటుంది. దీని కాంతి కూడా అష్టమినాటి చంద్రుని వలెనే ఉంటుంది. దీని ఉచ్చారణ 1/4వంతు మాత్ర. అంటే 64 లవములు. దీనిపైన వెన్నెలవంటి కాంతి గలది, 1/8 వంతు మాత్రాకాలము (32 లవములు) గలిగి ఊర్ధ్వాగ్రమైన త్రికోణ స్వరూపము కల 'రోదినీ' ఉంటుంది.

నాద లక్షణము

బిందు ద్వయాస్తరే దండః శ్శేవ రూపో మణిప్రభః ।

కలాంశో ద్విగుణాంశ శ్శ నాదాంతో విద్యుదుజ్జ్వలః ॥

30

కనుల వలె ఉండే రెండు బిందువులున్నాయి. వీటిని 'తిర్యక్' బిందువు లంటారు. వాటిని కలుపుతూ మధ్యలో సన్నని రేఖ ఒకటి ఉన్నది. ఇది మణి ప్రభ కలిగి ఉంటుంది. అంటే ఎర్రని కాంతితో ప్రకాశిస్తుంది. ఇక్కడ కలాంశ అని చెప్పటం చేత మాత్రలో 1/16 వంతు ఉచ్చారణా కాలము. అంటే 16 లవములు. ఇది అవ్యక్త నాద స్వరూపము. ఇదే నాదము.

శక్తి లక్షణము

హలాకారస్తు సవ్యస్థ బిందు యుక్తో విరాజతే |

శక్తి ర్వామస్థ బిందూధ్య స్థిరాకారా తథా పునః ||

31

నాదానికి పై భాగాన ద్విగుణాంశము అంటే నాద ఉచ్చారణ కాలానికి రెట్టింపు (మాత్రలో అనగా 1/32 వంతు అది 8 లవములు కలిగి విద్యుత్ కాంతులతో ప్రకాశిస్తుంటుంది. ఇదే నాదాస్తము. దీని ఆకారము కొన పైకి ఎత్తిపెట్టిన నాగలి లాగా ఉండి కుడి వైపు ఉన్న బిందువుతో కలిసి ఉంటుంది. తిర్యక్ బిందువులలో ఎడమ వైపు బిందువుకు పై భాగాన ఉన్నదే శక్త్యాకారము. శక్తికి పై భాగాన వ్యాపిక ఉంటుంది. శక్తి ఉచ్చారణ కాలము 4 లవములు.

సుమనా లక్షణము

వ్యాపికా బిందు విలస త్రికోణాకారతాం గతా |

బిందు ద్యయాంతరాలస్థా ఋజు రేఖా మయీ పునః ||

32

శక్తికి పై భాగాన వ్యాపిక ఉన్నది. అది ఊర్ధ్వ శీర్షము గల త్రికోణము మాదిరిగా ఉంటుంది. పైన, క్రింద రెండు బిందువులుండి, ఆ రెండింటినీ కలిపే సన్నని రేఖనే సుమనా అంటారు.

ఉన్ననా లక్షణము

సమనా బిందువిలస ద్యజు రేఖా తథోన్ననా

శక్త్యాదీనాం వపుః స్ఫూర్ణ ద్ద్వాదశాదిత్య సన్నిభమ్

33

బిందువు పై భాగాన ప్రకాశించే తిన్నని రేఖయే సుమన. సుమన చేరేంత వరకు సాధకుడి మనస్సు పని చేస్తూ ఉంటుంది. అందుచేతనే అది 'సుమనా' అనబడింది.

ఆ తరువాతది 'ఉన్ననా'. ఉన్ననా స్థితిలో మనస్సు పని చెయ్యదు. ఇక్కడ మనస్సుకు ఇంకొక రూపం వస్తుంది. ఇంకొక రూపంతో మనస్సు ఇంకా పైకి పోతుంది. అందుకనే దీనిని ఉన్ననా అంటారు.

కాల నిర్ణయము

చతుష్షష్ఠి తదూర్ధ్వంతు ద్వి గుణం ద్విగుణం తతః

శక్త్యా దీనాంతు మాత్రాంశో మనోన్మన్యాస్త ఘోన్మనీ ॥

34

కాల పరిమాణములో అతి సూక్ష్మమైనది లవము. వరివశ్యా రహస్యంలోని 18వ శ్లోకంలో భాస్కరరాయల వారు కాలపరిమాణాన్ని ఈ విధంగా చెప్పారు.

నళినీ పత్ర సంహత్యాః సూక్ష్మ సూచ్య భి వేధనే ।

దళే దళేతుయః కాలః సకాలో లవ సంజ్ఞతః ।

అతి సూక్ష్మ తమః కాలోనోపలభ్యో భృగూద్వహ ॥

తామర పూవుల యొక్క రేకులను కట్టగా చేసి సూదితో గ్రుచ్చినట్టైతే, ఒక్కొక్క దళము గ్రుచ్చుడు పడటానికి ఎంత కాలము పడుతుందో దాన్ని లవము అంటారు. అంత కన్నా తక్కువైనకాలాన్ని పరిశీలించటం సాధ్యంకాదు.

ఒక మాత్ర - 256 లవములు

బిందోర్ధ్వం మాత్రా పరే పరే చాపి పూర్వ పూర్తాః

బిందువుకు అర్థమాత్ర అంటే 128 లవములు. అక్కడ నుంచి మిగిలిన వాటికి పై వాటిలో సగము మాత్రమే కాలము. అంటే బిందువులో సగము కాలము అర్థ చంద్రము. అందులో సగము కాలము రోదిని. అందులో సగము నాదము. నాదములో సగము నాదాంతము. ఈ రకంగా కాల నిర్ణయం జరిగింది.

ఇప్పుడు బిందువు మొదలగు వాని ఉచ్చారణ కాలము.

బిందువు - 128 లవములు

అర్థ చంద్రము - 64 లవములు

రోధిని - 32 లవములు

నాదము - 16 లవములు

నాదాంతము - 8 లవములు

శక్తి - 4 లవములు

వ్యాపిక - 2 లవములు

సుమనకు - 1 లవము

ఉన్నని - కాలము లేదు

పరబ్రహ్మ స్వరూపము

దేశకాల నవచ్ఛిన్నం త దూర్వే పరమం మహత్ ।

నిసర్గ సుందరం తత్తు పరానంద విఘ్నార్థితమ్ ॥

35

ఉన్ననికి పై భాగంలో మహా బిందువున్నది. ఇది శిరస్సుకు పన్నెండు అంగుళాల పై భాగాన ఉంటుంది. ఈ మహా బిందువు దేశకాలములకు అతీతమైనది. పరమ పదమైనది. సర్వోత్కృష్టమైనది. గొప్ప వాటి కన్నా కూడా గొప్పది. స్వభావము చేతనే అందమైనది. అందుచేతనే నిసర్గసుందరమైనదని చెప్పబడింది. శివశక్తుల సామరస్యము పరమానందకరమైనది. అటువంటి పరమానందముతో ఇది వ్యాపించి ఉన్నది.

త్రికోణ భావము

ఆత్మనః స్ఫురణాం పశ్యేద్యదా సా పరమా కళా ।

అంబికా రూపమాపన్నా పరావాక్యముదీరితా॥

36

కళా శబ్దముచేత ఆ పరమేశ్వరి చెప్పబడుచున్నది. శివశక్తుల సామరస్యమే పరబ్రహ్మ స్వరూపము. అట్లున్నంటి పరబ్రహ్మను సృష్టి ప్రాధాన్యత వలన దేవి అని కూడా చెబుతున్నారు. విమర్శ రూపమే ఆ దేవి స్వేచ్ఛగా, తనయందు లీనమై ఉన్నశక్తి త్రయముతో (ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియా శక్తులతో) కూడినదై, ఇచ్చా శక్తిలో ప్రకాశ సంబంధమైన కాంతిని, ముప్పై ఆరు తత్త్వముల రూపమైన జగత్తు యొక్క సూక్ష్మ రూపమును, క్రియాశక్తిని చూస్తుంది. జగత్తు యొక్క సూక్ష్మరూపాన్ని జ్ఞానశక్తిలో అనుసంధానము చెయ్యటం చేత బిందు, నిసర్గ, కళాత్మకత్వము పొందుతుంది. అప్పుడు కామకళా రూపిణి అయిన శాంతా శక్తి (ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియాశక్తుల సామరస్యము) అంబికా రూపముతో (వామా, జ్యేష్ఠా, రౌద్రీ శక్తుల సామరస్యము) సామరస్యము పొంది పరావాక్ గా చెప్పబడుతున్నది. అంటే శాంతా, అంబికల సామరస్యముతో కూడిన కామకళ నుండే పరావాక్కు వుడుతున్నది. అదే త్రికోణగత బిందు చక్రము.

త్రికోణ ఐశిష్ట భావన, శ్లోక భావము

బీజభావ స్థితం విశ్వం సృటీకర్తుం యదోన్ముఖీ ।

వామా విశ్వస్య వమనాదంకురా కారతాంగతా ॥

37

ఇచ్చా శక్తి స్తదాసేయం పశ్యంతీ వపుషాస్థితా ।

అకారాదిక్ష కారంతమూ మాతృకలు నాలుగు విధాలుగా ఉంటాయి. అవి

1. స్థూల 2. సూక్ష్మ 3. సూక్ష్మతర 4. సూక్ష్మతమ

అదే విధంగా వాగ్రూపమైన జగత్తు కూడా నాలుగు విధాలుగా ఉన్నది. అవి.

1. పరా 2. పశ్యంతీ 3. మధ్యమా 4. వైఖరీ

అయితే వీటిలో

1. స్థూలము - వైఖరీ
2. సూక్ష్మము - మధ్యమా
3. సూక్ష్మ తరము - పశ్యంతీ
4. సూక్ష్మ తమము - పరావాక్కు

అతి చిన్నదైన విత్తనంలో అంత పెద్ద మర్రి వృక్షము దాగి ఉండటము ఊహకు కూడా అందని విషయము. అలాగే పరావాక్కునందు విశాలమైన విశ్వమంతా దాగి ఉన్నది. విత్తనములో నుంచి మొలక వచ్చి పెద్ద వృక్షము అయినట్లుగానే, తనయందు బీజ రూపంలో ఉన్న పరా వాగ్రూపమైన విశ్వమును బయటకు పంపినప్పుడు, విత్తనము మొలకెత్తినట్లే, అవస్థా భేదం చేత పరావాక్కు అంకుర భావం పొంది 'పశ్యంతీ' అవుతుంది. అంకుర భావం పొందిన పరావాక్కు త్రికోణంలోనే ఉంటుంది.

వమనము చేయటము అంటే కక్కుట. ఇదే సృష్టి అందుకనే వామా అనబడుతోంది. వామాశక్తితో సామరస్యము పొందినదై పరావాక్కు పశ్యంతీ రూపము పొందుతున్నది. అంటే పరావాక్కు నుంచి పుట్టిన శృంగాట రూపము (త్రికోణము) అంకురమయి పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరీ అని మూడు రేఖలు కలిగి ఉంటుంది.

- ఎడమ వైపు రేఖ - పశ్యంతి, సృష్టి రూపము
 - కుడి వైపు రేఖ - వైఖరీ, సంహార రూపము
 - మధ్య రేఖ - మధ్యమా, స్థితి రూపము
- (పైభాగాన అడ్డంగా ఉండేది.)

ఈ రకంగా మూడు రేఖలూ మూడు రూపాలు అయినప్పటికీ, ఎడమ వైపున ఉన్న సృష్టి రూపమైన పశ్యంతీ రేఖయే త్రికోణంలో ప్రధానమైనది.

మధ్యమా రూపము

జ్ఞానశక్తి స్తదా జ్యేష్ఠా మధ్యమా వాగు దీరితా ||

38

ఋజు రేఖ మయీ విశ్వస్థితౌ ప్రథిల్ విగ్రహో

ఋజు రేఖ రూపంలో ఉన్న మధ్యమ విశ్వము యొక్క స్థితి రూపము. పశ్యంతి మూలంగా అంకురించిన విశ్వము కొంత కాలం పాటు ఉండటమే స్థితి. ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియాశక్తులలో మధ్యమ జ్ఞానశక్తి. ఈ మధ్యమ వాగ్రూపము పొంది లోకవ్యవహారానికి ఉపకరిస్తుంది.

వైఖరి రూపము

తః స్త్రూప్యాతి దశాయాంతు బైందవం రూపమాస్థితా ||

39

ప్ర త్యాత్తి క్రమేణైవ శృంగాట వపురుజ్వలా |

క్రి యాక్తిస్తు రౌద్రీయం వైఖరీ విశ్వ విగ్రహో ||

40

బిందు రూపంలో ఉన్న పరావాక్కు సృష్ట్యాత్మకమైన త్రికోణంలోని ఎడమ రేఖగా అయి, తరువాత స్థిత్యాత్మకమైన మధ్యరేఖ రూపముగా కొంత కాలముండి లయ సమయము ఆసన్నము కాగా తిరిగి బిందురూపము పొందటానికి ఉద్యుక్తురాలై, సృష్టి నుంచి స్థితికి వచ్చినట్లుగానే, స్థితి నుంచి సహారానికి బయలుదేరి త్రికోణంలోని కుడివైపురేఖ గుండా వచ్చి సృష్టిరేఖ చివరు తాకుతుంది. ఈ రకంగా శృంగాటము (త్రికోణము) చుట్టూ ఒక ప్రదక్షణమైనది. దీనివల్ల త్రికోణము ప్రకాశవంతమవుతున్నది. అటువంటి ప్రకాశమాన రూపమే పరావాక్కు అనబడుతుంది.

విశ్వము సుఖము, సూక్ష్మము, సూక్ష్మ తరము, సూక్ష్మతమము అని నాలుగు విధములు. అలాగే గోక్కు కూడా పరా, పశ్యంతి, మధ్యమా, వైఖరి అని నాలుగు విధములు. అందుచేతనే వాగ్రూపము విశ్వ విగ్రహో అనబడుచున్నది. గతంలో చెప్పినట్లుగా క్రియాశక్తి రౌద్రీశక్తితో సామరస్యము పొందినదై వైఖరిగా వ్యవహరించబడుచున్నది. త్రికోణము కుడి వైపురేఖ క్రియా రౌద్రీ శక్తుల రూపమై వైఖరిగా పిలవబడుతున్నది. త్రికోణంలో సామరస్యం పొందే శక్తులు ఈ క్రింది విధంగా ఉంటాయి. త్రికోణంలోని

ఎడమ వైపు రేఖ - ఇచ్చా,	-	నామ,	-	పశ్యంతీ శక్తులు.
మధ్య రేఖ - జ్ఞాన,	-	జ్యేష్ఠా,	-	మధ్యమా శక్తులు.
కుడి వైపు రేఖ - క్రియా,	-	రాద్రీ,	-	వైఖరి శక్తులు.
బిందువు - శాంతా,	-	అంబికా,	-	పరా శక్తులు.

బిందు భావము

భాసనాద్విశ్వ రూపస్య స్వరూపే బాహ్యతోఽపి చ ॥

వీతాళ్ళ తస్య శక్తస్తు కా - పూ - జా - ఓ - ఇతి క్రమాత్ ॥ 41

వీతాః కందే వదే రూపే రూపాతీతే క్రమా స్థితాః ।

విశాల విశ్వానికీ మానవ శరీరానికీ సమాన రూపత్వము ఉన్నది.

బ్రహ్మాండము - విశాల విశ్వము

పిండాండము - మానవ శరీరము

ఈ రెండూ సమిష్టి వ్యష్టి జీవశరీరములు. బ్రహ్మాండంలో ఉన్న అవయవాలే పిండాండములో కూడా ఉన్నాయి.

నామ రూపాత్మకమైనది ప్రపంచము. ఆ ప్రపంచము యొక్క స్వరూపము పిండాండము. పిండాండ మందు బ్రహ్మాండము యొక్క కాంతి వలన అంటే రెండూ ఒకే రకంగా సమానంగా ఉండటం చేత అంబికా, మొదలైన శక్తులు కా, పూ, జా, ఓ అనే పేర్లు గల వీరాలయినాయి.

1. కా - కామగిరి వీరము

3. జా - జాలంధర వీరము

2. పూ - పూర్ణగిరి వీరము

4. ఓ - ఓఢ్యాణ వీరము

ఈ వీరాలన్నీ కూడా నదీ తీరమునందున్నాయి. ఇప్పుడు పిండాండ మందు చెప్పబడిన

1. కందం - సుషుమ్నా నాళము - మూలాగ్రము

2. సదం - హృదయము - అనాహతము

3. రూపం - బిందువు - భ్రూమము - ఆజ్ఞాచక్రము

4. రూపాతీతం - కళలకు అతీతమైనది - బ్రహ్మారంధ్రము

చెప్పబడుతున్నాయి. ఈ స్థానాలలోనే ఇందాక చెప్పిన పీఠాలున్నాయి. ఈ పీఠాలలోనే అంబికా మొదలైన శక్తులున్నాయి.

1. కామగిరి పీఠము - త్రికోణంలోని అగ్రకోణము, వాగ్భవ బీజము, వామాశక్తి, ఆధార చక్రము.
2. పూర్ణగిరి పీఠము - త్రికోణంలోని దక్షిణ కోణము, కామరాజ బీజము, జ్యేష్ఠా శక్తి, అనాహతము.
3. జాలంధర పీఠము - త్రికోణంలోని ఉత్తర కోణము, శక్తి బీజము, రౌద్రీశక్తి, ఆజ్ఞా చక్రము.
4. ఓఢ్యాణ పీఠము - త్రికోణంలోని బిందువు, సర్వ బీజములు, అంబికాశక్తి, బ్రహ్మారంధ్రము.

లలితా సహస్ర నామాలకు వ్యాఖ్యరాస్తూ భాస్కర రాయలవారు తమ సౌభాగ్య భాస్కరములోని

- 375 నామము కామ పూజితా - కామ గిరి పీఠము (కామ రూపము)
 376వ నామము - శృంగార రస సంపూర్ణా - ఇదే శృంగేరి పీఠము
 378వ నామము - జాలంధర స్థితా - జాలంధర పీఠము.
 379 వ నామము - ఓఢ్యాణ పీఠ నిలయా - ఓఢ్యాణ పీఠము

ఈ పీఠాలు శరీరంలో వరుసగా మూలాధారము, అనాహతము, విశుద్ధ, ఆజ్ఞా చక్రాలుగా ప్రసిద్ధమైన తంత్ర శాస్త్రములలో చెప్పబడ్డాయి. ఆజ్ఞా చక్రంలో చంద్రుడుంటాడు. ఇక్కడ చంద్రుడు షోడశకళాయుక్తుడు. సహస్రారం చంద్రలోకం. ఇక్కడ చంద్రుడు నిత్య కళాయుక్తుడు. కళలకు అతీతమైనవాడు. అందుకే ఇక్కడ 'రూపాతీతం' అని చెప్పబడింది. రూపం అంటే కళలు గల చంద్రుడు ఆజ్ఞా చక్రంలో ఉండగా, కళల కతీతుడైన చంద్రుడు సహస్రారంలో బ్రహ్మ రంధ్రం దగ్గర ఉన్నాడు.

పీఠ స్వరూపాలు

చతురస్రం తథా బిందు షట్క యుక్తం చ వృత్తకమ్ | 42
 అర్థ చంద్రం త్రికోణం చ రూపాణ్యేషాం క్రమేణ తు |
 పీఠో ధూమ్రస్తథాశ్వేతో రక్తో రూపం చ కీర్తితమ్|| 43

ఈ పీఠాలు క్రమంగా పృథ్వీ, వాయు, జల, అగ్ని రూపాలని వివరించబడుతోంది.

1. కామగిరి పీఠము - భూపురము, భూతత్త్వము, పీఠవర్ణము.
2. పూర్ణగిరి పీఠము - షడ్చిందువులచే ఏర్పడిన వృత్తము, వాయుతత్త్వము, ధూమ్ర వర్ణము.
3. జాలంధర పీఠము - అర్థ చంద్రాకారము, జలతత్త్వము, శ్వేత వర్ణము.
4. ఓఢ్యాణ పీఠము - త్రికోణము, అగ్ని తత్త్వము, రక్త వర్ణము.

పీఠములందలి లింగములు

స్వయంబుర్బ్రాహ్మణ లింగం చ ఇతరం చ పరం పునః

పీఠేష్యే తాని లింగాని సంస్థితాని వరాననే ||

44

అంతఃకరణ ప్రవృత్తి చేత ప్రకాశించిన చైతన్య రూపములు పీఠములు. వీటిని గురించి ఎవరైనా చెబితే తెలియవలసినదే కాని ఊహించటానికి వీలులేదు. అవి అమృత స్వరూపమైనవి.

బాహ్యేంద్రియాలకు గోచరించకుండా జ్ఞానాన్ని గూర్చి తెలియజేసే ఆకారము లింగము అనబడుతుంది. పైన చెప్పిన పీఠాలు మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము, అహంకారములతో కూడినవి. వీటియందు స్వయంభూ, బాణ, ఇతర, పరా అనీ పేర్లతో లింగములున్నాయి. కాని లింగములు నాలుగు రకములు అనీ, అవి స్వయంభూ, బాణా, తారా, పరా అనే ఇతర గ్రంథాలలో ఉన్నది.

లింగముల స్వరూపము

హేమ బంధూక కుసుమ శరచ్చంద్ర నిభానితు

స్వరావృతం త్రికూటం చ మహాలింగం స్వయంభువమ్

45

కాది తాంతాక్షరోపేతం బాణ లింగం త్రికోణకమ్ |

కదంబ గోళకాకారం థాదిషా న్తాక్షరావృతమ్ ||

46

సూక్ష్మ రూపం సమస్తార్ల వృతం పరమ లింగకమ్

బిందురూపం పరానందకందం నిత్య పదో దితం ||

47

ఈ శ్లోకాలలో లింగముల యొక్క స్వరూపము, వాటి రంగు, అక్షరములు వివరించబడుతున్నాయి.

1. స్వయంభూ లింగము - హేమ వర్ణము గలది.
2. బాణ లింగము - బంధూక పుష్ప వర్ణము. (ఎరుపు రంగు) గలది.
3. ఇతర లింగము - శరశృండ్ర వర్ణము (తెలుపు రంగు) గలది.

1. స్వయంభూ లింగము : స్వయముగా ఉద్భవించినది. ఎవరిచేతా తయారు చేయబడినదికాదు. లౌకికంలో దీన్ని మహాలింగము అంటారు. ఇది ఆ నుంచి ఆ వరకు గల స్వరముల చేత కూడినదై ఉంటుంది. ఇది త్రికూటము. మూడు శిఖరములు గలది. మూడు బిందువులు గల కూటత్రయముతో కూడినది. మూడు బిందువులు అంటే సున్నా, వినగ్గ మొత్తం మూడు బిందువులు.

2. బాణ లింగము : క కారము నుండి త కారము వరకు పదహారు అక్షరములచే చుట్టబడి త్రికోణాకారమై ఉన్నది.

3. ఇతర లింగము : కడిమి చెట్టు పూవువలె గోళాకారంలో ఉంటుంది. ధ నుంచి స వరకు గల 16 వర్ణములతో పరివృతమై ఉంటుంది.

4. పరా లింగము : సూక్ష్మ రూపము గలది. ఆ నుంచి క్ష వరకూ అన్ని వర్ణముల చేత పరివృతమైనది. స్వయంభూ, బాణ, ఇతర లింగముల యొక్క సమిష్టి రూపము. ఇది చర్మ చక్షువులకు కనుపించదు. అతీంద్రియ గోచరమైనది. బిందు రూపంలో ఉంటుంది. అంటే బిందు పీఠమంటుంది. లలితా సహస్రంలోని 380వ నామము బిందు మండల వాసినీ. సర్వానందమయ చక్రమందుండునది. లేక బ్రహ్మరంద్రము దగ్గర ఉండునది. పరానంద స్వరూపమైనది. ఇతరములైన ఆనందాలకు (విద్యానంద, విషయానంద, వాసనానందాలకు) పరానందమే మూలము. పరానందము కాలాతీతమైనది. ఒకప్పుడు ఉండి మరొకప్పుడు లేకుండాపోదు. శాశ్వతమైనది.

పైన చెప్పిన వాటిలో ఆ నుంచి స వరకు మాత్రమే అక్షరములను చెప్పటం జరిగింది. హా శ క్ష లను చెప్పలేదు. దీని కారణము.

- హ కారము - స్వరములలోని విసర్గలో ఉన్నది.
- ళ కారము - సంస్కృతంలో ళ కారము లేదు. కొన్ని చోట్ల ఉన్నదని చెప్పారు. కాని అది ల, స ల మిశ్రమము. అదీ గాక లకార ళకారములకు భేదము లేదు.
- క్ష కారము - క, ష ల మిశ్రమము.

కాబట్టి ఈ మూడు అక్షరములు వదలి వేయబడినవి.

శ్రీ గంగముల వృత్తి, సప్తశ్లీ రూపము

బీజ త్రయ యుక్తస్య సకలస్య మనోః పునః

వీతాని వాచ్య రూపాణి కుల కౌళ మయానితు || 48

జాగ్ర స్వప్న సుషుప్త్యాఖ్య తుర్యరూపాణ్య మూర్తిషు ।

- కులం - అనగా ప్రమాత్య, ప్రహేయ, ప్రమాణములతో కూడినది.
- ప్రమాత - తెలిసికొనబడినది
- ప్రమేయము - తెలిసికొనతగినది
- ప్రమాణము - తెలిసికొను జ్ఞానము
- కౌళము - ఈ మూడింటి యొక్క సప్తశ్లీ రూపము.

ఇవి గాక, గతంలో చెప్పిన ఇచ్చాది చతుష్టయము ఇచ్చా, జ్ఞానం, క్రియా, శాంతా శక్తులు, వామాది చతుష్టయము వామ, జ్యేష్ఠా, రౌద్రీ, అంబికా.

బీజ త్రయము - (ఐం) వాగ్భవ బీజము, (క్లీం) కామ రాజ బీజము, (శౌః) శక్తి బీజము. వీటి సమిష్టి అంటే ఐం క్లీం శౌః ఇవన్నీ కలిసి పరిపూర్ణమైన శ్రీవిష్ణో మంత్రమవుతున్నది. కాదివిద్యలో పంచదశీ మహామంత్రానికి ఉన్న కూటత్రయము (మూడు కూటములు), బాలా మంత్రమూ రెండూ ఒక్కటే.

పైన చెప్పిన చతుష్టయమే జాగ్ర, స్వప్న, సుషుప్తి, తురీయ మనే అవస్థలు.

శ్రీచక్రాభి దేవత స్వరూపము

అతీతంతు వరం తేజఃస్వసంవిదుదయాత్మకం ॥

49

కామ కళాత్మకమైన బిందువు శ్రీచక్రంలో సర్వానందమయమైన బిందు చక్రంలో ఉన్నది.

పరంతేజః	-	వ్రకాశించు వాటన్నింటిలోనూ ఎక్కువగా వ్రకాశించునది.
స్వసంవిద్	-	తాను మినహా మరొకటి లేదు. కేవలము తనను గూర్చి తెలియచేయు జ్ఞాన స్వరూపము.
ఉదయాత్మకమ్	-	ఉదయిస్తున్న రీతిగా. సూర్యుడు ఉదయిస్తున్నప్పుడు క్రమంగా పెరిగే విధంగా అభివృద్ధి లక్షణములు గలది. షడ్భావములు లేనిది. షడ్భావములు అంటే.
1. అస్తి	-	ఉంటున్నది
2. జయాత్	-	పుట్టుచున్నది
3. వర్ధతే	-	పెరుగుచున్నది
4. విపరిణామత్	-	విశేషముగా పరిణామము చెందుచున్నది.
5. అపక్షీయత్	-	క్షీణించు చున్నది.
6. నశ్యత్	-	నశించునది.

ఈ భావనలు ఏవీ కూడా శ్రీ చక్ర దేవతకు ఉండవు. ఆవిడ స్వయం ప్రకాశ, సర్వాతీత, జ్ఞాన స్వరూపిణి, కోటి సూర్యచంద్రుల కాంతితో ప్రకాశిస్తుంటుంది.

చిదానందము

స్వేచ్ఛా విశ్వమయోల్లేఖా శచితం విశ్వరూపకం

వైతన్యమాత్మనో రూపం నిసర్గానందసుందరం ॥

50

ఆ పరమేశ్వరి దేని సహాయమూ లేకుండా, కేవలము తన యొక్క చూపు చేతనే 'విశ్వమయోల్లేఖా' అంటే విశ్వము అనే చిత్రాన్ని, స్వేచ్ఛా - స్వ ఇచ్చ అనబడే కుంచెతో తన

ఇష్టానుసారము తానే అయిన గోడ యందు చిత్రిస్తున్నది. ఈ చిత్రమే అంటే విశాలమైన విశ్వమే ఆత్మ. ఇది చైతన్య రూపమైనది. అంటే తనయొక్క ప్రకాశ రూపమైన పరమేశ్వరుని కన్న వేరుకానటువంటిది. ఈ రూపము నిసర్గానంద సుందరమైనది. శివశక్తులు తురీయ బిందువులో కలిసి ఉంటారు. అందుచేత వచ్చిన ఆనందముతో సుందరమైనది. ప్రకాశాంశమైన పరమశివుని కన్న వేరుకానిది, శివశక్తుల సామరస్యముచేత ఉత్పన్నమైన ఆనందము కలది అయి ఉన్నది. సల్ అంటే పరమేశ్వరుడు. చిల్ అంటే పరమేశ్వరి: వారిద్దరి కలయికయే ఆనందము. ఇదే శాశ్వతమైన ఆనందము. చిదానందము.

అచ్యుజ్ఞాన క్రియాశక్తులు

మేయమాత్ర ప్రమామాన ప్రసరై స్సంకుచత్రభం ।

శృంగాట రూపమాపన్న మిచ్చాజ్ఞాన క్రియాత్మకం ॥

51

మేయము ప్రమా విషయము. ప్రమా అంటే పూర్తి అయిన అనుభవము. ఆ అనుభవము పొందినవాడే ప్రమాత. ప్రమాకారణము ప్రమాణము. ఈ విధమైనటువంటి మేయము మొదలైన నాల్గింటితో చెందిన పరిణామము యొక్క ప్రభ అనగా కాంతి కొంచెము తగ్గించబడినదై బిందు (త్రికోణాత్మకమైన కామకలా స్వరూపమైనది. ఉపాసకులనను గ్రహించటం కోసమే కామకలా స్వరూపము ఈ విధంగా ఏర్పడింది. అందుచేతనే ఇచ్చాజ్ఞాన క్రియాశక్తులు వృష్టిగాను, సమిష్టిగాను నాలుగు రూపాలు పొందినాయి.

కామకలా స్వరూపము

విశ్వాకారప్రధాధార నిజ రూప శివాశ్రయం ।

కామేశ్వరాంక పర్యంక నివిష్ట మతి సుందరం ॥

52

ముప్పై ఆరు తత్త్వముల పరిణామము చెందిన ఆ పరమేశ్వరి యొక్క నిజరూపము పరమేశ్వరుడు. తురీయ బిందువు. కామకల తురీయ బిందువు నుండే ఉత్పన్నమైనది. ఈ రకంగా తురీయ బిందువు నుండి ఉత్పన్నమైన కామ బిందువు శివశక్త్యాత్మకము. అంటే శివశక్తులతో కూడినది. వీరే కామేశ్వరి, కామేశ్వరులు. అంటువంటి కామేశ్వరుని యొక్క అంక భాగాన కూర్చోని ఉన్నది కామేశ్వరి. అందుకనే ఆమెను 'కామేశ్వరాంకస్థా' అనీ, 'పరమశివపర్యంకనిలయా' అనీ అంటారు.

అంక భాగాన్ని పర్యంకముగా చెప్పటం వలన ఆనందాతిశయం కలుగుతుంది. అందుకనే అతి సుందరము. ఈ రూపము అందరి చేతా ఊహించుకొనతగినది. అందుకే సుందరము, మనోహరము అయినది. కామేశ్వరుణ్ణి గురించి తెలుసుకున్నవాడు కామేశ్వరుని ఆకర్షణ అనబడే సౌందర్యముతో కూడి ఉన్నాడు. అనగా శివశక్తులు సదాశివ తత్వానికి పైన ఉన్నారు. అక్కడ సంచ బ్రహ్మాత్మకమైన మంచం మీద, కామేశ్వరుని అంకభాగాన ఆసీనురాలైనటువంటిది, ప్రేమ పాత్రురాలైనటువంటిది, విభావ, అనుభావ, సాత్విక, వ్యభిచారములతో కూడిన, పరిపుష్టమైన, విశేషమైన స్థాయి భావము పొందినటువంటి శృంగార రసాత్మకమైన పరదేవత అయిన కామేశ్వరిని ధ్యానించాలి. ఇక్కడ వ్యభిచారము అంటే - ఉండవలసిన స్థితి కన్న వ్యతిరేకమైన స్థితి.

కామేశ్వరుడు ప్రకాశ బిందువు. అతనిది నిత్య అంతర్ముఖస్థితి. కామేశ్వరి విమర్శ బిందువు. ఈమెది ప్రపంచ రూపమైన బాహ్య స్థితి. ఈ రకంగా ఇద్దరూ వ్యతిరేకమైన స్థితులలో ఉంటారు. అందుకనే వ్యభిచారమన బడినది.

కామేశ్వరుని అంక భాగాన అంటే తురీయ బిందువైన పర్యంకమునందున్నటువంటిది అని అర్థం. అంతర్ముఖము, బహిర్ముఖము అయిన హార్దకళ (హౌ కారము) బ్రహ్మ విష్ణు, రుద్రాత్మకము. హార్దకళనే పదార్థకళ అని కూడా అంటారు. విసర్గ (:) ఈశ్వర, సదాశివాత్మకము. అదే విధంగా కామకళలోని సర్గ కళారూపమైన ఆననము బిందువు. అక్కడ అంటే బిందువులో ఉన్నటువంటి పరమేశ్వరి, పరమేశ్వర తత్వాన్ని ధ్యానించాలి.

పరమేశ్వరి ఆయుధాలు

ఇచ్ఛాశక్తిమయం పాశంమంకుశం జ్ఞాన రూపిణి

క్రియాశక్తిమయేభాణ ధనుషీదధ దుఙ్జలం ||

53

ఇచ్ఛాశక్తి పాశము. ఇచ్ఛవల్ల బంధాలు ఏర్పడతాయి. అందుచేతనే ఇచ్చి రాగానికి ప్రతీక. దీనివల్ల మానవుడు నేను, నాది అనే భావనలో ఉండి సొంత లంపటం కూరుకుపోతాడు. ఆత్మ జ్ఞానము సంపాదించినట్లైతే అజ్ఞానము మటు మునుపునుండి అంకుశము జ్ఞానానికి ప్రతీక. జ్ఞానం రావాలంటే విషయవాంఛల యందు ద్వేషము పుట్టాలి. అప్పుడు గాని ఆత్మజ్ఞానము కలగదు. పరమేశ్వరి చేతిలోని అంకుశమే ద్వేషము.

పాశాంకుశౌ తదీయౌతు, రాగద్వేషాత్మకౌస్మృతే, ॥

పరమేశ్వరి చేతిలోని పాశాంకుశాలే మానవుడిలోని రాగద్వేషాలు. ద్వేషానికి ఇంకొక పేరే క్రోధము. క్రియాశక్తితో కూడినవి శబ్ద స్పర్శాదులైన (పంచతన్మాత్రలైన) బాణాలు ! ఈ బాణాలను మనస్సు అనే ధనుస్సుతో జోడించటమే క్రియాశక్తి.

ఈ రకంగా తేజోమయమైన రాగ ద్వేషాలను ఆయుధములుగా చేతులందు ధరించి, జగత్తును ఆ పరమేశ్వరి నడిపిస్తున్నది. అందుకే శబ్ద స్పర్శాదులయొ బాణా మన స్థస్యాభవద్దను: అనీ, 'మనోరూపేక్షు కోదండా పంచతన్మాత్రసాయికా' అని చెప్పబడింది.

సాధకుడు రాగ ద్వేషాలు విడిచి మనస్సును ధనుస్సుగా చేసి, పంచతన్మాత్రలే బాణాలుగా భావించి అహంకారమనే పుష్పంతో పరమేశ్వరిని గనక పూజించినట్లైతే, సాధకుడికి సర్వ సిద్ధులూ లభిస్తాయి.

శివ శక్తుల రూపము

ఆశ్రయాశ్రయి భేదేన అష్టధా భిన్న హేతిమత్ ।

అష్టార చక్ర సంరూఢం నవ చక్రాసనస్థితం ॥

54

ఆశ్రయము కామేశ్వరుడు ఆశ్రయించినది కామేశ్వరి. వీరి ఆయుధములు మొత్తం ఎనిమిది. అందులో కామేశ్వరికి నాలుగు, కామేశ్వరుడికి నాలుగు. కామేశ్వరి కామేశ్వరుని అంక భాగాన కూర్చోని ఉన్నది. అంటే వారిద్దరూ విడివిడిగా లేకుండా కలిసి ఉన్నారు. అందుచేతనే వారికి విడిగా పూజలేదు. కామేశ్వరి, కామేశ్వర్ము ఆయుధాలు కూడా మేళవించి పూజించాలి. ఈ రకంగా ఉన్న శివశక్తులు అష్టార చక్రం అధిరోహించి, మిగిలిన చక్రాలలో కూడా వ్యాపించి ఉన్నారు. అంటే భూపురం దగ్గర నుండి, అష్టార చక్రం వరకూ బిందు త్రికోణాత్మకమైన కామకళా రూపమున్నది. ఈ విధంగా కామేశ్వరి కామేశ్వరతత్త్వం అన్ని చక్రములందు వ్యాపించి ఉన్నది. అయితే ఆ రూపము తురీయ బిందు రూపమే కాని ఉపక్రమ, ఉప సంహారక రూపంగా తొమ్మిది ప్రక్రము లందు ఉన్నది. అనగా కామేశ్వరుడు అనే రూపము బిందువు మొదలు భూపురం దాకా అన్ని చక్రాల యందు ఉన్నది. ఉపక్రమంలో బిందువుకన్నా అతీతము. ఉపసంహార మందు నవచక్రం సనస్థితము.

శివశక్తులు తమ రూపాన్ని ఎనిమిది భాగాలుగా విభజించి అష్ట కోణంలో వశిన్యాది దేవతల రూపంలో ఉన్నారు. అని స్వచ్ఛంద తంత్రములో చెప్పబడింది. ఈ మిదునమేతన

యొక్క నవ ఆధారములను నవచక్రత్వముగా విభజించి తమ నాదశక్తి నవకమును నవచక్రేశ్వరీ రూపముతో పొంది ఉన్నారు. అని అమృతానందులు వ్రాశారు.

శ్రీచక్రము తురీయ బిందు ఫలణామము

వీవం రూపం పరంతేజః శ్రీచక్ర వపుషాస్థితం
తదీయ శక్తి నికరస్ఫుర దూర్చి సమాపుతం ||

55

ఈ విధంగా తురీయ బింద్వాత్మకమైన తేజస్సే శ్రీచక్ర రూపంతో ముప్పది ఆరు తత్వాలు కలిగి బిందువు దగ్గర నుండి భూపురం వరకూ ప్రకాశిస్తున్నది.

అణిమాది శక్తుల సమూహ రూపంచే స్ఫురించు అలలతో శివశక్తులు చుట్టబడి ఉన్నారు. ఇక్కడ ప్రకాశాత్మ అయిన పరమేశ్వరుడే సముద్రము. విమర్శ రూపిణి అయిన కామేశ్వరియే అందులోని నీరు, నీరు లేకుండా సముద్రం ఉండదు. పరాశక్తి యొక్క అవయవ శక్తిసమూహమే సముద్ర తరంగాలు. ఈ అలలు సముద్రంలోనే పుట్టి సముద్రంలోనే లీనమవుతాయి. అలాగే 36 తత్వాలు కూడా ప్రకాశాంశ అయిన కామేశ్వరుని నుంచే పుట్టి, కామేశ్వరుని యందే లీనమవుతాయి.

ముద్రా విషయము

విదాత్మ భిత్తై విశ్వస్య ప్రకాశమర్షనే యదా
కరోతి స్వేచ్ఛ యా పూర్ణ విచిక్తీర్షా సమన్వితా ||
క్రియా శక్తిస్తు విశ్వస్య మోదనాద్ ద్రావణాత్తదా

56

ఈ శ్లోకము నుండి ఒక్కొక్క ఆవరణ పూజ యందు ప్రదర్శింపబడు ముద్రలను (దశముద్రలు) వివరించటం జరుగుతోంది.

పరబ్రహ్మ ప్రకాశ విమర్శల యొక్క సమిష్టి రూపము. ప్రకాశమునందు విమర్శ తన యొక్క అవయవ భూతములైన ఇచ్చా మొదలైన వాటితో సామరస్యము పొందుతున్నది. వాటి మధ్య జ్ఞానశక్తి చిద్రూపము వలన ప్రకాశమునందు మిక్కిలి సామరస్యము పొందుతున్నది. ఇచ్చా క్రియాశక్తులు జ్ఞానశక్తి ద్వారా సామరస్యము పొందుతున్నాయి. ఇక్కడ చిత్ - అంటే ప్రకాశముతో సామరస్యము పొందిన జ్ఞాన శక్తి, ఆత్మచిత్త్ర యందు -

అనగా ప్రకాశము తానే అయిన ప్రకాశమను గోడయందు, స్వేచ్ఛగా-తన ఇష్టానుసారము, తన యందు లీనమై ఉన్న యిచ్చాశక్తిచేత, పూర్ణముగా వికారము పొందటానికి ఇచ్చతో కూడినదై ముప్పది ఆరు తత్త్వములుగా విభజింపబడుతోంది.

విమర్శకు రెండు ఇచ్చలున్నాయి. 1) సామాన్యమైనది. 2) విశేషమైనది. అంటే ప్రకాశమునందు లీనమయ్యేది ఒకటి కాగా సృష్టి చేసేది రెండవది. అలాగే విమర్శకు క్రియా శక్తి యందు వాసనా రూపముగా ఉన్న జగత్తుకు అస్తిత్వము వచ్చినదని అర్థము. ప్రకాశ విమర్శలలో వెలుగు యొక్క సృష్టత ప్రకాశము. కాగా 'ఇది ప్రకాశము' అని గ్రహించుట విమర్శ. ఈ వికారములను ప్రకృతి కలుగ చేయుచున్నది. విశ్వమునకు ఆరు విధాలయిన స్థితులున్నాయి. వీటినే షడ్భావములు అంటారు. అవి.

1. అస్తి - ఉంటున్నది
2. జాయితే - పుడుతున్నది
3. వర్ధతే - పెరుగుతున్నది
4. విపరిణమతే - పరిణామము చెందుతున్నది
5. అపక్షీయతే - క్షీణించుచున్నది
6. నశ్యతే - నశించు చున్నది.

వీటిలో మొదటిది అస్తి. నిత్యము అంటే ఎల్ల కాలము ఉండేది. కార్య కారణములు రెండూ సమానము. కార్య కారణముల భేదమే మిధ్య. బ్రహ్మ సత్యము. అది నిత్యము. బ్రహ్మ నుంచి వచ్చినదే ఈ జగత్తు. కాబట్టి జగత్తు కూడా సత్యమే. ఒక వేళ జగత్తు మిధ్య అయితే బ్రహ్మకూడా మిధ్యే అవుతుంది. ఎందుకంటే నిత్యము నుండి మిధ్యరాదు. కార్యము లేని కారణముండదు. ఇవి విశ్వానికి ఉన్న రెండు, మూడు స్థితులు పుట్టుట, పెరుగుట అనేవి ప్రకాశ, విమర్శలు. ఇవి ఉత్పత్తి, అభివృద్ధి. చిద్రూపిణి అయిన త్రిపుర సుందరియే క్రియాశక్తి.

స్థితి కాలమందు త్రిపురసుందరీ దేవి దశముద్రల రూపము పొంది నవచక్రాత్మకమైన విశ్వమును సర్వ సంక్షోభిణీ మొగలైన ముద్రలచేత పాలించుచున్నది.

పాలు తోడు వేసినప్పుడు ఏ విధంగా పెరుగుగా మారుతుందో అదే మాదిరిగా విమర్శ శక్తి ప్రకాశ శక్తితో కలిసినప్పుడు వికారము సొందుతున్నది. పాలు వికారము పొందినప్పుడు పెరుగుగా మాత్రమే మారతాయి. కాని విమర్శశక్తి శివాదిక్షితి పర్యంతము వికారము సొందుతున్నదని అమృతానందులవారు తమదీపికా వ్యాఖ్యలో వ్రాశారు.

అయితే విమర్శశక్తి ప్రకాశ శక్తితో అనుమోదము పొందినప్పుడు విశ్వమును ద్రవించు చున్నదని భాస్కర రాయల వారు తమ సేతుబంధనములో వ్రాశారు. అనుమోదము - అనగా సమ్మతము, సంతోషము అని అర్థం. గడ్డ కట్టుకుని ముద్దగా ఉన్న పదార్థమందలి శిథిలమైన బాణాలను విస్తరింపజేయు సంహారకాలమున, విమర్శ శక్తి యందు బీజ రూపముగా ఉన్న విశ్వము (గడ్డ కట్టుకుని ఉన్న శిథిల భాగము) వమనము (కక్కుట) చేయుట చేత విస్తరించ బడుతుంది.

త్రిఖండముద్రా స్వరూపము

ముద్రాఖ్యా సాయదా సంవి దంబికాత్రికలామయీ 57

త్రిఖండా రూపమాపన్నా సదాసన్నిధి కారిణీ

సర్వస్య చక్ర రాజస్య వ్యాపికా పరికీర్తితా || 58

క్రియాశక్తి కన్న వేరు కానట్టిది, జ్ఞాన స్వరూపిణి అయిన త్రిపురసుందరి మూడు కళలతో కూడినది. సృష్టి ప్రారంభంలో వామ, జ్యేష్ఠా రౌద్రీల సమిష్టి రూపమైన అంబిక గాను, ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియాశక్తుల సమిష్టి రూపమైన శాంతగాను, మొదట ఆవిర్భవించుచున్నది. అప్పుడు పరమేశ్వరి త్రిఖండా రూపము పొందుచున్నది. విమర్శశక్తి శివాది క్షితి పర్యంతమైన విశ్వ రూపంతో ఏహరించదలచినప్పుడు క్రియాశక్తిగా మారి, తన యొక్క వికారమే అయిన విశ్వము యొక్క పరచిదానంద లక్షణమైన మోదనము చేత, ఆ సంబంధమైన ఏకరస లక్షణము చేత, అనగా ద్రావణము చేత ముద్రా అని పేరు పొందుచున్నది.

కుడిచేతి వ్రేళ్ళు వామా జ్యేష్ఠా రౌద్రీ శక్తులు. ఎడమ చేతివ్రేళ్ళు ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియా శక్తులు. ఈ రెండు చేతుల వ్రేళ్ళూ మూడు ఖండాలుగా కలియటమే త్రిఖండాముద్ర అనబడుతుంది. వీటిలో

- ప్రథమ ఖండము - చిటికెన వ్రేళ్ళు రెండూ కలపటము
- ద్వితీయ ఖండము - ఎడమ చేతి చూపుడు వ్రేలును కుడిచేతి మధ్యవేలు, ఎడమచేతి మధ్యవేలును కుడిచేతి ఉంగరపు వ్రేలు, ఎడమ చేతి ఉంగరపు వ్రేలును కుడిచేతి చూపుడు వ్రేలు తాకాలి.
- తృతీయ ఖండము - బొటన వ్రేళ్ళు రెండూ కలపటము.

ఇది త్రిపురసుందరీ రూపము. త్రిపురసుందరీ చక్రమంతా వ్యాపించి ఉంటుంది. కాబట్టి ఈ ముద్ర ఆ దేవి సన్నిధి కలుగుచేస్తుంది. ఈ ముద్ర అన్ని చక్రములందు వ్యాపించి ఉన్నది. కాబట్టి బిందువులో ఉన్న త్రిపుర సుందరితో పాటుగా అన్ని ఆవరణల దేవతలను ఆహ్వానించటానికి త్రిఖండా ముద్ర ఉపయోగపడుతుంది.

సర్వ సంక్షోభణీముద్ర (భూపురము)

యోని ప్రాచుర్యతః సైషా సర్వ సంక్షోభికా పునః
 వామాశక్తి ప్రధానేయం ద్వార చక్రే స్థితాభవేత్

59

క్రియాశక్తి అయిన త్రిపుర సుందరీ దేవి అనేక యోనులుగా - మానవ, పశు, పక్షి, క్రిమికీటకాదులలో జరుగుతున్న సృష్టిగా మారి, త్రిఖండా భావము వదలి సర్వ సంక్షోభణీముద్రా రూపము పొందుతున్నది. ఈ ముద్రా శక్తి శ్రీచక్రంలోని భూపురాన్ని పాలిస్తున్నది. అసలు సృష్టి అనేదే సంక్షోభము. ఈ ముద్రలో వామాశక్తి ప్రధానమైనది. వామాశక్తి అనేది. ఇచ్ఛాశక్తికి ఉప లక్షణము. అనగా - ఇచ్ఛాశక్తికి బదులుగా వామాశక్తి గ్రహించబడినది. ఈ శక్తి మూడు చతురస్రములు, నాలుగు ద్వారములు గలిగిన భూపురము అనబడే త్రైలోక్య మోహన చక్రాన్ని పాలిస్తున్నది.

ముద్రారూపము: ఒక్కొక్క అంగుష్ఠ మందు కనిష్ఠికా, మధ్యమల కొనలను కలుపుట చేత ఒక్కొక్క చేతియందు మూడు యోనులు చొప్పున ఏర్పడతాయి. ఈ రకంగా రెండు చేతుల యందు కలిసి ఆరు యోనులు ఉంటాయి. కాగా రెండు చేతుల తర్జనులను పైకి చూపిస్తూ మిగిలిన వ్రేళ్ళను అంగుష్ఠము పై పెట్టి రెండు అంగుష్ఠములను చేర్చి పట్టుకోవాలి. అని తుమ్మలపల్లి రామలింగేశ్వరరావు గారు వ్రాశారు.

సర్వ విద్రావణీ ముద్ర (షోడశీ దళము)

క్షుబ్ధ విశ్వస్థితి కరీ జ్యేష్ఠా ప్రాచుర్యమాశ్రితా ।
 స్థూలనాద కలారూపా సర్వానుగ్రహకారిణీ ॥
 సర్వాశా పూరణాభ్యేతు సైషా స్ఫురితవిగ్రహా

60

సృష్టిచర్యను జగత్తుకు స్థితి కలిగించేది విమర్శాంశ. అందుచేతనే ఇక్కడ జ్యేష్ఠా శక్తి ఉంటుంది. జ్ఞానశక్తి జ్యేష్ఠాశక్తి ఉపలక్షణము. అంటే జ్ఞానశక్తికి బదులుగా జ్యేష్ఠా శక్తిని చెప్పవచ్చును. జ్ఞానాశక్తి ప్రకాశాంశ భావముకాదు. విమర్శాంశ భావము. పై శ్లోకంలో తర్జనులను వంకర లేకుండా ఉంచి మిగిలిన వ్రేళ్ళను వంచినందున అది వామాశక్తి సవ గామెంది. కానీ ఇక్కడ సర్వ విద్రావిణీము లో నాలుగు వ్రేళ్ళ ఋజుత్వము (వంకర లేకుండా) వలన మిగిలిన వ్రేళ్ళు ఎక్కువగా వ్రేలి ఉన్నప్పటికీ అది జ్యేష్ఠా శక్తి సమాహమవుతున్నది. సృష్టికి వక్రత్వముస్థితికి ఋజుత్వము సంప్రదాయ సిద్ధము. అకారాది పదహారు స్వరముల రూపము గలది, అన్ని కోరికలు తీర్చే, సర్వానుగ్రహకారిణి, క్రియాశక్తి కన్నవేరుకానిది అయిన త్రిపురసుందరి సర్వ సుఖిణి రూపిణి పొంది అనుగ్రహించుచు సర్వాశాపరిపూరక చక్రమనే షోడశ దళమందు ప్రకాశించుచున్నది.

ముద్రా రూపము : ఋజువుగా ఉండు మధ్యమా తర్జనీలతో కలసి కనిష్ఠికలు, అనామికలు అంగుష్ఠములు కలిపితే ఈ వక్ర రూపుడుతుంది.

సర్వాకర్మణీష (అ గ్రహము)

జ్యేష్ఠావామా సమత్వేన సృష్టేః ప్రాధాన్యమాశ్రితా || 61

ఆకర్షణీతుముద్రేయం సర్వసంక్షభణోత్పత్తా ||

సృష్టి రూపము వామాశక్తి స్థితి రూపము జ్యేష్ఠాశక్తి ఈ రెండిటికీ సామాన్యమైనది సుఖిణి ముద్ర. వామాశక్తి అంశచేత వంచబడిన తర్జనీ, మధ్యములు, జ్యేష్ఠాశక్తి అంశచేత నిటారుగ ఉన్న అనామికా, కనిష్ఠికలు. వీటినీ పైన వంచబడిన అంగుష్ఠము గలది.

సర్వవశంకలీః (అ గ్రహము)

వ్యోమద్వయాంతరాళస్థం బిందురూపామహేశ్వరీ || 62

శివశక్త్యాత్మ సంశ్లేషాద్ది షోడశకరీ సప్తతా ||

చతుర్దశార చక్రస్థా సంవిదాః ప్రకాశా విగ్రహా || 63

అకాశములు రెండు : 1) చిదాకాశము - సుఖిణి గానికీ పై భాగాన ఉండే

2) భూకాశము - సహస్రారమున గలది. ఈ రెండు మధ్యన బ్రహ్మ రంధ్రమందు

బిందుస్థానము (బిందువు) ఉన్నది. పూజచేసేటప్పుడు భూతశుద్ధి చెయ్యాలి. ఆ రకంగా భూతశుద్ధి చేసేటప్పుడు బ్రహ్మరంధ్ర పర్యంతము ఆకాశము యొక్క, బ్రహ్మ రంధ్రము పైన చిదాకాశము యొక్క భావన చెయ్యాలి. ఆ రెండింటికీ మధ్యగల బ్రహ్మ రంధ్రం దగ్గర, బిందుస్థానంలో శివశక్తులు కలిసి ఉండటం చేత అనంద స్వరూపులవుతున్నారు. ఇక్కడ క్రియాశక్తి కన్న వేరుకానటువంటి త్రిపురసుందరి ప్రకాశిస్తూ సర్వ వశంకరీ ముద్రారూపంతో ఉండి సర్వ సౌభాగ్య దాయక చక్రమైన చతుర్దశారమును పరిపాలిస్తూ ఉంటుంది. ఈ ముద్రలో వామ, జ్యేష్ఠా శక్తులు ప్రధానంగా ఉంటారు.

సర్వోన్నాటినీ ముద్ర (బహిర్దశారము)

బింద్యంతరాళ విలసత్సుక్ష్య రేఖాశిఖామయీ ।

జ్యేష్ఠాశక్తి ప్రధానాతు సర్వోన్నాదన కారిణీ ॥

64

దశార చక్రమాస్థాయ సంస్థితావీరవందితే ॥

మూలాధారంలో ఒక త్రికోణం ఉన్నది. అలాగే బ్రహ్మరంధ్రంలో ఒక త్రికోణం ఉన్నది. ఈ రెండు త్రికోణాలలోనూ రెండు బిందువులున్నాయి. మూలాధారంలో ఉన్నది స్వయంభూలింగము. బ్రహ్మరంధ్రంలో ఉన్నది పరాలింగము. ఈ రెండింటి లోపల నుండి బిసతంతువు - తామర తూడులోని సన్నని దారము వంటి రేఖ ఉంటుంది. ఈ రేఖ యొక్క శిఖ అంబికా, వాంతా శక్తులతో కలిసి ఉండి, జ్యేష్ఠా శక్తితో మిక్కుటమైనదై సర్వోన్నాదిని అవుతున్నది. ఇది అందరినీ ఉన్నత్యులను చేస్తుంది. అంటే అన్ని పనులు వదిలి పరాన్ముఖులై శివశక్తుల సామరస్యాను సంధాన పరులయ్యేటట్లు చేస్తుంది.

మూలాధారం దగ్గర నుండి, బ్రహ్మరంధ్రం చివరి దాకా అంటే సుషుమ్నా నాడి జ్యేష్ఠా శక్తి ప్రధానమైనది. అందుకనే ఋజువుగా ఉంచిన అనామిక, తర్జనీల జంటల చేత నిర్దేశింపబడినదేవతయే సర్వోన్నాదిని ముద్ర. ఉన్నాదము అంటే తమ తమ పనులు వదిలి పెట్టి, అంతర్ముఖులై ఉండటము అని అర్థము-సర్వార్థ సాధక చక్రమనబడు బహిర్దశారమును ఈముద్రాశక్తి పాలిస్తున్నది.

వామాశక్తి ప్రధానాతు మహాంకుశమయీ పునః 65

తద్వద్విశ్యం వమంతీ సా ద్వితీయేతు దశారకే ।

సంస్థితా మోదన పరాముద్రా రూపత్య మాస్థితా ॥ 66

విశ్వమును వమనము చేయు (బయటకు కక్కు) క్రియాశక్తి కన్నా వేరుకానట్టి సంవిత్తే సర్వ మహాంకుశముద్రా రూపము పొంది సర్వరక్షాకర చక్రమైన అంతర్దశారమును పాలించుచున్నది.

సర్వ భేచరీ ముద్ర (అష్ట కోణము)

ధర్మా ధర్మస్య సంఘట్టా దుత్థితావిత్తి రూపిణీ ।

వికల్పోత్త క్రియాలోప రూపదోషవిఘాతినీ ॥ 67

వికల్ప రూప రోగాణాం హరిణీ భేచరీపరా ।

సర్వరోగ హరాభ్యేతు చక్రే సంవిన్మయీ స్థితా ॥ 68

సృష్టి స్థితి లయాలన్నీ కొన్ని ధర్మాలకు లోబడి ఉంటాయి. కాబట్టి వాటిని నిర్వహించే శక్తి ధర్మము అని చెప్పబడుతుంది. పరమేశ్వరుడు సృష్టి స్థితి లయాలకు అతీతుడు. అందుకనే అతడికి ఏ ధర్మాలూ లేవు. అతడు అధర్ముడు.

ఈ విధంగా చూసినట్లైతే ధర్మము శక్తి, అధర్మము శివుడు. ధర్మా ధర్మాల సమ్మేళనమే. సామరస్యము. ఈ సామరస్యము నుండి ఉద్భవించినదే సంవిద్రూపిణి; జ్ఞాన రూపిణి. అటువంటి పరమేశ్వరి గురువు యొక్క అనుగ్రహము వల్ల మాత్రమే పొందదగినది. తంత్రములు సాధన చెయ్యటం వల్లనే లభ్యమవుతుంది. అందుకనే పరమేశ్వరి సంశయాలను, విద్యుక్త ధర్మాలలోని లోపాలను, అశ్రద్ధ, అనాదరము, వేదపండితుల అనుచిత ప్రవర్తన, మొదలైన పాపములను పోగొడుతుంది. కౌళాచారమునందు ఉన్నటువంటి దోషాలన్నింటినీ ఆమె పోగొడుతుంది. సమయాచారంలో ఉండే లోపాలను ఆవరణ దేవతలు సరిచేస్తారు. క్రియాశక్తి స్వరూపిణి, చిద్రూపిణి అయిన పరమేశ్వరి భేచరీముద్రా రూపిణి అయి సర్వరోగహర చక్రమని పిలవబడే అష్టకోణాన్ని పాలిస్తున్నది. ఈ ముద్ర శివశక్తుల యొక్క సంయుక్త రూపము, వామా జ్యేష్ఠా శక్తులు ప్రధానముగా గలది.

సహజముద్ర (త్రైకము)

శివశక్తి సమాశ్లేష స్ఫుర ద్యోమాంతరేపునః

ప్రకాశయతీ విశ్వం సా సూక్ష్మ రూప స్థితం సదా , ||

69

బీజరూపా మహాముద్రా సర్వసిద్ధి మయేస్థితా ।

విత్తనం చాలా చిన్నగా ఉంటుంది. కానీ అందులో మహా వృక్షము దాగి ఉంటుంది. అలాగే శివశక్తుల కలయిక వల్ల ప్రకాశమాన గర్భమందు సూక్ష్మ రూపంలో ఉన్న విశ్వము ప్రకాశించుచున్నది. జ్ఞాన రూపము మొదట భావ వికారముగా ప్రకాశిస్తుంది. క్రియాశక్తి కన్న వేరు కానటువంటి సంవిత్తే బీజరూపమైన ఈ మహాముద్రగా సర్వసిద్ధి ప్రద చక్రైన త్రికోణమందున్నది.

సర్వ యోని ముద్ర (బిందువు)

సంపూర్ణ స్వప్రకాశ స్వలాభ భూమిరియంవపుః ॥

70

సంపూర్ణస్య ప్రకాశస్య లాభభూమి రియంపునః ।

యోనిముద్రా కలారూపా సర్వానందమయేస్థితా ।

గతంలో కామకళను గురించి చెప్పేటప్పుడు, హార్దకళను కూడా వివరించటం జరిగింది. శివశక్తుల సామరస్యము కలిగి, పరమానందమయమైన పరబ్రహ్మను ఉపాసించే స్థానమే బిందువు. సర్వానందమయ చక్రైన బిందుస్థానః మం యోనిముద్రా శక్తి పరిపాలిస్తున్నది.

గమనికః ముద్రలు భిన్న సంప్రదాయాలలో చెప్పబడుతు; వృట్టుగా తెలుస్తోంది. కాబట్టి సాధకులు గురు సంప్రదాయాన్న; మించి ముద్రలు తెలుసుకొ పటిము ఉత్తమము.

క్రియా ముద్ర

క్రియా చైతః స్వ గూపత్వా దేవం చక్రమయం స్థి తం ॥

71

ఇచ్ఛా రూపం పరం తేజః సర్వదా భావయేద్భుధః ।

క్రియాశక్తి జడరూపంగా ఉంి చైతన్యానికీ, ఉత్ప త్త్రికీ కారణమవుతున్నది. అనందానుభవం లేకుండా చైతన్యో ఉంి కలగదు. అందుకని ఆన ందాన భవం వలన కలిగిన

చైతన్య ఉత్పత్తికి కారణమైన క్రియాశక్తి హార్దకళా రూపము సాంధుతున్నది. పరాశక్తి తనను తాను చూచుకొనినప్పుడు సృష్టి జరుగుతుంది. పరమేశ్వరి యొక్క ఇచ్చతోనే మొత్తము చక్రము (సృష్టి) ఉత్పత్తి జరుగుతోంది. అందుకే ఆవిడ ఇచ్చా స్వరూపిణి. ఆవిడే త్రిపుర సుందరి. సాధకులు సర్వకాల సర్వావస్థలలోనూ ఆమెనే ధ్యానించాలి. అయితే సాధకులు అష్టపాశాలతో బంధించబడి ఉంటారు. అష్టపాశములు అంటే

1. ఘృణా - నింద
2. శంకా - అనుమానము
3. భయం - భయము
4. లజ్జా - సిగ్గు
5. జుగుప్స - అసహ్యత
6. కులం - బ్రాహ్మణ్యాకులము
7. శీలం - శీలము
8. వృత్తం - నడవడి

వీటివలన సంకుచిత భావము, అహంభావములతో కూడి అజ్ఞానులుగా ఉంటారు. ఈ పాశబంధనాలు వదలించుకున్నవారికి ఈ జగత్తు అంతా పరమేశ్వరి మయమే. శ్రీచక్రంగా పరిణమించిన ఆ పరదేవతయే త్రిపుర సుందరి అనే భావాన్ని సర్వదా గుర్తుంచుకోవాలి.

చక్ర సంకేతము

త్రిధా చ నవధాచైవ చక్ర సంకేతకః పునః 72

చక్ర సంకేతాన్ని మూడు రకాలుగాను, తొమ్మిది రకాలుగాను, మళ్ళీ ఇంకొక విధంగాను చెబుతున్నారు.

వహ్నివైతేన శక్తిభ్యాం ద్వాభ్యాం చైకో² పరః పునః
 తైశ్చవహ్నిత్రయేణాపి శక్తీనాం త్రితయేన చ 73

పద్మద్వయేన చాన్యస్ఫ్యాద్ భూగ్విః శిఖ్యమేనచ ।

పైన ఉన్నటువంటి త్రికోణము, దాని క్రింద ఉండే రెండు శక్తి కోణముల కలయిక వల్ల ఒక చక్ర సంకేతము ఏర్పడుతున్న ది. త్రయోని చక్రము. అంటే త్రికోణంలో మూడు,

అష్టకోణంలో ఎనిమిది మొత్తం పదకొండు కోణాలుంటాయి. కాని శ్రీచక్రాన్ని గోసేటప్పుడు త్రికోణంలోని రెండు కోణాలు అష్టకోణంలో కలిసిపోవటం వల్ల తొమ్మిది కోణాలు మాత్రమే కనిపిస్తాయి. ఇదే నవయోని చక్రము.

బిందువు, ఐదు కోణములు, రెండు పద్మములు, భూపురము మొత్తము కలిసి ఒక చక్ర సంకేతము.

శ్రీచక్రంలో క్రిందివైపుకు ఉండే ఐదు కోణాలు, పై వైపుకు ఉండే నాలుగు కోణాలు వెరసి తొమ్మిది కోణాలు ఒక చక్ర సంకేతము.

పూర్ణచక్ర భావన

పంచశక్తి చతుర్వస్నీ పద్మద్వయ మహాత్రయం 74
 పరిపూర్ణం మహాచక్రం తత్రకారః ప్రదర్శితే ।

శ్రీచక్రంలో ఐదు శక్తి చక్రాలు, నాలుగు శివచక్రాలు ఉంటాయి. వీటిలో

శక్తి చక్రాలు	శివచక్రాలు
1. త్రికోణము	1. బిందువు
2. అష్టకోణము	2. అష్ట దళము
3. అంతర్దశారము	3. షోడశ దళము
4. బహిర్దశారము	4. భూపురము
5. చతుర్దశారము	

శ్రీచక్రము - సృష్టి స్థితి సంహారాలు

తత్రాద్యం నవయోని స్యాత్తేన ద్విదశ సంయుతం ॥ 75

మనుయోని పరం విద్యాత్ప్రతీయం తదనంతరమ్ ।

అష్ట ద్వ్యష్ట దళోపేతం చతురస్త్రత్రయాన్వితం ॥ 76

చక్రస్య త్రిపుకారత్వం కథితం పరమేశ్వరీ ।

ఇక్కడ శ్రీ చక్రము మూడు ప్రకారములుగా చెప్పబడింది.

1. బిందువుతో కూడిన నవయోని చక్రము.

2. బిందువు, నవయోని, అంతర్దశారము, బహిర్దశారము, చతుర్దశారము.

3. బిందువు, నవయోని, అంతర్దశారము, బహిర్దశారము, చతుర్దశారము, అష్టదళ, షోడశీదళ, భూపురములతో కలిసిన పూర్తిచక్రము.

శ్రీచక్రములో చివరి మూడు ఆవరణలు అంటే భూపురము, షోడశదళము, అష్టదళము కలిసి సృష్టిచక్రము. ఇంకా చెప్పాలంటే

- భూపురము - సృష్టి సృష్టి
- షోడశ దళము - సృష్టి స్థితి
- అష్టదళము - సృష్టి సంహారము

శ్రీచక్రం మధ్యలో ఉన్నటువంటి చతుర్దశారము, దశార ద్వయములు కలిసి స్థితి చక్రము. వాటిలో

- చతుర్దశారము - స్థితి సృష్టి
- బహిర్దశారము - స్థితి స్థితి
- అంతర్దశారము - స్థితి సంహారము

శ్రీచక్రంలోని మొదటి మూడు చక్రాలు అంటే బిందువు, త్రికోణము, అష్టకోణము అనేవి సంహార చక్రము. వీటిలో

- అష్టకోణము - సంహార సృష్టి
- త్రికోణము - సంహార స్థితి
- బిందువు - సంహార సంహారము

ఈ విధంగా శ్రీ చక్రంలో సృష్టి స్థితి సంహారాలున్నాయి.

ఆవరణ పూజ

సృష్ట్యాన్నవయోన్యాది పృథ్వ్యంతం సంహృతిః పునః ॥

77

సృష్ట్యాదినవయోన్యంతమితి శాస్త్రస్య నిర్ణయః ॥

నవయోని చక్రము అనటంచేత బిందు చక్రము సూచించబడుతున్నది. బిందువు నుండి భూ పురం వరకు చేసే పూజ సృష్టి క్రమము. భూపురము నుండి బిందువు వరకు చేసే పూజ సంహార క్రమము.

చేసే పూజ సంహార క్రమము. శ్రీచక్రాచార్యన చేసేటప్పుడు సృష్టి క్రమంలోగాని, సంహార క్రమంలోగాని ఏరకంగానై వెయ్యవచ్చు.

కొన్ని సంప్రదాయాలన్నో సృష్టి, సంహారము రెండు రకాల పూజలు చేస్తారు. కాని కొన్ని చోట్ల మాత్రం కేవలం ఒక పూజ మాత్రమే చెయ్యటం జరుగుతోంది. ఇది కేవలం వాళ్ళ సంప్రదాయం. అయితే శ్రీ ఐం మధ్య నుంచి పూజించటం ఆ మాత్రం లేదు.

చక్రాష్టి చక్ర స్మరూపము నేది :

- యత్తత్సమిష్టి రూపంతు త్రిపురా చక్రముచ్యతే 78
- యస్య విజ్ఞానమాత్రేణ ()రా జ్ఞానవాన్భవేత్ ।
- చక్ర స్యనవధాత్వం చ కథ్యంత్యామి తవప్రియే 79

సృష్టిస్థితి సంహారముల యొక్క సమిష్టి రూపమైన శ్రీ చక్రము పరమేశ్వరీ స్వరూపము. శ్రీచక్రాన్ని గురించి గనక పూర్తిగా తెలుసుకున్నట్లైతే, ఆ త్రిపుర సుందరిని గురించి తెలుసుకున్నట్లే పరమేశ్వరి తత్వాన్ని తెలుసుకోవటం కష్టమైన పని కాబట్టి శ్రీ : గాన్ని గురించి తెలుసుకుంటే అంతా తెలుసుకున్నట్లే కాబట్టి ఓపరమేశ్వరీ । శ్రీ చక్రములోని నిర్దిష్ట చక్రాల గురించి నీకు వివరిస్తున్నాను.

శ్రీః ఐంలోని తొమ్మిది చక్రాలు

- ఆదిమం భూత్రయోక్త్రస్యా ద్వితీయం షోడశారకం ।
- అన్యదష్టలం ప్రోక్తం మనుకోణ మనంతరం 80
- పంచమం దశకోణం స్యాత్ షష్టం చాపి దశారకం ।
- సప్తమం వసుకోణం స్యాన్మధ్య త్ర్యస్త్ర మధాష్టమం 81
- నవమం త్ర్యస్త్రమధ్యం ణి క్ తేషాం నామాన్యతః 82

1. భూపురము	2. షోడశధ్యము	3. అష్టశ్యము
4. చతుర్దశారము	5. బహిర్దశాంము	6. తర్దశారము
7. అష్ట కోణము	8. త్రికోణము	9. ఐం

త్రైలోక్య మోహనం చక్రం సర్వాశాపరి పూరకం ॥	82
సర్వసంక్షోభణం గౌరి సర్వసౌభాగ్య దాయకం ।	
సర్వార్థ సాధకం చక్రం సర్వ రక్షాకరం పరం ॥	83
సర్వరోగహరం దేవి సర్వసిద్ధిమయం తథా ।	
సర్వానందమయం చాపి నవమంశృణు సుందరి ॥	84

1. భూపురము : దీన్ని త్రైలోక్య మోహన చక్రము అంటారు. ఇది మూడు లోకాలకూ ప్రతీక. వాటి మోహనము లేక నిరోధమే త్రైలోక్య మోహనము.
2. షోడశదళము : దీన్ని సర్వాశా పరిపూరక చక్రము అంటే ఆర్థము మొదలైన విషయవాంచలయందు గల ఆసక్తులను పూర్తి చేయునది.
3. అష్టదళము : దీన్ని సర్వ సంక్షోభణ చక్రం అంటారు.
4. చతుర్దశారము : దీన్ని సర్వ సౌభాగ్యదాయక చక్రం అంటారు. దీన్ని పూజిస్తే అన్ని సౌభాగ్యాలు కలుగుతాయి.
5. బహిర్దశారము : ఇది సర్వార్థ సాధక చక్రము. సర్వవైదిక, తాంత్రిక, క్రియల యొక్క ప్రయోజనమైన పరమశివ ప్రాప్తిని కలుగజేస్తుంది.
6. అంతర్దశారము : సర్వ రక్షాకర చక్రము. అన్ని ప్రతికూల పదార్థాల నుండి రక్షణను కలుగజేయునది. తానే శివుడనే భావన కలుగజేయునది.
7. అష్ట కోణము : సర్వ రోగహర చక్రము. ముప్పై ఆరు తత్త్వాల భావనే రోగము. భగవంతుడు వేరు. తాను వేరు అనే భావన పెద్ద రోగము. అటువంటి రోగాలు హరించేది.
8. త్రికోణము : సర్వసిద్ధిప్రద చక్రము. సృష్టి స్థితి లయాలకు ప్రతీక.
9. బంధువు : సర్వానందమయ చక్రము. శివశక్తుల సామరస్యమే ఆనందదాయకము. అందుకే ఇది సర్వానందమయ చక్రము.

పరదేవత

అత్రపూజ్యా మహాదేవీ మహాత్రిపుర సుందరీ ।

శ్రీచక్రమందలి వివిధ వివిధ ఆవరణలలో ఉన్న దేవతలం (వరికన్న) గొప్పదైనటువంటి పరాశక్తి అయిన త్రిపుర సుందరి పరమశివు నిత కలిసి ఉంటుంది. అటువంటి త్రిపుర సుందరిని ఆవరణ దేవతలతో పాటుగా శ్రీచక్రంలో అర్పించాలి.

శ్రీచక్ర పురాణాఫలం

పరిపూర్ణం మహాచక్ర మజరామరకారకం ॥ 85

వీవమేవ మహాచక్ర సంకేతః పరమేశ్వరి ।

కథితస్త్రీపురా దేవ్యా జీవన్ముక్తి ప్రవర్తకః ॥ 86

ఈ రకంగా శ్రీచక్రము పైన చెప్పబడిన ఆవరణలు, వివిధ లక్షణాలు కలిగి ఉన్నది. ఇది శివ శక్తుల విహార స్థానము. అటువంటి విషయాలు చెప్పబడ్డాయి. కాబట్టి దీన్ని చక్ర సంకేతము అన్నారు. శ్రీచక్రాన్ని పూజించి అష్ట పాశములను నివృత్తి చేసుకున్న సాధకుడు జీవన్ముక్తుడౌతాడు.

2. మంత్ర సంకేతము

ఉపోద్ఘాతము

మంత్ర సంకేతకం దివ్యమధునా కథయామి తే ।

యద్యేతా త్రిపురాకాఠో వీరచక్రేశ్వరో భవేత్ ॥

1

ఇంతవరకూ 86 శ్లోకములలో చక్ర సంకేతము చెప్పి ఇప్పుడు భైరవుడు భైరవికి మంత్ర సంకేతమును వివరిస్తున్నాడు. ఓ భైరవీ! మంత్ర సంకేతము తెలిసి ఆ పరమేశ్వరిని పూజించ వలసి ఉన్నది. కాబట్టి మంచి లక్షణాలు గలిగిన నీకు ఆ మంత్ర సంకేతాన్ని వివరిస్తున్నాను.

ఈ విషయాలు ఎవరైతే తెలుసుకోగలుగుతాడో వారు త్రిపురసుందరీ ఆ కారులు అవు తున్నారు. తనకు కలిగిన ఆత్మ-జ్ఞానము చేత ఆ పరదేవత యొక్క రూపాన్ని తెలుసుకోగలుగు తున్నాడు. శ్రీవిద్యోపాసుకులను వీరులు అంటారు. పరదేవతారూపము తెలుసుకున్నవాడు అటువంటి వీరులలో శ్రేష్ఠుడౌతున్నాడు. ఇదే విషయం లలితా సహస్రంలో 'వీరారాధ్యా, వీర వంద్యా' అని చెప్పబడింది. అటువంటి వాడు పరశివమయమైన సద్గురు రూపము పొందిన వాడౌతున్నాడు.

నవచక్రేశ్వరీ మంత్రములు

కరశుద్ధికరీ త్వాద్యా ద్వితీయా చాత్మరక్షికా ।

ఆత్మాసనగతా దేవీ త్యతీయా తదనస్తరం ॥

2

చక్రాసన గతా, పశ్చాత్పర్వ మంత్రాసనస్థితా ।

సాధ్య సిద్ధాసనా షష్ఠీ మాయా లక్ష్మీమయీపరా ॥

3

మూర్తి విద్యా చ సా దేవీ, నవమీ పరికీర్తితా ।

అష్టమ్యావాహినీ విద్యా, నవమీ భైరవీపరా ॥

4

మూలవిద్యా తథా ఖ్యాతా త్రైలోక్య వశకారిణీ ।

నవచక్రేశ్వరీ మంత్రాలు ఇక్కడ చెప్పబడుతున్నాయి.

1. ప్రథమ చక్రేశ్వరీ విద్య: దీన్ని కరశుద్ధ విద్య అంటారు. అంటే ప్రథమ చక్రమైన త్రైలోక్యమోహన చక్రము కర్మేంద్రియాలనూ శుద్ధి చేస్తుంది. అక్షరాలలోని మొదటి రెండవ అక్షరములు బిందు సంయుతములై, బాలా మంత్రంలోని మూడవ బీజంతో కలిసి ఇక్కడ చెప్పబడతాయి. అం ఆం సాః.

త్రైలోక్య మోహన చక్రాయనమః

2. ద్వితీయ చక్రేశ్వరీ విద్య: ఇది ఆత్మ రక్షా కరము. సర్వాశా పరిపూరక చక్రమనబడే ఈ చక్రము పరదేవతకూ, ప్రపంచానికి భేదాన్ని సూచిస్తూ తాను పరదేవత అనే భావంతో ఈ జగత్తును రక్షిస్తుంది. అందుకే ఇది ఆత్మరక్షాకరమని చెప్పబడింది. ఇది బాలా త్రిపురసుందరి యొక్క ప్రత్యక్ష రూపము.

ఐం క్లీం సాః

3. తృతీయ చక్రేశ్వరీ విద్య: ఇది సర్వ సంక్షోభణ చక్రము. ఆత్మాసనగతమైనది. అంటే తనకు చక్రమంత్ర దేవతా ఐక్యాను సంధాన లక్షణమును ఆసనముగా చేసుకుని తనుకూడా స్వయంగా ఆ యొక్క ఐక్యాను సంధానము పొందుతున్నది. దీనిలో మూడు బీజముల మ: క్లీం బాలా మంత్రంలోని మొదటి బీజాన్ని తీసి ఆ స్థానంలో మాయా బీజము చేర్చటం జరుగుతున్నది.

హ్రీం క్లీం సాః

4. చతుర్థ చక్రేశ్వరీ విద్య: ఇది సర్వ సౌభాగ్యదాయక చక్రము. సర్వ సౌభాగ్యములను ఇచ్చేది. ఇది బాల్యాత్ర్యక్షరీ మంత్రంలోని (ఐం క్లీం సాః) ప్రతి బీజానికి హకారము చేర్చటం వల్ల ఏర్పడుతుంది.

హైం, హ్లీం, హ్లాః

5. పంచమ చక్రేశ్వరీ విద్య: ఇది సర్వార్థ సాధక చక్రము. సర్వ మంత్రాసనమైనది. అంటే అందరు ఆవరణ దేవతల యొక్క మంత్రాలను ఆసనముగా గలది. ఈ దేవత ఆత్మాను సంధానము కలిగి జేస్తుంది. బాల్యాత్ర్యక్షరీ మంత్రానికి హకార సకార: లు చేర్చటం వల్ల ఈ విద్య ఏర్పడుతుంది.

హైం, హ్లీం, హ్లాః

6. **షష్ఠ చక్రేశ్వరీ విద్య:** ఇది సర్వ రక్షా కర చక్రము. సాధ్య సిద్ధాసన. ఆ పరమేశ్వరి యొక్క ప్రకాశవంతమైన కిరణములవంటి రూపము కలిగి, సృష్టి క్రమంలో ఉన్న ఆవరణ దేవతలందరూ సాధ్యులే. వీరు తమ ఆత్మతో లీనమయినప్పుడు సిద్ధులవుతారు. వీరు మొదట సాధ్యులు, ఆ తరువాత సిద్ధులు. వీరియొక్క ఆసనానికి తమ ఆత్మచే అనుసంధానము చేస్తారు. ఇక్కడ మాయా బీజమైన హ్రీం, కామ రాజ బీజమైన క్లీం, భ్రేం బీజముతో కూడిన బాలాత్ర్యక్షరీ మంత్రము చెప్పబడింది.

హ్రీం క్లీం భ్రేం.

7. **సప్త చక్రేశ్వరీ విద్య:** ఇది సర్వ రోగహర చక్రము. ఇది మాయా లక్ష్మీ పరాబీజములతో కూడి ఉన్నది. హ్రీం శ్రీం సౌః. ఇది మూర్తి విద్య. సర్వ దేవతలనూ ఆవాహన చేసేటప్పుడు మూర్తి కల్పనకు ఇది ఉపయోగపడుతుంది. ఇది బ్రహ్మవిద్య.

8. **అష్టమ చక్రేశ్వరీ విద్య:** ఇది సర్వ సిద్ధిప్రద చక్రము. ఇది ఆవాహనీ విద్య. అంటే అందరు దేవతలనూ ఆహ్వానించేటప్పుడు ఈ విద్యను ఉపయోగిస్తారు. ఇందులో బాలా మంత్రాని హకార, రకార, సకారములు కలిపితే ఈ మంత్రము వస్తుంది.

వ్రౌం హ్రీం, హ్రాః

9. **నవమ చక్రేశ్వరీ విద్య:** ఇది సర్వానందమయ చక్రము. ఇక్కడ పరదేవత ఉంటుంది. అంటే సృష్టి స్థితి, సంహార కారణము వలన భైరవీ అనబడుతున్నది. మూర్తి విద్య మాదిరిగానే భైరవీ విద్యకు కూడా ఉద్ధారము ఎక్కడా చెప్పలేదు. సృష్టి స్థితి సంహారాలలో మూడు లోకాలూ స్వాధీనం అవుతాయి.

నవ చక్రేశ్వరీ న్యాసము

వీవం నవ ప్రకారస్తు పూజాకాలే ప్రయత్నతః ॥

5

వీతాః క్రమేణ న్యస్తన్యా సాధకే న కులేశ్వరీ ।

పైన చెప్పబడిన చక్రేశ్వరీ విద్యలు మోక్షము కోరు సాధకుడు పూజాకాల మందు చెయ్యతగ్గవి.

న్యాయము

- పాదాగ్ర జంఘాజానూరు గుదలింగాగ్ర కేషు చ || 6
- ఆధారే విన్యసేన్నూర్తిం తస్యా మావాహినీ న్యసేత్ |
- ష. సే వ్యాపకన్యాసః కర్తవ్యః పఠమేశ్వరీ || 7

పైన చెప్పినూత్తేశ్వరీ విద్యను వరుసగా పాదములు, పిక్కలు, మోకాళ్ళు, తొడలు, గుడ్డనమందు, లింగాగ్రమున న్యాయము చెయ్యాలి. అంటే

- దస్తామ చక్రేశ్వరీ విద్య - పాదాలు
- ద్వితీయ చక్రేశ్వరీ విద్య - పిక్కలు
- తృతీయ చక్రేశ్వరీ విద్య - మోకాళ్ళు
- చతుర్థ చక్రేశ్వరీ విద్య - తొడలు
- పంచమ చక్రేశ్వరీ విద్య - గుద స్థానము
- షష్ఠ చక్రేశ్వరీ విద్య - లింగా గ్రము
- సప్తమ చక్రేశ్వరీ విద్య - మూలాధార మందు
- అష్టమ చక్రేశ్వరీ విద్య - ఆధార చక్రానికి పై భా
- నవమ చక్రేశ్వరీ విద్య - సర్వాంగములు చెప్పి న్యాయము చెయ్యాలి.

మూల విద్య) న్యాయము

(2)

అంశ న్యాయము

- అకులాదిషు పూర్వోక్తస్థానేషు పక్షింతయేత్ |
- చక్రేశ్వరీ సమాయుక్తం నవచక్రం పురోదితమ్ || 8

- అకులము 2. విషు 3. ఆధారము
- 4. 1. స్వాధిష్ఠానము 5. మణి పూరము 6. అనాహతము
- 7. విశుద్ధి 8. లింగాగ్రము 9. ఆజ్ఞా చక్రము.

నబడే తొమ్మిది స్థానములలో కూడా లింగాగ్రము చెప్పి చక్రాలను న్యాయము చెయ్యాలి. న్యాయము చెప్పి అక్షర క్రింది విధంగా ఉంటుంది. ౧౯౧.

1. అకుల పద్మే అం సౌ: త్రిపురా చక్రేశ్వరీ
యుక్తాయ, త్రైలోక్య మోహన చక్రాయ నమ:
2. విషు పద్మే ఐంక్లీం సౌ: త్రిపురేశీ చక్రేశ్వరీ
యుక్తాయ సర్వాశా పరిపూరక చక్రాయ నమ:
3. ఆధార పద్మే హ్రీం క్లీం సౌ: త్రిపురసుందరీ
చక్రేశ్వరీ యుక్తాయ సర్వ సంక్షోభణ చక్రాయ నమ:
4. స్వాధిస్థాన పద్మే హైం హ్లీం హ్సా: త్రిపుర వాసినీ
చక్రేశ్వరీ యుక్తాయ, సర్వ సౌభాగ్య క్షేమక చక్రాయ నమ:
5. మణిపూరక పద్మే హ్నైం హ్లీం హ్సా: త్రిపురా శ్రీ
చక్రేశ్వరీ యుక్తాయ, సర్వార్థ సాధక చక్రాయ నమ:
6. అనాహత పద్మే హ్రీం క్లీం భేం త్రిపుర మాలినీ
చక్రేశ్వరీ యుక్తాయ, సర్వ రక్షాకర చక్రాయ నమ:
7. విశుద్ధి పద్మే హ్రీం శ్రీం సౌ: త్రిపురాసిద్ధా చక్రేశ్వరీ
యుక్తాయ సర్వ రోగహర చక్రాయ నమ:
8. అంబి కాగ్ర పద్మే హ్రైం హ్లీం హ్సా: త్రిపురాంబా
చక్రేశ్వరీ యుక్తాయ సర్వ సిద్ధి ప్రద చక్రాయ నమ:
9. ఆజ్ఞా పద్మే క వీ ఈ ల హ్రీం । హ స క హ ల హ్రీం ।
స క ల హ్రీం । శ్రీ మహా త్రిపుర సుందరీ చక్రేశ్వరీ
యుక్తాయ సర్వానందమయ చక్రాయ నమ:

బాహ్య పూజలో తత్పముద్ర చేత న్యాసము చెయ్యాలి. అనామిక, అష్టములు కలిపితే స్వముద్ర అవుతుంది. శ్రీ చక్రము నందు పుష్పాలతోనూ, అంతః పూజకునూ వాడవచ్చును. మాత్రం తత్ప న్యాసము చెయ్యాలి.

తాసాంనామాని వక్ష్యామి యథాను క్రమశీఘ్రతః ।

తత్రాద్యా త్రిపురాదేవీ, ద్వితీయా త్రిపురీ ॥ 9

తృతీయా చ తథా ప్రోక్తా దేవీ త్రిపురసురేశ్వరీ ।

చతుర్థీచ మహాదేవీ దేవీ త్రిపురవాసినీ ॥ 10

పంచమీ త్రిపురా శ్రీః స్యాత్ షష్ఠీ త్రిపురాలినీ ।

సప్తమీ త్రిపురాసిద్ధారణ్ణమీ త్రిపురాంబికా రణ్ణః ॥ 11

నవమీతు మహాదేవీ మహా త్రిపురసుందరీ ।

శ్రీచక్రంలోని తొమ్మిది చక్రాలలోనూ ఉండే చక్రాల పేర్లు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

1. త్రిపురా దేవి	2. త్రిపురేశ్వరీ	3. త్రిపురసుందరీ
4. త్రిపుర వాసినీ	5. త్రిపురాశ్రీ	6. త్రిపుర మాలినీ
7. త్రిపురాసిద్ధా	8. త్రిపురాంబా	9. మహా త్రిపుర సుందరీ

పూజా స్థానము

పూజయే చ్చక్రమాదేతా నవచక్రే పురోదితే ॥ 12

శ్రీ చక్రంలో ఈ చక్రేశ్వరులను చతురస్రము దగ్గర నుండి బిందువు వరకు, ఒక్కొక్క చక్రమందు ఒక్కొక్క చక్రేశ్వరి చొప్పున పూజించాలి.

పరమేశ్వరుని శక్తిః!

వివం నవప్రకారాద్యా పూజాకాలే తు వేత్రి ।

వీ రా హ్యేద్యశక్తి రజరామర కారిణీ శార్దూ ॥ 13

ఆది పురుషాక్షాణ పరమేశ్వరుని యొక్క శక్తి పూజా ॥ అమందు తొమ్మిది రకాలుగా ఉన్నప్పటికీ, అవి అన్నీ ఒకే విధమైనవి. ఈ విషయము తెలుసుకున్న సాధకుడికి జనన మరణాలు ఉండవు. అంటే అతడు జీవన్ముక్తుడౌతాడు. సృష్టి సంహారక్రమాలలో తొమ్మిది విధాలుగా పూజ పడనిప్పటికీ, పరాపూజలో అంటే దు పూజలో ఒకే ఆకారమున్నది.

మంత్ర సంకేతము

మ ౩ సంకేతకస్త్ర స్యా నానాకారోవ్యవస్థితః ।

నానాఽబ్రంత్ర క్రమేణైవ పారం పర్యేణ అభ్యతే !

మంత్ర సంకేతము అంటే శ్రీవిద్యా స్వరూపము రహస్యార్థము // తో కూడి ఉన్నది. 14
నానా ప్రకారమైనది అ ఇక్కడ ఆరు రకాలైనది. లోపాముద్రా, కామరాజము మొదలైన
శ్రీవిద్యా మంత్ర మంగంట్లోపడింది. ఆ మంత్రాల యొక్క అర్థం గురుపరం పర
మాత్రమే తెలుసుకుక్కోలి. గురు పరంపర లేకుండా శ్రీవిద్యను పొందినవాడు జ్ఞాన మాత్రస్వరూ
చేతనే గర్వితులౌతున్నారు. ఆవరణ శక్తులు కూడా వారి మీద కినుక వహిస్తాయి.

మంత్రార్థము

ష, ౩ స్తంతు దేవేశి కథయామి తవానఘే ।

భావార్థ్యో సంప్రదాయార్థో నిగర్భార్థశ్చ కౌళికః ॥ 15

తథా సర్వ రహస్యార్థో మహా తత్వార్థ వీవచ ।

అక్షరాథోహి భావార్థః కేవలః పరమేశ్వరి ॥ 16

ఓ పరమేశ్వరీ ! కాది విద్యామంత్రము యొక్క రహస్యార్థము ఆరు రకాలుగా చెప్పబడతోంది. అవి.

1. భావార్థము	2. సంప్రదాయార్థము	3. నిగర్భార్థము
4. కౌళికార్థము	5. సర్వ రహస్యార్థము	6. మహా తత్వార్థము

ఇప్పుడు భావార్థము వివరించబడుతోంది. ఏదైనా ఒక మాట యొక్క అర్థాన్ని తెలుసు కోవాలంటే శబ్దము, ఉపమానము, వ్యాకరణము మొదలైన వాటి సహాయం కావాలి. కాని వీటి సహాయం లేకుండా కే వం అక్షరాల స్వభావం చేతనే తెలి క్షరముయాన్ని అక్షరార్థము అంటారు. అదే భావార్థమువలనబడుతుంది. అక్షరాలు శ్రీవిద్యకు సే మువాల వంటివి. పంచ దశీ మహామంత్రానికి అక్షరాలు పదిహేను. ఈ మంత్రము ప అక్షరాలే విద్యలలో అనేక రకాలుగా ఉన్నది. అయితే జ్ఞాపిటికీ, అన్ని విద్యలూ పరదేవతా సూచకంగా ఒకే ప్తిన్ని చెబుతాయి.

అర్థ

తేషు ద్యౌ మమరాజౌతు వరిష్టే వింధ్య మర్దన
 లోపాముద్రా కామరాజా వితి ఖ్యాతి ముసాగతౌ ॥
 హాదిస్తు లోపాముద్రా స్యాత్కామ రాజస్తు కాదికః
 తమోస్తు కామరాజోఽ యం సిద్ధి దోభక్తీ శాలినః ॥

శ్రీ విద్యను మనువు, చంద్రుడు, కుబేరుడు, లోపాముద్ర, మన్నుడు, అగస్త్యుడు, నందికేశ్వరుడు, సూర్యుడు, ఇంద్రుడు, విష్ణువు, శివుడు, దుర్యోనుడు మొదలైనరందరూ వివిధ రకాలుగా ఉపపాసించారు. వీటిలో హాది మతంలో లోపాముద్రము, కాది మతంలో కామరాజము శ్రేష్ఠమైనవి. ఈ రెంటిలో కూడా కాది విద్య అయిన కామరాజ మంత్రమే శ్రేష్ఠమైనది. అందుచేతనే కామరాజ మంత్రాన్ని అనుసరించే వ్యాఖ్య చెయ్యబడుతోంది.

భావార్థము

యోగినీభిస్తథా వీరై ర్వీరేంద్రై స్సర్వదాప్రియే ।
 శివశక్తీ నమాయోగా జ్ఞనితో మంత్రరాజకః ॥

17

యోగినీ : వీరియందు ఎప్పుడూ శివసంబంధము ఉంటుంది. కాబట్టి యోగినులు అనబడతారు అని అమృతానందులు తమ దీపికా వ్యాఖ్యలో వ్రాశారు.

వీరులు : శాంతా అంశతో ఉన్న ఇచ్చా జ్ఞానక్రియా శక్తులు భారతీ, పృథ్వీ, రుద్రాణీలు అంబికాంశులైన వామా జ్యేష్ఠా రౌద్రీరూపాలు. అవే బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు.

వీరేంద్రులు : శాంతా, అంబికాత్మకులైన సమిష్టి మిధునములు.

పంచదశీ మహామంత్రము మూడు కూటములుగా ఉన్నది. అందుచేతనే దీన్ని కూటత్రయము అంటారు.

ఏ ఏ ఈ ల హ్రీం	ప్రథమ కూటమి	సృష్టి రూపము
హ స క హ ల హ్రీం	ద్వితీయ కూటమి	స్థితి రూపము
స క ల హ్రీం	తృతీయ కూటమి	సంహార రూపము.

వీటిలో ఒక్కొక్క కర్మ తిరిగి మూడు విధాలుగా ఉంటుంది.

1. సృష్టి కర్మ - : సృష్టి, సృష్టి స్థితి, సృష్టి సంహారము
 2. స్థితి కర్మ - : సృష్టి, స్థితి, స్థితి సంహారము
 3. సంహార కర్మ - : స్థితి, సంహార స్థితి, సంహార సంహారము.
- సృష్టి కర్మకు - : బ్రహ్మ, భారతి
- స్థితి కర్మకు - : విష్ణువు, పృథివీ
- సంహారకర్మకు - : : మడు, గౌరి అధిపతులు

దీని ప్రకారము ప్రథమ కూటమిలో (సుక్రకూటమి)

క కారము - : బ్రహ్మ స్వరూపము

వ కారము - : భారతీ స్వరూపము

ఈ కారము - : విష్ణు స్వరూపము

ల కారము - : వీ స్వరూపము

ప్రీ కారములోని హ కారము - : పృథ్వీ స్వరూపము

రేఫ - : రుద్రాణీ స్వరూపము

ఈం కారము - : శాంతా, అంబికల సమిష్టి రూపము.

ద్వితీయ కూటమి అయిన స్థితి రు కారము. మధ్యన ఉన్న హకారమును వదలి వేసి క్షేత్రే హసకల ప్రీం' అవుతుంది. అ: ంష

నల్ల కారము - : పృథ్వీ స్వరూపము

స కారము - : బ్రహ్మ స్వరూపము

క కారము - : క్ష స్వరూపము

ల కారము - : విష్ణవీ స్వరూపము

ప్రీం కారములోని హకారము - : పృథ్వీ స్వరూపము

రేఫ - : రుద్రాణీ స్వరూపము

ఈం కారము - : శాంతా, అంబికల సమిష్టి స్వరూపము.

తృతీయ కూటమి అయిన సంహార కూటమిలో - గతంలో ద్వితీయ కూటము వదలి వేసిన హకారాన్ని ఈ కూటమికి ముందు క చేసి క్షేత్రే హసకల ప్రీం' అవుతుంది. అ: ంష ద్వితీయ కూటమిలో చెప్పిన మా గననే అవు

- హ కారము - బ్రహ్మ స్వరూపము
- స కారము - భారతీ స్వరూపము
- క కారము - విష్ణు స్వరూపము
- ల కారము - పృథివీ స్వరూపము
- హ్రీం కారములోని హకారము - రుద్ర స్వరూపము
- రేఫ - రుద్రాణీ స్వరూపము
- ఈం కారము - శాంతా, అంబికల సమిష్టి స్వరూపము.

ఈ రకంగా ప్రతి కూటమి బ్రహ్మ, భారతి మొదలైన సప్త దేవతా వాచకములయిన ఏడు అక్షరాలతో కూడి ఉన్నాయి. అని చెబుతూ పంచదశీ మహామంత్రము యొక్క భావార్థాన్ని వివరించటం జరిగింది. అక్షరాల ఋషి భావార్థము అని గ్రహించాలి.

పంచదశీ మహామంత్రము శివశక్తుల కలగడనేక చేతనే శ్రీవిద్య అవుతున్నది. శివుడు అకార హువుడు. శక్తి హ కారరూపిణి. వారి కలయిక యే కామకళ.

స్వర్గండ్ పురాణము, లలితా త్రిశతిలక్ష్యం
కత్రయం హద్వయం చైవ శైవభాగః ప్రకీర్తితః
శక్త్యక్ష రాణి శేషాణి హ్రీంకార ముభయాత్మకః
 అని చెప్పబడింది. అంటే

- మూడు క కారములు రెండు హ కారములు - శివరూపము
- ఏ, ఈ, ల, స, ల, స, ల కారములు - శక్తి రూపము.
- క కారములు మూడు - శివ, శక్తి స్వరూపాలు.

హ్రీం చెప్పబడింది. కాగా కొందరు ల కారములు మూడు, సకారములు మూడు, ఏకారములు మూడు, అని ఈ కారము మొత్తం ఏడు అక్షరాల - సరస్వతి పృథ్వి, గౌరీరవచకమురేం, మూహకారములు రెండు, క కారములు మూడు మొత్తం ఐదు. అక్షరాలు వీరపద. మూడు సూచించుచున్న బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్ర వాచకములు. మూల

హ్రీం కారములు మూడు - శాంతా అంబికల సమిష్టి మిథున వాచకము.

కొందరి ప్రకారము వీరేంద్రులు అంబికల బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్రులు. వీరి ప్రకారము

ప్రథమ కూటమికి	-	బ్రహ్మ, సరస్వతి
ద్వితీయ కూటమికి	-	విష్ణువు, పృథివి
తృతీయ కూటమికి	-	రుద్రుడు, గౌరి అధిపతులు.
స్రీం కారానికి	-	అంబికా శాంతా మిధునము.

ఇంకా కొంత మంది ప్రకారము మూడు స్రీంకారములూ త్రిపుర సుందరీ వాచకము. రెండవ కూటమి మధ్య గల హకారము కామకళలోని హ కారానికి మూల బీజము. అంటే స్రీం కారానికి హ కారము మూల బీజము. అలాగే రెండు, మూడు కూటమిలలోని రెండు సకారాలకు అకారము మూల బీజము.

మంత్రంలోని మూడు స్రీం కారాలు, రెండు సకారాలు మొత్తం ఐదు అక్షరాలు పోగా మిగిలిన పది అక్షరాలూ యోగినీ త్రయము, ఉపాసక త్రయము, బ్రహ్మాది త్రయము, తురీయమిధున స్వరూపములు. $3 + 3 + 3 + 1 = 10$

నవాక్షరీ మంత్రము

మహా త్రిపురసుందర్యా మంత్రా మేరు సముద్భవా ।
 శ్రీ విద్యా మంత్రాలనీ మేరు సముద్భూతాలే ॥
 భూమి శృంద్ర శ్చివో మాయాశక్తిః కృష్ణాద్యమాదనా ।
 అర్థ శృంద్రశ్చ బిందుశ్చ నవార్లో మేరు రుచ్యతే ॥

1. ః	మి - ల	2. చంద్ర	- స	3. శివ	- హ
4. మాయాః	ఈ	5. శక్తి	-	6. కృష్ణాద్య	- రేఫ
7. ః	న - క	8. అర్థ చంద్ర	- నాదవీ	9. బిందువు	

ఈ తో మూర్తి అక్షరముల సముదాయమే పంచదశీ మహా మంత్రము. అందు జ్ఞానార్ణవ త కంఠిమి..... కనె

మహా త్రిపురసుందర్యాః మంత్రాః మేరు సముద్భవా అని చెప్పబడింది. అండ కీ కంఠిమిరాజ విద్యలోని ప్రథమ కూటమిలో

1. క కంఠం	2. ఏ కారము	3. ఈ కారము
4. ల కారము	5. హ కారము	6. రేఫ
7. ః కారము	8. బిందువు	9. అర్థ చంద్రము (అః)

అనబడే తొమ్మిది అక్షరాలున్నాయి. ఇక్కడ అర్థ చంద్రము నుండి వెనుకకు లెక్క వేయగా వచ్చే ఎనిమిది క్షరాలు అర్థ చంద్రము అనబడతాయి.

ప్రథమ కూటమిలో తొమ్మిది అక్షరాలున్నాయి. - క ఏ ఈ ల హ్రీం. అనబడే ఈ కూటమిలోని మృగను, హల్లులను విడివిడిగా లెక్కపెట్టినట్లైతే తొమ్మిది అక్షరాలు వస్తాయి.

క + అ = క	- 2 అక్షరాలు
ఏ	- 1 అక్షరము
ఈ	- 1 అక్షరము
ల + అ = ల	- 2 అక్షరాలు
హ + ర + ఈం = హ్రీం	- 3 అక్షరాలు
మొత్తం	<u>9 అక్షరాలు</u>

అలాగే ఋయ కూటమిలో పది అక్షరాలున్నాయి. ఇంక మధ్యనున్న హకారము మూడవ కూట ద్వీయదట చేర్చాలి. హ్రీం కారములోని 'ఈం'ను మూర్తి వెయ్యాలి. అప్పుడు హ స క ల హ్రీం మిపుతుంది. దీనిలో

హ + అ = హ	- 2 అక్షరాలు
స + అ = స	- 2 అక్షరాలు
క + అ = క	- 2 అక్షరాలు
ల + అ = ల	- 2 అక్షరాలు
హ + ర = హ్రీం	- 2 అక్షరాలు
మొత్తం	<u>10 అక్షరాలు</u>

ఈమూడవ కూటమికి ముందు రెండవ కూటమిలో వదలి వేసిన హ కారము లాళి. అప్పుడు హ స క ల' అవుతుంది. దీనిలో ఎనిమిది అక్షరాలున్నాయి. చేర

హ + అ = హ	- 2 అక్షరాలు
స + అ = స	- 2 అక్షరాలు
క + అ = క	- 2 అక్షరాలు
ల + అ = ల	- 2 అక్షరాలు
మొత్తం	<u>8 అక్షరాలు</u>

అక్షరాలవుతున్నాయి.. వీటిలో ఒక లెక్కపెట్టిన అక్షరాలను తిరిగి లెక్కపెట్టకుండా ఉంటే మొత్తం తొమ్మిది అక్షరాలే ఉంటాయి. ౨౩.

1. క కరాము	2. ఏ కారము	3. ఈ కారము
4. ల కారము	5. హ కారము	6. రేఫ ము
7. బిందువు	8. నాదము	9. స కారము

ఈ తొమ్మిది అక్షరాలూ కలిసి మేరు మంత్రము అవుతున్నాయి. ఇదే నవాక్షరీ మంత్రము. ఈ మంత్రము యోగినుల నుండి, వీరుల నుండి వీరేంద్రుల నుండి పుట్టింది అని కొంతమంది అభిప్రాయము. యోగిని మొదలైన వారు మంత్రో పాసకులు. అంతే గాని మంత్ర స్రష్టలు కాదు. మనువు, చంద్రుడు, కుబేరుడు మొదలైనవారు మా మంత్ర స్రష్టలు.

పర దేవత - సృష్ట్యాది రూపత్వము

తస్మయీం పరమానంద నందితాం స్పంద రూపిణీం

నిసర్గ సుందరీం దేవీం జ్ఞాత్వా స్వైరము పాసతే 18

పరదేవత - తానే మంత్రము, మంత్రమే తాను అయి ఉన్నది. శక్తి స్వరూపిణి అయిన దేవి ప్రకాశాంశతో సామరస్యము పొంది పరమానందము పొందుచూ సృష్టికి సిద్ధమవుతున్నది. ప్రకాశ శక్తి నుంచి విడివడి జగద్రూపము పొంది, సృష్టించబడిన జగత్తుకు స్థితి కల్పిస్తున్నది. సంహార కాలమందు పరమ శివునిలో లీనమవుతున్నది. ఈ రకంగా ఆ దేవత సృష్ట్యాది సంహార రూపములుగా ప్రకాశించుచున్నది.

ప సతీ - మంత్రము

శివశక్త్యాత్మ సంఘట్ట రూపే బ్రహ్మణి శాశ్వతే
తత్ర ధా ప్రసరాశ్లేష భువి త్రైన్ద్రో ప లక్ష్మితే 19

జ్ఞాతృజ్ఞాన మయాకార మననాన్మంత్ర రూపిణీ ।
తేషాం సమిష్టి రూపేణ పరాశక్తి స్తు మాతృకా 20

శివశక్తుల యొక్క సామరస్యము శాశ్వతమైనది. నిత్య సిద్ధము. అదే పరబ్రహ్మము. తురీయ బిందు రూపము గలది. ఆమెయే 'పరమానంద నందితా' అని లోగడ చెప్పబడింది. అటువంటి బ్రహ్మ యొక్క ప్రకాశ ప్రసారమే విశ్వము. ఈ సృష్టితో పరబ్రహ్మకు ఏ రకమైన సంబంధమూ లేదు. జగత్తు పరబ్రహ్మకు ఉపలక్షణము మాత్రమే. ఈ రెండూ విశిష్టముగా కలసి ఉండవు. అలాగని వేరువేరుగ్మాక్రమించవు. సాధకులను అనుగ్రహించటానికి జగద్రూపము చేత స్వేచ్ఛగా స్వీకరించబడిన లీలా విగ్రహమే పరబ్రహ్మము. విమర్శ శక్తి స్పంద రూపిణి. బ్రహ్మకు వేరుగా ఉంటుంది. పరదేవతను తెలుసుకోవాలనుకునే సాధకుడు సర్వకాల సర్వాస్థల యందు మననము చేస్తూ ఉంటాడు. అటువంటి సాధకుడికి జ్ఞాన మయాకారము కలుగచేస్తుంది. 'మననాత్ త్రాయత ఇతి మంత్రః' । కొన్ని అక్షరాలను పదే పదే మననము చెయ్యటం వలన రక్షించేది కాబట్టి ఆ అక్షరాలకు మంత్రము అని పేరు వచ్చింది. ఈ విధంగా మంత్రాన్ని లేక మంత్ర రూప దేవతని - మననము చేయు వారిని రక్షిస్తుంది కాబట్టి మంత్రానికీ, దేవతకీ ఏకరూపత్వము చెప్పబడింది. అంటే మంత్రమూ, దేవతా రెండూ ఒక్కటే. సత్పురుషులు అటువంటి పరదేవతను తెలుసుకుని ఆత్మతో అనుసంధానము చేసి ఉపాసిస్తున్నారు.

మాటలలో చెప్పటానికి వీలైనటువంటి బ్రహ్మ, భారతీ మొదలైన దేవతల నందరినీ మంత్రములోని క కారము మొదలైన అక్షరాల రూపంతో ఒకటిగా చేసి ధ్యాన వటం జరుగుతోంది. అందుచేత పరాశక్తి పైన చెప్పబడిన దేవతలందరి లక్షణములు గలిగి ఉంటాయి. అలాగే అక్కడ అక్షరాలకు దేవతారూపము చెప్పబడింది. కాబట్టి మాతృకలకు, శ్రీవిద్యకూ భేదము లేదు. 'శివశక్తి సమాయోగాత్ జనితో మః రాజకః' శివశక్తుల సామరస్యము వల్ల మంత్రము ఉద్భవిస్తున్నది. మట్టికీ, మట్టితో తయారైన కుండకీ ఏ విధంగా తేడాలేదో, ఆ విధంగానే మంత్రానికీ, పరదేవతకూ, మాతృకలకూ - శ్రీవిద్యకూ తేడా లేదు.

తురీయ బిందువు

మధ్య బిందు విసర్గాంతః సమాస్థానమయే పరే ।
 కుటిలారూపకే తస్యాః । రూపే వియత్యతే ॥

అకారము శివరూపము. హ కారవప్రతిక్తి రూపము. శివశక్తుల సమావేశమే కామకళ. ఈ రెండు అక్షరములు త్రికోణము బిందువై ఉన్నాయి. ఇదే తురీయ బిందువు.

సహస్రారమందు ఉంటుంది. ఇదే కామేశ్వరుని అంక ప్రదేశము. అక్షరాలలో అకారము మొదటిది కాగా హకారము చివరది. హకారము తరువాత ఉండే ఛకారముల కార రూపమే. క్షకారము క ష ల మిశ్రమ రూపము. అందుచేత ఆ రెండు వదలి వేయబడినాయి.

ఆధార చక్రము కులము. సహస్రారకమలము అకుడూ . కుండలినీ శక్తి ఈ రెంటి మధ్య తిరిగి తూ ఉంటుంది. అందుచేతనే కుటిలా రూపము గలది అని చెప్పబడింది. ఇది కామకళ స్వగృక్క రూపాంతరము. ఇదే వియత్కళ. ఓత్ అంటే ఆకాశము. ఆకాశము శూన్యము. శూన్య స్వరూపము కాబట్టే బిందువు ఆవిర్భవించెప్పబడింది. కళ అనే శబ్దంతో కళను కలిగిన హకార రూపమైన విసర్గ గ్రహింపబడింది. హకారములో హల్లు, అచ్చు హ్+ అ ఉన్నాయి. ఈ రెండూ శివశక్తులు. కాబట్టి ఆ రెండింటి సమాయోగ రూపమైన కామకళా అక్షరము నుండి మంత్రము ఉద్భవించింది.

అకార హకారములకు మ మందు స్థితి

మధ్య ప్రాణ ప్రధారూప స్పందవ్యో విక్షిప్తా పునః

మధ్యమే మంత్ర సిండేతు త్యతీయే పిండకే పునః 22

రాహుకుటా ద్వయస్ఫుర్ణ చ్చలత్తా సం స్థితస్య తు

పంచదశీ మహా మంత్రంలోని రెండవ కూటమి మధ్య గల హకారము ప్రాణమువంటిది. విసర్గను ఉచ్చరించినప్పుడు హకారము ఉచ్చ్రలో బడుతుంది. అందుచేతనే విసర్గ మహా హకారము సూక్ష్మ రూపంలో ఉన్నదని చెప్పబడింది. ఇదే మందిదవ్యోమము లేక స్థూలభ్యకారము. ఇది శక్తి స్వరూపము.

మూడవ కూటమిలో గ్రహన్యాసములోని శష సహలతో కూడిన మూ కూటమి చెప్పబడింది గ్రహన్యాసము ఈ విధంగా ఉన్నది. రా:

1. ది. మంచి అ: వరకు అచ్చులు - సూర్య గ్రహ స్వరూపము
2. క వర్షు - కుజ గ్రహ రూపము
3. చ వర్షు - బుధ గ్రహ స్వరూపము
4. ట వర్షు - గురు గ్రహ స్వరూపము
5. వర్షు - శుక్ర గ్రహ స్వరూపము

6. ప వర్ష	- శని గ్రహ స్వరూపము
7. య వర్ష (య ర ల వ)	- చంద్ర గ్రహ స్వరూపము
8. శ వర్ష (శ ష స హ)	- రాహు గ్రహ స్వరూపము
9. క్ష వర్ష (క్ష కారము)	- కేతు గ్రహ స్వరూపము.

రాహు కూటమిలో మూడవది అయిన స కారమునందున్న అకారము శివుడు. మొదట శివశక్తి సమాయోగముతో పుట్టిన మంత్రాన్ని చెప్పి, శివశక్తి సమాయోగ రూపమైన దేవి యొక్క విశేషణము చెప్పబడింది. పరమానందనందితా, నిసర్గ సుందరీ అనేవి సృష్టి సంహార పరమైన పదాలు. జగత్తు యొక్క అవస్థా విశేషాలను చెప్పేవి. శివశక్తులను ఈ పదములచే వర్ణించటం వలన వారు వేరువేరు అనే భావము ఎక్కడా చెప్పబడలేదు. అందుచేతనే పరమేశ్వరి మంత్ర రూపిణి అని చెప్పబడుతోంది.

బద్ధకూ జగత్తుకూ అభేదము

చలత్తా సంస్థితస్యతు

ధర్మా ధర్మ స్య వాచ్యస్య విషామృత మయస్య చ
వాచకాక్షర సంయోగాల్ కథితా విశ్వరూపిణీ ।

23

చలత్తా అంటే జగత్తు అని అర్థం. ధర్మ వాచకముతో దర్శి అయిన శక్తి చెప్పబడుతున్నది. శక్తి సంసార రూపము గలది కాబట్టి విషము. శివుడు మోక్ష రూపము కాబట్టి అమృతము. లౌకికములైన మోహములచేత మోక్షమును దూరము చేసేది కాబట్టి సంసారము విషము. మరణము లేకుండా చేసేది అమృతము. మరణ రహితం అమృతం. మరణము లేకుండా చేస్తుంది అంటే ముక్తిని ప్రసాదిస్తుంది అని అర్థం. ఆ రకంగా ముక్తిని ప్రసాదించేవాడు ఈశ్వరుడు.

విషాన్ని, అమృతాన్ని సూచించేవే అకార హకారాలు. దర్శించదగినది శక్తి. సృష్టి స్థితి లయాలచేత దర్శించటానికి వీలైనది. కాని శివుడు సృష్టి స్థితిలయాలకు అతీతుడు. కాబట్టి అతడు అదర్శుడు. ఈ రకంగా అకారహరరూపులైన శివశక్తులు అవినాభావ సంబంధము గలవారు. పరమేశ్వరి విశ్వరూపిణి, జగద్రూపిణి. అందుచేతనే విద్యకు, జగత్తుకూ అభేదము చెప్పబడింది.

తేషాం సమష్టి రూపేణ పరాశక్తిం తు మాతృకాం

24

కూటత్రయాత్మికాం దేవీం సమష్టి వ్యష్టి రూపిణీం ।

ఆద్యాం శక్తిం భావయన్తా భావార్థ మితిమన్వతే ॥

25

దేవతా మంత్ర జగత్తుల ఐక్యముచేత అనగా వీటి సమిష్టి రూపంతో పరాశక్తి అనే పేరు కల కామకళ బోధించబడుచున్నది. ఆమె వాగ్రూపిణి అయినప్పటికీ కామకళా రూపంతోనే ఆమెను ధ్యానించాలి. తురీయ బిందు స్వరూపము అవాఙ్మానస గోచరము. అంటే కంటికిగాని, మనసుకు గాని కనిపించదు. అందుచేతనే దాన్ని కామకళారూపంగానే ధ్యానించాలి.

కూటత్రయ రూపిణి అయిన పరమేశ్వరిని జగత్తు పరంగా సృష్టి స్థితి సంహారములు కలదిగా భావించాలి.

పరమేశ్వరిని వ్యష్టి రూపిణిగానూ, సమిష్టి రూపిణిగానూ కూడా భావించవచ్చును. పంచదశీ మహామంత్రములో మూడు కూటములున్నాయి. ఉపాసనాపరంగా చూసినట్లైతే వీటిలో ఒక్కొక్క కూటమిని మాత్రమే ఉపాసించే విధానం కూడా ఉన్నది. మంత్రములోని ప్రథమ కూటమివల్ల బ్రహ్మవర్చస్సు, సద్బుద్ధి కలుగుతాయి. ద్వితీయ కూటమివల్ల అభీష్ట సిద్ధి కలుగుతుంది. తృతీయ కూటమి వల్ల మోక్ష సాధన జరుగుతుంది. కాబట్టి ఈ కూటములను విడివిడిగా ఉపాసించే వారి కోసమే వ్యష్టి రూపము చెప్పబడింది. మూడు కూటములు కలిపి సమిష్టిగా ఉపాసించే వారికి మహావాక్యార్థం గోచరిస్తుంది. వ్యష్టి ఉపాసకులకు విశేష లాభము కలగటానికే హృల్లేఖాత్రయము చెప్పబడింది. అని సేతుబంధమునందు వ్రాయబడింది.

దేవతా మంత్ర జగత్తులకు భేదము లేదని చెప్పటమే మంత్రము యొక్క భావార్థము. అకార హకార రూపాలైన శివశక్తులు తురీయ బిందువునందు పరస్పరాలింగనము చేసికొని ఉన్నారు అనే స్ఫురణ జ్ఞానరూపమైనటువంటిది. ఇదే ఉపనిషత్తులలో చెప్పబడిన పరబ్రహ్మ. జగత్తును సృష్టించేయవలసినప్పుడు పరమేశ్వరుడు తనయొక్క అర్థభాగాన్ని చూశాడు. అప్పుడు ప్రకాశాంశ అకారరూపుడు అయిన పరమేశ్వరుని నుంచి శ్చేత బిందువు, రక్తబిందువు గల హకారరూపిణి అయిన విమర్శాంశలో ప్రవేశించింది. రెంటియొక్క సమ్మేళనము వల్లనే అహం అనే మిశ్రమ బిందువు ఆవిర్భవించింది. ఇది మనోహారమైనది. మహాయోగులచే

కోరబడుచున్నది. చంద్రాగ్నలే శరీరంగా కలది. ప్రకాశాత్మకమైన విమర్శశక్తి స్వరూపము. ఇదే కామకళ. మంత్రము యొక్క మూడవ ఖండములోని సకారమునందు, రెండవ ఖండములోని రెండవ హకారమందు మంత్రము వ్యక్తమవుతున్నది. అందుచేత దేవతామంత్ర జగత్తులకు భేదము లేదని యోగినులు మొదలైనవారు భావిస్తున్నారు. ఇది మంత్రము యొక్క భావార్థము.

సంప్రదాయార్థము

సంప్రదాయో మహాబోధ రూపో గురుముఖే స్థితః

విశ్వాకార ప్రధాయాస్తు మహాత్వం చ యదాశ్రయమ్

26

గురువు నుంచి విద్యను స్వీకరించటానికి మూడు పద్ధతులు చెప్పబడినాయి. 1) శుశ్రూష. 2) గురువుకు కావలసిన ధనమివ్వటము. 3) తనకు తెలిసిన దానిని గురువుకు చెప్పి అతడి నుంచి కావలసిన దానిని తెలుసుకోవటము. కాని శ్రీవిద్యను ఉపాసించటానికి మొదటి రెండే మార్గాలు. మూడవది పనికిరాదు. అయితే ఆ రెంటిలోనూ కూడా మొదటి పద్ధతే సంప్రదాయమైనది.

శివశక్తుల సామరస్యమే మహాబోధ. అటువంటి జ్ఞానమే రూపంగా కలవాడు గురువు. ఈ జ్ఞానము ఆదినాధుడైన పరమేశ్వరుని దగ్గరనుంచి ఇప్పుడున్న గురువు వరకు పరంపరగా వస్తోంది. దీన్ని కేవలము గురువు నుండి మాత్రమే తెలుసుకోవాలి. వంశపారంపర్యంగా వచ్చే ఆస్థులకు మల్లేనే, గురువు నుంచి వచ్చిన జ్ఞానాన్ని తాను స్వయంగా అనుభవించి, శిష్యులు చేసిన సేవలకు మెచ్చి ఆ జ్ఞానాన్ని గురువు శిష్యులకు అందచేస్తాడు. ఈ కారణంగా సంప్రదాయానుసారంగా మాత్రమే ఈ జ్ఞానాన్ని గురువు నుంచి పొందాలి. అంతేకాని వేరు దారిలేదు.

జగత్తునందు ఐద్యా వ్యాప్తి

శివశక్త్యాద్యయా మూలవిద్యయా పరమేశ్వరీ

జగత్స్థుత్స్నం తయావ్యాప్తం శృణుష్యా వహితాప్రియే ||

27

అకార స్వరూపుడు శివుడు. హకార రూపిణి శక్తి. చరాచర జగత్తుకు వారే ఆది దంపతులు. వారే ప్రధములు. సమస్త సృష్టికీ కారణ భూతులు. శివశక్తుల సమాయోగము

చేతనే కామకళాక్షరము పుట్టింది. దానివల్లనే మూలవిద్య ఏర్పడింది. ఆ మూలవిద్య వల్లనే సమస్త జగత్తు వ్యాపించింది. అని భైరవుడు భైరవికి శ్రీవిద్యను వివరిస్తూ ఆమెను 'ప్రియే' అని సంబోధించాడు. అంటే శుశ్రూష చేసి గురువును మెప్పించే శిష్యులకు మాత్రమే సంప్రదాయ రహస్యములు చెప్పాలనే విషయం వ్యక్తమవుతున్నది.

పంచభూతమయత్వము

పంచభూతమయం విశ్వం తన్మయా సాదానఘే

తన్మయా మూలవిద్యాచ తదద్య కథయామితే ||

28

నేల, నీరు, నిప్పు, గాలి, ఆకాశము, ఇవి పంచభూతాలు. ఈ జగత్తు అంతా పంచభూతాలతో కూడి ఉన్నది. ఈ భూతాలు అన్నీ ఆ పరమేశ్వరి నుంచే ఆవిర్భావం చెందినాయి. మూల విద్య అయిన సౌభాగ్య విద్య కూడా పంచభూతాలతో కూడి ఉన్నది. పంచభూతత్వము అంటే పంచభూతాలకు చెందిన శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధములనబడే గుణములు. లోగడ చెప్పిన ముప్పదిఆరు తత్వములలోనూ పంచభూతాలు, వాటి గుణాలు కూడా ఉన్నాయి. ఇవన్నీ ఒకదాని నుంచి ఒకటి పుట్టినాయి.

- ఆకాశాద్వాయుః - ఆకాశమునుంచి వాయువు పుట్టింది.
- వాయోరగ్నిః - వాయువు నుంచి అగ్ని పుట్టింది
- అగ్నేరాపః - అగ్ని నుంచి నీరు పుట్టింది.
- ఆసో పృథివి - నీటి నుంచి నేల పుట్టింది.

ఐద్యకు, మంత్రానికి, దేవతకు ఐక్యత

హకారా ద్యోమ సంభూతం కకారాత్తు ప్రభంజనః

రేఫాదగ్నిః సకారాచ్ఛజలతత్వస్య సంభవః

29

అకారా త్పుథివీజాతా తస్మాద్విశ్వమయీ చసా ।

- విమర్శ శక్తి నుంచి మొదటగా హ కారము పుట్టింది. ఆ తరువాత హ కారము నుండి - ఆకాశము ఉద్భవించింది.
- కామకళాక్షరమైన క కారము నుండి - వాయువు ఉద్భవించింది.
- ర కారము నుండి - అగ్ని ఉద్భవించింది.

స కారము నుండి - జలము ఉద్భవించింది.
 ల కారము నుండి - భూమి ఉద్భవించింది.
 10చి

అదే విధంగా

మ కారము నుండి - ముద్రలు
 జ కారము నుండి - జాలంధర మొదలైన పీఠవ పుట్టినాయి.

ఈ కారణం చేత, పంచభూత వాచకమైన అక్షరాల స్వభావం పరమేశ్వరి, సౌభాగ్య విద్యచ కారము నుండి విశ్వవిద్యాకారణమైన దేవి గ్రహించబడుతున్నది. ఇక్కడ విశ్వమయి అంటే హ కారము దలైన అక్షరములచేత పుట్టి పంచభూతముల రూపిణి అని అర్థము. ఈ రకంగా పంచభూతాలతో కూడి ఉండటం చేత విద్యకూ, మంత్ర , దేవతకు ఐక్యత చెప్పబడింది. మే:

నికీ

పంచ భూతముల గుణములు

గుణాః పంచదశప్రోక్తా భూతానాం తన్మయీ శివా 30

పంచభూత యొక్క గుణాలు పదిహేనుగా చెప్పబడు న్నాయి. అసలు పంచభూతాల గుణాలు ఏవి ?

- ఆకాశము - శబ్దము
- వాయువు - స్పర్శ
- అగ్ని - రూపము
- నీరు - రసము
- నేల - గంధము

ఈ ఐదు గుణములు వ్యాప్య వ్యాపక భావములచేత పదిహేను అవుతున్నాయి. అవి ఈ విధంగా ఉంటాయి. ఆకాశము సర్వవ్యాపి కాబట్టి ఆకాశము యొక్క గుణమైన శబ్దము మిగిలిన అన్ని భూతములందు ఉంటుంది. అలాగే వాయువు యొక్క గుణమైన స్పర్శ వాయువుతో పాటుగా మిగిలిన మూడు భూతములందు ఉంటుంది. ఆ విధంగా చూస్తే

- ఆకాశము నందు - షు
- వాయువు నందు - భూత, శబ్దము, స్పర్శ
- అగ్ని - శబ్దము
- నీరు - శబ్దము
- నేల - శబ్దము

- అగ్ని యందు - శబ్దము, స్పర్శ, రూపము
- జలము నందు - శబ్దము, స్పర్శ, రూపము, రసము
- భూమి యందు - శబ్దము, స్పర్శ, రూపము, రసము, ధము

ఈ రకంగా

గం

- ఆకాశగుణమైన శబ్దము - ఐదు భూతములందు
- వాయుగుణమైన స్పర్శ - నాలుగు భూతములందు
- అగ్ని గుణమైన రూపము - మూడు భూతములందు
- జలగుణమైన రసము - రెండు భూతములందు

పృథ్వి గుణమైన గంధము : ఒక్క భూతమునందు మాత్రమే ఉన్నాడు. ఈ రకంగా మొత్తం కలిసి పదహారు సూక్ష్మాంశములుగా విభజించబడ్డాయి. ఈ పదహారు సూక్ష్మాంశాలే పంచదశీ మహామంత్రంలోని పదహారు అక్షరాలు అని కామకలావిలాసవ స్థానమున సూత్రంలో వివరించబడింది.

బీజ మల్

శబ్ద స్పర్శ రూపం రసగి వేతి భూతసూక్ష్మాణి

వ్యాపకమాద్యం వ్యాప్యం తూత్తర్థస్తేవం క్రమేణ పంచ

శబ్ద స్పర్శరూపరస గంధాలనబడే పంచతన్మాత్రలు మొదటి వ్యాపకమని, వ్యాప్యమనీ ఈ రకంగా పదహారు గుణాలవుతున్నాయి. దీనిమీద వివరణక చేవ్రాయబడిన శ్రీ విద్యా సర్వస్వము (కామకలా విలాసానికి తెలుగు వ్యాఖ్య) చూడండి. ఈ రకంగా

- హ కారములు - ఐదు
- ఈ కారములు - నాలుగు
- రేఫలు - మూడు
- స కారములు - రెండు
- ల కారము - ఒకటి

మూల మంత్రంలో ఈ అక్షరాలన్నీ ఉన్నాయి.

మంత్రం : క వీ ఈ ల హ్రీం । హ స క హ ల హ్రీం । స క ల ।

1) హ కారములు : రెండవ కూటం రెండు, మూడు హ్రీంకారం రెండు హ్రీంకారం మొత్తం ఐదు.

2) ఈ కారములు : మొదటి కూటమిలో ఒకటి. మూడు ప్రాం కారములందు మూడు. మొత్తం నాలుగు.

3) రేఖలు : మూడు ప్రాం కారములందు మూడు.

4) స కారములు : రెండవ కూటమియందు ఒకటి. మూడవ కూటమియందు ఒకటి.

5) ల కారములు : ప్రతి కూటమిలోనూ ఒక్కొక్కటి చొప్పున మూడు కూటములందు మూడున్నాయి. అయితే పైన చెప్పిన ప్రకారము లకారము ఒక్కటే ఉండాలి. ఇది ఏ విధంగా అంటే -

శ్రీచక్రములోని భూపురంలో మూడు రేఖలున్నాయి. మూడు లకారాలు ఆ మూడు రేఖలకు సంకేతాలు. కాని ఆ మూడింటినీ కలిపి ఒకటిగానే లెక్కపెట్టాలి. అందుచేతనే సూక్ష్మాంశంలో ల కారము ఒకటిగానే చెప్పబడింది. ఈ రకంగా జగత్తు అంతా ఆ పరమేశ్వరితో నిండి ఉన్నది.

భూతగణములను సూచించని అక్షరములు వ్యర్థము కావు

యస్యయస్య పదార్థస్య యా యా శక్తి రుదీరితా

సా సా సర్వేశ్వరీ దేవీ స స సర్వోమహేశ్వరః

31

ప్రతి వస్తువుకూ కొంత సామర్థ్యం ఉంటుంది. అదే దాని శక్తి. ఈ రకంగా విశ్వంలోని అన్ని పదార్థాలలోనూ శక్తి ఉన్నది. జగత్తు పదిహేను గుణములతోనూ, ముప్పైఆరు తత్త్వములతోనూ నిండి ఉన్నది.

భూతముల గుణాలు పైన చెప్పబడ్డాయి. వాటిలో లేని పదార్థాలు కొన్ని ఉన్నాయి. ఆ పదార్థాలను సూచించే అక్షరాలు విద్యలో లేవు. అయితే జగత్తులోని పదార్థాల యందు కొంత శక్తి ఉన్నది. శక్తి దేవీ స్వరూపము. పదార్థము శివ స్వరూపము. కాబట్టి భూతముల యొక్క గుణాలను సూచించని అక్షరాలైన అ కారము, క కారము మొదలైనవి వ్యర్థము కావు.

సప్తత్రింశతి (37) వర్ణములు

వ్యాప్తా పంచదశాస్తైస్సా విద్యాభూత గుణాత్మికా ।

పంచభిశ్చ తథాషడ్విశ్చతుర్ని రపే చాక్షరైః ॥

32

తత్వాతీత స్యభావా చ విద్యైషా భావ సదా ।

భావార్థము ప్రకారము మూడు కూటములందు క్రతే

సృష్టిస్థితి సంహార రూపములైన 5 + 6 + 4 = 15

అక్షరవ తో శ్రీ విద్య వివరించబడింది.

ఇప్పుడు ములంచదశీ మహామంత్రములో ముప్పై ఏడు వర్ణాలున్నాయని నిరూపించబడుతోంది. ఇక్కడ చెప్పేది పంచదశీ మహామంత్రస్మరించే అనటానికి పంచభిశ్చ (ప్రథమ కూటమి) షడ్భిశ్చ (ద్వితీయ కూటమి) చతుర్భిరపి (తృతీయ కూటమి) అని చెప్పటం జరిగింది.

కాది వి శ్రో అచ్చులు, హల్లులను విడదీయగా మొత్తం ముప్పై ఏడు అవుతున్నాయి. అది ఏ రకంగా ఆ(ధ్వ)- క ల హ స క హ ల స క ల - అనే హల్లులలో అచ్చులు కూడా కలిసి ఉన్నాయి.

క్ + అ = క

ల్ + అ = ల

హ్ + = హ

స్ + అ = అ

ఈ రకంగా చూసినట్లైతే వాటిలోని

- అచ్చులు - 10
- హల్లులు - 10
- ఏకారము - 1

ఈ కారములు (మొదటి కూటమిలో ఒకటి,

హ్రీం : ములలో మూడు)	-	4
హకారమునొర(హ్రీంకారములలోవి)	-	3
రేఫలు (హ్రీంకారములలో)	-	3
బిందు: (హ్రీంకారములలో)	-	3
పాదవ యులు	-	3
మొత్తం ముల		<hr style="width: 50%; margin-left: auto; margin-right: 0;"/>
		37

వీటి మధ్యన స్త్రీల తత్వాత్మకమైన పరమేశ్వరి విరాజిల్లు. తత్వతీతమైన శుద్ధ బ్రహ్మ ముపై స్త్రీలది.

వీవం సత్తా త్రింశ, త్సంఖ్యాక పదైర్మహా విద్యా ।

షట్త్రీంః క్వానాం తత్త్వాతీత స్యవా విధాతీయమ్:

మూలవిద్యలో శ్లోకములున్నాయి. వీటినే 37 బీజవ ౧, ౧౧ గారు. అవి వరుసగా

హ కారములు	- 5	ుల అం
ఈ కారములు	- 4	
రేఫలు	- 3	
స కారములు	- 2	
ల కారములు	- 3	
క కారములు	- 3	
అ కారములు	- 10	
బిందువులు	- 3	
నాదములు	- 3	
ఏ కారము	- 1	
మొత్తం బీజాలు	<u>37</u>	

వీటిలో తత్వాలు - 36. కాగా 37వది పరబ్రహ్మ స్వరూపము. అవి

పంచభూతాలు	- 5
తన్మాత్రలు	- 5
జ్ఞానేంద్రియాలు	- 5
కర్మేంద్రియాలు	- 5
మనస్సు, బుద్ధి, అహంకారము	- 3
ప్రకృతి, పురుషుడు	- 2
కళ, విద్య, రాగస్వరము	- 5
కాలము, నియతి	- 5
మాయ, శుద్ధ వి	
మహేశ్వరుడు, విద్యార్థుడు	- 4
శివుడు, శక్తి పదాః	- 2
మొత్తం తత్వాలు	<u>36</u>

ఈ తత్వాలన్నీ శ్రీ విశ్వో సమన్వయం చెందుతున్నాయి.

తత్వములు	ద్య	బీజములు	
1. శివ, శక్తి, శుద్ధ విద్య, ప్రకృతి		4 బిందువులు	
2. సదాశివ, ఈశ్వర, మాయ, కలా, విద్య, రాగ, కాలము, నియతి, పురుషుడు		9 నాదములు	9
3. తన్మాత్రలు		5 హకారములు	5
4. భూతములు		5 ర్యంజములు	5
5. ఇంద్రియాలు		10 శ్రీ కంఠులు	
6. అహంకారము, బుద్ధి, మనస్సు		3 కకారములు	3 10
		36-	36

7. తత్త్వాతీతమైన పరబ్రహ్మ 37వది ఏకారము 1ది
 వీటిని చక్ర సంకేతములోని 13వ శ్లోకంలో వివరించటం జరిగింది. 37:

హాది విద్యలో మొత్తం అక్షరాలు ముప్పై తొమ్మిది అవుతాయి.
 హ స క ల | హ స క హ ల | స క ల |

ఈ అక్షరాలలో అచ్చులు పన్నెండు, హల్లులు పన్నెండు. మొత్తం ఇరవై నాలుగు.

హ్రీంకారమందు - హ కారము, రేఫ, ఈ కారము బిందువు, యోగితో మొత్తం ఐదు.

ఈ రకంగా మూడు హ్రీంకారములందు పదిహేను. మొత్తం ముప్పై నాదాద్ది అవుతాయి.
 ఏతే

వ్యాకరణము, వ్యాప్యములు

ప్రథివ్యాదిషు భూతేషు వ్యాపకం చోత్తరోత్తరం || 34

భూతం త్వధస్తనం వ్యాప్యం తద్గుణా వ్యాపకాశ్రయాః |

వ్యాప్యేష్వవస్థితా దేవి స్థూల సూక్ష్మ విభేదతః || 35

పంచభూతములందు మిగిలినః ఐదులు వ్యాపకము. అంటే కారణము సువాత వచ్చేవి వ్యాప్యము. అంటే కార్యము. ఆకాశమూ ఆశ్రయించిన శక్తి ఐదు. 7. తరు, బ్రహ్మ, భూమి, జలము, అగ్ని

ఒకటి ఆకాశమందు, మిగిలిన నాలుగు భాగాలు నాలుగు భూతాల యందు ఉంటాయి. అలాగే వాయు గుణము నాలుగు భాగాలై ఒకటి వాయువు నందు, మిగిలిన మూడూ, మూడు భూతాల యందు ఉంటాయి. ఈ రకంగా

- శబ్దము - ఐదు భాగాలు
- స్పర్శ - నాలుగు భాగాలు
- రూపము - మూడు భాగాలు
- రసము - రెండు భాగాలు
- ఐదము - ఒక భాగము

ః గత్తం పదిహేను గుణాలవుతున్నాయి.

హా కారము

తస్మాద్వ్యోమగుణశ్చబ్దోవాయ్వాదీన్ వ్యాప్యసంస్థితః ।

వ్యోమ బీజైస్తు విద్యా స్తైర్లక్షయేచ్ఛ బ్రహంచకం ॥

36

ఆకాశ గుణమైన శబ్దము ఏ రకంగా మిగిలిన భూతము లందు వ్యాపించి ఉన్నదో, అదే విధంగా పంచదశీ మహామంత్రంలో ఆకాశబీజమైన హా కారము శబ్ద పంచకమును సూచిస్తున్నది. అంటే హా కారము ఐదుసార్లు చెప్పబడింది.

హాకారము పరారూపము

తేషాం కారణరూపేణ స్థితం () మయం పరం

భవేద్గుణవతాం బీజం గుణానాఘ్నసి వాచకం ॥

37

కాది విః గో ఐదు హా కారాలున్నాయి.

వీటి మ స్వేళి జగత్తుకు కారణభూతమైన హా ము ి రూపంలో ఉన్నది. అంటే రెండవ కుధ్య మిలోని రెండవ హా కారవ ందు హా కారము వైతన్య ధ్య నున్నది. అది పరాపశ్యంతీ మొదలైన వాటిలో మొదటిదైన యు ఖని చెప్పబడుతులక్కు. లిపి అంతా వైఖరీ స్వరూపము. కాబట్టి స్థూలమైన హా కారానికి పరా ి శక్తి క్షణము ఆ హా కారము యొక్క నాదాత్మకమైన పరారూపము యొక్క విసర్గ కలిగినూ ి లక్షి.

శబ్దము మొదలైన గుణాలు కలిగిన ఆకాశము మొదలైన భూతాల యొక్క వాచక బీజాలే శబ్దము మొదలైన వాటికి కూడా వాచకములు. అంటే పంచభూతాలకు గల బీజాలే తన్మాత్రలకు కూడా వర్తిస్తాయి అని అర్థం.

వాచ్యలక్షణము

కార్యకారణ భావేన తయోరైక్యం వివక్షయా ।

శబ్దము అనేది ఆకాశము యొక్క కార్యము. అంటే ఆకాశం కారణం. శబ్దము కార్యము. ఈ రెంటికి కార్యకారణ సంబంధమున్నది. ఈ విషయాన్ని తాంత్రికులు, తార్కికులు కూడా అంగీకరిస్తున్నారు. తన్మాత్రలవల్లనే పంచభూతాలు పుట్టినాయని తాంత్రికుల వాదన. ఈ రకంగా పంచభూతాలకు, తన్మాత్రలకు ఐక్యత ఉన్నది కాబట్టి హకారము మొదలైనవి ఆకాశాదులకు ఏ రకంగా వాచ్యములో, అదే విధంగా శబ్దము మొదలైన తన్మాత్రలకు కూడా వాచ్యములే.

స్పర్శ చతుష్టయము

మహామాయా త్రయేణాపి కారణేనచ బిందు ॥ 38

వాయుగ్నిజల భూమీనాం స్పర్శానాం చచతుష్టయమ్
ఉత్ప: భావయేద్దేవీ స్థూల సూక్ష్మవిభేదత: 39

ఈ కారమస్తోమకళా బీజము. ఈ బీజము మూడు హ్రీం కారములందు, ప్రథమ కూటమిలో విడిగానూ ఉన్నది. ఈ రకంగా ఈ కారము నాలుగుగా ఉన్నది. ఇక వాయువు నందున్న స్పర్శ నాలుగు భాగాలై ఒకటి వాయువు నందు, మిగిలిన మూడు భాగాలు సూక్ష్మ రూపంలో నిప్పు, నీరు, నేలయందున్నాయి. వాటి విభేదము వల్లనే గాలి, నిప్పు, నీరు, నేల అనే భూతములు వాటి యొక్క స్పర్శ, కాంతి, రసము, గంధములు పుట్టినాయి.

రూపత్రయము

రూ: గం త్రితయం తద్యత్త్రిభీరేపైర్విభా: ।
ప్రధాణ తేజసో రూపం తద్భీజేన హి జ: ॥ 40

హ్రీంకారమందున్న మూడు రేఫలూ అగ్ని బీజములు. ఇవి అగ్ని జలము, భూమి యందుంటాయి. రూపము తేజస్సుకు ప్రధానము. ఇది వాయువునందు, ఆకాశమందు లేదు. కాబట్టి మొదటగా తేజస్సుతోనే ఉంటూ, తరువాత జలభూములందు చేరి వాటి విశేష గుణములచే కలిసిపోతున్నది. ఆ కారణము చేతనే రేఫ నుంచి తేజస్సు పుట్టింది అని చెప్పబడింది.

రస ద్వయము

విద్యాస్తైశ్చంద్ర బీజైస్తు స్థూలసూక్ష్మోరసస్త్పతః

సంబంధో విదితో లోకే రసస్యాప్యమృతస్య చ ॥

41

చంద్ర బీజము స కారము. కాది విద్యలో ఇవి రెండు ఉన్నాయి. అంటే మంత్రములో రెండు స కారాలున్నాయి. జలమునందు రసత్వము రెండు భాగాలై ఒకటి జలము నందు, రెండవది పృథివి యందు ఉంటాయి. ఇక్కడ జలము కారణము, భూమి కార్యము. జలమునందు ఉండే రస భాగము స్థూలమైనది. భూమియందుండే రస భాగము సూక్ష్మమైనది. అగ్ని సూర్యుల తేజస్సు వలనే చంద్రుని యందు కూడా తేజస్సు ఉన్నది. అందుచేతనే చంద్రబీజమైన సకారానికి తేజస్సుతో కూడిన గురురూప లక్షకత్వము చెప్పబడింది. చంద్ర మండలము తేజోరూపమైనది కాదు. జలరూపమైనది. సూర్యకిరణముల సంబంధం కలిగినందున అంటే సూర్యకిరణములు చంద్రుని మీద పడటం వలన అవి చల్లబడి వెన్నెలగా మారుతోంది. అందుచేత జలాత్మకమైన చంద్ర మండల వాచకమైన సకారము జలసంబంధమైన రస లక్షణకమైనది అని చెప్పబడింది. హాది విద్యలో మూడు స కారములున్నాయి. అక్కడ మూడు సకారములతోనూ రెండు రసములు చెప్పబడుతున్నాయి.

గంధసరూపణ

వసుంధరా గుణోగంధస్త్లలి పిర్గస్తవాచికా

భువన త్రయ సంబంధాత్త్రిధాత్వంతు మహేశ్వరీ ॥

42

ల కారము పృథివీ వాచకము. దాని గుణము గంధ లక్షకము. గంధము భూమియందే ఉంటుంది. అంతేకాని ఇతర భూతములందు ఉండదు. అయితే లోకాలు మూడు. 1) ఊర్ధ్వలోకము 2) మధ్యలోకము 3) రథో లోకము. అందుచేత పృథివీ బీజమైన లకారము

మాడుగా చెప్పబడింది. అంటే కాది, హాది విద్యలు రెండింటియందు కూడా మాడు ల కారములున్నాయి. 'పృథివ్యా ఓషధయః', 'ఓషధీభ్యోన్నం', 'అన్నాత్పురుషః' అంటే భూమినుంచి ఓషధులు పుట్టినాయి. ఓషధుల నుంచి అన్నము, అన్నము నుంచి పురుషుడు పుట్టారు. ఈ రకంగా పృథివికి ఓషధి రూపత్వము, అన్న రూపత్వము చెప్పబడింది. భూ : - భూలోకము, భువః - భువర్లోకము, సువః - సువర్లోకము. అనే మాడు లోకాలకు పృథివీ, ఓషధి, అన్నముల సంబంధమున్నది. అందుచేతనే పృథివీ లక్షణమైన గంధము మాడు రకాలు అని చెప్పబడుతోంది. శ్రీ చక్రంలోని భూపురంలోని మాడు రేఖలు మాడు లోకాలకు ప్రతీకలు.

ఈ రకంగా పంచభూతాల వలన, వాటి బీజాలైన హకారాదుల వలన ఇరవై ఐదు తత్త్వములు చెప్పబడినాయి.

కకారత్రయము - సాధక త్రయము

అశుద్ధ శుద్ధ మిశ్రాణాం ప్రమాత్రూణాం పరం వపుః ।

క్రోధీశత్రితయేనాధ విద్యా స్థేన ప్రకాశ్యతే ॥

పంచదశీ మహామంత్రములో మాడు క కారములున్నాయి. అవి మాడు సాధకులను సూచిస్తున్నాయి. సాధకులు మాడు రకాలుగా చెప్పబడుతున్నారు. 1) శుద్ధులు 2) అశుద్ధులు 3) మిశ్రములు.

1) శుద్ధులు: తానే పరమేశ్వరుడు అనే భావన కలవారు, జ్ఞాన స్వరూపులు. వీరిని విజ్ఞాన కేవలులు అంటారు. వీరు పరమేశ్వరిని సహస్రారమందు మాత్రమే ఆరాధిస్తారు. వీరినే నిష్కలులు అని కూడా అంటారు.

2) అశుద్ధులు: తాను వేరు, భగవంతుడు వేరు అని భావన కలవారు. కేవలము కర్మిష్టులు. ఐహిక వాంఛలలో మునిగి ఉంటారు. వీరిని 'కలా' అంటారు. వీరు శ్రీ చక్రాన్ని ఆధార చక్రం నుండి ఆజ్ఞా చక్రం దాకా భావన చేస్తారు. వీరిని సకలులు అని కూడా అంటారు.

3) మిశ్రులు: వీరు జ్ఞానము కలిగి ఉంటూనే కర్మలనాచరిస్తారు. వీరిని ప్రళయాకలు అంటారు. వీరు శ్రీ చక్రాన్ని బిందువు దగ్గర నుండి ఉన్న దాకా భావన చేస్తారు. వీరిని సకల నిష్కలులు అని కూడా అంటారు. వీరు శుద్ధాశుద్ధ మిశ్రులు. భేదాభేద దృష్టి గల ఉపాసకులు.

ఈ రకంగా మాడు క కారములు సాధకులను గురించి చెబుతున్నాయి.

శ్రీ కంఠదశకం తద్వదవ్యక్త స్య హి వాచకః ।

శ్రీ కంఠములు అంటే అకారములు ఇవి పది. మంత్రములోని అచ్చులను హల్లులను వేరు చేయగా పది అకారాలున్నాయని ముందే చెప్పబడింది. 'క ల హ స క హ ల స క ల' - అనే అక్షరాలలోని అకారములు పది. మూడవ కూటమిలోని మొదటి అక్షరమైన సకారములోని అకారము పరాపశ్యంతీ మధ్యమావైఖరిలలోని వైఖరీ అంశ గలిగిన జీవుడు అనబడుచున్నాడు. పరారూపము యొక్క అంశ శివచైతన్య వాచకము.

ఏకారము - పురుషత్వము

ప్రాణరూప స్థితో దేవి తద్వదేకా దశః స్వరః ॥ 44
 వీకః సన్నేవ పురుషో బహుధా జాయతే హి స : ।

ప్రాణ రూపుడైన పురుషుడు శరీరమంతా వ్యాపించి ఉన్నాడు. అందుచేతనే శరీరము చేష్టలు కలిగి పని చేస్తున్నది. పురుషుడు (జీవుడు) ఒక్కడే అనంతమైన శక్తి గలవాడు. తత్వముల యందు ప్రాణము విడిగా చెప్పబడలేదు. ఎందుచేతనంటే పురుషుడు ప్రాణరూపుడు. పురుషుణ్ణిగనక చెప్పినట్టే ప్రాణము గురించి చెప్పినట్లే అవుతుంది. ఈ రకంగా ప్రాణ రూపుడైన పురుషుడు అచ్చులందు ఏకాదశముగ ఉన్నాడు. అంటే అకారాది స్వరాలలో పదకొండవది ఏకారము ప్రాణ స్వరూపము.

పంచదశీ మహామంత్రంలోని బీజాక్షరాలకు వివరణ కాది విద్యను అనుసరించే చెప్పబడింది.

ఇతర వర్ణములు - తత్వములు

రుద్రేశ్వరసదే శాఖ్యాదేవతామిత విగ్రహా : ॥ 45
 బిందుత్రయేణ కథితా అమితా మితవిగ్రహాః ।
 శాంతిశ్శక్తిశ్చ శంభుశ్చ నాదత్రితయ బోధనా : ॥ 46

రుద్రుడు తేజోమయుడు. అందుచేతనే రుద్ర శబ్దము తేజస్సుకు పర్యాయ పదము ఇక్కడ పురుష దగ్గర నుండి మాయ వరకు గల ఏడు తత్వాలు తీసుకోవాలి. అవి తేజస్తత్వములు.

పురుషుడు (ట) నియతి (ఇ) కాలము (రు) రాగము (జ) అక్షర (చ) కలా (చ) మాయా (జ) ఈశ్వరుడు తిరోదాన కర్త. సదాశివుడు అనుగ్రహ కర్త. సదాస్యో డు అహం అనే భావముతో జగత్తు అంతా ఉంటాడు. 'ఇదమహం' అనేది ఈశ్వరతత్త్వము. 'అహమిదం2 - అంటే నేనే ఈ విశ్వమంతయూ అయి ఉన్నాను. 'ఇదమహం' - అంటే ఈ విశ్వమంతా నేనే అయి ఉన్నాను. వీటిలో మొదటి దానికి - నేను ఈ విశ్వమంతా ఆవరించి ఉన్నాను. రెండవ దానికి - ఈ విశ్వమంతా నాలోనే ఉన్నది అని అర్థము. ఈ రెండింటికీ మధ్య గల భేదమే మాయ.

పరమేశ్వరుని యందున్న 1) సర్వ కర్తృత్వ 2) సర్వజ్ఞత్వ 3) పూర్ణత్వ 4) నిత్యత్వ 5) విభూతి అనబడే ఐదు శక్తులు మాయతో సంకుచితము అయి, 1) కలా 2) అవిద్యా 3) రాగము, 4) కాలము 5) నియతి అవుతున్నాయి. పరమేశ్వరుడు మాయ సంబంధము గలవాడై పురుషుడు అవుతున్నాడు. ఈ పురుషుడే గతంలో ఏ కారముతో చెప్పబడినాడు.

బ్రహ్మశక్తి శివుడు అనే ముగ్గురూ దేశ కాల వస్తువుల చేత అపరిచ్ఛిన్న స్వరూపులు.

- వాగ్భవ బీజముపై నున్న బిందువుతో - శాంతి
- కామరాజ బీజముపై నున్న బిందువుతో - శక్తి
- పరాబీజముపై నున్న బీజముతో - శివుడు

సూచించబడుతున్నారు అని అమృతానందుల వారు తమ దీపికా వ్యాఖ్యలో వ్రాశారు. ఈ ముగ్గురికీ తేడా లేదు. ఈ ముగ్గురూ బిందువుకు పైన ఉన్న.

- 1) అర్థ చంద్రము, 2) రోదినీ, 3) నాదము, 4) నాదాంతము, 5) శక్తి, 6) వ్యాపికా
- 7) సుమనా, 8) ఉన్నా లను సూచిస్తారు. వీరి లక్షణము శివశక్తుల సామర యు - నిర్విశేష బ్రహ్మ - సృష్టి సంకల్పముతో శివుడు - సృష్టి ప్రారంభ సమయము) శక్తిస్వరూపులై ఆరు తత్త్వములు

ంద

1) క్షిత్వాది శ్ర తము 2) ప్రకృత్యంతము మాయాంతము సదా శివాంతము 5) క్షిత్వాత్మాంతము ఐదు భాగాలవుతున్నాయి. ఈ విధంగా పర4) శివుని చేత విద్య యందు ముప్పై ఆరు తత్త్వములు ప్రతిపాదించబడినాయి.

వాగురామూల వలయే సూత్రాగ్రాః కవళీకృతః ।

తథా : త్రాసముస్తాశ్చ విద్యాయా మత్ర క్రితాః ॥

47

వాగురా అంటే పుంజులు పట్టే వల. ఈ వలకు మధ్య ఒక సంస్కృతం కడియము వంటిది ఉంటుంది. దాన్ని ఆధారముగా చేసుకునే దారాలు వ్రేలాడుతుంటాయి. ఆ దారాల చివర ఇనుప గుళ్ళు ఉంటాయి. ఈ దారాలన్నింటికీ ఇనుప కడియము ఏ రకంగా మూలమో, అలాగే సమస్త మంత్రాలకీ శ్రీ విద్య మూలము. అన్ని మంత్రాలు శ్రీ విద్య నుండే ఉన్నాయి.

గురుక్రమేణ సంప్రాప్త స్సంప్రదాయార్థ ఈరితః వ్యః

ఈ రకంగా సంప్రదాయార్థము ఆది నాధుడైన పరమే శుని దగ్గర నుంచి సాధకుని గురువు వరకు పారంపర్యంగా, ఉపదేశానుక్రమంగా వచ్చింది. బైరవీ ! నేను కూడా నీకు ఆ విధంగానే ఈ విద్యను చెబుతున్నాను. నీవు ఈ విద్యను మంచి పులకు మాత్రమే ఉపదేశించవలసినది. అని బైరవి పరంగా మనకు ఉపదేశిస్తున్నాడు. గురు శిష్యుల దగ్గర ఉపదేశం లేకుండా కేవలము శ్లోకాలు, అర్థాలు చదివినట్లైతే ఈ విద్య నిరర్థకమవుతుంది. అని చెబుతూ పరమేశ్వరికీ, జగత్తుకూ, మంత్రానికీ తేడా లేదని ఇక్కడ నిరూపించబడింది.

నిగర్భార్థము

నిగర్భార్థో మహాదేవీ సర్వాత్మ గోచరః ॥

48

నిగర్భము - పూర్తిగా దాగి ఉన్నది. అతి రహస్యము - నిగూఢమైనది - ఇతర అర్థములకన్న పరమ రహస్యమైనది.

శివుడు - అవాఙ్మానస గోచరమైన పరబ్రహ్మ.

గురువు - పరబ్రహ్మను ఆత్మతో దర్శించినవాడై సకల ఆగామార్థాలు తెలుసుకున్న జ్ఞాని. ఆత్మ - గురువు యొక్క దయ వలన సంసార బంధములు లేకుండా శివైక భవము పొందిన శిష్యుడు.

కంచ శ్యాన

ఈ ముగ్గురూ భేదము లేకుండా దేనియందు గోచరిస్తారో అది నిగర్భము. శివ గురు ఆత్మలచే తనే గోచరమయ్యేది.

తత్రకారం చ దేవేశి ది జ్ఞా త్రేణ వదామితే ।

శివ గుర్వా త్మనామైక్యాను సంధానాత్త ధాత్మకం ॥

49

శివ గురు ఆత్మల యొక్క ఐక్యము అభ్యాసము చేతనే పొందదగినది. గర్భ హేతువైన సామరస్య సుఖము ఏ రకంగా ఇతరులకు అర్థంకాదో, అలాగే ఆత్మ శివతాదాత్మ్యము కూడా. ఇది కేవలము అనుభవము వలన మాత్రమే తెలుసుకోవాలి.

గురువే పరమేశ్వరుడు

ని అత్వం శివే బుద్ధ్యా తద్రూపత్వం గురోరపి ।

తన్ని ష్కణ సామర్థ్యా దాత్మనశ్చ శివాత్మ తాం ॥

50

భావయేద్భక్తి నమ్రస్సన్ శంకోచోనేషా కళంకితః ।

శివుని యందు గల ని అత్వమును తెలుసుకొని, గురువుకు అనుగ్రహము వలన సకల పాపస్ముయి పోగొట్ట బడి శిష్యుడు జ్ఞానః గురువు అంటే కేవలము మానవ చర్మము ధరించిన శివుడు అష్ట పాశ పాశములు అనగా

హాష చేసి అతని శుశ్రుచున్నాడు. ముప కాదు. అష్ట బడి

ఘృణా శంకా భయం అజ్ఞా జుగుప్సా చేతి పంచమీ ।

కులం శీలం చవ్యత్తం చేత్వ ష్టి పాశాః ప్రకీర్తితా ॥

పాశబద్ధః పశుప్రోక్తాః పాశయుక్త స్సదాశివః ॥

నింద, అనుమానము, భయము, సిగ్గు, ద్వేషము, కులము, శీల అష్ట పాశములు అనబడతాయి. ఈ పాశములకు బద్దుడైనవాడు పశు విముక్తి పొందినవాడు సాక్షాత్తు పరమేశ్వరుడు.

రడవడి అనున ము, ముల నుండి పు. ః

కౌళికార్థము

కౌళికంకథయిః ॥ క్ర దేవత యోఽ

51

విద్యా గుర్వాత్మనాశ్శ్యోం తత్రకారః ప్రదర్శ్యతే ।

శ్రీచక్రానికి, దేవతకు, శ్రీవిద్యకు, గురువుకు శిష్యుడికి భేదము లేదని చెప్పటమే కౌళికార్థము. కులము అంటే ఒకే జాతికి చెందినవి. ఒకే ధర్మాలు కలవి, గణేశ, గ్రహ, నక్షత్ర, యోగినీ, రాసి, పీఠములనే ఆరు రకాలైన ధర్మాలు పరదేవతకున్నాయి ! ఈ ఆరింటితోనూ కూర్చిన ప్రధానార్థమే కౌళికార్థము.

భూపుర, వృత్త, దళములు

లకారై శ్చతురశ్రాణి వ్యత్రత్రితయ సంయుతం ||

52

సరోరుహద్వయం శాక్తై రగ్నే షో మాతృకంప్రియే ।

మంత్రములోని మూడు లకారములు శ్రీచక్రములోని మూడు భూపుర రేఖలను సూచిస్తున్నాయి. ఇక వృత్త త్రయము ఒకే చోట కాకుండా వేరువేరుగా చెప్పబడింది. భూపురంలో ఒక వృత్తము. దానిలోపల షోడశ దళము. ఇది సోమాత్మక పద్మము. దానిలోపల వృత్తము. ఆ లోపల అష్ట దళము. ఇది అగ్నిత్మకము. దీనిలోపల మరియొక వృత్తము షోడశదళ, అష్టదళములు రెండూ కలిసి ఉభయాత్మకము. అగ్ని సోమాత్మకము. ఈ రకంగా వృత్తత్రయము, షోడశదళ, అష్టదళ పద్మాలు చెప్పబడ్డాయి. ఈ రకంగా అగ్ని సోమ పద్మములచే అలంకరించబడింది కాబట్టి వృత్త త్రయము జలతత్వ వాచకమై సకారము చేత పుట్టినవి. ఇక్కడ శక్తి అంటే సకారము అని అర్థము. ఎందుకంటే 'శివోహకార ఇత్యుక్తః సకారః శక్తి రవ్యయః' ఇక్కడ వృత్త త్రయముతో కూడిన షోడశదళ, అష్టదళములు సకార ద్వయముచే చెప్పబడ్డాయి.

నవ యోని చక్రము

హృల్లైఖాత్రయ సంభూతై రక్షరైర్నవ సంఖ్యకైః ||

53

బిందు రయుతైర్జాతం నవయోన్యాత్మకం ప్రీయే ।

బిందుత్రయము అనగా నాదముతో కూడిన నాదముతో కలిసిన బిందుత్రయము. ఈకారము బిందువు రెండూ కలసి ఒకటి గానే లెక్కించాలి. హ్రీం కారములో హకారము, రేఫ, ఈం కారములుంటాయి. ఈ రకంగామూడు హ్రీంకారములతోనూ కలిపి తొమ్మిదక్షరాలుంటాయి. వీటివల్ల పసుకోణాత్మక త్రికోణము అంటే నవయోని చక్రము పుట్టింది.

మండల త్రయ యుక్తం తు చక్రః క్షనలాత్మకం ॥

54

వ్యోమ బీజత్రయే ణైవ శక్తి

మండల త్రయము - అంటే చతుర్థశారము, అంతర్ద శారము, బహిర్ద శారములు. వ్యోమ బీజత్రయముతో అంటే రెండు ఇకారములు, ఏ కారమువల్ల పుట్టాయి.

బిందువు

..... ప్రమాత్య త్రిత యాన్వితం ।

ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియా రూప మాదన త్రయ సంయుతం ॥

55

సదాశివాసనందేవి మహా బిందుమయం పర ।

ప్రమాత్య త్రితయము అంటే వామజ్యేష్ఠ రౌద్రాత్మకమైన బ్రహ్మ విష్ణు కల చేత, అన్వితం - ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియా రూపమైన, మాదన త్రయము - మూడుద్రూరముల (కకారము మదన బీజముల)తో కూడిన ప్రథమ కూటస్థమైన శాంతా అంబికల సమిష్టి రూపమైన కామకళా క్షరము సదాశివతత్వమైన ఆసనముగా గల బిందువు మొత్తం చక్రం మీద ఉన్నందున గొప్పదైనది.

వరిః రహస్యంలో భాస్కరరాయలవారు బిందువు మూడు క కారముల వలన, ఏ కారము వశ్యాపుట్టింది అని వ్రాశారు.

మంత్ర చక్రముల కభేదము

శం మః మయం చక్రం దేవత సూః పరం పుః

56

పైన ఇచ్చిన విధంగా శ్రీ చక్రము మంత్రమయినది. మంత్రానికి చక్రానికి అంటేదు. ఈ రెండూ దేవతకు మరొక రూపము. భేద

దేవత - స్థూల రూపము

మంత్రము - సూక్ష్మ రూపము

యంత్రము - కారణ రూపము

కాబట్టినా మూడు ఒక్కటే ! వీటికి భేదము లేదు.

వీకాదశాధిక ప్రదేవతాత్మ తయా పునః

గణేశత్వం మహా దేవ్యాః.....

57

గణములకు ఈశ్వరుడు గణేశ్వరుడు. ఇక ఇక్కడ ఉన్న గణాలు ఏవంటే.

1.	భూపురం ప్రథమ రేఖలోని అణిమాది సిద్ధులు -	10
2.	రెండవ రేఖలో బ్రాహ్మీ మొదలైన శక్తులు -	8
3.	మూడవ రేఖలో ముద్రా దేవతలు -	10
4.	షోడశ దళంలో ఆకర్షణ దేవతలు -	16
5.	అష్టదళంలో అనంగకుసుమ మొదలైనవి -	8
6.	చతుర్దశారంలో సర్వ సంక్షోభిన్మాదులు -	14
7.	బహిర్దశారంలో సర్వసిద్ధి ప్రదాదులు -	10
8.	అంతర్దశారములో సర్వజ్ఞాదులు -	10
9.	అష్ట కోణములో వశిన్మాదులు -	8
10.	త్రికోణంలో కామేశ్వరి మొదలైనవి -	3
11.	ఆయుధ దేవతలు కామేశ్వరునికి -	4
	" కామేశ్వరికి -	4
12.	అంగ దేవతలు -	6

మొత్తము గణాలు

111

ఈ గణాలన్నింటికీ పరమేశ్వరియే అధిపతి కాబట్టి ఆమెకు గణేశత్వం లభించింది.

నవ గ్రహాత్వం ^{పట్టి}

..... స సోమ రవి సోమైః ॥

ఇచ్చ జ్ఞానక్రియాభిశ్చ గుణాత్రయ యుల్లైపునః

57

(గణా) సూపా చ సో దేవీ

- ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియా శక్తులు, సత్య రజ స్తమో గుణములు. మ్యేస్యో తామ్మిది కావ దేవతకు గ్రహత్వం వచ్చింది.

టం చేత

నక్షత్ర రూపం

..... జ్ఞాన కర్మేంద్రి యైరపి || 58

తద్దర్శ దేవ దేవేశి కరణై రాంతరైః పునః ।

ప్రకృత్యా చ గుణేనాపి పుంస్త్య బంధేన చాత్మనా || 59

ః త విగ్రహజాతా

1. జ్ఞానేంద్రక్షత్రాలు	-	5
2. కర్మ క్రియాలు	-	5
3. తన్మాంత్రి	-	5
4. వచనాదులు (వచన దానా గమన విసర్గ ఆనందాలు)	-	5
5. మనస్సు, బుద్ధి (వహంకారము	-	3
6. ప్రకృతి (వ్యక్తుద్ధి అవ్యక్తము)	-	2
7. చిదాభాస (అంతఃకరణలో ప్రతిబింబించినది.)	-	1
8. అంతః కరణకు అధిష్ఠానమైన కూటస్థుడు	-	1

మొత్తం

27

ఇవన్నీ పరమేశ్వరి నేత్ర మంచే పుట్టినాయి. కాబట్టి ఆమెకు నక్షత్ర రూపం వచ్చింది.

దేవ

యోగినీ రూపము

..... యోగిణీ త్వ మధోవతే ।

త్వగాది ధాగినీ నాధాభి ర్డాకీన్యాదిభి రప్యసౌ 6

వర్ణాక్షక విష్టాభిర్యోగినీ భిళ్ళ సంయుతా 70

యోగినీ క్షన్దిక మాస్థాయ రాజతే విశ్వవిగ్రహ 61

శరీరంలోని పాత కణాలున్నాయి. ప్రతి చక్రానికి మధ్యన వజ్రేశ్వరి మొదలైన దేవతలున్నారు. వీరినే యోగినులు పిలుస్తారు. డాకినీ, రాకినీ, మొదలైనవారు. ఈ దేవతలు సప్తధాతువులకు ప్రతీకలు. ఆ వివరాలు ఈ విధంగా ఉంటాయి.

	చక్రము	దేవత పేరు	యోగిని పేరు	ధాతువు పేరు
1.	విశుద్ధి చక్రము	వజ్రేశ్వరి	డాకినీ	చర్మము
2.	అనాహతము	వామదేవి	రాకినీ	రక్తము
3.	మణిపూర్ణము	హివస్తావివర్జితా	లాకినీ	మాంసము
4.	స్వాధిష్ఠానము	వందేశ్వరి	కాకిని	మేదస్సు
5.	మూలాధారము	సిద్ధివిద్యా	సాకినీ	ఎముకలు
6.	ఆజ్ఞా చక్రము	సిద్ధమాతా	హాకినీ	మజ్జ

పరమేశ్వరిగందరి పైన అంటే బ్రహ్మ రంధ్రం దగ్గర ఉంటుంది. అందుకే ఆమెకు యోగినీత్యం వచ్చి విశ్వమోహిని అయింది.

రాశి రూపము

ప్రాణానౌ సమానశ్చో దాన వ్యానౌ తథాపునః
 నాగః క్మోధకృకరో దేవదత్తో ధనుంజయః ॥
 జీవాత్కావరమాత్మా చత్యేతై రాశి స్వరూపిణీ ।

62

శరీరంలోని వాయువులు ఐదు. ఉపవాయువులు ఐదు. జీవాత్మ, పరమాత్మ, మొత్తం పన్నెండు.

వాయువు

ఉపవాయువులు

1. ప్రాణ వాయువు
2. అపాన వాయువు
3. వ్యాన వాయువు
4. ఉదాన వాయువు
5. సమాన వాయువు

1. నాగ వాయువు
2. కూర్మ వాయువు
3. కృకర వాయువు
4. దేవదత్తము
5. ధనుంజయము

ఇది గాక జీవాత్మ, పరమాత్మలు రెండు వరస వస్తుండు. ఈ రకంగా ఏటా కూడ పరదేవత రాశి స్వరూపిణి అవుతే .

5.4. గణేశాత్మము

e గాది త్రి పంక్త్యా త్తరూది క్రమేణ చ ||

గణేశాకథాన్మహా విద్యా పరావాగాది వాఙ్మయీ ।

- మూల స్యలో మూడు కూటములున్నాయి. 1) శక్తి కూటమి. 2) కామరాజకూటమి. 3) వాగ్భవ కు వివిజ్జరాలను మూడు భాగాలుగా విభజించారు.
1. అ నుఁ ఊటరకు - పదహారు అక్షరాలు
 2. క నుం త్తచి కు - పదహారు అక్షరాలు
 3. ధ నుఁ సచ్చి కు - పదహారు అక్షరాలు

త్రికోణ రుచి 'మూడు రేఖల యందు ఉండగా హ శక్త కారవ మూడు కోణాల యందు ఉంటాయి' అందుచేత "అకథాదిత్రి రేఖాత్మకం, హ శ క్షుల్కణం" అని చెప్పబడింది. గా ఒకరేఖ యందు ణే

1. అ నుంచి అనరకు, హ కారము కోణమందు
2. క నుం త వరకు, శ కారము కోణమందు
3. ధ నుంచి సచ్చి కకు, క్ష కారము కోణమందు ఉంటాయి.

పర, పశ్యంతి, మధ్యమా, వైఖరీ అనే వాగ్గణాలు వ్యష్టి సమిష్టి భేదములచేత విద్యా స్వరూపము.

ఈ ర గా వర్ణ గణ స్వరూపం కలది కాబట్టి మంత్రానికి గణేశాత్మం లభించింది.

కం.

5.5. గ్రహాత్మము

: బిందు ధ్వనీనాం క్రాకూటేషు గ్రహాత్రికా ||

మంత్రమునీ ప్రతి కూటమిలోనూ బిందువు, నాదము, నాదము లేని బీజవ ఉన్నాయి. ఈ రకంగా మూడు కూటములందు తొమ్మిది ఉన్నాయి. అందుచేత మంత్రానికి గ్రహాత్మము చెప్పబడింది.

అయితే వరివశ్యా ఓడింపుములో ఈ వివరణ బాగున్నది.

బిందుత్రయ నాదత్రయ తదన్యకూటత్రయై ర్గహత్వవిహ

- 1. బిందు త్రయము - మూడు కూటముల చివరనున్న బిందువులు.
- 2. నాద త్రయము - బిందువు తరువాత ఉండు అర్ధ చంద్రార్థములు.
- 3. బిందు నాదములు లేని కూటములు - మూడు. కలసి తొమ్మిది అవుతున్నాయి.

నక్షత్ర రూపము

హృల్లేఖాత్రయ సంభూతై స్త్రీథి సఃస్రుస్తధాక్షరైః ।
అన్యైరన్యైర్దా దశభిర్వర్జై రేషా నక్షత్ర రూపిణీ ॥

సంప్రదాయ ప్రకరణములో మూల విద్యకు 37 అక్షరాలు చెప్పటం జరిగింది. కాని ఇక్కడ అచ్చులను విడదీయకుండా లెక్క పెడితే అవి 27 అక్షరాలవుతాయి. అందుచేత పరమేశ్వరికి నక్షత్ర రూపం చెప్పబడింది.
హ్రీం కారములో హకారము, రేఫ, ఈ కారము, బిందువు, నాదము అనే ఐదు భాగాలున్నాయి. ఈ రకంగా మూడు హ్రీం కారాలలోను అవి పదిహేను అవుతున్నాయి. మిగిలిన అక్షరాలు పన్నెండు. మొత్తం 27 అవుతాయి.

యోగిణీ రూపము, రాశి రూపము

విద్యాంతర్భూత శక్త్యాద్యై శ్శక్తై షడ్భీరధాక్షరైః
యోగినీత్వం చ విద్యయా రాశిత్వం చాన్య వర్జితైః

మంత్రములో హృల్లేఖలు అంటే హ్రీంకారాలు మూడు. అవి లేని కూటములు మూడు. మొత్తం ఆరు. డానికి, రాకిని, లాకిని, కాకిని, సాకిని, హాకిని అనబడే యోగినులు ఆరుగురు. ఈ రకంగా మంత్రానికి యోగినీ రూపం వచ్చింది.

మంత్రములోని హ్రీంకారాలను తకు ముందున్న లకారములో నము చేస్తే అక్షరాలు పన్నెండు. అందుచేత మంత్రానికి రాశి రూపం చెప్పబడింది.

కోట రూపత్వము : మంత్రానికి గణేశరూపం - 1, గ్రహాలు - 9, నక్షత్రాలు 27. మిగిలినవి - 6. రాశులు - 12 మొత్తం 50 శక్తి పీఠాలు ఉన్నాయి. అందుకే పరమేశ్వరి పంచాశత్రీర రూపిణి అనబడింది. మామరూప పీఠాలు 51. అవి కలగడ్యా జాలంధర, మోక్ష, కామరూప అనే నాలుగు కలసి 55 పీఠాలున్నాయి.

బి

వీవం విశ్వ ప్రకారా చ చక్ర రూపా మహేశ్వరి ।

సరమేశ్వరి పైన చెప్పిన విధంగానే శ్రీచక్రరూపిణి కూడా అవుతున్నది. యితే పాఠకులకు వీలుగా ఉండేందుకై శ్రీచక్రానికి గణేశాది రూపాలను వివరించటం జరుగింది.

గణేశ రూపము

రేఖాదళకోణగణై ర్ఘటనాచక్రే గణేశత్యమ్ ।

శ్రీచక్రంలో భూపురంలోని రేఖలు, అష్టదళము, షోడశ దళమునందలి దళములు, త్రికోణము మొదలు చతుర్దశారము వరకు ఉన్న కోణములు గణాలుగా చెప్పబడ్డాయి. ఈ గణాలన్నీ సమూహంగా ఉండటం చేత శ్రీచక్రానికి గణేశత్యము వచ్చింది.

యోగిని రూపము

**స్థితి సంహృతి చక్రేద్యే, పద్మేద్యే, వృత్త భూగృహేచద్యే
వీవం షడ్భిర్యోగాత్ శ్రీచక్రం, యోగినీ రూపమ్ ।**

శ్రీచక్రాన్ని మూడు భాగాలుగా విభజించవచ్చును.

1. అష్టదళము, షోడశదళము, భూపురము - సృష్టి చక్రము.
2. అంతర్దశారము, బహిర్దశారము, చతుర్దశారము - స్థితి చక్రము
3. బిందువు, త్రికోణము, అష్టకోణము - సంహృతి చక్రము.

వీటిలో స్థితి చక్రము, సంహార చక్రము. అష్ట దళము, షోడశ దళము, షోడశ ము చివరనున్న వృత్తము, భూపురము మొత్తం ఆరు. డా రాకిని, లాకిని, కాకిని, సాకి శదశోకిని యోగినులు ఆరుగురు. ఈ రకంగా శ్రీచక్రానికి కేనిగినిత్యం వచ్చింది. నిః

నవ గ్రహాల రూపము

త్రైలోక్య మోహనాద్యై ర్నవభిశ్చక్రై త్యం చ

శ్రీ లోని గాలు లేదా ఆవరణలు త్ వుంది.
చక్రం చక్ర మి

1. భూపురము - త్రైలోక్య మోహన చక్రము
2. షోడశదళము - సర్వాశా పరిపూరక చక్రము
3. అష్టదళము - సర్వ సంక్షోభిణీ చక్రము
4. చతుర్దశారము - సర్వ సౌభాగ్య దాయక చక్రము
5. బహిర్దశారము - సర్వార్థ సాధక చక్రము
6. అంతర్దశారము - సర్వరక్షాకరచక్రము
7. అష్టకోణము - సర్వ రోగహర చక్రము
8. త్రికోణము - సర్వ సిద్ధిప్రద చక్రము
9. బిందువు - సర్వానందమయ చక్రము.

ఈ రకంగా శ్రీచక్రంలో తొమ్మిది ఆవరణలున్నాయి. గ్రహాలు తొమ్మిది. అందుచేత శ్రీచక్రానికి గ్రహత్వం వచ్చింది.

రాశి స్వరూపము

పంచ చతుశ్చక్రనలాబిందుః వృత్తం చ భూబింబమ్

వీచం ద్వాదశ సంఖ్యై ర్ఘటనాశ్చక్రస్య రాశిః శ్చక్రమ్

శ్రీచక్రంలో క్రింది వైపు కోణాలు ఐదు, పైవైపు కోణాలు నాలుగు, వృత్తత్రయం ఒకటి, భూపురము, బిందువు. మొత్తం పన్నెండు. రాసుల సంఖ్య పన్నెండు. అందుచేత శ్రీచక్రానికి రాశిస్వరూపం వచ్చింది.

నక్షత్ర రూపము

వృత్తత్రయ సుధరణీ త్రయ మన్వత్రాణాం విభజ్యగణనేన ।

సప్తభిరెతరై శ్చక్రై నక్షత్ర రూపత్వమ్ ॥

శ్రీచక్రంలోని వృత్తాలు 3, భూపుర రేఖలు - 3, చతుర్దశారంలోని కోణాలు - 14, బిందువు, త్రికోణము, అష్టకోణము, అంతర్దశారము, బహిర్దశారము, అష్ట దళము, షోడశదళము మొత్తం ఇరవై ఏడు. నక్షత్రాలు ఇరవై ఏడు, కాబట్టి శ్రీచక్రానికి నక్షత్ర రూపం చెప్పబడింది.

దేవ్యా దేహో యథా ప్రోక్తో గురుదేహస్త దైవ చ ॥

67

తత్రసాదా శ్చ శిష్యోఽపి తద్రూపస్సన్ ప్రకాశతే.

పరదేవత, మంత్రము మాదిరిగానే గురుశిష్యులకు కూడా గణేశాది రూపత్వమున్నది అని చెప్పటం జరిగింది.

కొలికార్థ ఉపసంహారము

ఇత్యేవం కాళికార్థస్తు కథితో వీరవందితే ॥

68

వీరులనబడే ఉపాసకుల చేత నమస్కరించబడు ఓ భైరవీ, ఈ ప్రకారము కాళికార్థము చెప్పబడినది.

సర్వ రహస్యార్థము

తథా సర్వ రహస్యార్థం కథయామి తవానఘే

పైన భావార్థము చెప్పిన విధముగానే అతి గోప్యమైన సర్వ రహస్యములను చెప్పుచున్నాను.

రహస్యములు

మూలాధారే తటి ద్రూపే వాగ్భవాకారతాంగతే ॥

69

అష్టత్రిశత్యై యుక్త పంచాశద్వర్ణ విగ్రహా ।

విద్యా కుండలినీ రూపా మండల త్రయ భేదినీ ॥

70

తటిత్కోటినిభ ప్రఖ్యా బినతంతు నిభాకృతిః

వ్యోమేంద్రు మండలాసక్తా సుధా స్రోతః స్వరూపిణీ ॥

71

సదావ్యాప్త జగత్కృత్స్నా సదానంద స్వరూపిణీ ।

వీషా స్వాత్మేతి బుద్ధిస్తు రహస్యార్థో మహేశ్వరి ॥

72

వాగ్భవాకారము అంటే ఏ కారము. సంస్కృతములో ఈ అక్షరానికి మూడు రేఖలు ఉంటాయి. అందుచేత త్రికోణము అని చెప్పబడింది. మూలాధార చక్రమందు త్రికోణమున్నది.

దానియందు విద్యుత్ కాతులలో సమానమైన కాంతి గల కుండలినీ ముప్పది ఎనిమిది కళలతో కూడి ఉన్నది.

1. అకారము నుంచి అః వరకు చంద్ర కళలు	-	16
2. క నుంచి భ వరకు రెండు అక్షరములకు ఒక కళ చొప్పున సూర్య కళలు	-	12
3. య నుంచి క్ష వరకు అగ్ని కళలు	-	10
మొత్తం కళలు		<u>38</u>
మంత్రములో మొదటి కూటమి	-	అగ్ని మండలము
రెండవ కూటమి	-	సూర్య మండలము
మూడవ కూటమి	-	చంద్ర మండలము

ఈ విధమైనది శ్రీవిద్య. ఇదే కుండలినీ రూపమైనది. మూలాధారములో కుండలినీ స్వయం భూలింగానికి మూడున్నరచుట్లు చుట్టుకుని అధోముఖంగా నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. సాధకుడి ప్రయత్నముతో కుండలినీ జాగృతమై, ఊర్ధ్వ ముఖంగా సుషుమ్న గుండా బయలు దేరి, గ్రంధి త్రయాన్ని భేదించుకుని కోట్ల మెరుపుల కాంతి వంటి కాంతితో శిరస్సుకు రెండు అంగుళాల ఎత్తు ఉండే సహస్రారము చేరుతుంది. సహస్రారము అధోముఖంగా ఉంటుంది. సరి అయిన సాధనతో అది ఊర్ధ్వ ముఖము అవుతుంది అని అనుభవజ్ఞులు చెబుతున్నారు. సహస్రారంలో చిత్ అనే చ మండలమున్నది. కుండలినీ ఎప్పుడైతే సహస్రారము చేరిందో అప్పుడు అక్కడి నుండి శంకరాధారలు వర్షిస్తాయి. అప్పుడు కుండలినీ ఆ ప్రవాహ రూపిణిగా మారి, అమృత బిందు రూపమైన మాతృకాక్షరములచేత ఆజ్ఞా ము నుండి ఆధార చక్రం దాకా అన్ని దళాలను అక్షర రూపంలో తడుపుతుంది. ఈ రకంగా డ్రెస్ట్రెయినంద మనుభవించి, తిరిగి ఆధార ం చేరి నిద్రిస్తుంది. శక్తితో కూడిన ఈ కుండలినీయే సాధకుని ఆత్మ. ఈ రకంగా శిష్యులైన భావన ఉండటమే సర్వరహస్యము. విర కుండలినీ, ఆత్మ ఈ మూడు ఒక్కటే. వీటికి తేడా లేదు.

స్వర్ణ స్వ.

మత్తార్థము

మహాతత్వార్థ ఇతి చ త్ర పోత్యయామితే ।

ఇప్పుడు మహాతత్వార్థము వివరించబడదోంది.

వ్యోమాతీతం పరేతత్యే ప్రకాశానంద విగ్రహే ।

విశ్వోత్తిరే విశ్వమయే తత్యే స్వాత్మని యోజనం ॥

పరతత్వము నిష్కళ - అంటే అవయవములు లేనిది. అన్నిటికన్నా గొప్పది. సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైనది. నిర్లక్ష్య - కంటికి కనిపించనిది. భావ వర్జితే - అవాఙ్మానస గోచరమైనది. ఆకాశానికి కూడా కారణమైనది. అవ్యక్తమైనది. శాశ్వతమైనది. సచ్చిదానంద రూపమైనది. జగత్తు అంతా వ్యాపించినది. వెలుగులకు వెలుగు. కాంతులకు కాంతి అయినది. ఇటువంటి పరమాత్మయందు సాధకుడు గురువు వలన, దేవతల వలన, శాస్త్రములు చదువుట వలన, జ్ఞానము సొంది, దాని వలన కలిగిన ఐక్య భావము చేత కలిగే అఖండమైన రసత్వమే మహా తత్వార్థము అని చెప్పబడినది.

భావార్థము, శాస్త్రార్థము, వాఙ్మార్థము, లక్షణార్థము, ఆప్త వాక్యము, ధ్వన్యర్థము మొదలైనవి శివుణ్ణి గురించి మాత్రమే చెప్పాయి. అంతే కాని శక్తిని గురించి కాదు అని కొందరి వాదన. ఇక్కడ శివశక్తులకు భేదము లేదు. ఇద్దరూ కలిసి ఒకటిగానే ఉంటారు. విడివిడిగా కాదు. కాబట్టి ఏ అర్థం ఎవరిని గురించి చెప్పినా ఇద్దర్ని గురించి చెప్పినట్లే అని గుర్తుంచుకోవాలి.

నోయత్త తత్వం

తదా ప్రకాశ మానత్వం తేజసాం తమసామపి ।

అవినా భావ రూపత్వం తస్మా ద్విశ్వ సర్వతః ॥

చరా చర జగత్తులో ఏ వస్తువు ప్రకాశించాలన్నా దానికి కారణము పరమేశ్వరుని ప్రకాశమే. సాధకుని యొక్క ఆత్మ, అంతఃకరణలు, ఇంద్రియాలు, సూర్యుడు, అగ్ని, జడ స్వభావము కలిగిన ఘటాదులు వీటన్నింటికీ ప్రకాశానికి పరమేశ్వరుడే కారణము. ఆత్మ ఏ విధంగా ప్రకాశిస్తున్నదో విశ్వము కూడా అదే విధంగా ప్రకాశిస్తున్నది. ఆత్మ పరమేశ్వరుని కన్న వేరైనది కాదు. అటువంటి ఆత్మ విషయంలో అభివ్రాత ప్రమాణము.

ప్రకాశతీ మహాతత్వం దివ్య క్రీడా రసోజ్వలై ।

ఈ రకంగా జీవుడికి, పరమేశ్వరుడికి అభేదము చెప్పటమే మహాతత్వము. ఇది శివశక్తుల సామరస్యంచేత నిర్మలమైన సాధకుని మనస్సులో ప్రకాశిస్తున్నది. ఈ విధమైన తత్వము (ఉపాసన) సాధన చేతనే ప్రాప్తిస్తుంది. మహాతత్వము స్వయం ప్రకాశము కలది.

మహాతత్వ నాథనా ఫలము

నిరస్త సభ్య సంకల్ప వికల్ప స్థితి పూర్వకః ॥

76

రహస్యాద్గోమహాగుప్త స్పద్యః ప్రత్యయ కారకః ।

సాధకులు తమ సందేహాలు తీర్చుకున్న తరువాత వారికి పైన చెప్పిన భావార్థము మొదలైన ఆరు రకాల అర్థాలు మనస్సుకు గోచరిస్తాయి. దీని గురించి ఏ విధమైన సందేహాలు లేని వారు మాత్రమే దీనికి అర్హులు. మనసా వాచా కర్మణా నమ్మకమున్న వారికి మాత్రమే దీని మీద అధికారముంటుంది. ఈ సాధన చేస్తే వెంటనే ఫలితము కనిపిస్తుంది. 'శివోహమస్మి' నేనే శివుడను అనే భావము కూడా అతడికి ఉదయిస్తుంది.

మహాజ్ఞానార్ణవే దృష్ట శృంకా తత్రవ పార్వతి ॥

77

విద్యా పీఠ నిబంధేషు సంస్థితో దివ్య సిద్ధిదః

మహాజ్ఞానార్ణవ తంత్రంలో దివ్య క్రీడా సాధనలో నేను చెప్పిన విషయాల మీద ఏ మాత్రం అనుమానము ఉండకూడదు. ఇది చాలా రహస్యమైనది. శ్రీవిద్యలో చెప్పబడిన పీఠములు, కకారాది వర్ణములు, ఆధార చక్రము మొదలు ఉన్నని వరకు గల స్థానములందు ధ్యానము చేయుట మొదలైన విషయములన్నీ అగస్త్య, పరశురామ సూత్రములందు వివరించబడినాయి.

ఈ విద్య దివ్యసిద్ధినిస్తుంది. స్వర్గమందు పుట్టింది కాబట్టి దివ్యమైనది. అంటే పరమ శివమైనది. పరమేశ్వరుడు తనకన్న వేరు కాదను భావనే దివ్యసిద్ధి.

కౌళాచారపరైదేవి సుకా భావనాపరై : ॥ 78

యోగినీ మేళనోడిపాద్యః ప్రాప్త దివ్యాభిషేచనైః ।

శంకాక క విగట్టైచ్చైదాముదిత మానసైః ॥ 79

పారంశశంక విజ్ఞాత రహస్యార్థ విశారదైః ।

అభ్యతే నాన్యధాదేవి త్వాం శపే కులసుండ ॥ 80

కులార్ణవ తంత్రంలోని ఏకాదశోల్లాసములో చెప్పినట్లు సమయాచారులు కూడా కౌళాచారపరాయణులే. పాదుకా అంటే ప్రకాశ విమర్శ సప్తి రూపమైనది. కౌళాచారులు ఎప్పుడూ మంత్ర చక్రపాదుకా భావనాపరులై ఉండాలి. అటువంటి వారి సమూహాన్ని 'యోగినీ మేళనము' అంటారు. మాతృమాన మేయ స జ్ఞానము పూర్తిగా కలవారు యోగిన్యులు. అటువంటివారు అంతర్ముఖ భావన చేసి ఆత్మరిజ్ఞాత్కారము పొందుతారు. యోగినీ మేళనము తే చక్రార్చనకు సంప్రదాయ విరుద్ధమైన భావాలు లేనిందు అని కూడా అర్థం. ఒక చో అనేది చక్రార్చన చేసే వారందరినీ 'యోగినీ మేళనము' అంటారు. వీరు పరమేశ్వర స్వరూపులైన గురువుల కరుణను పూర్తిగా పొంది ఉన్నారు. వీరికి అర్చన యందు, సాధన యందు, హోమాలయందు, అర్చనా ఫలమందు, తనకు పరమేశ్వరునికీ భేదము లేదనే భావమునందు, మరి ఏ ఇతర విషయములందూ ఏ రకమైన అనుమానములుండవు. వీరిని 'ముదితులు' అంటారు. అంటే సాంసారిక బంధనాలపై విరక్తి పొందినవారు. నిత్యానుసంధాన పరులు. గురువు నుంచి పారంపర్యంగా రహస్యములు తెలుసుకొన్నవారు. భావార్థాది షడర్థ రూపులు. విద్య యందు ప్రవీణులైన వారి నుంచి మాత్రమే ఈ విషయాలు తెలుసుకోవాలి. అందుని ఇతరుల వల్ల తెలుసుకోలేరు అని ఓ భైరవీ ఏ మీద ఒట్టు పెట్టి చెబుతున్నాను. పరశ్శ్రేణి కౌళాచార రసికురాలు కాబట్టి కులసుందరి అనీ ! ఏబో నది.

పారంపర్యము

ధించబడి

పారం ప్రి విప్రీ ప్రీ జ్ఞానమాత్రేణ గర్వితాః ।

తేషాం పుష్కలసయానా పేన వికుర్వంతి మరీచాః ॥ 81

గురు పరంపరలేనివారు కేవలము పుస్తకాలు చదివి విషయం తెలుసుకున్నవారు గర్వితులౌతున్నారు. వారికి సమయాచార పరిజ్ఞానముండదు. మంత్రోచ్ఛారణ గా ఉండదు. కాబట్టి పరదేవత యొక్క మరీచి రూపశక్తులు, డాకిన్యాది యోగినులు ఆఘవంటి వారి మనస్సు వికారము పొందిస్తాయి. రోగాలు కలిగిస్తాయి. పరలోక సుఖము లేకుండా చేస్తాయి.

చక్రార్చన యోగి: పు చెయ్యాలి ?

యస్తు దివ్య రసాస్వాద మోదమాన వివర్భన : ।
 దేవతా తిథి నక్షత్రే వారేఽవిచ వివస్వతః ॥ 82

మరీచిన్ ప్రీణయత్యేవ మదిరానంద ఘూర్ణితః ।
 సర్వదా చ విశేషేణ అభతే పూర్ణ బోధితామ్ ॥ 83

శివ సామరస్యముచే ఉత్పన్నమైన రసము ఆనందదాయకమైనది. దేవతా తిథులు అష్టమి, చతుర్దశి. దేవతా నక్షత్రము - పుష్యమి. సాధకుని నామనక్షత్రము, జన్మ నక్షత్రము పవిత్రమైనవి. స్త్రీ పురుషుల నక్షత్రాలలో పుష్యమి ప్రాధాన్యత ఉన్నది. గురు, ఆదివారములు యుక్తమైనవి. ఈ దినములలో యోగిని ముఖము చెయ్యాలి. ఆ రకంగా నియమ ప్రకారము చక్రార్చన చేసినట్లైతే అణిమాది అష్టసిద్ధులు సాధకుణ్ణి అనుగ్రహిస్తాయి. శివశక్తి సామరస్య రసము అనుభవించిన సాధకుడు మంత్ర పూరితమైన మదిరను సేవించి మదఘూర్ణితుడు కావాలి. నియమ ప్రకారము చక్రార్చన చేస్తే ఆత్మబోధ కలుగుతుంది.

ఆత్మబోధ

వీవం భావస్తు దేవేశి దేశి కేంద్ర ప్రసాదతః ।
 మహాజ్ఞానమయోదేవి సద్గ్రంథే ప్రాప్యతే నరైః ॥ 84

ఈ రకమైన భావన, లేక పూర్ణ బోధ కేవలము గురువు యొక్క అనుగ్రహము వల్ల మాత్రమే కలగాలి. గురువు యొక్క కరుణ చేతనే సంసార బంధము తెగి, ఆత్మ జ్ఞానము కలుగుతుంది. గురువు కేవలము పరమేశ్వర స్వరూపుడు. ఈ అనుభవము అతడి నుంచే పొందాలి. అంతే గాని పుస్తకాలు చదివితే రాదు.

వీవమే తత్రుదం జ్ఞానం విద్యార్థాగ మగోచరమ్ ।
 దేవి గుహ్యప్రియేణైవ వ్యాఖ్యాతం దుర్గి షడ్విధమ్ ।
 సద్యో యస్య ప్రబోధేన వీరచక్రేశ్వరో భవేత్ ॥

ఈ విధమైన మంత్రి సంకేత ప్రకారమైన పరిపూర్ణ బోధ యొక్క శివత్వము గురుకటాక్షము లేకుండా రాదు. విద్యలోని కకారము మొదలైన అక్షరాలు - ఆగమాలు. అవి అపారుషేయాలు. మంచిని బోధిస్తాయి. ఈ విషయము పంచకోశపరమైన హృదయస్థానంలో పరా రూపంగా ఉంటుంది. దీనివల్ల అన్ని విషయాలు తెలుస్తాయి కాబట్టి జ్ఞానము అని చెప్పబడింది. 'ప్రియేణైవ' అని చెప్పటంవల్ల శుశ్రూషమొదలైన వాటి చేత కలిగిన ప్రేమచేతనే ఈ విషయాలు చెప్పబడతాయి.

ఈ జ్ఞానము కలిగిన వీరులైన ఉపాసకులకు వెంటనే ఈశ్వర భావము కలుగుతుంది. పంచదశీ మహామంత్రానికి యోగినీ హృదయంలో ఆరు అర్థాలు మాత్రమే చెప్పబడ్డాయి. కాని ఇంకా అనేక అర్థాలున్నాయి.

అథాతః పూర్ణగాయత్ర్యాః ప్రతిపాద్యోర్థ ఆదిమః ।
భావార్థ స్సంప్రదాయార్థో నిగర్భార్థ స్తురీయకః ॥
కౌళికార్థో రహస్యార్థో మహాతత్వార్థో వీవ చ ।
వామార్థ శ్శబ్ద రూపార్థశ్చార్థో నామైక దేశగః ॥
శాక్తార్థ స్సామరస్యార్థ స్సమస్త సగుణాత్మకా ।
మహావాక్యార్థ ఇత్యార్థా పంచదశ్యాః స్వసమ్మితాః ॥

1. గాయత్ర్యర్థము	2. భావార్థము	3. సంప్రదాయార్థము	4. నిగర్భార్థము
5. కౌళికార్థము	6. రహస్యార్థము	7. మహాతత్వార్థము	8. నామార్థము
9. శబ్దార్థము	10. నామైక దేశార్థము	11. శాక్త్యర్థము	12. సామరస్యార్థము
13. సమస్తార్థము	14. సగుణార్థము	15. మహా వాక్యార్థము	

వీటి మీద వివరణ కోసం నాచే వ్రాయబడిన "శ్రీవిద్యా పంచదశి" యందుగాని, బాస్కరరాయల వారు వ్రాసిన వరివస్యో రహస్యమునందుగాని చూడగలరు.

3. పూజా సంకేతము

ఉపోద్ఘాతము

పూజా సంకేత మధునా కథయామి తవానఘే ।
యస్య ప్రబోధమాత్రేణ జీవన్ముక్తః ప్రమోదతే ॥

1

గతంలో చక్రసంకేతము, మంత్ర సంకేతములందు కొన్ని త్రాలు చెప్పబడినాయి. ఈ రెండింటినీ తెలుసుకుని పూజించటం వలన పూజా సంకేతముల కలిగే ఫలము కలుగుతుంది. కేవలము పూజా సంకేతము వల్లనే జీవన్ముక్తి స్వీకృతమవుతుంది. త్రయము వల్ల కలిగే ఫలితము చెప్పనలవికాదు.

పూజా విభజన

తవ నిత్యోదితా పూజా త్రిభిర్భైదైర్వ్యవస్థితా ।
పరాచాప్యపరా గౌరి తృతీయా చ పరాపరా

2

పరమేశ్వరి పూజ మూడు కాలు 1) పరాపూజ 2) అపరాపూజ 3) పరాపర పూజ. పూర్వ చతుశ్శతీలో పూజ మూడు రకాలు అని చెప్పబడింది. 1) నిత్యపూజ 2) కామ్యపూజ 3) నైమిత్తిక పూజ. దీనిలో నిత్యపూజ తిరిగి మూడు రకాలు. 1) పరా 2) అపరా 3) పరాపర అయితే కొంతమంది

- నిత్యపూజ - పరా ప్రధానమైనది
- కామ్య పూజ - అపరా ప్రధానమైనది
- నైమిత్తిక పూజ - పరాపర ప్రధానమైనది అంటారు

మూడు రకాలైన పూజలందురాహడా జపము, సాధన మొనగాన వాటివల్ల ఫలితము సిద్ధిస్తుంది. దేవతకు మూడు రూపములున్నాయి. 1) స్థూల రూపము 2) సూక్ష్మ రూపము 3) పరా రూపము. నిత్య పూజలో ఈ మూడు రూపములను సంబంధపర్చి ఉపాసకులు ఈ మూడు రూపాలు ధ్యానించాలి. మూడు రూపములను కలిపి పూజించినప్పుడు ఫలితము మూడు రెట్టి

స్థూల రూపంలోనే దేవత ఫలితమిస్తుంది కాబట్టి కామ్య పూజలో స్థూల రూపానికే ప్రాధాన్యత ఉన్నది. అందుచేత కామ్యపూజలో సూక్ష్మ, పరాపూజలు అంగములు. నిత్య, నైమిత్తిక పూజలయందు సాధకుడికి అధికార భేదము చేత మూడు రూపాలకూ ప్రాధాన్యత ఉన్నది. అవి కేవలము మోక్షము కోసం చేసేవి.

ఉత్తమాధికారులకు పరాస్వరూపము ప్రధానము. మిగిలిన రెండు పూజలు ఉపయోగమును బట్టి అంగములుగా మారతాయి.

మధ్యమాధికారులకు సూక్ష్మ రూపమే ప్రధానము. మిగిలినవి అంగములు.

అధమాధికారులకు (తానువేరు, దేవత వేరు అనే భ్రాంతి కలవారు) స్థూల రూపమే ప్రధానము. మిగిలినవి అంగములు.

కామ్యపూజలో కూడా దేవతార్చణముగా పూజ చేసినట్లైతే మోక్ష సాధనకుపయోగిస్తుంది. సాధకుడు ద్వైతభావన పోవటం కోసం చేసే పూజ పరాపరపూజ.

ప్రథమాద్వైత భావస్థా సర్వప్రసరగోచరా ।

ద్వితీయా చక్ర పూజాచ నదా నిష్పాద్యతే మయా ॥

3

వీవం జ్ఞానమయే దేవి తృతీయా తు పరాపరా

ఉత్తమా సా పరా జ్ఞేయా విధానం శృణు సాంప్రతం ॥

4

రూపము : ఒక వస్తువును గురించి తెలుసుకోవటంగాని, చూడటంగాని ఇంద్రియాలవల్లనే జరుగుతుంది. దీనికి మూలము సచ్చిదానంద స్వరూపము. దీన్నే రూపము అంటారు.

అస్తిభాతి ప్రియం రూపం నాపచేత్యం శ పంచకం ।

అద్యత్రయం బ్రహ్మరూపం జగద్రూపం తతోద్భయం ॥

దీన్ని అంశపంచకము అంటారు.

అస్తి - ఉంటున్నది, భాతి - ప్రకాశించుచున్నది. ప్రియం - ప్రియమైనది, ఈ మూడూ పరబ్రహ్మ స్వరూపాలు. రూపము, నామము అనేవి జగద్రూపాలు. అద్వైత భావనలో పరబ్రహ్మ ఒక్కడే. అంటే జగత్తు అంతా బ్రహ్మమయం. ఈ విధమైన మనః ప్రవృత్తితో చేసే పూజ పరాపూజ. ఇది మొదటిది.

రెండవది : పూజ. భూపురం దగ్గర నుండి బిందువు వరకు శ్రీ, చక్రమునాచేత పూజింపబడుతోంది. పూజను అపరాపూజ అంటారు. ఇది పూర్వ జన్మ సుకృతము వలన మాత్రమే కలుగుతుంది. ద్వైత భావనలో - అపరాపూజ, అద్వైత భావనలో - పరాపూజ జరుగుతాయి. ద్వైత భావన నశింఛే భావనలో పరాపర భావన కలుగుతుంది. వీటిలో పరాపూజ ఉత్తమమైనది. పరాపర పూజ మధ్యమము, అపరాపూజ - అధమము.

ఈ విధంగా పూజించే వారి ఉపాధులు మూడు రకాలుగా ఉంటాయి. వాటిని బట్టి వారిని ఉత్తములు, మధ్యములు, అధములు అని చెప్పవచ్చును.

పరాపు 3

మహా పద్మవనాంతస్థే వాగ్భవే | రెండవకాం |
 ఆస్యాయిత జగద్రూపాం పరమాస్పర్శ వర్జితం ||

5

మహా పద్మము అంటే సహస్ర దళ పద్మము. దాని మధ్యలో వాగ్భవము అంటే ఏకారము లేక త్రికోణమున్నది. ఆ త్రికోణంలో ధృగ్మూలం మంత్రముచేత చెప్పబడిన పరశివ రూపముతో కుండలినీ శక్తి కలవటంచేత అమృతపు బిందువులు జడివానగా కురిసి శరీరంలోని డెబ్బది రెండు వేల నాడీ మండలాన్ని తడుపుతుంది.

సాధకుడు యోగసాధనతో కుండలినీ శక్తిని గనక జాగృతం చేసినట్లైతే, అది సుషుమ్నా నాడిగుండా సహస్రారం చేరి, సహస్ర దళకమలాన్ని నోటితో కరిచి పట్టుకుంటుంది. కుండ అగ్నితత్వం కావటం చేత సహస్ర దళకమలంలో ఘనీభవించిన అమృతము ఆ వేడికి శ్రీనివించి శరీరంలోని డెబ్బది రెండు వేలనాడీ మండలాన్నీ తడుపుతుంది. ఈ అమృతము మాతృకాక్షరముల రూపంలో ఉంటుంది. కాబట్టి మాతృకాక్షరముల రూపంలో ఉన్న అమృతము చరాచరాత్మకమైన సాధకుని శరీరంలోని సమస్త నాడీ మండలాన్నీ తడుపుతున్నది. ఇది శరీరము చరాచరాత్మకమైనది. ఇక్కడ మన ఇష్టానుసారము కదిలే వస్తువులు మొదలైనవి చరములు. ఇష్టానుసారము క్రమంగా హృదయము వంటివి అచరముకావు.

గురువ్రాజా ప్రధాన్యత

సంచిన్త్య పరమాద్వైత భావనాః | మూర్తితః |
 దహరాంతర సంసర్వన్నాదాలోకి మృత్యురః ||

6

తన స్వరూపమే అయిన కుండలినీ భావించి, సాధకుడు తన ఆత్మ, గురువు, మంత్రము ఒకే భావనతో గురువును అర్చించాలి. అదే గురుపూజ. తరువాత గురు ప్రసాదము తీసుకోవాలి. గురువు యొక్క అనుగ్రహమునే గురువు ఇచ్చే ప్రసాదము అంటారు. ఆ అనుగ్రహముతో కలిగే పరమ అద్వైత భావనతో కలిగే ఆనందముతో సంతుష్టుడై పరిపూర్ణుడు కావాలి. హృదయాకాశము నుంచి వచ్చిన నాదము - అనాహత ధ్వని. ఇది సర్వమంత్ర ప్రకృతి. దీని నుంచే అన్ని వర్ణములూ ఉద్భవించాయి. అందుచేతనే ఇది అన్ని మంత్ర కూ ప్రకృతి భూతమైనది. ఆ నాదా అనుసంధానము చేయటంలో సాధకుడు నియంజ్ఞుల కావాలి.

న్ని య

అధ్యాయము

వికార రూప సంజల్ప విముఖోఽస్తర్మ్యుః స్రాదా ।
 చిత్కల్పోల్లాస దలిత సంకోచస్త్వతినుందరః ॥
 ఇంద్రు ప్రీణ నద్రవ్యైర్విహిత స్వాత్మపూజనః ॥

7

జపం చేసేటధిధిడు మంత్రంలోని బీజాక్షరాలను పదే ఉచ్చరిస్తూ ఉంటాము. ఆ అక్షరాల వలన నాదము పుడుతుంది. అయితే వర్ణానికీ స్వర్ణానికీ మధ్య, పదానికీ పదానికీ మధ్య ఈనాదము వికల్పమవుతుంది. కొన్ని సందర్భాలలో మనస్సే వికల్పము పొందుతుంది. కాబట్టి జపము అనేది వాచ్య పరంగానూ, మానసికపరంగానూ, నాదము యొక్క వికల్పమైన వర్ణోచ్ఛారణ రూపము. సాధకుడు అటువంటి జపాన్నుంచి విముఖుడై అంటే ఆ మంత్ర జపాన్ని వదలిపెసిన వాడై అనాహత ధ్వనిని అనుసంధానము చేయాలి. ఈ అనుసంధానముచేత చిత్కల ఉద్భవి ది. అంటే పరమేశ్వరి తనకన్న వేరు కాదని భావము ఉదయిస్తుంది. ఆ భావముచేత సా స్తుం పరమానందము పొందుతాడు. ఈ రకంగా సాధకుడు సహస్రారంలోని గురువుకూ, అనాధ్యక్షం ధ్వనికీ, చిత్కల రూపమైన ప వతకూ, తనకూ భేదము లేదని తెలుసుకుని తా త్ర్యము చెందుతాడు.

రదే

ఇంద్రియాదాః ప్రీతి కలిగించు గంధము, ధూపము మొదలైన వస్తువుల చేత, తన ఆత్మ కంటే వేరుకాని పరదేవతను పూజించటమే లమిత్యాది పంచపూజ

న్యాసం నిర్వర్తయేద్దేహే షోడాన్యాస పురస్కరం ।

గణేశైః ప్రథమోన్యాసో ద్వితీయస్తు గ్రహైర్మతః ॥

8

నక్షత్రైశ్చ తృతీయస్యా ద్యోగినీ భిశ్చతుర్దకః ।

రాశిభిః పంచమోన్యాసః షష్ఠః షీతైర్ని గద్యతే ॥

9

షోడాన్యాస స్థయం ప్రోక్తః సర్వలైవాపరాజితః ।

పూజానంతరము శరీరమున షోడాన్యాసము చెయ్యాలి. సాధకుడు ముందుగా సంధ్యావందనము, బ్రహ్మ యజ్ఞము నిర్వర్తించి, పూజా గృహానికి వెళ్ళి ద్వార పూజ చెయ్యాలి. ఆ తరువాత పూజాగృహము లోపలికి వెళ్ళి దీపనాధుని పూజించాలి.

వీ హ్యేహి దీపదుర్గేమమ సర్వ సౌభాగ్యం కురుకురు స్వాహా ॥

తరువాత అంతర్మామృకాన్యాసము, బహిర్మాతృకాన్యాసము చెయ్యాలి. ఆ తరువాత షోడాన్యాసము చెయ్యాలి. షోడాన్యాసము ఆరు విధాలు.

1. గణేశన్యాసము	2. గ్రహన్యాసము	3. నక్షత్ర న్యాసము
4. యోగినీ న్యాసము	5. రాశి న్యాసము	6. షీరన్యాసము

ఈ న్యాసము గనక చేసినట్లైతే సాధకుడికి అపజయము అనేది ఉండదు. అన్నిటా విజయం సాంధుతాడు.

షోడాన్యాసాలను గురించి వామకేశ్వర తంత్రంలో కూడా చెప్పటం జరిగింది. అక్కడ పై శ్లోకాలు చెప్పిన తరువాత

షోడాన్యాస ప్రకారం చ కథయామి తవానఘే ॥

అని చెప్పబడింది.

న్యాస మహిమ

వీవం యో న్యస్త గాత్రస్తు స పూజ్యః సర్వయోగిభిః : 10

నాస్త్యస్య పూజ్యో లోకేషు పితృమాతృ ముఖోజనః ।

స వీవ పూజ్యః సర్వేషాం స స్వయం పరమేశ్వరః ॥ 11

షోధాన్యాస విహీనం యం ప్రణమే దష వార్షతే ।

సోఽచి రామృత్యమాప్నోతి కం చ ప్రపద్యతే ॥

షోధాన్యాస ప్రకారం చ కథంసరు తవానఘే ।

ఈ న్యాసాలను ఎల్లప్పుడు భావించటం చేత సాధకుడు సాక్షాత్తుపరమే పడతాడు. అందరిచేత పూజింపబడతాడు. అటువంటి స్థితి తనకు నమస్కారం చెయ్యళ్ళరు ఎవరైనా బల తం చేసినట్లైతే అటువంటివాడు ఇషవ్యలాలలో పతితుడవుతాడు. కొద్దికాలంలోనే మరణించి నరకానికి పోతాడు.

గణపతి శ్లోకాలు

విఘ్నేశో విఘ్నరాజశ్చ వినాయకశ్చివోత్తమా ॥ 13

విఘ్నకృద్విఘ్న హర్తా చ గణరాట్ గణనాయకః ।

వీకదంతో ద్వి దంతశ్చ గజవక్త్రో నిరంజనః ॥ 14

కవర్తవాన్ దీర్ఘముఖః శంకుకర్ణో వృషధ్వజః ।

గణనాథో గజేంద్రశ్చ శూర్పకర్ణ స్త్రిలోచనః ॥ 15

లంబోదరో మహానాద శ్చతుర్ముఖ స్సదాశివః ।

ఆమోదో దుర్ముఖశ్చైవ సుముఖంచ సదాశివః ॥ 16

వీకపాదో ద్విజిహ్వశ్చ శూరో శ్చ షణ్ముఖః ।

వరదో వామదేవశ్చ వక్రతుంప్వీరద్విరండకః ॥ 17

సేనానీర్గ్రామణీర్మత్తో విమత్తో మత్తవాహనః ।

జటీముండీ తథాఖడ్గీ వరేణ్యోవృష కే ిః ॥ 18

భక్త్యప్రియో గణేశశ్చ మేఘనాథో గణేశోతనః ।

ఈ నామాలలో తేడాలు కనిపిస్తున్నాయి. శ్లోక

గణేశ శ్లోకాలు

తరుణారుణ సంకాశాన్ గజవక్త్రాన్ శ్రీశైవీనాన్ ॥

పాశాంకుశవరాభీతి హస్తాన్ శక్తి సమన్వితాన్ । 19

వీతాం స్తువిన్యసేద్దేహే మాతృకాః యోగత్రియే ॥

పైన చెప్పిన గణేశులను మాతృకా స్థానాలు న్యాయబడిన యాభై ఒక్క స్థానాలలోనూ న్యాయము చెయ్యాలి. న్యాయము చెయ్యటము అం గాచటము అని ప్రము. మంత్రము చెబుతూ నిర్దేశించిన స్థానాన్ని తాకాలి. అలా చేసి ఆ దేవతను, ఆ స్థానంలో ఉంచటం జరుగుతుంది. గం అం విష్ణుశ్చరాయ శ్రీయై నస్తుక్షి లలాటే ఈ రకంగా యాభై ఒక్క స్థానాలలోనూ గణపతిని ప్రతిష్ఠించాలి.

శ్రీశ్చ ప్రాశ్చైవ తుష్టిశ్చశాంతిః పుష్టిః సరస్వతీ ॥

రతిరేధా తథా కాంతిః కామినీ మోహినీ జటా ।

తీవ్రాచ జ్వాలినీ నందా సురసా కామరూపిణీ ॥

ఉగ్రాచ జయినీ సత్యావిఘ్నేశానీ : హపిణీ ।

కామదా మదజిహ్వోచ వికటాఘూ ఘోషనా ॥

భూతిర్భూమి : సతీరమా మానుషీ ష్టి రధ్వజా ।

వికర్ణా భృకుటీ లజ్జా దీర్ఘఘోణా ధనుర్దరా ॥

తదైవ యామినీ రాత్రిశ్చంద్ర కాం శశి ప్రభా ।

లోలాక్షీ చపలాబుద్ధి ర్దుర్భగా సుభ త్తా ॥

దుర్గా గుహప్రియాకాలీ లలజిహ్వో చక్రగోళయః

ఇందాక చెప్పిన గణేశ నామాలకు ఈ శక్తి పు చేర్చి న్యాయము చెయ్యాలి.

గం అం విష్ణుశ్చ శ్రీభ్యాం నమః	గం ష్టిలసం విష్ణురాడ్రతిభ్యాం నమః
గం ఆం విష్ణురాజ ప్రాభ్యాం నమః	గం ఋం గణనాయక మేదాభ్యాం నమః
గం ఇం వినాయక తుష్టిభ్యాం నమః	గం ళం ఏకదంత కా త్తభ్యాం నమః
గం ఓం శివోత్తమ శాంతిభ్యాం నమః	గం ళం సంత కావిశ్చిన్యాం నమః
గం ఉం క్షాంకృతుష్టిభ్యాం నమః	గం ఏం గజ ద్వీ మోహినీభ్యాం నమః
గం ఊం విష్ణు హృత్పరస్వతీభ్యాం నమః	గం ఐం నిఠ వక్షజట యం నమః

గం ఓం కపర్దభ్య గాభ్యాం నమః
 గం ఔం దీర్ఘ ముక్తిఃస్వలిసీభ్యాం నమః
 గం అం శంకు కర్ణ నందాభ్యాం నమః
 గం అః వృష ధ్వజ సురసాభ్యాం నమః
 గం కం గణనాథ కామరూపాభ్యాం నమః
 గం ఖం గజేంద్రోగ్రాభ్యాం నమః
 గం గం శూర్పకర్ణజయినీభ్యాం నమః
 గం ఘం త్రిలోచన సత్యాభ్యాం నమః
 గం జం లంబోదర విఘ్నేశానీభ్యాం నమః
 గం చం మహానాథ సురూపాభ్యాం నమః
 గం ఛం చతుర్మూర్తి కామదాభ్యాం నమః
 గం జం సదాశివ మదజిహ్వభ్యాం నమః
 గం ఝం ఆవే వికటాభ్యాం నమః
 గం ఞం దుర్ముద్రాదర్శితాననా భ్యాం నమః
 గం టం సుముఖభూతిభ్యాం నమః
 గం ఠం ప్రమోదభూమిభ్యాం నమః
 గం డం ఏకపా త్రిభ్యాం నమః
 గం ఢం ద్విజిహ్వద్వంద్యభ్యాం నమః
 గం ణం శూరమానుషీభ్యాం నమః

గం తం వీరమకర ధ్వజాభ్యాం నమః
 గం ఠం షణ్ముఖ వికర్ణాభ్యాం నమః
 గం దం వరద భ్రుకుటీభ్యాం నమః
 గం ధం వామదేవ లజ్జాభ్యాం నమః
 గం నం తుండ దీర్ఘ గోణాభ్యాం నమః
 గం పం నక్షుండ ధనుర్దరాభ్యాం నమః
 గం ఫం స్వేతని యామినీభ్యాం నమః
 గం బం గామణి రాత్రిభ్యాం నమః
 గం భం క్రైత చంద్రకాంతాభ్యాం నమః
 గం మం విమత్త శశి ప్రభాభ్యాం నమః
 గం యం మత్తవాహన లోలాక్షీభ్యాం నమః
 గం రం చపలాభ్యాం నమః
 గం లం షజటిడి బుద్ధిభ్యాం నమః
 గం వం ఖడ్గీదుర్బగాభ్యాం నమః
 గం శం ణ్య సుభగాభ్యాం నమః
 గం షం వనరేకేతన శివాభ్యాం నమః
 గం సం భక్ష్మప్రియ దుర్గాభ్యాం నమః
 గం హం శేశ గుహా ప్రియాభ్యాం నమః
 గం ళం వే గణినాథ కాళీభ్యాం నమః
 గం క్షం శ్వర లలజ్జిహ్వ భ్యాం నమః

గ్రహ న్యాసము

- స్వరైస్తు సహితం సూర్యం హృదయాధః ప్రవ్యసేత్ ।
 బిందుస్థానే సుధాసూతిం యాదివర్ణ చతుః సు : ॥ 21
- భూ ౨ లోచనద్వంద్వం కవర్గాధిపతిః ప్రేక్షయే ।
 హృదిశుత్రనిన్యసేచ్ఛక్రమ్ చ వర్గాధిపతిః ప్రేక్షయే ॥ 22
- హృదయోపరి విన్యసేత్పటవర్గాధిపతిం బుధో శున
 బృహస్పతిం కంఠదేశే త వర్గాధిపతిం ప్రేయే ॥ 23

నాభాశనేశ్వరందేవి పవర్గశం సురేశ్వరి ।

వక్త్రేశాది చతుర్వర్ణైః సహితం రాహుమేవచ ॥

క్షకార సహితం కేతుం పాయాదేవేశి విన్యసేత్ ।

సూర్యుని	- అ నుంచి అః వరకు స్వరములతో	- హృదయానికి కిందగా
చంద్రుని	- య వర్గుతో	- బిందు స్థానమైన అలాట మందు
కుజుని	- క వర్గుతో	- నేత్ర ద్వుమున
బుధుని	- చ వర్గుతో	- హృదయాన్నియు భాగాన
బృహస్పతిని	- ట వర్గుతో	- కంఠ స్థానము
శుక్రుని	- త వర్గుతో	- హృదయవర్తన
శనీశ్వరుని	- ప వర్గుతో	- నాభిస్థానమున
రాహువును	- శ వర్గుతో	- వక్త్రమున నమోటి యందు
కేతువును	- క్ష కారముతో	- పాయువు నదు (నీరు)

న్యాసము చెయ్యాలి.

॥ గ్రహ వర్ణములు (రంగులు)

రక్తం స్వేతం తథాశ్చైవ శ్యామం పీతం చ పాండు ॥ 25

కృష్ణం ధూమ్రం ధూమ్ర ధూమ్రం భావయే ద్రవి రంజన్, ॥

కామరూప ధరాన్ దేవి దివ్యాంబర విభూషణాన్ ॥ పూర్వ 26

వాః రున్యస్త హస్తాంశ్చ దక్షహస్త వరప్రదాన్ ।

నవగ్రహాల రమ్యాలు, హస్తాలు ఈ విధంగా ఉంటాయి.

సూర్యుడు	- స్వర్ణ వర్ణము
చంద్రుడు	- శ్వేత వర్ణము
కుజుడు	- ఎరుపు రంగు
బుధుడు	- నీలము రంగు

గురువు	-	పసుపు పచ్చ రంగు
శుక్రుడు	-	తెలుపు రంగు
శని	-	నలుపు రంగు
రాహువు	-	కృష్ణ వర్ణము
కేతువు	-	ధ సు వర్ణము

వీరు కామరూపులై, దివ్యాభరణహామ్రు ధరించి ఎడమ తొడయందు ఎడమ హస్తము, కుడిచేత వరముద్ర ధరించి ఉంటారు.

శ్రీ నాథానామము

లలాటే దక్షనేత్రేచ వాషేనోక్త్యై పునః ॥ 27

పుటయో ర్నాసికాయాశ్చ కంఠే స్కంధద్వయే పునః ।
పశ్చాత్కూర్పర యుగ్మేచ మణి బంధద్వయే పునః ॥ 28

స్తనయోర్నాభి దేశేచ కటిబంధే తతః పరం ।
ఊరుయుగ్మే తథాజాన్వోర్జంఘ యోశ్చ పదద్వయే ॥ 29

యుగ్మమేకంత్రయం వేదా వీకమేకం ద్వయం తతః ।
వీకం యుగ్మం యుగ్మమేకం యుగ్మం యుగ్మం యుగం క్రమాత్ ॥30

వీకం యుగ్మం త్రయం చైకం త్రయమేకైక మేకకం ।
యుగ్మమేకం యుగంత్రీణి యుగ్మం బిందు విసర్గయుక్ ॥ 31

నక్షత్రాణాం క్రమాద్వర్ణ నియమః కథితః ప్రియే ।

నక్షత్రాలను సాధకుడి శరీరంలో ఈ విధంగా న్యాసం చెయ్యాలి.

అ ఆం	-	అశ్వని	-	లలాటము
ఇం	-	భరణి	-	కుడి కన్ను
ఈం ఉం ఊం	-	కృత్తిక	-	ఎడమ కన్ను
ఋం ౠం	-	రోహిణి	-	కుడి చెవి
	-	మృగశిర	-	ఎడమ చెవి

ఐం	-	ఆర్ద్ర	-	కుడి ముక్కు
ఒం ఔం	-	పునర్వసు	-	ఎడమ ముక్కు
కం	-	పుష్యమి	-	కంఠము
ఖం గం	-	ఆశ్లేషా	-	కుడి భుజము
ఘం జం	-	మఖా	-	ఎడమ భుజము
చం	-	పుబ్బ	-	కుడిమోచేయి
ఛం జం	-	ఉత్తర	-	ఎడమ మోచేయి
ఝం ఞం	-	హస్తా	-	కుడి మణికట్టు
టం ఠం	-	చిత్త	-	ఎడమ న కట్టు
డం	-	స్వాతి	-	కుడి వస్త్రాణి
ఢం ణం	-	విశాఖ	-	ఎడమ స్తనము
తం ధం దం	-	అనూరాధ	-	బొడ్డు
ధం	-	జ్యేష్ఠా	-	కుడి కటి దేశము
నం పం ఫం	-	మూలా	-	ఎడమ క ప్రదేశము
బం	-	పూర్వాషాఢ	-	కుడి తొడ
భం	-	ఉత్తరాషాఢ	-	ఎడమ తొడ
మం	-	శ్రవణం	-	కుడి మోడము
యం రం	-	ధనిష్ఠా	-	ఎడమ మోకాలు
లం	-	శతభిషం	-	కుడి పిక్క
వం శం	-	పూర్వాభాద్రా	-	ఎడమ పి
షం సం హం	-	ఉత్తరాభాద్రా	-	కుడి పాదము
ళం క్షం	-	రేవతి	-	ఎడమ పాదము

నక్షత్ర ధా |
న్యాయము |

జ్వలత్కాలానల ప్రఖ్యా వరదాభయ పాణయః 32

నతిపాణి ౭ శ్చినీ పూర్వ్యాః సర్వాభరణ భూషితాః ।

వీతాస్తు వ్యోసేద్దేవి స్థానే ష్వేషు సుః)తే ॥ 33

ఈ నక్షత్రాలన్నీ కూడా మండుతున్న అగ్ని వలె కాక కలిగి, సర్వాభరణముల
 ధరించి రెండు చేతులతో వరదా భయముద్రలు, మరి రెండు చేతులతో నమస్కారముద్ర
 కలిగి ఉంటాయి.

యోగినీ న్యాసము

విశుద్ధాః క్రమే నాభౌ స్వాధిష్ఠానీ చ మూలకే ।
 ఆజ్ఞాయాం ధాతునాథాశ్చ న్యస్తవ్యాదాది దేవతాః ॥

అమృతాః సమ్యం న్యస్తవ్యాశ్చ సురే
 డాం డీ యం చోక్త్యా డమలావరయాః ॥

వాసుకర్ణేందునాదాద్యా డాకిన్యై నమ ఇత్యపి ।
 హ్రీం శ్రీం స్వరాంతే నక్షత్ర్యం మాంతే రక్ష పద
 త్త తనే కంఠదేశే విశుద్ధా విన్యసేత్ప్రియే : ।

కఠవల్లీ లాకినీంతు రకారాద్యక్షురైః క్రమాత్ ॥

పూర్వవజ్ర సంయుక్తై రస్పగాత్మా త్ర స
 అనాః స్వస్ త్పశ్చాక్ష కారాది ఫ కారకైః ।
 లాకినీ చ అథా దేవి మాంసాత్మా మణి పూరకే ॥

బలవర్ణైః కాకినీంతు స్వాధిష్ఠానే తథా విధామ్ ॥

మేదస్వరూపాం విన్యస్య వసవర్ణైస్తు సాకినీం ।
 అస్తి రూపాం చ పూర్వోక్త బీజాన్యాధారకే న్య
 హక్ష వర్ణ స్థితాం తద్వన్మజ్జా రూపిణికాం న్య
 భ్రవోర్మధ్యే మహేశాని హాకినీం ద్విదళేన్యసేతే ॥

పూర్వ వద్భీజ సంయుక్తాం తద్వచ్చు క్రాత్మికా
 సర్వధాతు శాందేవీం శుక్ల వర్ణాంతు యాకినీం
 బ్రహ్మారంధ్రే మహేశాని న్యాసోయం యోగినీ యుతః ॥

34

1) విశుద్ధి : కంఠస్థాన మందుండే షోడశదళ గ్రము. ఇందులో అ నుంచి
 చక్రము. ఇక్కడ
 అః వరకు అక్షరాలు ఉంటాయి.

1. అమృతా	2. ఆకర్షిణి	3. ఇంద్రాణి	4. ఈశాని
5. ఉపకేశి	6. ఉర్ధ్వ	7. ఋద్ధిద	8. ఋకార
9. ృకార	10. ృష	11. ఏకపదా	12. ఐశ్వర్యా
13. ఓంకారి	14. ఔషధి	15. అంబికా	13. అక్షరా

ఈ శక్తుల మధ్య డాకినీ అనే యోగిని ఉంటుంది. ఈమెనే వ్రాసారు. అంటారు.

2) అనాహతము: హృదయ స్థానమునందుండే ద్వాదశ దళపద్మము. దీని దళాలలో

క నుంచి ర వరకు అక్షరాలుంటాయి. ఇక్కడ

1. కాళరాత్రి	2. ఖాతీత	3. గాయత్రీ	4. ఘంటా ధారిణి
5. జ్ఞామిని	6. చంద్రా	7. ఛాయా	8. జయా
9. రుంకారి	10. జ్ఞాన రూపా	11. టంక హస్తా	12. తంకారిణి

ఈ శక్తుల మధ్య వామదేవి అనే దేవత ఉంటుంది. ఈమెనే రాకినీ అంటారు.

3) మణిపూరము: నాభి స్థానమునందుండే దశదళ పద్మము. దీని పది దళాలలోనూ

డ నుంచి భ వరకు అక్షరాలుంటాయి. ఇక్కడ

1. డామరి	2. ధరకారిణి	3. ణామిరి	4. తామసి
5. స్థాణ్వీ	6. దాక్షాయణి	7. ధాత్రి	8. నందా
9. పార్వతి	10. పట్కారిణి		

ఈ శక్తుల మధ్య 'వయోవస్తా వివర్జితా' అనబడే దేవత ఉంటుంది. ఆమెనే లాకినీ అని కూడా అంటారు.

4) స్వాభిష్టానము: నాభిస్థానమునందుండే ఆరు దళాల పద్మము, ఇందులోని దళాలలో

బ నుంచి ల వరకు శక్తులు ఉంటాయి.

1. బంధిని	2. భద్రకాళి	3. మహామాయ
4. యశస్విని	5. రమా	6. లంఘి

ఈ శక్తుల మధ్య సిద్ధేశ్వరి దేవత ఉంటుంది. ఆమెనే కాకినీ అంటారు.

5. మూలాధారము: ఇది స్తనస్థానంలో నాలుగు దళాల గ్రహ పద్మము. దీని దళాలలో వ నుండి స వరకు శక్తులు ఉంటాయి.

ఈ శక్తుల మధ్య సిద్ధ విద్యా అన దేవత ఉంటుంది. ఆమె సాకినీ కూడా అంటారు.

6. ఆజ్ఞా చక్రము : భృకుటి స్థానంలో రెండు దళాలు గల పద్మము. వీటి యందు హంసవతీ, క్షమావతీ అనే శక్తులుంటాయి. వాటి మధ్య సిద్ధ మాత అనే దేవత ఉంటుంది. ఆమెనే హాకిని అని కూడా అంటారు.

సహస్రారము: నడినెత్తిన ఉంటుంది. వేయి దళాల పద్మము. ఈ దళాలలో నుంచి క్ష వరకూ అన్ని శక్తులూ ఉంటాయి. వాటి మధ్య యశశ్వినీ అనే దేవత ఉంటుంది. ఈమె సర్వాయుధములూ ధరించి, సర్వ వర్ణవ తోనూ ప్రకాశిస్తుంటుంది. ఈమెనే ద స అని కూడా అంటారు.

ుల

ూకి

రాశిన్యాసము

పాదే లింగే చకుక్షౌ చ హృదయే బాహుమూలయోః ॥ 35

దక్షిణం పాదమారభ్య వాః పాదావసానకమ్ ।

మేషాది రాశయో వర్తై ర్వ్యస్తస్వాః సహ పార్వతి ॥ 36

చతుష్కం త్రితయం త్రీణీ ద్వితయం ద్వితయం ద్వయమ్ ।

పంచకం పంచకం పంచ పంచకం పంచకం తతః ॥ 37

చత్వారి మేరుర్మీనే స్యుః క్షయాం పంచశాదయః ।

దక్షిణ పాదము - క్షేత్రము

దక్షిణ వృషణము - వృషభము

దక్షిణ కుక్షీ - మిథునము

హృదయ దక్షిణ భాగము - కర్కాటము

దక్షిణ బాహు మూలము - సింహము

శిరస్సు దక్షిణ భాగము - కన్య

శిరస్సు నందలి వామ భాగము - తుల

వామ బాహు మూలము	-	వృశ్చికము
హృదయ వామపార్శ్వము	-	ధనుస్సు
వామ కుక్షి	-	మకరము
వామవృషణము	-	కుంభము
వామపాదము	-	మీనము

ఈ రాశుల యందు అక్షరాలు 'అ' నుంచి 'వ' వరకు ఉంటాయి.

మేషము	-	అం ఆం ఇం ఈం
వృషభము	-	ఉం ఊం ఋం
మిథునము	-	ఋం ౠం ౡం
కర్కాటకము	-	ఏం ఐం
సింహము	-	ఓం ఔం
కన్య	-	అం అః
తుల	-	కవర్గు (బిందు సంయుక్తవ
వృశ్చికము	-	చవర్గు (బిందు సంయుక్తము)
ధనుస్సు	-	టవర్గు (బిందు సంయుక్తము)
మకరము	-	తవర్గు (బిందు సంయుక్తము)
కుంభము	-	పవర్గు (బిందు సంయుక్తము)
మీనము	-	యవర్గు (బిందు సంయుక్తము)

మిగిలిన అక్షరాలు శ ష స హ ళ క్ష. వీటిలో క్ష కారాన్ని మీనరాశిలోను, మిగిలిన ఐదు అక్షరాలను కన్యారాశిలోను చేర్చాలి.

పీఠ నాశ్వాసము

- పీఠాన్ని విన్యసేదేవీ మాతృకా స్థానకే పున

38
- తేషాం నామాని వక్ష్యంతే శృణుష్వావహితా ప్రియే ।
కాః గపం వారాణసీ నేపాలం పౌండ్రవర్ధనం ॥

39
- చర్మశ్చ కాన్యకుబ్జం పూర్ణశైలం తథార్భుదం ।
ఆ మ్రాత క్రేశ్వరై కామ్రుం త్రిస్తోతః కామకోటకం ॥

40

కైలాసం భృగు నగరం కేదార పూర్ణ చంద్రకే ।

శ్రీ పీఠమోం కార పీఠం జాలంధ్రం మాలవోత్పలే 41

కులాంతం దేవి కోటం గోకర్ణం మారు తేశ్వరం ।

అట్టహాసం చ విరజం రాజగేహం మహా పథం ॥ 42

కోలాపురం మేలా ఓం ఓంకారంతు జయంతికా ।

ఉజ్జయిన్యపి చిత్రా శుకరకం హస్తినాపురం ॥ 43

ఓడ్డిశంచ ప్రయాగాఖ్యం షష్ఠం మాయాపురం తథా ।

జలేశే మలయం శైలం మేరుం గిరివరం తథా ॥ 44

మహేంద్రం వామనం చైవ హిరణ్యపురమేవ చ ।

మహాలక్ష్మీ పురోధ్యాయణాం ఛాయాభత్ర మతః పరః 45

వీతాపీఠాః సముద్దిష్టా మాతృకారూపకా స్థితాః । ' ॥

యాభై ఒక్క పీఠాలనూ మాతృకా పీఠాల యందు స్థాపించా అక్షరాలు, పీఠాలు కూడా యాభై ఒక్కటే. కాబట్టి ఆ విధంగానే న్యాసము చెయ్యాలి. లి.

అం కామరూపాయ నమః	ఓం కైలాసాయ నమః
ఆం వారణాశ్వే నమః	ఔం భృగునగరాయ నమః
ఇం నేపాలాయ నమః	అం కేదారాయ నమః
ఈం పౌండ్ర వర్ధనాయ నమః	అః చంద్ర పుష్కా నమః
ఉం పుస్తీరాయ నమః	కం శ్రీపీఠాయ నమః
ఊం కన్యాకుబ్జాయ నమః	ఖం ఓంకార పీఠాయ నమః
ఋం పూర్ణశైలాయ నమః	గం జాలంధ్రాయ నమః
ౠం అర్బుదాయ నమః	ఘం మాలవాయ :
ౡం ఆమ్రాతకే నమః	జం కులాంతకాయ నమః
ౢం ఏకామ్రాయ శిశ్వరాః	చం దేవీ కోటకా న నః
ఏం త్రిస్తోతసే నమః	ఛం గోకర్ణాయ నమః
ఐం కామకోటకాయ నమః	

జం మారుతేశ్వరాయ నమః

ఝం అట్టహాసాయ నమః

ఞం విరజసే నమః

టం రాజగోహాయ నమః

ఠం మహాపథాయ నమః

డం కోలాపురాయ నమః

ఢం ఏలాపురాయ నమః

ణం కాలేశాయ నమః

తం జయంతికాయై నమః

ధం ఉజ్జయిన్యై నమః

దం చిత్రాయై నమః

ధం క్షీరకాయ నమః

నం హస్తినాపురాయ నమః

పం ఉడ్డిశాయ నమః

ఫం ప్రయాగాయ నమః

బం షష్ఠ్యై నమః

భం మాయాపుర్వై నమః

మం జలేశాయ నమః

యం మలయాయ నమః

రం శ్రీశైలాయ నమః

లం మేరవే నమః

వం గిరివరాయ నమః

శం మహేంద్రాయ నమః

షం వామనాయ నమః

సం హిరణ్యపురాయ నమః

హం మహాలక్ష్మీపురాయ నమః

ళం ఓధ్యాణాయ నమః

క్షం ఛాయాచిత్రాయ నమః

శ్రీచక్రన్యాసము సంహార క్రమము

ఏవం షోఢా పురక్కత్వా శ్రీచక్రన్యాస మాచరేత్ 46

మహాత్రిపుర సుందర్యాశ్చక్రన్యాసం శృణు ప్రിയే ।

యన్నకన్య చిదాఖ్యాతం తనుశుద్ధి కరం పరం ॥ 47

ఈ రకంగా షోఢాన్యాసము చేసి, తరువాత శ్రీచక్రన్యాసము చెంది ౨. ఓ పార్వతీ ! ఇంత వరకూ దీన్ని గురించి ఎవరికీ చెప్పలేదు. ఇది అత్యంత రహస్యం. వి.

త్రిలోక్య మోహన చక్రము (ప్రథమ రేఖాస్థానము)

చతురస్రాద్య రేఖాం నమ ఇత్యాదితో న్యసేత్ ।
ద్రావణ పృష్ఠ పాణ్యగ్ర సిక్క పాదాంగుళీష్వధ ॥ 48

వామాంఘ్ర్యంగుళిఘృత్కే పాణ్యగ్రే చాంస పృష్ఠకే ।
స చూళీ మూల పృష్ఠేషు వ్యాపకత్వేన సుందరి ॥ 49

అత్రైవ స్థానదశకే అణిమాద్యాస్తు విన్యసేత్ ।

మొదటగా భూపురములోని మొదటి రేఖకు న్యాసము చెబుతున్నారు. చతు
 ప్రథమ రేఖయై నమః అని ముందుగా చెప్పాలి. తరువాత

రక్

- అం అణిమాసిద్ధ్యై నమః - కుడి భుజముకు కొద్ది కిందగా
- లం లఘిమాసిద్ధ్యై నమః - కుడిచేతి వేళ్ళ చివర
- మం మహిమా సిద్ధ్యై నమః - కుడిపిరుదు
- ఈం ఈశిత్వసిద్ధ్యై నమః - కుడి కాలివ్రేళ్ళ చివర
- వం వశిత్వ సిద్ధ్యై నమః - ఎడమ కాలివ్రేళ్ళ చివర
- ప్రాం ప్రాకామ్య సిద్ధ్యై నమః - ఎడమ పిరుదు
- భుం భుక్తి సిద్ధ్యై నమః - ఎడమ చే. గ్ల చివర
- ఇం ఇచ్ఛా సిద్ధ్యై నమః - ఎడమ భుజమునైనుక
- ప్రాం ప్రాప్తి సిద్ధ్యై నమః - పిలక మొదలు
- సం సర్వ కామ సిద్ధ్యై నమః వీపు.

ద్వితీయ రేఖ

సిద్ధీస్త దంతళ్ళ తను వ్యాపకత్వేన సుందరి ||

చతురశ్ర మధ్య రేఖయై ఇత్యపి వల్లభే ।

50

తస్యః విన్యస్య స్థానేషు బ్రహ్మస్వ్యా ద్యాస్త ధాస్త సు ||

51

పాదాంగుష్ఠద్వయే పార్శ్వే దక్షమూర్ధస్య పార్శ్వకే ।।

వామ దక్షిణ జాన్వోళ్ళ బ రం సద్వయే తథా ||

52

చతురశ్ర మధ్య రేఖయై నమః స్థైస్థి వివిధ స్థానములందు వ్యాపక న్యాస
 య్యాలి. వ్యాపకన్యాసము అంటే - రే షు చేతుల వేళ్ళను ముకుళించి శిరస్సు నుంచి
 పాదాల వరకు, తిరిగి పాదాల నుంచి శిరస్సునాకా, పార్శ్వములందు చూపటము. ము

ఆం శాస్త్రై నమః - కాళ్ళ బొటన వ్రేళ్ళు

ఈం శాస్త్రై నమః - కుడి యు

ఊం శాస్త్రై నమః - బి పార్శ్వ

- ఋం వైష్ణవ్యై నమః - ఎడమ పార్శ్వము
- గ్లౌం వారాహ్యై నమః - ఎడమ మోకాలు
- ఐం మాహేంద్ర్యై నమః - కుడి మోకాలు
- బౌం చాముండాయై నమః - కుడి స్కంధము
- అః మహాలక్ష్మ్యై నమః - ఎడమ స్కంధము.

తృతీయ ర్షు

- నృస్త వ్యాళతుర స్త్రాన్వ రేఖాయై నమ ఇత్యపి ।
విన్యసే ద్బాపకత్వేన పూర్వోక్తాన్తశ్చ విగ్రహే ॥ 53
- తస్యాఃస్థానేషు దశసు ముద్రాణాం దశకం నృసేత్ ।
బ్రహ్మణ్యా ద్యాష్ట స్థానాం తస్థా సామష్టాన్యసే త్తతః ॥ 54
- శిష్టే ద్వేద్వాదశాంతే చ పాదంగుష్టే చ విన్యసేత్ ।

చతుర శ్రాంత్య రేఖాయై నమః అని చెప్పి న్యాసము ప్రారంభించాలి.

- ద్రాం సర్వ సంక్షోభిణ్యై నమః - కాలి బొటన (నేళ్ళు)
- ద్రీం సర్వ విద్రావిణ్యై నమః - కుడి పార్శ్వము
- క్లీం సర్వాకర్షిణ్యై నమః -
- ఋం సర్వ వశంకర్తృయై నమః - ఎడమ పార్శ్వము
తల
- సం సర్వోన్మాదస్త్రియై నమః - ఎడమ మోకాలు
- క్రోం సర్వ మహాంకుశాయై నమః - కుడి మోకాలు
- హ్నీం సర్వ ఖేచర్యై నమః - కుడి ంధము
- హ్లం సర్వ బీజాయై నమః - ఎడమ స్కంధము
- ఐం సర్వయోన్యై నమః - పాదః ౨ (నేళ్ళు)
- వై (స్థాన్కం హ్రాస్) సర్వత్రిఖండాయై నమః - ద్వాదశాంతము

తదంత షోడశ దళ పద్మాయ నమ ఇత్యపి	55
విన్యస్య తద్దళే కామాకర్షిణ్యా ద్యాళ్ళ విన్యసేత్ ।	
దళాని దక్షిణ శ్రోత్ర పృష్ఠమంసం చ కూర్పరమ్ ॥	56
కర పృష్ఠం చోరు జాను గుల్ఫ పాదతలం తథా ।	
వామ పాదతరాద్యేవమే తదేవాష్టకం మతమ్ ॥	57

ముందుగా షోడశదళ పద్మాయ నమ: అని చెప్పి ఆ తరువాత వ్యాపక న్యాసము చెయ్యాలి.

రక్తాసనా రక్తవర్ణా రక్తాంబర విభూషణాః ।
పాశాంకుశ కరాధ్యేయాః కామాకర్షిణీ కాదయః ॥

- అం కామాకర్షిణీ నిత్యా కళాయై నమః - చెవి వెనుక
- ఆం బుద్ధ్యా కర్షిణీ నిత్యా కళాయై నమః - కుడి భుజము
కుడి
- ఇం అహంకారా కర్షిణీ నిత్యా కళాయై నమః - కుడి మోచేయి
- ఈం శబ్దాకర్షిణీ నిత్యా కళాయై నమః - కుడి చేతి వెనుక
- ఉం స్పృశ్యాకర్షిణీ నిత్యాకళాయై నమః - కుడి తొడ
- ఊం రూపాకర్షిణీ నిత్యాకళాయై నమః - కుడి మోకాలు
- ఋం రసాకర్షిణీ నిత్యాకళాయై నమః - కుడి చీలమండ
- ౠం గంధాకర్షిణీ నిత్యాకళాయై నమః - కుడి అరికాలు
- ౡం చిత్తాకర్షిణీ నిత్యాకళాయై నమః - ఎడమ అరికాలు
- ౢం ధైర్యాకర్షిణీ నిత్యాకళాయై నమః - ఎడమ చీల మండ
- ౣం స్మృత్యాకర్షిణీ నిత్యాకళాయై నమః - ఎడమ మోకాలు
- ౤ం నామాకర్షిణీ నిత్యాకళాయై నమః - ఎడమ తొడ
- ౥ం బీజాకర్షిణీ నిత్యాకళాయై నమః - ఎడమ చే వెనుక

బౌం ఆత్మాకర్షణీ నిత్యా కళాయై నమః - ఎడమ మోచేయి
 అం అమృతాకర్షి-- నిత్యాకళాయై నమః - ఎడమ భుజము
 అః శరీరాకర్షణీ నిత్యోకళాయై నమః - ఎడమ చెవి వెనుక

శంక్షాభాగ చక్రము (అష్టాంకము)
సర్వము

తదంత - చాష్టాదశ పద్మాయ నమః - ఇతి 1

విన్యస్య తద్దళోష్ఠేషు దక్షి శంఖేచ జట్రుకే || 58

ఊర్వం తర్గుల్గుల్గుల్గురు జట్రు శంఖేచ వామతః

అనంగ కుసుమాద్యాశ్చ శక్తి రష్ట్రా చ విన్యసేత్ 59

అష్టదశ పద్మాయ నమః అని చెప్పి న్యాసము ప్రారంభించు ||

అనంగ కుసుమాద్యాశ్చ పాంతుమాం రక్త కంచుకాః

వేణీకృత కరోన్మమ్ర శరకార్ముక పాణయః ||

- క వర్గు అనంగ కుసుమాయై నమః - కుడి శంఖము
- చ వర్గు అనంగ మేఖలాయై నమః - కుడి మెడ ఎముక
- ట వర్గు అనంగ మదనాయై నమః - కుడి తొడ
- త వర్గు అనంగ మదనాతురాయై నమః - కుడి చీలమండ
- ప వర్గు అనంగ రేఖాయై నమః - ఎడమ మండ
- య వర్గు అనంగ వేగిన్యై నమః - ఎడమ తొట్ల
- శ వర్గు అనంగాంకుశాయై నమః - ఎడమ వైపు మెడ ఎముక
- ళంక్షం అనంగమాల్పిన్యై నమః - ఎడమ శంఖము

శంఖము - కనులకు సూటిగా నుదురు పై ఉండు ఎము

సర్వ సే గ్యం య క చక్రము - చై శ్చారము
సర్వము

తదంత - శ్చార చక్రాయ నమః ఇత్యపి 1

విన్యస్య తస్యోష్ఠేషు న్యసేచ్చ క్తి శ్చయర్దశ || 60

సర్వ సంక్షోభణ్యా ద్యాస్తు తస్య కోణాని వచ్చూహం ।

లలాటం దక్షభాగం చ దక్ష గండాం స మధ్యతః ॥

61

పారం రూపజంఘాంతర్వామ జంఘాది పార్వతి ।

వావై శ్చైవ గం వామపార్జ్వం వామాంః వామ గండకం ॥

62

లలాట వామ మధ్యే చ తథావైపృష్ఠ మిత్యపి ।

చతుర్దశాః క్రాయ నమః
చ

క్షోభి ద్యాః ప్రసీదంతు బాణ కార్ముక పాణయః ।

సర్వా భుజీ సంపన్నాః పృథురుక్మ సురోచిషు ॥

కం సర్వ సంక్షోభిణ్యై నమః

- లలాటము

ఖం సర్వ శావిణ్యై నమః
విద్రా

- లలాటకు కుడి భాగము

గం సర్వాక శా నమః
క్లారిణ

- కుడి చెక్కిలి

ఘం సర్వా దినై నమః
హ్య

- కుడి భుజము

జం సర్వశా శాన్యై నమః
శమో

- కుడి పార్శ్వము

చం సర్వస్తానై నమః
శంభి

- కుడి తొడ

ఛం సర్వభిణ్యై నమః
శృం

- కుడిపిక్క

జం సర్వశా శా నమః
శం

- ఎడమ పిక్క

ఝం సర్వ రంజన్యై నమః

- ఎడమ తొడ

ఇం సర్వోన్మాదిన్యై నమః

- ఎడమ పార్శ్వము

ఠం సర్వార్థ సాధిన్యై నమః

- ఎడమ భుజము

ఠం సర్వ సంపత్తి పూరిణ్యై నమః

- ఎడమ చెక్కిలి

డం సర్వ మంత్రమయ్యై నమః

- లలాటము ఎడమ భాగము

ఢం సర్వ ద్వంద్వ క్షయంకర్యై నమః

- శిరస్సు వెనుక

తతో దశార చక్రాయ నమ ఇత్యపి పార్వతి || 63
 తస్యకోణాని దక్షాక్షి నాసామూలా ౨౨స్యనేత్రకే ।
 క్ష వాయుకోణేషు జాః స్వయ గుదేషుచ || 64
 కుక్షినైక్షేణి వహ్య్విఖ్య కోణోష్ఠేనుడన్యసేత్ పునః ।
 సః సిద్ధి ప్రదాదీనాం శక్తీనాం దశకం తథా || 65

ఇప్పుడు దశవ్యక్తి క్రాయ నమః అని గారంభించి తరువాత ఒక న్యాయము చెప్పాలి.
 దశ దేవ్యః ప్రసీదంతు సః క్షప్రేషదాదికాః । వ్యాః
 రక్తాస్సు పుష్ప హారాధ్యా వరభ్యశ్శయ పాణయః ||

- ణం సర్వసిద్ధి ప్రదాయై నమః - కుడి కన్ను
- తం సర్వ సంపత్ప్రదాయై నమః - ముక్కు కొన
- థం సర్వ కాయంకర్యై నమః - ఎడమ కన్ను
- దం సర్వ మృత్రికకారిణ్యై నమః - ఎడమ చంక
- ధం సర్వకామ ప్రదాయై నమః - ఎడమ గజ్జ
- నం సర్వదుఃఖ విమోచిన్యై నమః - ఎడమ మోః
- పం సర్వమృత్యు ప్రశమన్యై నమః - గుద స్థానము కాలు
- ఫం సర్వ విఘ్న నివారిణ్యై నమః - కుడి మెకాలు
- బం సర్వాంగ సుందర్యై నమః - కుడి గజ్జ
- భం సర్వ సౌభాగ్యదాయిన్యై నమః - కుడి చంక

సర్వ రక్షాకరః క్ష ౧ (అంత ౧)

తదంతళ్ళ దశారాది చక్రాశ్శక్తిన్ము ఇత్యపి బిర్గతారము
 విన్యస్య తస్య కోణేషు సర్వజ్ఞా ద్యాః ప్రవిన్యసేత్ || 66
 దక్షణా సా సృక్కిణీ చ స్తనం వృషణ మేవ చ ।
 సీవినీ వామముష్కం చ స్తనంసృక్కిణీ నాసికే || 67
 నాసాగ్రం చైవ విజ్ఞేయం కోణానాం దశకం తథా ।

అంతర్దశార చక్రాయనమః అని ప్రారంభించాలి.

సుప్రసీదంతు దేవ్యశ్చ పుస్తకాక్షాళి పాణయః ।

శుద్ధ స్ఫటిక సంకాశా సర్వజ్ఞా ౬ శ్లో దేవతాః॥

మం సర్వజ్ఞాయై నమః	- ముడిముక్కు
యం సర్వశక్త్యై నమః	- మూతికి కుడివైపు
రం సర్వేశ్వర్య ప్రదాయిన్యై నమః	- కుడి స్తనము
లం సర్వజ్ఞానమయాయై నమః	- కుడి వృషణము
వం సర్వవ్యాధి వినాసిన్యై నమః	- వృషణముల మధ్యచార
శం సర్వాధారస్వరూపాయై నమః	- ఎడమ వృషణము
షం సర్వపాపహరాయ నమః	- ఎడమ స్తనము
సం సర్వానందమయై నమః	- మూతికి ఎడమ వైపు
హం సర్వ రక్షాస్వరూపిన్యై నమః	- ఎడమ ముక్కు
ళం సర్వేష్విత ఫల ప్రదాయై నమః	- ముక్కు కొన

సర్వ రోగహర చక్రం (అష్ట కోణము)

తదంతరష్ట్ర కోణాది చక్రాయ నమ ఇత్యపి	68
విన్యస్య తస్య కోణేషు వశిన్యాద్యష్టకం న్యసేత్ ।	
చిబుకం కంఠ హృదయ నాభీనాం చైవ దక్షిణం ॥	69
జ్ఞేయంపార్శ్వ చతుష్టం చ మణిపూరాది వామకం ।	
చతుష్టయం చ పార్శ్వానా మేతత్కోణాష్టకం మతం ॥	70

అష్ట కోణ చక్రాయ నమః అని చెప్పి న్యాసము ప్రారంభించాలి.

వాగ్దేవతాః ప్రసీదంతు సింధూర కాంబరాః ।

పుస్తకాక్షాళి విలస ద్వరదా భీతి పాణయః ॥

అ వర్ష వశినీ వాగ్దేవతాయై నమః	- గడ్డము కుడివైపు
క కామేశ్వరీ వాగ్దేవతాయై నమః	- కంఠము కుడివైపు

- చ వర్గు మోదినీ వాగ్దేవతాయై నమః - హృదయము కుడి వైపు
 ట వర్గు విమలా వాగ్దేవతాయై నమః - బొడ్డు కుడి వైపు
 త వర్గు అరుణా వాగ్దేవతాయై నమః - బొడ్డు ఎడమ వైపు
 ప వర్గు జయినీ వాగ్దేవతాయై నమః - హృదయము ఎడమ వైపు
 య వర్గు సర్వేశ్వరీ వాగ్దేవతాయై నమః - కంఠము ఎడమ వైపు
 శ వర్గు కౌళినీ వాగ్దేవతాయై నమః - గడ్డము ఎడమ వైపు.

ః సీరిణ్ణి వ్రుద, సర్యాన్ సమయ చక్రాలు
శర్ణ (అక్షరణము, ః డ్రువు)

- హృదయస్థ త్రికోణస్య చతుర్దిక్షు బహిర్వ్యసేత్ ।
 శరచాపా పాశశ్చణీం త్రికోణాయ సస్థధా ॥ 71
- విన్యస్య తస్య కోణేషు అగ్రదక్షిణత్ర రేషు చ ।
 కామేశ్వర్యాది దేవీనాం మధ్యే దేవీం చ విన్యసేత్ 72

ముందుగా త్రికోణాయ నమః అని చెప్పాలి.

రక్తవర్ణా రక్తభూషా వరదాభయ పాణయః ।
సాయుధా మకుటోపేతా ధ్యాయే దాయుధ దేవతాః ॥

హృదయానికి కిందగా గల పల్లవు ప్రదేశమును త్రికోణాకారముగా భావించి దానికి నాలుగు దిక్కులకు యందు.

- తూర్పున - శివశక్తుల భాణాలు
 దక్షిణమున - రెండు చాపాలు
 పశ్చిమము - రెండు పాశములు
 ఉత్తరమున - రెండు అంకుశములు న్యాసము చేయాలి

తరువాత త్రికోణమును న్యాసం చెయ్యాలి. హృదయ త్రికోణంలో
 అగ్ర దక్షిణము - కామేశ్వరీ దేవతలు

దక్షిణ కోణము - వజ్రేశ్వరి

ఉత్తర కోణము - భగమాలినీలను న్యూసం చెయ్యాలి. తరువాత

సర్వానందమయ చక్రాయ నమః అని చెప్పి త్రికోణ మధ్యలో బిందువునందు ప్రకాశ, విమర్శ, సామరస్య రూపమైన త్రిపురసుందరిని న్యూసము చెయ్యాలి.

ఉప సంహారము

వీచం మయోదితో దేవి । న్యూసోగుహ్యతమ క్రమః ।

వీతద్ గుహ్య తమం కార్యం త్వయావై వీర వందితే ॥ 73

సమయ స్థాయ దాతవ్యం నా శిష్యాయ కథాచన ।

గుప్తాద్ గుప్తతరం చైతత్త వ్యాద్య ప్రకటీ కృతమ్ ॥ 74

ఈ న్యూసము అంతా చాలా రహస్యమైనటు వంటిది. కాబట్టి యోగులైన వారికి మాత్రమే చెప్పాలి. ఈ విషయాన్ని సమయాచారులకు మాత్రమే చెప్పాలి. ఓ పార్వతీ! నీవు సమయా చారవు కాబట్టి నీకు చెప్పబడినది.

సృష్టి న్యూసము

మూల దేవ్యాదికం న్యూస మణిమాంతరం

ఇంత వరకూ భూపురము నుండి బిందువు వరకూ ఆవరణలకూ న్యూసము చెప్పబడింది. ఇది సంహారము. ఇక ఇప్పుడు సృష్టి ముందరింటి బిందువు నుంచి భూపురం వరకూ న్యూసము చెప్పబడుతోంది.

బిందు త్రికోణములు

త్రికోణస్థే మహాబిందౌ మహాత్రిపురసుం 75

శిరస్థి కోణపూర్వాదీ కామేశ్వర్యాది కంన్య

ఇక్కడ త్రికోణము అంటే నడినెత్తిన ఉన్న బ్రహ్మము అని చెప్పబడుతోంది. అక్కడే శివశక్తులను న్యూసము చెయ్యాలి. అక్కడ ప్రాంత్రణ ఉత్తర కోణాలలో మహాకామేశ్వరి, వజ్రేశ్వరి, మహా భగమాలినీలను న్యూసము చెప్పాలి.

ఆయుధన్యాసము

బాణాన్నేత్రే భ్రువోశ్చాపౌ కర్ణేపాశద్వయం న్యసేత్ ।

సృణీ ద్వయంచ నాసాగ్రే దక్షిణాగ్రంతు విన్యసేత్ ॥

76

యాం రాం లాం వాం సాం సర్వ జంభనేభ్యః ।

- కామేశ్వరీ బాణేభ్యో నమః - ఎడమ కన్ను
- ధం సర్వ సమ్మోహనాయ కామేశ్వర ధనుషే నమః - కుడి కను బొమలు
- ధం సర్వ సమ్మోహనాయ కామేశ్వరీ ధనుషే నమః - ఎడమ కను బొమలు
- ఆం సర్వ వశీకరణాయ కామేశ్వర పాశాయ నమః - కుడి చెవి
- ఘ్రీం సర్వ వశీకరణాయ కామేశ్వరీ పాశాయ నమః - ఎడమ చెవి
- క్రోం సర్వ స్తంభనాయ కామేశ్వరీ అంకుశాయ నమః - ఎడమ ముక్కు చివర
- క్రోం సర్వ స్తంభనాయ కామేశ్వరీ అంకుశాయ నమః - కుడి ముక్కు చివర

సంహారన్యాసంలో శివశక్తుల ఆయుధాలు రెండు కలిపి ఒకే చోట చెప్పాలి. కాని సృష్టి న్యాసంలో విడివిడిగా చెప్పాలి. సంహారంలో ఇద్దరిదీ ఒకే రూపము. అందుకని ఆయుధాలు వేరువేరుగా ఉండవు. కాని సృష్టి ప్రారంభమైన తరువాత ఇద్దరూ విడివిడిగా ఉంటారు. అందుచే ఆయుధాలు కూడా విడివిడిగానే ఉంటాయి.

అష్ట కోణము

ముండ మూలాక్రమేణైవన్యసే ద్వాగ్దేవ తాష్టకమ్ ।

బైందవాదీని చక్రాణి న్యస్తవ్యాని వరాననే ॥

77

అష్టకోణ చక్రాయ నమః అని చెప్పి శిరస్సునందు నాలుగు దిక్కులు, నాలుగు మూలలు మొత్తము ఎనిమిది స్థానాల యందు వశిన్యాది వాగ్దేవతలను న్యాసము చెయ్యాలి.

వీతావాగ్దేవతా ధ్యేయా దాడిమీ కుసుమారుణాః ।

ధనుర్బాణ ధరా అక్షత్రకుస్తక కరాంబుజా ॥

అంతర్దశారము

నేత్రమూలే త్వపాంగేచ కర్ణ పూర్వోత్తరే పునః ।

చూడాదికంఠ నిమ్నేర్ధ శేషార్ధం కర్ణపుష్టకే ॥

78

కర్ణపూర్వే త్వ పాంగం చ తస్యమూలే చ విన్యసేత్ ।

సర్వ రక్షాకర అంతర్దశార చక్రాయ నమః

మం సర్వజ్ఞాయై నమః	- కుడి కంటి కొలకు
యం సర్వ శక్త్యై నమః	- కుడి కంటి రెండవ చివర
రం సర్వేశ్వర్య ప్రదాయై నమః	- కుడి చెవి ముందు భాగము
లం సర్వ జ్ఞానమయై నమః	- కుడి చెవి వెనక భాగము
వం సర్వవ్యాధి వినాశిన్యై నమః	- శిఖాంతరాళ దక్షిణ భాగము
శం సర్వాధార స్వరూపాయై నమః	- శిఖాంతరాళ ఉత్తర భాగము
షం సర్వపాపహరాయై నమః	- ఎడమ చెవి వెనుక భాగము
సం సర్వానందమయై నమః	- ఎడమ చెవి ముందు భాగము
హం సర్వ రక్షా స్వరూపిన్యై నమః	- ఎడమ కంటి రెండవ చివర
ళం సర్వేష్పిత ఫలప్రదాయై నమః	- ఎడమ కంటి కొలకు

ధ్యేయా అంతర్దశారస్థా వీతాదేవ్యా అభీష్టదాః ।

కర్పూర గౌరదేహాస్థా స్త్రక్కుష్టక కరాంబుజాః ।

బహిర్దశారము

సర్వ సిద్ధ్యా దికం కంఠే ప్రాదక్షిణ్యేన విన్యసేత్ ॥

79

బహిర్దశార చక్రాయ నమః కంఠము చుట్టూ అంతర్దశార స్థానాలకు క్రిందగా సర్వసిద్ధి ప్రదా, సర్వ సంపత్ప్రదా మొదలైన దేవతలతో న్యాసం చెయ్యాలి.

ధ్యేయా బహిర్దశారస్థా ముక్తాహార విభూషణాః ।

దేవ్యో హిమాంశు సంకాశాః కర్పూర ధవళాంబరాః ॥

చేతుర్దశారము

హృదయే మను కోణస్త శక్త యోపి చ పూర్వవత్ ||

హృదయానికి చుట్టూ సర్వ సంక్షోభిణీ, సర్వ నిద్రావిణీ మొదలైన పద్నాలుగు శక్తులను న్యూనం చేయాలి.

దత్త

కం సర్వ సంక్షోభిణ్యై నమః

ఖం సర్వ నిద్రావిణ్యై నమః

ఈ రకంగా గతంలో చెప్పిన మాదిరిగానే న్యూనం చేయాలి.

ధ్యేయా శ్చతుర్దశారస్థా సంక్షోభిణ్యా దిశక్తయః శ్చలి.

ప్రవాళా తామ్ర వపుషోధనుర్బాణోల్ల సత్కరాః ||

అష్ట దశము

నాభాత్పష్ట దశం తత్ర వంశే వామే చ పార్శ్వత్ ||

80

ఉదరే సవ్య పార్శ్వే చ న్యసేదాది చతుష్టయం ।

బొడ్డు చుట్టూ ఎనిమిది దళాలు భావించి అనంగకుసుమాది దేవతలను ధ్యానం చెయ్యాలి. కవర్గు అనంగ కుసుమాయై నమః వెన్ను పూస. అదే విధంగా మిగిలిన దేవతలను ఎడమ పార్శ్వము. పొట్ట కుడి పార్శ్వము ఈ రకంగా న్యూనము చేయాలి.

ర్ష్యైతవ్యా అష్ట పత్రస్థాః పుషే పుష్పాస్త్ర పాణయః

రక్తాంగ్యో రక్త వసనా వేణీ కృత కచాస్పదా ||

షోడశ దశము

స్యోధిస్థానేన్యసే త్వ పూర్వాద్దక్షావ సానకం ||

81

స్యోధిస్థానంలో షోడశదళాన్ని భావించి వాటిలో పూర్వ దక్షిణం చుంచి ప్రారంభించి కామాకర్షిణీ మొదలైన శక్తులను అప్రదక్షిణంగా న్యూనము చేయాలి. ఇంతవరకు చెప్పిన చక్రాలన్నీ ప్రాదక్షిణ్యంగా న్యూనము చేయాలి.

శ్చలి.

వీతా ధ్యేయాః కళాదేవ్యః పాశాంకుశ కరాంబుజాః ।
బాలారుణ సమానాంగ్య సర్వా భరణ భూషితాః ॥

భూపురము

మూలాధారేన్యసేను గ్రా దశకం సాధకోత్తమః ।
పునవంశేచ సవ్యేచ వామే చైవాంతరాలకే ॥ 82

ఊర్వ్యా ధో దశము (ద్రాశ్చ) ఊర్వ్యా ధో వర్జితం పునః ।
బ్రహ్మోణ్యా ద్యష్టకం దక్ష జంఘాయాం తాస్తు పూర్వవత్ ॥ 83

వామజంఘాం స మారభ్య వామాది క్రమతోఽపిచ
సిద్ధ్యష్టకం న్యసేత్తేషు ద్వయం పాదతలేన్యసేత్ ॥ 84

భూపురంలో మూడు రేఖలున్నాయి. ముందుగా తృతీయ రేఖ మూలా ధారము చుట్టూ ఎనిమిది దిక్కులా ఎనిమిది, ఊర్వ అధో దిక్కులకు రెండు మొత్తం పదివైపులా సర్వ సంక్షోభిణి మొదలైన దేవతలను న్యాసం చెయ్యాలి.

ద్వితీయ రేఖ: కుడికాలి పిక్కకు ఎనిమిది వైపులా బ్రాహ్మీ మొదలైన దేవతలను న్యాసం చెయ్యాలి.

పుథమ రేఖ: ఎడమ కాలి పిక్కకు ఎనిమిది వైపులా, రెండు అరికాళ్ళలోనూ అణిమాది అష్ట సిద్ధులనూ న్యాసం చెయ్యాలి.

ఇక్కడ వామాది క్రమతః అనటం చేత అప్రదక్షిణము అని గుర్తుంచుకోవాలి.

చీక్రన్యాసము - ఉప సంహారము

కారణాత్ప్ర స్రుతం న్యాసం దీపాద్దీపమివోదితం ॥ 85
వీవం విన్యశ్య దేవేశీం స్వాభేదేన విచింతయేత్ ॥

ఒక దీపం నుండి ఇంకొక దీపం వెలిగించినట్లైతే, రెండవ దీపం కూడా కాంతి నిస్తుంది. అలాగే పరబ్రహ్మ స్వరూపమైన త్రిపుర సుందరి నుండి ఉత్పన్నమైన న్యాసము కేవలం త్రిపురసుందరీ రూపమైన పరబ్రహ్మమే అవుతుంది. పరమార్థము నుండి ప్రసవించినది

ప్రసార పరమార్థము అవుతుంది. ఈ రకంగా దేహంలో సృష్టి రూపం గానూ, సంహార రూపంగానూ శ్రీచక్ర న్యాసం చేసి, శ్రీచక్రము తన కన్న వేరు కాదని సాక్షి డు భావించాలి. ఆవరణ దేవతలు త్రిపురసుందరి యొక్క ప్రతి రూపాలు. కాబట్టి తస్మత్సహము త్రిపుర సుందరి కన్నా, ఆవరణ దేవతల కన్నా వేరు కాదు. దేహము, దేవత, శ్రీచక్రమూ అన్నీ ఒకటే అని సాధకుడు భావించాలి.

అయితే ఈ న్యాసము మిగిలిన గ్రంథాలలో ఇంకో విధంగా ఉన్నది.

శ్రీచక్రం బ్రహ్మ రంధ్రేతు సువృత్తం చ త్రికోణకమ్ ।
 లలాటేష్టా రకం చక్రం భృవోర్మధ్యే దశారకమ్
 బహిర్దశారం కంఠేతు మన్వస్రంహృదయే భవేత్
 కు క్షౌతుప్రథమ వృత్తం, నాభ్యా మష్టదళాంబుజమ్
 కట్యాం ద్వితీయం వలయం, స్వాధిష్ఠానే కలాశ్రకమ్
 తస్యా ధస్తాల్ తృతీయం, మూలా ధేరే చతురస్రకమ్
 ద్వితీయం భూపురం జంఘే, తృతీయం వామ జంఘకే
 త్రిపురే శ్రీ మహా యంత్రం సృష్టి న్యాస విధిక్రమాత్

కరశుద్ధాది న్యాసములు

తతశ్చ కరశుద్ధాది న్యాసం కుర్యాత్ సమాహితః ॥ 86

అహంతే కథయా మృత్యు విః న్యాసం శృణు ప్రీయే ।

శ్రీచక్ర న్యాసము చేసిన తరువాత క్యా ద్వి న్యాసము, చతురాసన న్యాసము, రక్షా షడంగ న్యాసము, వాగ్దేవతాష్టక న్యాసము చెయ్యాలి.

నేత్రయోని న్యాసము

శ్రోత్రయో శ్చుబుకే చైవ శంఖా స్త్యేషు శ్చోర్షశి ॥ 87

అంసద్వయే చ హృదయే న్యసే త్కూర్పరకుక్షిషు ।

జాన్వంధు పాదగుహ్యేషు పాఢృ హృత్పుస్తనద్వయే ॥ 88

సకంఠే నవ యోన్యాఖ్యం న్యశ్చైస్త్రిజత్రయాత్మకమ్ ।

ఇప్పుడు శరీరంలోని నవ యోనులను న్యూసం చెయ్యాలి. ఈ న్యూసము బాలా మంత్రముతోగాని, పంచదశీ మహా మంత్రముతో గాని చెయ్యాలి. అయితే కొన్ని చోట్ల రెండు మంత్రాలతోనూ కలిపి న్యూసం చెప్పబడింది.

రెండు చెవులు, గడ్డము	-	ప్రథమ యోని
రెండు శంఖములు, ముఖము	-	రెండవ యోని
రెండు కళ్ళు, ముక్కు	-	మూడవ యోని
రెండు భుజములు, హృదయము	-	నాల్గవ యోని
మోచేతులు, పాట	-	ఐదవ యోని
రెండు మోకాళ్ళు, గుహ్యో పరి	-	ఆరవ యోని
రెండు పాదములు, గుహ్యము	-	ఏడవ యోని
రెండు పార్శ్వములు, హృదయము	-	ఎనిమిదవ యోని
స్తనద్వయము, కంఠము	-	తొమ్మిదవ యోని

శ్రీవిద్యా న్యూసము

మూర్తి గుహ్యే చ హృదయే నేత్రేషు త్రితయేషు చ || 89

శ్రోత్రయో ర్యుగళే వైవ ముఖేచ భుజయో స్తథా ।

పుష్టే జాన్వోశ్చ నాభౌచ విద్యా న్యూసం విధాయచ|| 90

శ్రీవిద్యా న్యూసము అంటే శ్రీవిద్యలోని పదిహేను అక్షరాలనూ, గంలోని వివిధ భాగాలలో న్యూసం చెయ్యటం అవి. శరీ.

1. శిరస్సు 2. గుహ్యము 3. హృదయము 4, 5, 6. మూడు నేత్రాలు 7, 8. రెండు చెవులు 9. ముఖము 10, 11. రెండు భుజాలు 12. వీపు 13, 14. మోకాళ్ళు 15. నాభి

అతరసాలు

కరశుద్ధిం పునశ్చైవ ఆసనాది షడంగకం ।

శ్రీవిద్యా న్యూసము చేసిన తరువాత తిరిగి కరశుద్ధి న్యూసము, చందనన్యూసము, రక్షా షడం న్యూసము చెయ్యాలి. ఖర

శ్రీకంఠ, ౧ | వ్రతాన్యాసములు

శ్రీ కంఠాదీని, వాగ్దేవీ రాగార్చ్యే హృదయే పునః ।

91

శిఖాయాం బైందవ స్థానే ధృగ్ని చక్రాదికా న్యసేత్ ।

ఆ తరువాత శ్రీకంఠ న్యాసము, వాగ్దేవతా న్యాసము చెయ్యి.

అగ్ని చక్రాదిన్యాసము :

గ్యల్

ఆధార చక్రము హృదయము, భూమధ్యము, బ్రహ్మారంధ్రాలలో అంటే అగ్ని, సూర్య, చంద్ర బ్రహ్మ చక్రాలలో - కామగిరి, జాలంధర, పూర్ణగిరి ఓడ్యాణ పీఠములందు - బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్ర, పరబ్రహ్మతమక శక్తులను, కామేశ్వరీ, వజ్రేశ్వరీ, భగమాలినీ, మహా త్రిపురసుందరిలను న్యాసము చెయ్యాలి.

1. అగ్ని చక్రే కామగిరి పీఠే మిత్రేశనా ధాతృకీ మహా భగమాలినీ దేవీ బ్రహ్మశక్తి శ్రీపాదుకాం పూజయామి నమః
2. సూర్య చక్రే పూర్ణగిరి పీఠే షష్ఠీశ దేవనాధాతృకే మహావజ్రేశ్వరీ దేవీ విష్ణుశక్తి శ్రీపాదుకాం పూజయామి నమః.
3. సోమచక్రే జాలంధర పీఠే ఊర్ధ్వదేవనాధాతృకే మహాకామేశ్వరీదేవీ రుద్రశక్తి శ్రీ పాదుకాం పూజయామి నమః
4. పరబ్రహ్మ చక్రే ఓడ్యాణ పీఠే చర్యానాధాతృకే మహాత్రిపుర సుందరీ దేవీ పరబ్రహ్మ శక్తి శ్రీపాదుకాం పూజయామి నమః

సనుః

తత్త్వత్రయ న్యాసము

తత్త్వత్రయం సమస్తం చ విద్యా బీజ త్రయాన్వితః

92

పాదాది నాభి పర్యంత మాగళం శిరసస్తథా ।

||

న్యాసకం చైవ నిన్యన్య స్సాత్మీకృత్య సరంపునః ॥

93

సంతర్పయేత్పున ర్దేవీం సామ్యాగ్నేయామృతద్రవైః ।

తత్వాలు మూడు రకాలు : 1) ఆత్మ తత్వము 2) విద్యా తత్వము 3) శివతత్వము.

ఈ మూడింటి యొక్క సమిష్టి భుతము నాల్గవది. పంచదశీ మహా మంత్రము మూడు ఖండాలుగా ఉన్నది. ఆ ఖండాలలోకలిసి ఈ తత్వత్రయాన్ని చెప్పాలి. సాధకుని శరీరంలో

1. సాదాల దగ్గర నుండి కటి ప్రదేశం దాకా ఒక భాగము
2. కటి ప్రదేశము నుంచి కంఠము దాకా ఒక భాగము
3. కంఠము నుంచి శిరస్సు దాకా ఒక భాగము

ఈ రకంగా మూడు తత్వాలను న్యాసము చేసి నాల్గవదైన సమిష్టితో సర్వాంగములు న్యాసము చెయ్యాలి.

పరాన్యాసము: త్రిపుర సుందర్యాత్మకమైన పరబ్రహ్మ స్వరూపము తనదిగా చేసుకొని, అంటే జీవాత్మ - పరమాత్మా రెండూ ఒకటే అని భావించి పరాన్యాసము చెయ్యాలి. ఇక్కడ "సౌమ్యగ్నే మామృత ద్రవైః" అన్నప్పుడు సౌమ్య - అంటే బ్రహ్మ రంధ్రము దగ్గర ఉండే చంద్ర మండలము. ఆగ్నేయ - అంటే ఆధార చక్రమందున్న కుండలిని. ఈ కుండలినిని నిద్రలేప గలిగితే, అది ఊర్ధ్వ ముఖంగా బయలుదేరి గ్రంధిత్రయాన్ని భేదించి చంద్రమండలం చేరినప్పుడు, అక్కడ నుండి అమృత ధారలు ప్రవిస్తాయి. అప్పుడు కలిగే ఆనందాన్ని సాధకుడు అనుభవించాలి.

ఉప నామ ము

వీవం చతుర్విధో న్యాసః కర్తవ్యో వీర వందతే ।

షోడాన్యాసోఽణి మాద్యశ్చ మూలదేవ్యాదికః ప్రియే ॥

94

కరశుద్వ్యాదికశ్చైవ సాధకేన సుసిద్ధయే ।

ఇక్కడ చెప్పిన విధంగా చతుర్విధ న్యాసాలు చెయ్యాలి. అవి వరుసగా.

1. షోడాన్యాసాలు	- 6
2. సంహార చక్ర న్యాసము	- 11
3. సృష్టి చక్ర న్యాసము	- 11
4. కరశుద్ధి న్యాసము	- 1

5. చతురాసన న్యాసము	-	3
6. షడంగ న్యాసము	-	3
7. వాగ్దేవతాష్టకము	-	1
8. నవయోని న్యాసము	-	1
9. శ్రీవిద్యా న్యాసము	-	1
10. శ్రీ కంఠాది న్యాసము	-	1
11. అగ్ని చక్రాది న్యాసము	-	1
12. తత్వ న్యాసము	-	1
13. పరాన్యాసము	-	1
14. చక్రేశ్వర న్యాసములు	-	2
15. గణ న్యాసములు	-	4

మొత్తం

48

ఈ న్యాసములు చెయ్యటం వల్ల సాధకుడికి విద్యాసిద్ధి కలుగుతుంది.

కాల విశేషము

ప్రాతః కాలే తథా పూజాసమమేహోమకర్మాణి ।

95

జపకాలే ధవా తేషాం వినియోగః పృథక్పృథక్

పూజాకాలే సమస్తం కృత్వాత్సాధక పుంగవః ॥

96

ప్రాతః కాలంలో సంధ్యా వందనము, బ్రహ్మ యజ్ఞము చేసిన అనంతము ఈ న్యాసము చెయ్యాలి. పూజా సమయంలో సామాన్య అర్చ్య పాత్రా సాధన తరువాత, విశేష అర్చ్య పాత్రాయధనకు ముందు, హోమకర్మలోనూ, పూజలోనూ, నైవేద్యము, తాంబూలము, నీరాజనము తరువాత, మంత్రపుష్పానికి ముందు న్యాసము చెయ్యాలి. హోమము ప్రారంభించేటప్పుడు, జప కాలమందు న్యాసచతుష్టయమును వేరువేరుగా చెయ్యాలి. ఈ రకంగా చెయ్యలేక పోయినట్లైతే పూజాకాలంలో అన్ని న్యాసాలూ చెయ్యవచ్చు. పరాపూజ తరువాత పైన చెప్పిన నలభై నాలుగు న్యాసాలు చేసి అపరా పరా పుస్కృషకు అంగముగా

ప్రాత్రా సాధన చెయ్యటం చేత ఇవి సిద్ధిస్తాయి. అయితే ఈ న్యాసమును ప్రాతః కాలంలో చెయ్యటం ఉత్తమము.

1 పీఠాసనము, 1

షట్త్రింశ తత్త్వ యోగ మాసనం పరికల్ప బలి

గుప్తాది యోగినీనాం చ మంత్రేణాఽధ బలిం దదేత్ ||

97

పృథి వ్యాది శివ పర్యంతము గల ముప్పైఆరు తత్వాలలో చివర ఉన్న వాటిని అంతకు ముందున్న వాటినినం చేస్తూ పోవాలి! ఈ రకంగా గనక చేసినట్లైతే చివరకు శివతత్వమే మిగులుతుంది. క్షైత్య భూతాలలోనూ భూమి నీటియందు, నీరు అగ్నిలోనూ, అగ్ని గాలిలోనూ, గాలి ఆకాశంలోనూ ఈ రకంగా అన్నీ ఒకదానిలో లీనమైపోయి చివరకు శివతత్వం మిగులుతుంది. పంచభూతాలలోనూ భూమి నీటియందు, నీరు అగ్నిలోనూ, అగ్ని గాలిలోనూ, గాలి ఆకాశంలోనూ ఈ రకంగా అన్నీ ఒకదానిలో లీనమైపోయి చివరకు శివతత్వం మిగులుతుంది. ఆ శివతత్వాన్ని ఆసనముగా చేసుకొని, వాటన్నింటి పైనా అంటే షట్త్రింశతి తత్వాల పైనా షట్త్రింశ తత్వత్క యోగ పీఠాయ నమః అనే మంత్రముతో 'అహం బ్రహ్మస్మి' అనే భావనతో సాధకుడు తానే ఆ ఆసనం మీద కూర్చున్నట్లుగా భావించాలి. ఆ తరువాత తానే శ్రీచక్ర స్వరూపంగా భావించి యోగినీ మంత్రాలతో శిరస్సున పుష్పాంజలి సమర్పించినట్లుగా భావించాలి.

అయితే కొంత మంది అభిప్రాయము ప్రకారము పూజలో విఘ్నాలు కలుగకుండా ఉండటం కోసమని అన్నము, ఉదకము బలిగా సమర్పించాలి. అయితే బలి పుష్పాలతో కూడా ఇవ్వవచ్చు అని ఇంకొక మతము.

వాలి

విఘ్న భేదన

పిండరూప పద గ్రంథి భేదనా ద్విఘ్న భేదకం

గుహ్య హ్నాన్ముఖ మ్మూసు విద్యాన్యాసేన సుందరీ ||

98

- గుహ్య - స్వాదిష్ఠానమున
- హ్నాది - అనాహతమున
- ముఖే - ఆజ్ఞా చక్రమందు

పంచదశీ మహామంత్రంలోని కూట త్రయాన్ని, మూర్ధని - సముద్రారంలో సమిష్టి అంటే పూర్తి మంత్రాన్ని న్యాయం చెయ్యటం చేత, పిండ - ఆధార చక్రము, రూప - మణి పూరము, పద - ఆజ్ఞా చక్రము లందలి బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర గ్రంథాల భేదనము కలిగి, తద్వారా మానసిక విఘ్నాలు పోతాయి. విద్యా న్యాయన - ఈ విద్యను న్యాయము చెయ్యటం చేత గ్రంథి భేదము గలిగి విఘ్నాలు తొలిగి పోతాయి.

పాపజాగ్రహ ప్రవేశ కాలమున విఘ్న భేదన

- ౯౯. మందిరగాంశ్చైవ విఘ్నానుత్సార్య మంత్రవైశ్ణవః
అపసర్పంతు తేభూతా మేభూతాభూమి సంస్థితాః ॥ 99
- యేభూతావిఘ్నకర్తారస్తే నశ్యంతు శివాజ్జయా ।
పార్శ్వి ఘాతేన భామాంశ్చ తాలేనచ న భోగతాన్ ॥ 100
- అస్త్ర మంత్రేణ విద్యాంశ్చ దృష్ట్వా విజ్ఞాన పోహాద్విశ్లే ।
దిః స్వోర్వం మహావహ్ని ప్రాకారం పరిభావయేత్ ॥ 101

'అపసర్పంతు' మొదలైన మంత్రాలు చదువుతూ ఎడమ మడమను నేలమీద మూడు సార్లు కొట్టటం వలన భూమి మీద ఉన్న భూతాలను పారద్రోల్చి, తాళత్రయము చేత అంతరిక్షంలోని విఘ్నాలను హరింప చేయవచ్చును. అస్త్ర మంత్రము (ఫట్) ఉచ్చరిస్తూ, క్రూర దృష్టితో చూడటం వలన దివ్య విఘ్నాలు పోతాయి. ఈ రకంగా మందిరంలో అన్ని విఘ్నాలను పోగొట్టి, నాలుగు దిక్కులా, తనచుట్టూ అగ్ని వ్రాకరము ఏర్పడినట్లు భావించాలి. ఆ తరువాత భూశుద్ధి, ఆసనపూజ (కూర్మ యంత్ర భావన) చేసి షట్త్రింశ తత్పాత్రకమైన ఆసనము భావించి యోగినీ మంత్రముతో పూజ చేసి, నమస్కరించి, తరువాత మందిర అర్చన చేసి, నీటిలో నిండిన వర్ణనీ కలశాన్ని తనకు ఎడమ వైపున ఉంచి, కుడివైపు గంధః స్పృశ్యదులుంచి, వాటిలో ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ స్థానాలను, వాటిని శాపవిమోచనాదికములతో శోధించాలి. దేవి ముందర వర్ణనీ కలశో దకముతో సామీన్యార్ఘ్య పాత్ర ఉంచాలి. తరువాత పరాపూజ (లమిత్యాది పంచపూజ) చేసి భూతశుద్ధి న్యాయము చెప్పాలి.

మూర్తాండ పూజ

సామాన్యార్ఘ్యేణ దేవేశి మార్తండం పరిపూజయేత్ ।

ప్రకాశ శక్తి సహితమరుణా కల్ప ముజ్జ్వలం ॥

102

గ్రహాది పరివారం చ విశ్వతేజోఽవ భాసనం ।

సామాన్యార్ఘ్యోదకము చేత ప్రకాశ శక్తి కలవాడు, ప్రపంచాన్ని తేజోమయంగా చేసేవాడు, గ్రహాలన్నీ పరివారముగా గలవాడు అయిన మూర్తాండుని (సూర్యుని) పూజించాలి.

శ్రీచక్ర లేఖనము

సౌమ్యగ్నేయ యుత్తరైవ । రోచనా గరుకుంకుమైః ।

103

మూలముచ్చారయన్ సమ్యగ్రావయేచ్ఛక్రరాజకమ్ ।

యోగినీ మూల మంత్రేణ క్షీపేత్సుష్పాంజలిం తతః

104

సౌమ్యం - శివ వీర్యము - పాదరసము, కర్పూరము, ఆగ్నేయం - శుక్లము, గంధకము, కాశ్మీరు కుంకుమ పువ్వు. వీటిలో ఏ రెండింటితోనైనా గోరోజనము, అగరు, కుంకుమలను కలిపి నూరి మూలమంత్రాన్ని పఠిస్తూ శ్రీచక్ర స్థాపన చెయ్యాలి. తరువాత దానికి ప్రాణ ప్రతిష్ఠ చేసి సమస్తయోగినీ మంత్రాలతోనూ అనులోమ విలోమంగా శ్రీ చక్ర మీద పుష్పాలను ఉంచి నమస్కరించాలి.

పుష్పాలు లేనప్పుడు పూజ

మణి ముక్తా ప్రవాళైః నిలోమం మూల విద్యయా

అశూన్యం సర్వధా కుక్ట్యై చూర్ణ్యై విఘ్నై స్త్యనేకశః

105

ఒక వేళ పూలు గనక దొరకన, ముత్యములు, మణులు, పగడములతో శ్రీచక్రాన్ని అలంకరించ వచ్చును. ఆ తరువాత స్వేదనము చెయ్యాలి.

పాత్రాః శ్రీచక్ర - సామాన్యార్ఘ్యము

శ్రీచక్ర స్వాత్మనశ్చైవ మధ్యే త్వర్జ్యం ప్రతిక్షియేత్ ।

అర్ఘ్యము: సామాన్యార్ఘ్య పాత్ర. ఇక్కడ ఆత్మ. శ్రీ చక్రాల మధ్య సామాన్యార్ఘ్య పాత్రా సాధన చెయ్యాలి.

చతురస్రాంతరాలస్త కోణ షట్కే సురేశ్వరి	106
షడాసనాని సంపూజ్య త్రికోణ స్యాంతరేపునః । పీఠాని చతురోదేవి కా పూజావో ఇతిక్రమాత్	107
అర్చయిత్వాఽర్ఘ్యపాదేతు వహ్నేర్దశకలాయజేత్ । అర్ఘ్య పాత్రం ప్రతిష్ఠాప్య తత్ర సూర్యకలాయజేత్	108
పాత్రే సూర్య కల్పాశ్చైవక భాది ద్వాదశార్చయేత్ । విధృతేతు పునర్ద్ర వ్యే షోడశేందుకలాయజేత్	109
అమృతేశీం చ తస్మధ్యే భావయేచ్చ నవాత్మనా । నవాత్మనా తతో దేవీ తర్చయేద్దాతు దేవతాః	110
ఆనంద భైరవం వాషడం తేనైవ చతర్చయేత్ ।	

దేవికి ముందరగా సంప్రదాయాను సారము తనకు ఎడమ భాగ ⁶త్రికోణ, వృత్త, షట్కోణ, చతురస్రమండలాలు లిఖించి, షట్కోణంలో షడాసనాలను పూజించి లి. షడాసనాలు అంటే

1. సుధార్లవాసనము	2. సోతాంబు జాసనము	3. దేవ్యాసనము
4. చక్రాసనము	5. సర్వ మంత్రాసనము	6. సాద్య సిద్ధాసనము

త్రికోణంలోని

1. అగ్రకోణంలో - కామగిరి పీఠాన్ని	2. దక్షిణ కోణంలో - పూర్ణగిరి పీఠాన్ని
3. ఉత్తర కోణంలో - జాలంధర పీఠాన్ని	4. మధ్యలో - ఓడ్యాణ పీఠాన్ని

మూడు కోణాలను మూడు కూటములచేత, మధ్య సమిష్టిగానూ ఈ పూజ పంచదశీ మహా మంత్రంతో జరగాలి. చతురస్రంలో ంగ దేవతలను పూజి గాలి. నాత ఆధార పాత్రను ఉంచి, దానిలో అగ్ని కళలను ప్షడంచాలి. 'అగ్ని కళలు' ంచి (c ంచి రు :

1. ధూమ్ర	2. క్షిప్రు	3. జ్వలినీ	4. జ్వలినీ	5. విస్ఫులింగినీ
6. సుశ్రీ	7. సురూపా	8. కపిలా	9. హవ్య వాహినీ	10. కవ్య వాహినీ

ఆధార పాత్రలో బంగారుపాత్ర ఉంచి దానిలో ద్వాదశ సూర్యకళలను పూజించాలి.

సూర్య కళలు :

1. కం భం తపిని	2. ఖం బం తాపిని	3. గం ఘం ధూమ్రా
4. ఘం షం మరీచి	5. జం నం జ్వాలినీ	6. చంద్రం రుచి
7. ఛం దం సుషుమ్నా	8. జం ధం భోగదా	9. ఝం విశ్వా
10. ఞం ణం బోధినీ	11. టం డం ధారిణీ	12. రం డం క్షమా

ఆ పాత్రలో ఉదకాన్ని సాయ్యాలి. ఆ ద్రవ్యంలో షోడశ చంద్రకళలను పూజించాలి. ౩ ద్రవ్యమందే అమృతేశీ మంత్రం చేత, ధాతునాధులచేత, మూల విద్య చేత, ఒక్కొక్క మంత్రంతో తొమ్మిది సార్లు మంత్రించాలి. ఆ తరువాత నవాక్షరీ మంత్ర ద్వయంతో తర్పణ చెయ్యాలి. నవాక్షరీ మంత్రము అంటే.

‘హసక్ష్మల వరయః కిం’ । ‘హసక్ష్మలవరయః ఈం’ వీటిని వాషట్ అంతముతో చేసి ఆనంద భైరవ ద్వంద్వము తర్పణ చెయ్యాలి.

విశేషార్ఘ్య పాత్ర

తదైవార్ఘ్యం విశేషేణ సాధయే త్సాధకోత్తమః ॥ 111

సాధకుడు సామాన్యార్ఘ్య పాత్రాసాధన చేసినట్లు గానే విశేషార్ఘ్య పాత్రా సాధన కూడా చెయ్యాలి. అయితే కొన్ని సంప్రదాయాలలో అగ్ని, సూర్య, చంద్రకళలతో పాటుగా ‘బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్ర, ఈశ్వర, సదాశివ కళలను కూడా ఆవాహన చెయ్యటం జరుగుతుంది.

చంద్ర కళలు : (అ నుంచి అః వరకు)

1. అమృతా	2. మానదా	3. పూషా	4. తుష్టి
5. పుష్టి	6. రతి	7. ధృతి	8. శిశిని
9. చంద్రికా	10. కాంతా	11. జ్యోత్స్నా	12. శ్రీ
13. ప్రీతి	14. అంగదా	15. పూర్ణా	16. పూర్ణామ్బిత్రా

బ్రహ్మ కళలు : (క నుంచి ఇ వరకు)

1. సృష్టి	2. బుద్ధి	3. స్మృతి	4. మేధా	5. కాంతే
6. లక్ష్మీ	7. ద్యుతి	8. స్థిరా	9. స్థితి	10. సిద్ధి

విష్ణు కళలు : (ట నుంచి న వరకు)

1. జరా	2. పాలినీ	3. శాంత	4. ఈశ్వరి	5. రతి
6. కామికా	7. వరదా	8. హ్లాదిని	9. ప్రీతి	10. దీర్ఘా

రుద్ర కళలు : (ప నుంచి శ వరకు)

1. తీక్షణా	2. రౌద్రీ	3. భయా	4. నిద్రా	5. తంత్రీ
6. క్షుధా	7. క్రోధినీ	8. క్రియా	9. ఉద్గారి	10. మృత్యువు

ఈశ్వర కళలు : (ష స హ క్ష)

1. పీతా	2. శ్వేతా	3. అరుణా	4. అసితా

సదాశివ కళలు : (అనుంచి అః వరకు)

1. నివృత్తి	2. ప్రతిష్ఠా	3. విద్యా	4. శాంతి
5. ఇందకా	6. దీపికా	7. రోచికా	8. మోచికా
9. పరా	10. సూక్ష్మా	11. సూక్ష్మామృతా	12. జ్ఞానా
13. జ్ఞానామృతా	14. ఆప్యాయినీ	15. వ్యాపినీ	16. వ్యోమరూపా

ఈ గ్రంథంలో రెండు పాత్రలే చెప్పబడ్డాయి. 1. సామాన్యార్ఘ్య పాత్ర. 2. విశేషార్ఘ్య పాత్ర. ఇంకొక పాత్ర చెప్పబడలేదు. చక్రార్చనలో సామాన్యంగా వర్తనీ కలశము అని ఒక పాత్రను ఏర్పాటు చేయటం జరుగుతుంది. అందులోని జలానికి సంస్కారం చేసి ఇక మీదట ఎక్కడ కావాలన్నా దానిలోంచే జలాన్ని వాడటం జరుగుతుంది. దీన్నే కొంత మంది పూర్ణకుంభము అని, పూర్ణ కలశము అని అంటారు.

అసలు శ్రీవిద్యలోనే అనేక సంప్రదాయాలున్నాయి. శ్రీచక్రార్చనను శ్రీ యాగము అనికూడా అంటారు. యాగము చెయ్యటానికి షట్పాత్ర ప్రయోగము చెప్పబడింది. (దర్వ్యాజ్యస్త్రాల్యో, ప్రోక్షణ పూర్ణపాత్రే, ఇద్మస్తువాఇతి) కాబట్టి ఇక్కడ కూడా ఆరుపాత్రలు ఉండి తీరాలనేది ఒక సంప్రదాయం. వీరి ప్రకారము 1. అమృతపాత్ర, 2. శ్రీపాత్ర, 3. గురుపాత్ర, 4. శక్తి పాత్ర, 5. భోగ పాత్ర 6. బలి పాత్రలు ఉంచాలి. వీటితో పాటుగా శంఖ, అర్ఘ్య, ఆచమన, స్పృశన, మధుపర్క, ప్రస్తర, వైవేద్య, ఆత్మ, జాయాపాత్రలు కూడా ఉంటాయి. వీరు వర్తనీ కలశాన్ని పూర్ణ కుంభము అంటారు.

సామాన్యార్హ్య పాత్రను - కలశ పాత్ర లేక శంఖ పాత్ర అని, విశేషార్హ్య పాత్రను - అమృత పాత్ర అని అంటారు. ఈ రకంగా చక్రార్చనలో ఎన్ని పాత్రలు ఉంచాలి అనే విషయంలో విభిన్న సంప్రదాయాలున్నాయి.

కాబట్టి సాధకులు గురు సంప్రదాయాన్ని మాత్రమే పాటించాలి.

గురుపంక్తి పూజ

గురు పాదాళి మా పూజ్యభైరవాయ తదేత్సునః ।

తదాజ్ఞా ప్రేరితం తత్తు గురుపంక్తి నివేదయే ॥ 112

విశేషార్హ్య పాత్రలోంచి కొంత నీటిని తీసి పాదుకామంత్రముతో ఆదినాధుని దగ్గర నుండి స్వ గురువు దాకా తర్పణ చేసి, కామేశ్వరీ కామేశ్వరులకు తర్పణ చేసి, ఓషు త్రయాత్మకమైన గురుమండలాన్ని శిరస్సున తర్పణ చెయ్యాలి. ఇక్కడ భైరవీ భైరవులంటే కామేశ్వరీ కామేశ్వరులు.

I ప్రామ హోమము

తదీయం శేషమాదాయ కామాగ్నీ విశ్వతస్తుషి ।

పాదుకాం మూల విద్యాంచ జపన్ హోమం సమాచరేత్ ॥ 113

పైన చెప్పినట్లుగా శిరస్సునందు తర్పణ చేయగా మిగిలిన నీటిని గురుపాదుకా మంత్రము చెబుతూ తీర్థంగా స్వీకరించాలి. దీనినే చిదగ్నిలో హోమము చెయ్యటమంటారు. ఇదే ప్రథమ హోమము.

II శ్రీయ హోమము

మహాప్రకాశే విశ్వస్య సంహారవమనోద్యతే ।

మరీచి వృత్తర్బుహయాన్మన సాకుండలీముఖే ॥ 114

సంహారము తరువాత సృష్టికి ఉన్ముఖమైన, మహా ప్రకాశ రూపమైన అగ్ని నోటియందు, పాత్రను మనసుగానూ, మనసులో వచ్చే ఆలోచనలు హవిస్సుగా: హోమము చెయ్యాలి.

ని
చి

మూడవ ఆపాది

అహంతే దంతయోరైక్య మున్యన్యాం స్పచి కల్పితం ।
 మథనో ద్రేకసం భూతం వస్తు రూపం మహాహవిః ॥

115

అహంతా - ఆత్మరూపము, ఇదంతా - జగద్రూపము. ఆత్మ రూపాన్ని జగద్రూపంతో ఐక్యము చేసి మధించటం వల్ల పుట్టిన మహా హవిస్సు. ఉన్మని అవస్థలో కలిగిన ఆ హవిస్సును తనయందే హోమము చెయ్యాలి. అంటే తన యందే లీనము చేసుకోవాలి.

శ్రీచక్ర పూజ

హుత్వాహుత్వా స్వయంచైవ సహజానంద విగ్రహాః ।
 స్వప్రధా ప్రసరాకారం శ్రీ చక్రం పూజయే ద్దుభధః ॥

116

పైన చెప్పిన మూడు హోమాలనూ పూర్తి చేసిన తరువాత సాధకుడు స్వయంగా ఆనంద విగ్రహుడౌతాడు. అప్పుడు ఆనంద రూపమైన శ్రీ చక్రాన్ని మనస్సులో భావించి పూజించాలి.

ద్వార దేవతా పూజ

గణేశం దూతరీం చైవ క్షేత్రేశందూతికాం తథా ।
 బాహ్యద్వారేయజేద్దేవి దేవీశ్చ స్వస్తి కాదికాః

117

గణేశ శక్తి - దూతర అని క్షేత్ర పాలకశక్తి దూతికా అని చెప్పబడుతున్నాయి. వీటిని ద్వార శాఖలలో పూజించాలి. బాహ్య ద్వారం దగ్గర స్వస్తికా, సరస్వతీ, దుర్గా, భద్రకాళీలను పూజించాలి.

గురు : పంక్తి పూజ

తతశ్చాస్త్ర స్త్రికోణేఽపి గురుపంక్తిం త్రిధాస్థితాం ।
 తదంతశ్చ మహాదేవీం తామానాహ్య యజేత్సునః ॥

118

త్రికోణంలోని బిందువుకు వెనుక భాగంలో మూడు వరుసలలో ఉన్న 1) దివ్యోఘ, 2) సిద్ధోఘ, 3) మానవోఘ రూపాలలో ఉన్న గురు పంక్తిని పూజించాలి. తరువాత బిందువులోకి ఆ పరమేశ్వరిని ఆహ్వానించి లమిత్వాది పంచపూజల చేత పూజించాలి.

లమిత్వాక్య పంచ పూజలు :

1. లంకాద్వీప తత్వాత్మికాయై శ్రీ పరదేవతాయై గంధం పరికల్పయామి - సుగంధముల వంటి పదార్థములతో పరమేశ్వరి యందు శాశ్వత ఆశ్రయము పొందటము.
2. హం ఆకాశ తత్వాత్మికాయై శ్రీ పరదేవతాయై పుష్పం సమర్పయామి - మంచి శబ్దము వంటిపదార్థాను భవముతో పరమేశ్వరి యందు శాశ్వత ఆశ్రయము పొందటము.
3. యం వాయు తత్వాత్మికాయై శ్రీ పరదేవతాయై ధూప మాస్రూపయామి - మంచి స్పర్శ వంటి పదార్థాను భవంతో పరమేశ్వరి యందు శాశ్వత ఆశ్రయము పొందటము.
4. రం తేజస్తత్వాత్మికాయై శ్రీ పరదేవతాయై దీపం సమర్పయామి - మంచి రూపం వంటి పదార్థాను భవంతో పరమేశ్వరి యందు శాశ్వత ఆశ్రయము పొందటము.
5. వం అమృత తత్వాత్మికాయై శ్రీ పరదేవతాయై నైవేద్యం సమర్పయామి - మంచి రుచి గల్గిన పదార్థాను భవముతో పరమేశ్వరి యందు శాశ్వత ఆశ్రయము పొందటము.

అని అమృతానందుల వారు తమ దీపికా వ్యాఖ్యలో వ్రాశారు.

బంధువు నందు అర్చన

మహ్య శబ్దమనాంత స్థాం కారణానంద విగ్రహం
 మదంకోపాశ్రితాం దేవీ మిచ్ఛాకామ ఫలప్రదం ||
 భవత్త్రి త్వన్నయై రేవ నైవేద్యాది భిరర్చయేత్ |

119

మహా పద్మవనము - సహస్రారము.

కారణానంద విగ్రహం - శోధించుట చేత అమృతము త్రాగుట వలన పరమానందమైన శరీరము గలది పరమేశ్వరి.

సాధకుడు తనను కామేశ్వరునిగా భావించి, కామేశ్వరుని అంకమందున్నది, కోరిన కోరికలు తీర్చేది, సంవిత్స్వరూపురాలు అయిన ఆ పరమేశ్వరిని ధూప దీప నైవేద్యములతో అర్చించాలి.

త్రికోణే తత్పురత్రా యాః ప్రతిబింబాకృతీః పునః ॥

120

తత్తత్తిథిమయీర్షిత్వాః కామ్యకర్మాను సారీణీః ।

నిత్య - నిత్యమూ శాశ్వతముగా ఉండేది. ఉత్పత్తి, నాశనము లేనటువంటిది. పరదేవత యొక్క ప్రకాశము చేత ప్రతిబింబాలుగానూ, దేవికి సమానమైన రూపము గలవారు గానూ, ఆమె ఇష్టానుసారము వర్తించే నిత్యాదేవతలు త్రికోణంలోని మూడు రేఖలలోనూ ఉన్నారు. వీరిలో మొదటగా తిథి నిత్యను పూజించి, తరువాత మిగిలిన నిత్యులను పూజించాలి.

ప్రకట యోగినులు

తత్రప్రకటయోగిన్యశ్చక్రే త్రైలోక్యమోహనే ॥

121

మాతృకా స్థూల రూపత్వా త్వ గాది వ్యాపకత్వతః ।

యోగిన్యః ప్రకటాక్షేయాః స్థూల విశ్వ ప్రధాతృని ॥

122

త్రైలోక్య మోహన చక్రము అంటే భూపురము. అందులో ప్రకట యోగినులను పూజించాలి. అకారాదిక్షకారాంతము మాతృకలు స్థూల రూపము గలవి. నాలుగు రకాలయిన వాక్కులలోనూ వైఖరీ వాక్కు స్థూల రూపమైనది. అలాగే స్థూల శరీర మందు గల త్వగాది ధాతువులందు ఈ యోగినులు వ్యాపించి ఉన్నారు కాబట్టి ప్రకటయోగినులనబడుచున్నారు. ముప్పై ఆరుతత్వాలలోనూ ఈ విశాల విశ్వము భూతత్వము నందు వ్యాపించి ఉన్నది. అటువంటి భూపురము నందే ఈ యోగినులున్నారు కాబట్టి ప్రకట యోగినులనబడుచున్నారు.

అష్ట సిద్ధుల ధ్యానము

అణి మాద్యా మహాదేవి సిద్ధయోఽష్టై వ్యవస్థితాః ।

తాను రక్తతరా వర్ణై ర్వరాభయ కరాస్తథా ॥

123

ఘృతచింతా మహారత్నామనీషిత ఫలప్రదాః ।

భూపురంలోని మొదటి రేఖలో అణిమాది సిద్ధి దేవతలున్నారు. వారే అష్టసిద్ధులుగా చెప్పబడుతున్నారు. వీరు పది మంది. ఎరుపు వర్ణము గల వారు. వరాభయ ముద్రలు గల వారు. వీరు శిరస్సున చింతామణి ధరించి సాధకుల యొక్క అన్ని కోరికలు తీరుస్తుంటారు.

బ్రాహ్మీ దేవత

బ్రహ్మోద్యా అపి తక్రీ గుశూం కమతః ప్రియే 124

బ్రహ్మణీ పీతవర్ణా చ చతుర్విః శోభితాముఖైః ।

వరదా భయహస్తా చ కుండి కా క్షలసత్కారః ॥ 125

భూపురంలోని రెండవ రేఖలో బ్రాహ్మీమాహేశ్వరీ మొదలైన ఎనిమిది మంది దేవతలున్నారు. వీరు ఎనిమిది దిక్కుల యందు ఉంటారు. అనగా నాలుగు దిక్కులలోనూ, నాలగు విదిక్కులలోనూ ఉంటారు.

బ్రాహ్మీ దేవత పసుపు వర్ణముతో నాలుగు ముఖములు కలిగి, నాలుగు చేతులు యందు కమండలము, అక్షమాలా, వరదా, అభయ ముద్రలు కలిగి ఉంటుంది.

మహేశ్వరీ

మహేశ్వరీ శ్వేతవర్ణా త్రినేత్రా శూల ధ్రుణీ ।

కపాల మేణం పరశుందధానా పాణిభిః ప్రియే ॥ 126

మహేశ్వరి తెల్లని వర్ణము గలది. మూడు నేత్రములు కలిగి నాలుగు చేతుల యందు త్రిశూలము, కపాలము లేడి, గొడ్డలి ధరించి ఉంటుంది.

కౌమారి

కౌమారీ పీతవర్ణా చ త్రోమర ధారిణీ ।

వరదాభయ హస్తా చ ధ్యాతవ్యా పరమేశ్వరి ॥ 127

కౌమారి పసుపు వర్ణము గలది. రెండు చేతులయందు శక్తి అనే ఆయుధము, మిగిలిన రెండు చేతులయందు వరద అభయ ముద్రలు ధరించి ఉంటుంది.

వృషభి

వైష్ణవీ శ్యామవర్ణా చ శక్తిక్ర గదాబ్జకాన్ ।

హస్త వద్మైశ్చ బిభ్రాణా గాషీతా దివ్య భూషణైః ॥ 128

వైష్ణవీ దేవి శ్యామ వర్ణంతో శంఖు, చక్ర, గదా, పద్మములను ధరించి దివ్యాభరణములు ధరించి ఉంటుంది.

వారాహి

వారాహీ శ్యామలాచ్చాయా పోతి సముజ్వలా ।

హాలంచ ముసలం ఖడ్గం ఘేటకం దధతీభుజైః ॥

129

వారాహీ దేవి శ్యామల వర్ణంతో, మూడు ముఖాలు కలిగి నాగలి, ఖడ్గము, ఘేటకము ధరించి ఉంటుంది. 5ోక

మోహంద్రీ

ఐంద్రీతు శ్యామలాచ్చాయా వజ్రోత్పల లసత్కరా ।

చాముండాకృష్ణ వర్ణా చహాలండమరుకం తథా ॥

130

ఖడ్గం వేతాళకం చైవ దధానా దక్షిణైర్భుజైః ।

నాగ కౌటక ఘంటాశ్చ దదానాన్వైః కపాలకం ॥

131

మోహంద్రీ శ్యామల వర్ణంతో చేతియందు వజ్రాయుధమును ధరించి సాక్షాత్తు ఇంద్రుని వలెనే ఉంటుంది.

చాముండా శక్తి కృష్ణ వర్ణ. ఈమె చేతులయందు శూలము, డమరుగము, సర్పము, కపాలము ధరించి ఉంటుంది.

మహాలక్ష్మీ

మహాలక్ష్మీ స్తు పీతాభా పద్మే దర్పణమేవచ ।

మాతులుంగ ఫలం చైవ దధానా పరమేశ్వరి ॥

132

మహాలక్ష్మీ రెండు కమలములు, అద్దము, మాతులుంగ ఫలము - మాదీ ఫలము చేతులందు ధరించి పీత వర్ణముతో ఉంటుంది.

కర శుద్ధి లక్షణము

వీవంధ్యాత్వా యజేదేతాశ్చ క్రేశీం త్రిపురాంతతః ।

కర్మేంద్రియాణాం వైమల్యా త్కరశుద్ధి కరీస్మతా ॥

133

కార్యశుద్ధి భవాసిద్ధి రణి మాచాత్ర సంస్థితా ।

భూపురంలోని మూడవ రేఖలో ముద్రా దేవతలున్నారు. గతంలో ప్రకటయోగిని దేవిని చెప్పినట్లుగానేవీరిని కూడా భావించాలి. ప్రకట యోగినినిధ్యానించి ముద్రా దేవతలను పూజించాలి. భూపుర చక్రేశ్వరి త్రిపురా త్రిపురాదేవి విద్యకు “కర శుద్ధి కర” విద్య అని పేరు కరశుద్ధి కరీ - కర్మేంద్రియాలు చేసిన దోషాలను పోగొట్టునది.

ప్రతి ఆవరణలోనూ ఒక సిద్ధి, ఒక ముద్ర ఉంటాయి. ఆవరణ దేవతలను పూజించిన తరువాత సిద్ధిని, ముద్రా దేవతనూ కుడా పూజించాలి. ఈ ఆవరణలో అణిమాసిద్ధినీ, సర్వ సంక్షోభణీ ముద్రా దేవతనూ పూజించాలి.

ద్వితీయావరణ పూజ

షోడశ స్పంద సందోహే చమ త్కృతి మయి | కళాః ॥

134

ప్రాణాది షోడశానాం తు వాయూనాం ప్రాణనాత్మికాః ।

బీజ భూతాః స్వరాత్మత్వాత్కలనా । రూపకాః ॥

135

అంతరంగ తయా గుప్తాయోగిన్యః ద్విభ్యవస్థితాః ।

కామాకర్షణ రూపాద్యాః సృష్టేః ప్రాఘ్నవృతః ప్రియే ॥

136

సర్వాశా పూరణాభ్యేతు చక్రే వామేన పూజయేత్ ॥

షోడశస్పందాః - పంచభూతాలు, జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు, మనస్సు, వీటిని ఒకటిగా చెయ్యటము. ఈ పదహారు తత్వాలు ప్రాణ వాయువుతో పట్టి ఒకటిగా ఉంచబడ్డాయి. ఇవన్నీ ప్రాణాన్ననుసరించి పని చేస్తాయి కాబట్టి ప్రాణానికి అధీనంలో ఉంటాయి. వీటికి ప్రాణము అచ్చులు. భౌతిక సృష్టికారణంగా ఇవి బీజ భావము పొందినాయి. త్వగాది ధాతువుల చెందిన కారణంగా శరీరంలో ఉంటాయి. అందుచేతనే గుప్త యోగిని అని చెప్పబడుక్తు. ఈ ఆవరణలో కామాకర్షణ దేవతలను వామావర్తన - తనకు ఎదురుగా శున్నాక్షీణముగా పూజించాలి.

త్రపురేశీ

పాశాంకుశధరా హ్యేతా రక్తా రక్తాంబ రావృతాః । 137

ప్రాణశుద్ధిమయీ సిద్ధిర్లఘిమా భోక్తు రాత్మనః ।

త్రపురేశీచ చక్రేశీ పూజ్యా సర్వో పచారక్తైః ॥ 138

పదహారు స్వరాలు గల తత్వాలు కలిగిన జీవుణ్ణి శుద్ధి చేసేది లఘి మాసిద్ధి. త్రపురేశీ అనబడే ఈ చక్రేశ్వరిని, సర్వ విద్రావిణీ ముద్రనూ అగ్రదళములందు పూజించాలి. త్రపురేశీ పాశము అంకుశము ధరించి ఎర్రని వర్ణముతో, ఎర్రని వస్త్రములు ధరించి ఉంటుంది.

త్రీతీయావరణ

ప్రకృత్యష్టక రూపస్థాః కవర్గా వృష్ట వర్గగాః ।

అనంగకుసుమాద్యాశ్చ సర్వ సంక్షోభణ కారకీ ॥ 139

చక్రీ చాత్యంతరంగ త్వా దేతా గుప్త తరామతాః ।

పాశాంకుశ ధనుర్బాణ కరా రక్తా సమర్పయేత్ ॥ 140

త్రకృత్యష్టకం : ప్రకృతి, మహత్తత్వము, అహంకారము, పంచ తన్మాత్రలు. ఇవి క చ ట త ప య శ క్ష అనే ఎనిమిది వర్గులతోనూ కూడి, అనంగ కుసుమా మొదలైన శక్తులతో కలిసి సర్వ సంక్షోభిణీ చక్రమందు పూజింపబడుతున్నాయి. వీరు అతి అంతరంగముగ ఉండటం చేత గుప్తతర యోగినులని చెప్పబడుతున్నారు.

త్రపురసుందరి

తత్తదాకార బుధ్యాత్మాభోగ్యభోక్తుర్మహే శితుః ।

పిండాది పద విశ్రాంతి సౌందర్య గుణ సంయుతా॥ 141

చక్రేశ్వరీ బుద్ధిశుద్ధి రూపాచ పరమేశ్వరి ।

మహిమాసిద్ధి రూపాచ పూజ్యా సర్వోపచారక్తైః ॥ 142

విషయాకారము సాందిన బుద్ధి భోగ్యమైనది. భోక్త జీవుడు. జీ :కి షట్పక్రాలలోనూ ఏ విశ్రాంతి వలన సహజమైన విశ్రాంతి కలుగుతుందో అది సౌందర్యగుణము.

సౌందర్యము : అనిత్యము, అశుచి అయిన సంసార లక్షణాన్ని పరమదౌర్భాగ్యాన్ని పోగొట్టేనిత్యము, శుద్ధము, ప్రేమా స్పృహము, అందరిచేత కోరదగినది, అయిన పరమశివరూపమే సౌందర్యము అని అమృతానందుల వ్యాఖ్య.

అటువంటి ఆనందాన్నిచ్చే పరమేశ్వరి త్రిపురసుందరి పేరుతో తృతీయ చక్రేశ్వరి అయింది. ఆమె యొక్క రూపమే మహిమాసిద్ధి. ఈ చక్రంలో సర్వ సంక్షోభిణీ ముద్రను కూడా పూజించాలి.

చతుర్థాంకం

ద్వాదశ గ్రంథి భేదేన సముల్లసిత సంవిదః ।

విసర్గాంత దశావేశాచ్చాక్తాను భవ పూర్వకం ॥ 143

ఉన్మేషశక్తి ప్రసరై రిచ్చాశక్తి ప్రధానకైః ।

తదైవాఽకుల సంఘట్ట రూపైర్వర్ణ చతుర్జ్వయైః 144

వేద్యోష్మ రూప సాన్ధై ర్మిత్రేచ్చా భావితైరపి ।

కులశక్తి సమావేశ రూప వర్ణ ద్వయాన్వితైః 145

శక్తేఃసారమయత్యేన ప్రస్ఫుతత్యాన్మహేశ్వరి ।

సంప్రదాయ క్రమాయాతాశ్చక్రే సౌభాగ్యదాయకే ॥ 146

మూలాధారము నుంచి పైకి లేచిన కుండలినీ శక్తి బ్రహ్మరంధ్ర చేరినప్పుడు సాధకుడికి పరమానందము కలుగుతుంది. ఇక్కడ ఉన్మేషశక్తి - ఉకారము. ఇచ్చాశక్తి - ఇకారము అకులము - సహస్ర దళము బ్రహ్మ రంధ్రం దగ్గర ఉన్మేషశక్తి - ఉకారము. ఇచ్చాశక్తి - ఇకారము అకులము - సహస్ర దళము బ్రహ్మ రంధ్రం దగ్గర ఉన్నది. దానిలోని అకారము - శివుడు. ఆ శివునిలో సామరస్యము పొందిన శక్తి అకుల సంఘట్ట రూపం. శివశక్తి అయిన అకారము ఇచ్చా శక్తి అయిన ఇకారముతో కలియగా ఏకారము వస్తుంది. ఏకారము అకారముతో కలిస్తే ఐ కారమువుతుంది. శివశక్తి అయిన అకారము ఉన్మేషశక్తి అయిన ఉకారముతో కలిస్తే ఓ కారము వస్తుంది. ఓకారము అకారముతో కలిసే ఔకారము వస్తుంది. ఈ రకంగా ఆ ఏ ఐ ఓ ఔ లను వర్ణ చతుష్టయ మంటారు. అకుల ఈషణః ఋల ఌఘ్రం చేత ఏండ ప్రాస్వములనబడే ఋ, ౠ లు వస్తాయి. శివశక్తి - అకారము, ఇచ్చాశక్తి - ఇకారము. ఉన్మేషశక్తి - ఉకారము. వర్ణ చతుష్టయము ఏ ఐ ఓ ఔ.

పండద్యము ఋషులు మొత్తం తొమ్మిది. కులశక్తి సమావేశ రూపవర్ణ ద్వయాన్వితైః.

కులశక్తి : కుండలినీ. సమావేశ - విశ్రాంతి స్థానాలు. ఆధార చక్రము, బ్రహ్మ రంధ్రము. వీటి వర్ణాలు లకార వకారాలు.

మూలా ధారము : పృథివీ బీజము ల కారము

సహస్రారము : అమృతమయము వ కారము

సాధ్యవర్ణైః : సకారముకు ముందు ఉండే అక్షరాలు. య ర ల వ.

కుల శబ్దముతో అకుల శబ్దము కూడా గ్రాహ్యము అకులశక్తి హ కారము.

ఇవన్నీ కలిసి పద్ధాలుగు అక్షరాలు.

అ ఇ ఉ ఋ ౠ ఏ ఐ ఓ ఔ య ర ల వ హ ఇవి చతుర్దశారములోని వర్ణములు.

ఇంకో రకంగా చెప్పాలంటే.

అకారాదిస్రాస్వ పంచకము - అ ఇ ఉ ఋ - 5

సంధ్యక్షర చతుష్టయము - ఏ ఐ ఓ ఔ - 4

హకారాది భూత పంచకము - ల హ య ర వ - 5

మొత్తం కలిసి పద్ధాలుగు అక్షరాలు 14

ఇవి పద్ధాలుగు చతుర్దశార వర్ణాలనబడతాయి.

త్రిపుర వాసిని

- నిరంతర ప్రధారూప సౌభాగ్యం బలయోగతః ।
- అన్వర్త సంజ్ఞికే దేవి అణి నద్వాః శుభాః ॥ 147
- సర్వ సంక్షోభిణీ పూర్వా దేహాక్షాది విఘ్నాదిదాః ।
- ఈశిత్య సిద్ధి రసి చప్రోక్త రూపే పురత్రయే ॥ 148
- యోగాది క్లేశభే దేన సిద్ధా త్రిపుర వాసిని ।
- వీతాః సంపూజయే దేవి సర్వాస్పరోపచారకైః ॥ 149

నిరంతర ప్రభా : అభేద జ్ఞానము. ఈ జ్ఞానము యొక్క రూపము సౌభాగ్యము. ఇది ఈ చక్రముతో కలిసి ఉండటం చేత దీన్ని సర్వసౌభాగ్య ధాయక చక్రము అంటున్నారు. ఈ

చక్రంలో అణిమాసిద్ధితో సమానమైన రంగు, ఆకారము గలిగి వరాభయముద్రలు, చింతామణులు ధరించిన దేవతలుండి సాధకులకు నిరంతరము శుభాన్ని కలుగ చేస్తారు. జ్ఞానేంద్రియాలకు, కర్మేంద్రియాలకు శుద్ధి కలుగుచేస్తారు. ఇక్కడ శుద్ధి అంటే చిదేక విశ్రాంతి. ఈ శుద్ధి చేత స్వాతంత్ర్యము సిద్ధిస్తుంది. వీరు సంక్షోభిణీ మొదలైన శక్తులు. ఇక్కడ ఈశిత్వసిద్ధి ఉంటుంది. సర్వ వశంకరీముద్ర కూడా సూచించబడుతుంది. మాతృమాన మేయ రూపములతో చెప్పబడిన పురత్రయమునందు భేద భావముండటం చేత ఈ దేవత త్రిపుర వాసినీ అనబడుతుంది. వీరందరినీ సర్వోపచారాలతోనూ పూజించాలి.

పంచమోపరణ (బహిర్ల-శారము)

- సదాతనానాం నాదానాం నవరంధ్రస్థితాత్మనాం ।
- మహాసామాన్య రూపేణ వ్యావృత్త ధ్వని రూపణీ ॥ 50
- అస్థిరస్థిరవేద్యానాం ఛాయారూపై ర్దశార్ణకైః 1!
- కుల కౌళిక యోగిన్యః సర్వ సిద్ధి ప్రదాయికాః ॥ 151
- శ్వేతాంబరధరా శ్వేతా శ్వేతాభరణ భూషితాః ।
- మంత్రాణా స్వప్రథారూప యోగదన్వర్త సంజ్ఞకే ॥ 152
- సర్వ సిద్ధి ప్రదా ద్యాస్తు చక్రే సర్వార్థసాధకే ।
- లోకత్రయ సమ్పృద్ధీనాం హేతుత్పాచ్ఛక్ర నాయికా ॥ 153
- త్రిపుర శ్రీర్మ హేశాని మంత్రశుద్ధి భవాపునః ।
- వశిత్వసిద్ధి రాఖ్యాతా వీతాస్పర్వా స్సమర్చయేత్ ॥ 154

ఆధార చక్రానికి కిందగా ఒక సహస్రారమున్నది. దాన్నే అకులమంటారు. 1) అకుల 2) విషు, 3) ఆధార 4) స్వాధిష్ఠాన 5) మణిపూర 6) అనాహిత 7) విశుద్ధి 8) లంబికాగ్రము (సూక్ష్మజిహ్వ) 9) అజ్ఞా చక్రము. పదవది బ్రహ్మ రంధ్రము. మధ్యమా వాగ్రూపమైన నాదాలు పది. అవి.

1. అవికృతి	2. శూన్య	3. స్పర్శ	4. నాద	5. ధ్వని
6. బిందు	7. శక్తి	8. బీజం	9. అక్షర	10. ఆరబ్ధ

ఈ నాదాలు పైన చెప్పిన స్థానాలతో మిళితమై ఏ ధ్వని క్షుందో ఆ ధ్వని మధ్య మాత్యరూపంతో చెప్పబడుతోంది. అమృతానందుల వారు ఈ వస్త్రలు తొమ్మిదే అని చెప్పారు పదవది చెప్పబడలేదు.

అస్థిరవేద్యములు : కర్మేంద్రియాల గోచరత్వం వలన చెప్పబడే క్రియలు. వచన, దానాగమన విసర్గానందాలు.

స్థిరవేద్యములు: జ్ఞానేంద్రియ గోచరమైన క్రియలు శబ్ద, స్పృశ, రూప, రస, గంధాలు. ఇప్పుడు పంచభూతాలకు, తన్మాత్రలకు ఛాయా రూపముల్ని క చ వర్గులలోని అక్షరాలు చెప్పబడుతున్నాయి.

కులము అంటే దేహము. కాబట్టి జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు కుల మని చెప్పబడతాయి.

ఇంద్రియ సంబంధమైన విషయాలు కౌళికము. కులము - త్రిపుటి. కౌళికము - చిద్రూపమైన ఆత్మ. ఈ రెంటికీ భేదము లేదని తెలుసుకోవటమే యోగము. ఈ రకంగా సర్వ సిద్ధులను ఇచ్చే దేవతలు ఇక్కడున్నాయి. సర్వార్థాలను ఇచ్చే శక్తులతోకూడి ఉన్నందున దీన్ని సర్వార్థదాయక చక్రము అంటారు. ఈ దేవతలు మూడులోకాల వారికీ సమ్పద్యయైన ఐశ్వర్యము నిస్తారు కాబట్టి ఈ చక్రనాయిక పేరు పుర అనబడుచున్నది. మంత్ర సిద్ధిని ఇచ్చే వసిత్వ సిద్ధి, సర్వోన్మాదిని ముద్రలను ఇక్కడ త్రిజించాలి.

షష్ఠావరణ (అంతర్గతావరణము)

- ఊర్ధ్వాధోముఖ యాదేవి కుణ్డ లిన్యా ప్రకాశితాః ।
 కులేచ్ఛయా బహిర్భావా త్కాది వర్ణ ప్రదానుయ 155
- నిగర్భ యోగినీ వాచ్యాః స్వరూపావేశ రూపకే ।
 సర్వావేశకరే చక్రే సర్వ రక్షాకరే పరాః ॥ 156
- నవజ్ఞా ద్యాః స్థితా వీతాః సహ పుస్తాక్ష మాలికాః ।
 మాతృమాన ప్రమేయాణాం పురాణాం పరిషోషిణీ 157
- త్రిపురా మాలినీ ఖ్యాతా చక్రేశీ త్రిపుర మోహినీ ।
 విద్యాశక్తి విబుద్ధం చ సిద్ధిం ప్రాకామ్య సంజ్ఞతాం 158
- వీతాస్సర్వోప చారేణ పూజయే ద్దేవతా క్రమేత్ ।

సాధకుడి యొక్క ప్రయత్నంతో ఆధార చక్రం నుంచి సహస్రారము దాకా, మళ్ళీ సహస్రారము నుండి ఆధార చక్రం దాకా కుండలినీ శక్తి సుషుమ్న గుండా తిరుగుతూ ఉంటుంది. ఈ ప్రయాణంలో త్రిపుటి యొక్క నిర్మాణేచ్ఛ చేత బయటకు వచ్చిన మాతృమానమేయాలు కుండలినీ ఆశ్రయించి ఉన్నాయి. కాళీశక్తి వాచ్యమైన కకారము శక్తి లక్షణము గలది. మ కారము శక్తి లక్షణము గలది. య నుండి క్ష వరకు గల పది అక్షరాల రూపాలూ నిగర్భ యోగినీ పేరుతో ప్రసిద్ధమైనవి. ఇవి పూర్తిగా కుండలినీ యందుంటాయి. కాబట్టి నిగర్భ యోగినీ అంటారు.

తన యొక్క స్వరూపము బ్రహ్మాత్వము. బ్రహ్మాత్వము యొక్క ఆవేశ రూపమే ప్రకాశరూపము. అందుచేతనే సర్వావేశకరీ అనబడింది. ఇది సర్వరక్షాకర చక్రము. పరబ్రహ్మ స్వరూపమైన ప్రకాశత్వమే సర్వరక్షాకరత్వము. సర్వజ్ఞా మొదలైన శక్తులు చేతులయందు పుస్తకము, అక్షమాల ధరించి ఉంటాయి. ఈ పదిశక్తులూ మాతృమానమేయాలను పోషిస్తున్నాయి. అందుచేతనే ఈ చక్రేశ్వరి త్రిపురమాళినీ అని పిలవబడుతుంది. సిద్ధినిచ్చే దేవత. ఇక్కడ సర్వ మహాంకుశ ముద్ర సూచించబడుతోంది. ఈ దేవతలందరీ సర్వోపచారములతో పూజించాలి.

సప్తమావరణ (అష్ట కోణము)

- నిరుద్ధ వాయుసంఘట్ట స్ఫుటీత గ్రంథిమూలతః ॥ 159
- హృదయాంతర సంవిత్తి శూన్యపుర్యష్ట కాత్మనా ।
- బీజరూప స్వరకళా స్పృష్ట వర్గాను సారతః ॥ 160
- రహస్యయోగినీర్దేవీః సంసార దళనోజ్జ్వలే ।
- సర్వరోగహరేచక్రే సంస్థితా వీరవందితే ॥ 161
- వశిన్యాద్యారక్త వర్ణా వరదాభయముద్రితాః ।
- పుస్తకం జప మాలాంచ దధానాః సిద్ధయోగినీః ॥ 162
- శుద్ధ విద్యా విశుద్ధించ భుక్తి సిద్ధిం మహేశ్వరి ।
- ఈశ్వరీం త్రిపురాం సిద్ధాం పూజయేద్భిందుతర్హణైః ॥ 163

షట్పక్రాలకు రెండు వైపులా గ్రంథులున్నాయి. ప్రాణాయామము చేసినప్పుడు ఈ గ్రంథులు ఉబ్బుతాయి. ఆధారంలో బయలుదేరిన కుండలిని, ఈ ధులను చేదించుకొని పైకి పోతుంది. హృదయంలో శూన్యాకారముంటుంది. పుర్యష్టకము సూక్ష్మతమమైనది. పుర్యష్టకము - అంటే.

1. కర్మేంద్రియాలు	2. జ్ఞానేంద్రియాలు
3. మనోబుద్ధి చిత్త అహకారాలు	4. ప్రధాన వాయువులు
	(ప్రాణాపాన వ్యానోదాన సమానములు)
5. పంచభూతాలు	6. కామము
7. కర్మ	8. అజ్ఞానము

ఇవన్నీ ఆత్మతో సూచించబడుతుంటాయి. క మొదలైన వర్షులన్నీ స్వరాలతో కలిసి ఉచ్చరించబడుతుంటాయి. ఇవే రహస్య యోగినీ పేరుతో ప్రసిద్ధమైనవి. సంసార బంధనాలే రోగము. అదే భవరోగము. వీరులచే నమస్కరింపబడే ఈ చక్రంలో వశిన్యాది దేవతలుంటారు. వీరు రక్త వర్ణముతో వరద అభయముద్రలు పుస్తకము జపమాల ధరించి ఉంటారు. ఈ యోగినులు సిద్ధి పదముతో కూడి చెప్పబడుతున్నారు. జీవుడు దేవుడు, పరమాత్మ - జగత్తు అంతా ఒక్కటే అనే భావనే శుద్ధ విద్య. ఆ భావన గల ఈ చక్రేశ్వరి త్రిపురాసిద్ధి. ఈ చక్రంలో ముద్రాదేవి పేరు ఖేచరీ ముద్ర భుక్తిసిద్ధి.

అష్టమావరణము (అక్షరణము)

- శక్తీ త్రయాత్మికాదేవి చిద్వామ ప్రసరాప్సరాః ।
 సంవర్తాగ్ని కలారూపాః పరమాతి రహస్యకాః! ॥ 164
- పూర్ణా పూర్ణ స్వరూపాయా సిద్ధేర్దేహేతు స్సురేశ్వరి ।
 సర్వసిద్ధి మయా ఘోతు చక్రేత్వాయుధ భూషితాః ॥ 165
- స్థితాక్కామేశ్వరీ పూర్వాశ్చ తస్త్రః పీఠదేవతాః ।

ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియాశక్తులు, వామజ్యేష్ఠారౌద్రీ శక్తుల, సృష్టి స్థితిలయాలు, పశ్యన్తి, మధ్యమా వైఖరి వాక్కులు, త్రిమూర్తులు, మాతృమానమేయాలు యొక్క సంక్షిప్త రూపమే ఖేచరీణము. ఈ శక్తులన్నీ బిందువులో ఉన్న పరమేశ్వరి రూపాలు. అందుకేనే ఆత్మ సుఖాన్ని లోకం చేస్తాయి. ఈ శక్తులు ప్రళయకాలాగ్ని లాగా ప్రకాశిస్తూ అతి రహస్య యోగినులుగా

ప్రసిద్ధి చెందాయి. జీవన్ముక్తికి కారణ భూతమైనవి. సర్వసిద్ధి ప్రదచక్రమైన త్రికోణంలో కామగిరి, పూర్ణగిరి జాలంధర పీఠాధిపతులైన మహా కామేశ్వరీ వజ్రేశ్వరి, భగమాని శక్తులను, త్రికోణము మధ్యలో ఓడ్యాణ పీఠాది దేవత మహా త్రిపురసుందరిని ధ్యానించాలి. ఇక్కడ దేవత త్రిపురాంబసిద్ధి ఇచ్చాసిద్ధి, సర్వబీజముద్రా శక్తి ఉంటుంది. ఈ దేవతలందరినీ సర్వోపచారాలతోనూ పూజించాలి.

ఆయుధ ధ్యానము

- ఆయుధాస్త్రతిరక్తాభాః స్వాయుధోజ్జ్వలమస్తకాః ॥ 166
- వరదాభయ హస్తాశ్చ పూజ్యా వ్రతఫలప్రదాః ।
- త్వదీయాశ్చ మదీయాశ్చ పుంస్త్రీ వశ్యవిధాయినః ॥ 167
- త్వగ్ సృగ్ మాంసమే ధోస్తీ శుక్లానాం చ మహేశ్వరి ।
- ద్వితీయ స్వరసంయుక్తా వీతే బాణాస్త్య దీయకాః 168

కామేశ్వరీ కామేశ్వరుల ఆయుధములు రక్త వర్ణముగలిగి సాధకుని శిరస్సునందు ధరించ గలిగినవై ఉంటాయి. ఈ ఆయుధాలు వరద, అభయ హస్తములు కలిగి ఉంటాయి. అంటే సాధకులకు ఉపాసనా ఫలాన్నిస్తాయి. కామేశ్వరి ఆయుధములు పురుషులను, కామేశ్వరుని ఆయుధాలు స్త్రీలను వశం చేసుకుంటాయి. ఈ బాణాలకు బీజాలు ఈ విధంగా ఉంటాయి.

త్వక్ - య అస్యక్ - రేఫ మాంసము - ల
 మేధః - వ అస్తి - శ మజ్జా - ష
 అర్థము - స (శరీరములోని నీరు)

ఇవన్నీ ద్వితీయ స్వరమైన దీర్ఘముతోనూ, బిందువుతోనూ కలిసి ఉంటాయి. అంటే యాం, రాం, లాం, వాం, శాం, షాం, సాం

చక్రేశ్వరి రూపము

- వామాదీనాం పురాణాం తు జనన ఆపురాంబికా ।
- పరస్పాతంత్ర్య రూపత్వాదిచ్చా సిద్ధిర్మహేశ్వరి ॥ 169
- వీతాస్పర్శో పచారేణ పూజయేత్తు వరాననే ।

వానూ, జ్యేష్ఠా, రౌద్రీ, ఇచ్చా జ్ఞానక్రియా శక్తులకు జనని ఎవరో ఆమెయే త్రిపురాంబికా అను ప్రసిద్ధమైన చక్రేశ్వరి. పరమేశ్వరుని యొక్క ఇచ్చ వలన చక్రార్చన చేయు సాధకుడికి ఇచ్చా సిద్ధి కలుగుతుంది. గతంలో చెప్పిన బాణదేవతలను, త్రికోణ దేవతను సర్వోపచారములతో ఇక్కడ పూజించాలి. ఈ చక్రంలో గల సిద్ధి ఇచ్చాసిద్ధి. ముద్రాశక్తి సర్వబీజముద్ర.

నేపమూవరణ (బంధువు)

- సర్వానందమయే దేవి పరబ్రహ్మాత్మకే పరే || 170
- చక్రే సంవిత్తి రూపాచ మహా త్రిపురసుందరీ ।
- స్వైరాచారేణ సంపూజ్యా త్వహంతే దంతయోస్సమా || 171
- మహాకామ కలారూపా పీఠ విద్యాది సిద్ధిదా ।
- మహా ముద్రా మయీదేవీ పూజ్యా పంచదశాత్మికా || 172
- తత్త త్తిథిమయీ నిత్యానవమీ భైరవీ పరా ।
- ప్రతి చక్రం సముద్రాస్తు చక్ర సంకేత చోదితాః || 173

సర్వానంద మయమైన బిందు చక్రమునందు మనసులోకి వచ్చే అన్ని ఆలోచనా శక్తులను, వాటి మధ్య ఉండే సంధి కాలాన్నీ ప్రకాశింపచేసే చిద్రూపమైన మహా త్రిపురసుందరి ఉంటుంది. సాధకుడు ఆ యొక్క పరమేశ్వరి స్వరూపాన్ని తెలుసుకున్నట్లైతే జాలంధర, పూర్ణగిరి, కామరూప, పీఠములు యొక్క, శక్తి కామరాజ వాగ్భవ కూటముల యొక్క సిద్ధులు అన్నీ అతడికి ప్రాప్తిస్తాయి. ఈ చక్రంలో దేవి యోని ముద్రతో కూడి ఉంటుంది. పంచ దశాక్షరాలతో కూడి ఉంటుంది. ఆవిడే మహానిత్య; షోడశ కలా స్వరూపిణి, సాదాఖ్య. తొమ్మిదవదైన బిందు చక్రేశ్వరి. ఆమెనే భైరవి అంటారు. భైరవి - సుంకరి - తన ధర్మాన్ని తాను నిర్వహించనట్లైతే దండించ గలదు. ఆ భయంతోనే గాలి వీసేభయ, సూర్య చంద్రులు, అష్టదిక్పాలకులు వారి వారి పనులు సవ్యంగా నెరవేరుస్తున్నా.

పదహారు అక్షరాలతో ప్రతిపాదించబడిన ఈ దేవి షోడశాపమై పరాపర రహస్య యోగినిగా ప్రసిద్ధి చెందింది. పశ్యంత్యాది వాక్కులకు అతీతమైనది. స్వైరాచారముగా పూజింపతగినది. స్వైరాచారము అంటే - స్వేచ్ఛా విహారము. కర్మకాండలను మాని, శివశక్తుల సామరస్యాన్ని సొందటము.

నిత్య దేవతల అర్చన

నిత్యక్రిన్నాది కాశ్చైవ కామ్య కర్మాను సారతః ।

చతురస్రాంతరాల్లవా త్రికోణే వాయజేత్ సుధీః ॥

174

వస్యాది కామ్యకర్మలననుసరించి కామేశ్వరీ, భగవాలినీ మొదలైన పదిహేను నిత్యలను భూపురానికీ - షోడశదళానికీ మధ్య గానీ, త్రికోణము నందుగానీ పూజించవచ్చును. ముందుగా ఆ తిథి నిత్యను పూజించి, తరువాత మిగిలిన నిత్యను పూజించాలి. ఆ తరువాత ఏ కోరికతో ఏ నిత్యను పూజించాలో ఆ నిత్యను పూజించాలి.

కామ్య ప్రయోగము బాగా తెలిసిన వారు మాత్రమే ఈ పని చెయ్యాలి. ఒక్కొక్క నిత్య ఒక్కొక్క రకమైన ఫలితాన్నిస్తుంది.

నిత్యా దేవతల అర్చనలో ఏ దేవతని ముందు పూజించాలి? ఏ వరుస క్రమంలో నిత్యా దేవతలను అర్చించాలి అనే విషయంలో సంప్రదాయ భేదాలనేకమున్నాయి. కాబట్టి సాధకులు గురు సంప్రదాయాన్ని మాత్రమే పాటించగలరు. నిత్యా దేవతల పూజ తంతరాజములో వివరంగా ఇవ్వబడింది.

శ్రీచక్ర పూజ

స్రైః పితైః లింగనాశి అధూపై రారాధ్య దేవతాః ।

చక్ర పూజాం విధాయేత్తం కులదీపం నివేదయేత్ ॥

175

మకార పంచకముతో దేవిని పూజించి, గంధ ధూప దీపాలతో సర్వోపచారములను సమర్పించాలి. అనంతరము కుల దీపమును నివేదించాలి.

కుల దీపము

అంతర్బహిర్భా సమానం స్వ ప్రకాశోజ్వలంప్రియే ।

పుష్పాంజలింతతః కృత్వా జపంకుర్యాత్సమాహితః ॥

176

అధ్యాత్మిక, ఆది దైవిక, ఆది భౌతికము అను ప్రకాశింప చేయునట్టి తన ప్రకాశము చేత ఉజ్వలమైనది. కుల దీపము - తనకన్న వేరు కానిది. కుల దీపము సమర్పించి పుష్పాంజలి నిచ్చి, ఏకాగ్రత పొందిన వాడై పూజలో భాగముగా జపము చెయ్యాలి. జపము మూడు రకాలు . 1. నిగద 2. ఉపాంసు 3. మానస.

మోసన జనము

కూటత్రయే మహాదేవి కుండలీ త్రితయేఽపిచ ।
 చక్రాణాం పూర్వ పూర్వే షాం నాద రూపేణ యోజితాం ॥ 177

తేషు ప్రాణాగ్ని మాయార్థ కళాబిందుర్థ చంద్రికాః ।
 రోధినీ నాద నాదాంతాః శక్తి వ్యాపిక లాన్వితాః ॥ 178

సనునా చోన్మనాచేతి ద్వాదశాంతే స్థితాః ప్రయే ।
 మూలకుండలినీ రూపే మధ్యమే చ తతః పునః ॥ 179

సృష్ట్యన్ము ఖేచ విశ్వస్య స్థితి రూపే మహేశ్వరి ।
 కేవలం నాదరూపేణ ఉత్తరోత్తర యోజితం ॥ 180

శబలాకారకే దేవి తృతీయే ద్వాదశీకళా ।

ఈ శ్లోకాలలో కూట త్రయము వివరించబడుతోంది. ఓ మహాదేవీ ! మూలాధారము నుండి అనాహతము వరకు వాగ్భవ కూటని.

అనాహతము నుండి - ఆజ్ఞా చక్రము వరకు కామరాజ కూటమి.

ఆజ్ఞా చక్రము నుండి - సహస్రారము వరకు శక్తి కూటమి. వీటిలో పంచదశీ మహామంత్రంలోని ఒక్కొక్క అక్షరము ఒక దానికి పైగా ఇంకొకటి ఉన్నాయి. ఈ మూడు సృష్టి స్థితి సంహారకాలు.

శ్రీచక్రంలోని తొమ్మిది చక్రాలలోనూ

1. భూపురము, షోడశ దళము, అష్ట దళము - సృష్ట్యాత్మకము వీటిలో మళ్ళీ.
 - భూపురము - సృష్టి సృష్టి
 - షోడశ దళము - సృష్టి స్థితి
 - అష్ట దళము - సృష్టి లయ
2. చతుర్ద శారము, దశారములు రెండు - స్థితి రూపము మళ్ళీ వీటిలో.
 - చతుర్ద శారము - స్థితి సృష్టి
 - బహిర్ద శారము - స్థితి స్థితి
 - అంతర్ద శారము - స్థితి లయ

3. అష్టకోణము, త్రికోణము, బిందువు - సంహార రూపము మళ్ళీ వీటిలో.

- అష్టకోణము - సంహార సృష్టి
 త్రికోణము - సంహార స్థితి
 బిందువు - సంహార సంహారము

వీటిన్నింటినీ ఐక్యముగా భావించటమే 'సకల' భావన

పంచదశీ మహా మంత్రములో కూటత్రయమున్నది. మూలాధారాది సహస్రారాంతము అగ్ని సూర్య చంద్ర మండలాలున్నాయి. ఒక్కొక్క మండలానికి మంత్రములోని ఒక్కొక్క కూటమి అన్వయింపబడింది. ప్రతికూటమిలోనూ ప్రాంకారమున్నది. ప్రాంకారములోని కామకళా రూపమైన ఈంకారములో అగ్ని సూర్య చంద్ర కుండలినీలను భావించి, బిందువు మొదలైన తొమ్మిదింటినీ తొమ్మిది ఆవరణల యందు భావించటమే ఐక్య భావన. ఇది నిష్కల భావన.

కుండలినీ మూడు భాగాలలోనూ ఆయా కూటాలకు చెందిన ప్రాంకారములోని కామకళ ఈంకారము నందు మొదట ఐక్యముగా భావించిన అగ్ని సూర్య చంద్ర, కుండలీ త్రయనాదరూపము చేత అంటే బిందువు మొదలైన నాద రూపాలతో నవావరణల యందు ఐక్యత భావించటమే సకల నిష్కల భావన.

సకల నిష్కల నిరూపణకు ముందుగా ప్రాంకారమును వివరిస్తున్నారు.

- ప్రాణము - హకారము
 అగ్ని - రేఫ
 మాయాబీజము - ఈంకారము (కామ కళ)
 కళ - అంటే హార్షకళ హకారము
 కామ కళ, హార్షకళ - రెండూ ఒకటే ప్రాంకారము.

ఈ రకంగా ప్రాంకారానికి వన్నెండు అవయవాలు చెప్పబడుతున్నాయి. అవి బిందువు మొదలైన నాదాలు తొమ్మిది, హార్షకళ, కామకళ, రేఫ మొత్తం వన్నెండు. ఇంకా వివరంగా చెప్పాలంటే.

1. వ్యోమ - హకారము	2. అగ్ని - రకారము	3. ఈంకారము
4. బిందువు	5. అర్థ చంద్రము	6. రోదినీ

7. నాదము	8. నాదాంతము	9. శక్తి
10. వ్యాపికా	11. సుమన	12. ఉన్మనీ

సృష్టి సమయంలో ఆధార కుండలిని నుంచి బయలు దేరిన హకార రూపశక్తి అగ్ని కుండలిని యందు ఉత్పన్నమైన బిందువు, నాదము మొదలైన తొమ్మిదింటి చేతా కలిసిన స్థితి రూపంలోనూ, అనాహతం నుండి బయలు దేరిన హకారము సూర్య కుండలిని యందు ఉత్పన్నమైన బిందువు మొదలైన నవనాదాలతోనూ కలుస్తున్నది. ఇప్పుడు మొదటి రెండవ నాదములు కలిసినవై మూడవ కూటమి అయిన సోమఖండంలోని బిందువు మొదలైన నవనాదాలతో లీనమవుతుంది. అలాగే త్రైలోక్య మోహన చక్రము మొదలైనవన్నీ పై చక్రాలలో లీనమవుతున్నాయి. ఇది సకల నిష్కలము.

శిరస్సుకు పది అంగుళాల పైన సహస్రార కమలమున్నది. దానికిరెండంగుళములపైన వ్యాపించిన బ్రహ్మరండ్రముందు గల కామకళయే చిత్కళ అని భావించాలి. ఇది నిష్కల భావన.

భావన

శూన్యషట్కం తథా దేవి హ్యవస్థా పంచకం పునః : 181

విషు వంసప్తరూపం చ భావయన్ మనసాజపేత్ ।

నెమలి పింఛమందలి చంద్రునితో సమానమైన శూన్య పంచకము, నిరాకారము యొక్క షట్కము, జాగ్రత్ మొదలైన అవస్థా పంచకము, ప్రాణమంత్రాది విషువత్సప్తకము, పూర్వము చెప్పబడిన నవచక్రాలు, ఆత్మకు చెందిన సకలారులను మనసులో భావిస్తూ జపం చెయ్యాలి.

శూన్య షట్కము

అగ్న్యాది ద్వాదశాంతేషు త్రీం స్త్రీన్ త్యక్త్వావరాననే ॥ 182

శూన్యత్రయం విజానీయా దేక్షైకాంతర తః ప్రీయే ।

శూన్యత్రయా త్పరేస్థానే మహాశూన్యం విభావం 183

హ్రీం కారములో హ కారము, ర కారము, ఈ కారముయేత్ ॥ ౧౪ అర్థ చంద్రము, రోదిని, నాదము, నాదాంతము, శక్తి, వ్యాపిక, సుమనా, ఉన్మనీ, మహాబిందువు. ఇవి మొత్తం

పదమూడు. వీ 1, 3, 5, 7 ఈ రకంగా తీసుకున్నట్లైతే వదలి వేసిన రేఫ, బిందువు, రోదినీ, నాదాంకటిల్, వ్యాపిక, ఉన్ననిలను శూన్య షట్కము అంటారు. వీటిలో ఆరవది ఉన్నని మహా శూన్యము. ఇది నిరాకారమైనది. శూన్యమైనది. అందుచేత మిగిలిన ఐదు నెమలి ఫించములోని అర్థ చంద్రాకారము వంటి ఆకారము కలిగి ఉన్నాయని చెప్పబడుచున్నది. వీటిలో మొదటి ఐదింటినీ ధ్యానించి చివరకు మహా శూన్యమును ధ్యానించాలి.

అవస్థా పంచకము - జాగ్రదావస్థ

ప్రబోధ కరణ స్యాఽథ జాగరత్వేన భావనం ।

వహ్నాదేవి మహాజాగ్రదవస్థా త్వింద్రియద్వయైః ॥ 184

ఇంద్రియద్వయైః - అంటే జ్ఞానేంద్రియముల, కర్మేంద్రియముల చేత అని అర్థము. ఈ ఇంద్రియాలు అన్నీ పనిచేస్తూ విషయాలు తెలుసుకుంటూ ఉండటమే జాగ్రదావస్థ. ఈ అవస్థను తృతీయ ఖండమందలి ప్రాంకారములోని రేఫలో భావించాలి. అంటే ఈ అవస్థ ప్రకాశక సాక్షి.

స్వప్నావస్థ

అంతరైః కరణై రేవ స్వప్న మాయా వ బోధకః ।

గళదేశే సుషుప్తిస్తు లీనపూర్వ స్వ వేదనం ॥ 185

మనోబు చిత్త అహకారాలు అంతః కరణ చతుష్టయము. వీటివల్ల మాత్రమే జరిగే వ్యవహారము స్వప్నము. స్వప్నము మాయా మాత్రమైనది. ఇది కర చరణముల వల్ల జరగదు. మూడవ ప్రాంకారములోని కామకళా బీజము ఈం గా దీనిని తెలుసుకోవాలి కాని కంఠ ప్రదేశంలోని రెండవ కూటమిలోని లకారమందుభావించాలి.

సుషుప్తి

అంతః కరణ వృత్తీనాం లయతో విషయశ్య తు

పూర్వార్థానాం నిలోమేన భ్రూమధ్యే బిందు సంస్థితా ॥ 186

అంతఃకరణ వృత్తులను, వాటి విషయములను తన ఆత్మ యందు లీనము చెయ్యటమే సుషుప్తి. సుషుప్తిలో సుఖము తప్ప మరీ ఏ ఇతర విషయాలు మనసుకు అంటవు.

కాబట్టి ఏమీ తెలియని విషయమునకు విషయముగు స్థితి సుస్థితి సుషుప్తిలో మనకు ఏమీ తెలియదు. అజ్ఞానము వలె ఉంటుంది. ఇది మూడవ ప్రాంతార్ముఖత బిందువు కాని ఆజ్ఞా చక్రమందు భావించాలి.

తులీయావస్థ

చైతన్య వ్యక్తి హేతోస్తు నాద రూపస్య వేదనం ।

తుస్య రూపం తం చాత్ర వృత్తార్థా దీస్తు సంగ్రహః ॥ 187

తులీయావస్థలో చైతన్య మున్నదని తెలియటయే తులీయావస్థ స్వరూపము. ఈ అవస్థ అర్థ చంద్రము. అంటే బిందువు అర్థ చంద్రము రోదినీ మొదలైన వాటిలోని అర్థ చంద్రము అని భావించాలి.

తులీయా తీతము

తుర్యాతీతం సుఖం స్థానం నాదాంతాది స్థితంక్రియే ।

అత్రైవ జప కాలేతు పంచావస్థాస్మరేద్బుధః ॥ 188

నాదములన్నీ లయమై పోయిన తరువాత కేవలము ఏ సుఖమై ఉంటుందో, ఆ స్థితి తులీయా తీతము. వాక్కుకు అతీతమైన పరమానంద రూపమే తీతము. ఇది శక్తి వ్యాపికా, ఉన్ననీలందు ఉంటుంది. జపకాలంలో మూడవ కూటమినందే అవస్థాపంచకమును భావించాలి.

విషవత్సృష్టకము - ప్రాణవిషవత్సృష్టకము

యోగః ప్రాణాత్మ మనసాం విషువం ప్రాణ సంజ్ఞితృత్ ।

ప్రాణము, ఆత్మ, మనసుల యొక్క కలయికయే ప్రాణ సంజ్ఞకమైన విషువము. ఈ మూడింటి కలయిక హృదయమందు జరుగుతుంది. కలయిక అంశ్యైక్య భావన ఇదే ప్రాణ విషువము.

ఇంకొక వాదము ప్రకారము

- మూలాధారము నుండి - హృదయమున వరకు ఒకటి
- హృదయము నుండి - ఆజ్ఞా చక్రమున వరకు రెండవది
- ఆజ్ఞా చక్రము నుండి - సహస్రారము వరకు మూడవది.

ఈ రకంగా విద్యా పంచదశి మూడు కూటములు కాబట్టి ఆధారమందు ప్రాణ (నాయు) రూపమైన కకారము (కకారాత్తు ప్రభంజనః) ఆత్మ మనసులతో కలిపి - బిందు అర్థ చంద్రము రోదినీలను దాటి నాద పర్యంతము ఉండే ఐక్యభావనే ప్రాణవిఘ్నము.

మంత్ర విషయము

౪౪

ఆధారోత్థిత నాదేతు లీనంబుధ్యాత్మ రూపకం । 189

సంయోగేన వియోగేన మంత్రార్థా నాం మహేశ్వరి ।

అనహతాద్యా ధారాంతం నాదాత్మత్వ విచింతనమ్ ॥ 190

మూలా ధారము నుండి పుట్టిన శ్రీ విద్యావర్ణములను 'నాద మందు' ఆత్మ రూపంతో లీనమైనట్లుగా భావించి, మంత్ర వర్ణములను వర్ణ శరీరమందు సంయోగము చేయుటచేత అంటే ఆయావర్ణాత్మకత్వము చేత - ప్రతిరెండు వర్ణాలకూ మధ్య ఉండే శుద్ధ నాదరూపముచేత మూలా ధారము నుంచి బ్రహ్మారంధ్ర పర్యంతము భావించటమే మంత్ర విఘ్నము. శుద్ధ నాదము క ఏ వర్ణాలు పలికినప్పుడు ఆ రెండింటికి మధ్య వర్ణము లేని స్థితి ఒకటి ఉంటుంది. అదే శుద్ధనాదము.

ఇక్కడ 'అనహత' శబ్దముచే మూలాధారము, 'ఆధారాంత' శబ్దముచే బ్రహ్మారంధ్రము సూచించబడుతున్నాయి. సర్వాధారాలకు బ్రహ్మారంధ్రమే అంతము.

మూలా ధారము నుండి బ్రహ్మారంధ్రం వరకు మంత్ర వర్ణనాదమును భావించుటే మంత్ర విఘ్నము.

ఆధారమున పుట్టిన నాదాన్ని ఆత్మ రూపంగా భావించి అనహతము నుండి బ్రహ్మారంధ్రం వరకూ మంత్రార్ణములను సమిష్టిగా భావించటం చేత, శుద్ధ నాదము అంటే మంత్రార్ణములు లేకుండా భావించటమే మంత్ర విఘ్నము. సంయోగేనా - మనసుకు ఆలోచనలు కలిగినప్పుడు మనసు లోకూపం దాలుస్తుంది. శోగ ఆలోచనపోయి ఇంకొక ఆలోచన వస్తే మనసు రెండవ రూపు పొందుతుంది. అయితే ఈ మార్పుకు మ మనస్సు యొక్క చిద్రూపము ప్రకాశిస్తుంది. ఇది ఎలాగంటే మాలలో పూసలుంటాంట్లో పూసకూ పూసకూ మధ్య దారం ఉంటుంది. అదే పద్ధతిలో వృక్షుల మధ్యన పూపముంటుంది.

మూలా ధారంలో బయలుదేరిన నాదము షట్పక్రాలలోని అక్షరాలచేత ధా పోతుంది. అయితే అక్షరము నాదము యొక్క పరిణామమే కాబట్టి నాదము షట్పక్రం ఈ రకంగా

నాదము మంత్ర వర్ణములతో కలిసి మూలలోని పూసలాగా, పూసకూ పూసకూ మధ్య దారంలాగా ఉండటాన్నే సంయోగ వియోగముంటారు.

నాడీ విషువము

విషువం నాదసం స్పర్శాన్నాడీ విషువ ముచ్యతే ।

ద్వాదశ గ్రంథి భేదేన వర్ణాన్నాడ్యంత రేప్రియే ॥

191

మంత్రములో మూడు ఖండాలున్నాయి. వీటి చివర ఉన్న హ్రీంకారములలో కామకళా బీజమైన ఈం ఉన్నది. ఈ కామకళా బీజములలోని నాదము ఆధార చక్రము నుంచి షట్పక్రాలకు రెండు వైపులా ఉన్న గ్రంథులను చేదించుకుంటూ సుషుమ ాడిల్ వేళించి బ్రహ్మ రంధ్రం దాకా వ్యాపించినట్లు భావించటాన్నే నాడీ విషువము అనెనారు⁶ ।

ప్రథమ కూటమి చివరనున్న కామకళా నాదము ద్వాదశ గ్రంథి భేదము చేసి సుషుమ్నలో ప్రవేశించటమే నాడీ విషువము.

ప్రశాంత విషువము

నాద యోగః ప్రశాంతం తు ప్రశాంతేంద్రియ గోచరం ।

వహ్నిం మాయాం కలాంచైవ చేతనామర్థ చంద్రకం ॥

192

౯ నాదనాదాంతాన్ శక్తౌ లీనా నిభావయేత్ ।

మూలాధి⁷ను మందు పుట్టిన నాదము 'శక్తి' యందు లయమవుతున్నది. ఇదే నాద యోగము. 'శక్తి' ప్రశాంతమైన స్థానము. నాదము ప్రశాంతమైన స్థానములో లీనమవుతోంది కాబట్టి దీన్ని ప్రశాంత విషువము అంటారు. ఇది నియమిత ఇంద్రియాలకు మాత్రమే గోచరమువుతుంది.

శక్తి విషువము

విషువం శక్తి సంజ్ఞంతు తదూర్ధ్వం నాద చింతనమ్ ॥

193

పైన చెప్పి గా 'శక్తి' యందు లయమైన నాదము తిరిగి ఉజ్జీవము పొంది, దాని తరువాత ఉన్ననట్కృషిక⁸ను దాటి సుమన యందులయమైనదిగా భావించటాన్నే శక్తి విషువము అంటారు.

పరమానందస్థితి

పరం స్థానం మహాదేవి నిసర్గానంగ క్షుందరం ॥

195

ఓ మహాదేవి ! షట్క్రాలలోనూ శూన్యషట్క, అవస్థా పం . సప్త విషువములకు అతీతమైన విశ్వ విశ్రాంతి స్థానము స్వాభావికమైన పరమానందఃచక్రనే సుందరమైనది. ఆ ఆనందము అనుభవించాల్సిందే కాని చెప్పటానికి వీలుకాదు. యోగులు, సాధకులు అందరూ దీన్ని అనుభవించవచ్చును.

ఫలితము

వీనంచితయ మానస్య జపకాలేషు సార్వతి ।

సిద్ధయ స్సకలాస్తూర్ణం సిద్ధ్యంతి త్వత్ప్రసాదతః ॥

196

జపం చేసేటప్పుడు పైన వివరించిన షట్క్ర, శూన్యాలను భావిస్తూ జపం గనక చేసినట్టే ఆ పరమేశ్వరి అనుగ్రహం లభించి సకలార్థాలు ఈడేరతాయి.

త్రే,

తర్పణ

వీనం కృత్వా జపందేవ్యా వామహస్తే నివేదయేత్ ।

అనామాంగుష్ఠయోగేన తర్పయే చ్చక్రదేవతాః ॥

197

ఈ రకంగా జపం చేసి ఆ జపాన్ని 'గుహ్యోతి గుహ్య' అనే మంత్రముతో పరమేశ్వరి ఎడమచేతిలో సమర్పించాలి. సాధకుడు అనామిక, అంగుష్ఠములు కలిపి (తత్పముద్ర చక్ర దేవతలకు తర్పణ చెయ్యాలి. అంగుష్ఠము - శివుడు. అనామిక శక్తి కాబట్టి ఆరెండు వ్రేళ్ళు కలిపితే శివశక్తుల సామరస్యము ఏర్పడుతుంది.

ఉప సంహారము

మద్యం మాంసం తథామత్స్యం దేవ్యాస్తు వినివేదద ।

కౌలాచార సమాయుక్తై ర్వీ రైస్తు సహపూజయేత్ ॥ మేత్

198

పూజానంతరము పరమేశ్వరికి మకారత్రయము నివేదన చెయ్యాలి. కౌళాచారము బాగా లె న 'వీరులైన' వారితో కలిసి శ్రీచక్రపూజ చెయ్యాలి. కులార్ణ వత్రంలో శ్రీ చక్రాన్ని బ్రిసిండుగా కాక సమూహంగా భావించాలని చెప్పబడింది. అందుచేత వీరులైన వారితో అంటే మంచి ఉపాసకులతో కలిసి పూజించాలి.

నైమిత్తిక పూజ

పుష్పభేన తువారేచ సారేచ పరమేశ్వరి ।

గురోర్దినే స్వనక్షత్రే చతుర్దశ్యష్టమీ ఘచ ॥

199

చక్ర పూజాం విశేషేణ యోగినీనాం సమాచరేత్ ।

నిత్య పూజను నిష్ఠతో చేసే వారికి మాత్రమే నైమిత్తికార్చన యందు అధికారమున్నది. పుష్పమీ నక్షత్రమున, ఆదివారము, గురు అంటే - గురువుల జన్మ దినమందు, సాధకుని జన్మ నక్షత్రమున, చతుర్దశి, అష్టమి తిథుల యందు నైమిత్తి కార్చన చెయ్యాలి. యోగులు, యోగినిలు, వీరులతో కలిసి విశేష ద్రవ్యాలతో శ్రీ చక్రపూజ చెయ్యాలి. పూజలో చెప్పిన ద్రవ్యాలు మాత్రమే వాడాలి. అంతే కాని పర్యాయములు వాడరాదు.

యోగినుల సంఖ్య

చతుః షష్ఠి యుతాః కోట్యో యోగినీనాం మహాజసామ్ ॥

200

చక్రమేతత్ సమాశ్రిత్య సంస్థితా వీరవందితే ।

వీరుల చేత నమస్కరింపబడు ఓ దేవి! శ్రీ చక్రంలోని ప్రతి ఆవరణలోనూ మహా తేజస్సుతో కూడిన యోగినులు అరవై నాలుగు కోట్ల మంది ఉన్నారు. ఈ రకంగా తొమ్మిది ఆవరణలలోనూ అసంఖ్యాకమైన యోగినులున్నారు.

అష్టాష్టకము

అష్టాష్టకంతు కర్తవ్యం విత్త శాత్య వివర్జితం ॥

201

త్యమేవతా సాం రూపేణ క్రీడశే విశ్వ మోహినీ ।

అష్టా ము: ఎనిమిది మంది దంపతులను వయస్సుల వారీగా కూర్చుండబెట్టి, వారికి ప్రసాదము ఇవ్వాలి. ఈ దంపతులు ఏ సంప్రదాయానికి సంబంధించిన వారైనా ఫరవా లేదు.

బైరవులు ఎనిమిది మంది. బ్రాహ్మీ మొదలైన యోగినులు ఎనిమిది మంది.

1. అసితాంగ బైరవ - బ్రాహ్మీ	2. ఋఋ బైరవ - మహేశ్వరి
3. చండ బైరవ - కౌమారి	4. క్రోధ బైరవ - వైష్ణవి

5. ఉన్నత బైరవ - వారాహి 6. కపాల బైరవ - మాహేంద్రి
7. భీషణ బైరవ - చాముండా 8. సంహార బైరవ - మహాలక్ష్మి

వీరినే అష్ట మిదునములు అంటారు.

వీరి పూజకు లార్దవ తంత్రములో చెప్పిన విధంగా పూర్తి చెయ్యాలి.

శ్రీ చక్రములోని భూపురము దగ్గర నుంచి త్రికోణము వరకు ఎనిమిది ఆవరణలలోనూ అష్టమిదునముల యొక్క అంశలను పూజించాలి. అంటే భూపురంలోని ఎనిమిది దిక్కుల యందు అసితాంగ బైరవ, బ్రాహ్మి యోగినిల యొక్క అంశలను పూజించాలి. ఈ రకంగా ప్రతి ఆవరణలోనూ పూజ జరగాలి. ఈ పూజను ప్రాదక్షిణ్యంగానే చెయ్యాలి.

అష్టాష్ట కార్దన :

సంకల్పం : శ్రీ దేవ్యా బహిర్యాగస్య మహా యాగత్వ సిద్ధ్యర్థం అష్టాష్టకార్చనం కరిష్యే॥

ధ్యానం :

మహా కామేశ్వరి శివే యోగినీ వీరవందితే ।

అష్టాష్టకార్చనం కర్తు మను జ్ఞాం దేహి సుందరి ॥

ప్రథమాష్టకము:

ప్రయాగక్షేత్రే వేసినీ పుర్యాం కామరూప పీఠే

వటః । పద్మముద్రాయాం వ్యోమ మండ లేమేరు

సంతానశ్చక్ర్యాం అంక్షాం మంగళాంబాయై నమః

మంగళ నాథాయ నమః । బ్రహ్మోత్తయై నమః ।

అసితాంగ బైరవాయ నమః ।

ఇప్పుడు ప్రథమ ఆవరణలోని ఎనిమిది దిక్కుల యందు పూజ ఈ విధంగా ఉంటుంది.

1. క్షంక్షాం అక్షభ్యాం నమః ।

క్ష క్షాం అక్షం బా పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః

2. క్షీం క్షీం ఋక్ష కర్ణాభ్యా నమః

క్షీం క్షీం ఋక్ష కర్ణాంబా క్ష క్షాం పూజయామి తర్పయామి నమః

3. క్షుష్ణా రాక్షసాభ్యా నమః ।
క్షుం ిం రాక్షసాంబా పూజయామి తర్పయామి నమః
4. క్షుం క్షూం ిం క్ష పణాభ్యాం నమః
క్షుం క్షూం ిం క్ష పణాంబా పూజయామి తర్పయామి నమః
5. క్షగ్రష్ట్రాం గ్రాం క్ష పాభ్యాం నమః ।
క్షగ్రం క్షగ్రాం క్ష పాంబా పూజయామి తర్పయామి నమః
6. క్షం క్షం పింగళాక్షీ భ్యాం నమః ।
క్షం క్షం పింగళాక్ష్యంబా పూజయామి తర్పయామి నమః
7. క్షం క్షం అక్ష పయా భ్యాం నమః ।
క్షం క్షం అక్ష పయాంబా పూజయామి తర్పయామి నమః
8. క్షం క్షః క్ష మాభ్యాం నమః ।
క్షం క్షః క్షమాంబా పూజయామి తర్పయామి నమః

ద్వితీయాష్టకం :

వారణాసీ క్షేత్రే శాణ్డినీ పుర్వాం మలయగిరి
 పీతే స్మాతక వృక్షే లింగ ముద్రా యాం నాయు
 మహాశక్తి మహేంద్రా వల్యాం ఈం లాం చర్చికాం
 బ్ధా నమః । ఇం లం చర్చి కానాధాయ నమః ।
 మమై శ్చర్చ్యేనమః । ఋ ఋ ఖైరవాయ నమః ।

ఇప్పుడు () యావరణలోని ఎనిమిది దిక్కులయందు పూజ.

1. లం లాం వ్యతీ భ్యాం నమః । లం లాం లీలాంబాయై శ్రీపాదుకాం పూజయామి తర్పయా లీలమః
2. లిం లీం మి లాభ్యాం నమః । లిం లీం లోలాంబా శ్రీపాదుకాం పూజయామి తర్పయాః నమః
3. లుం లూం మి త్తా భ్యాం నమః । లుం లూం లు త్తాంబా శ్రీపాదుకాం పూజయామి తర్పయాః నమః

4. లృం లృం లుబ్ధా భ్యాం నమః । లృం లృం లుబ్ధాంబా శ్రీసాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
5. లం లం లూకా భ్యాం నమః । లం లం లూకాంబా శ్రీసాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
6. లేం లైం లంకేశ్వరాభ్యాం నమః లేం లైం లంకేశ్వరాంబా శ్రీసాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
7. లోం లౌం లోలసాభ్యాం నమః । లోం లౌం లోలసాంబా శ్రీసాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
8. లం లః విమలాభ్యాం నమః । లం లః విమలాంబా సాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః

శ్రీ

తృతీయాష్టకం :

కైలాస పురీక్షితే కైవర్తనీ పుర్యాం పూర్ణగిరి వీఠే ఉడంబర వృక్షే సురభి ముద్రాయాం వహ్నిమండలే చంద్ర శిలా తలావల్యాం ఉంహం యోగీశాంబాయై నమః । ఉం హం యోగీశ నాథాయ నమః । ఉం హం కౌమార్యై నమః । ఉం హం చండ భైరవాయ నమః ।

తృతీయా వరణలోని ఎనిః దిక్కుల యందు పూజ

1. హం హం హు తాశనాభ్యాం నమిదిహం హం హుతాశనాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
2. హిం హీం విశాలాక్షీభ్యాం నమః । హిం హీం విశాలాక్ష్యాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
3. హుం హూం బడబాము భీభ్యాం నమః ॥ హుం హూం బడబాముఖ్యంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
4. హ్లాం హ్లాం హర్షా భ్యాం నమః । హ్లాం హ్లాం హర్షాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
5. హం హం హరయా భ్యాం నమః । హం హం హరయాంబా సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః

శ్రీ.

6. హేం హైం మహాక్రోధాభ్యాం నమః | హేం హైం క్రోధిన్యంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
7. హోం హౌం క్రోధినీ భ్యాం నమః | హోం హౌం క్రోధిన్యంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
8. హం హః స్వరయాభ్యాం నమః | హం హః స్వరయాంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః

చతుర్థాష్టకం :

అట్టహాసక్షేత్రే కుటినీ పుర్యాం కులాంతక పీఠే అశ్వత్థ వృక్షే క్షోభిణీ ముద్రాయాం సలిల మండలే శాంబర భేదావల్యాం ఋం సాం హర సిద్ధాంబాయై నమః | ఋం సం హరసిద్ధ సాధాయ నమః | ఋం సాం వైష్ణవ్యం బాయై నమః | ఋం సం క్రోధ బైరవా య నమః |

నాల్న ఆవరణలోని ఎనిమిది దిక్కుల యందు పూజ :

1. సంసాం సంఖ్యాపీఠ సిద్ధాభ్యాం నమః | సంసాం సంఖ్యాపీఠ శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
2. సిం సీం తరలాభ్యాం నమః | సిం సీం తరలాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
3. సుం సూం తారా భ్యాం నమః | సుం సూం తారాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
4. స్పం స్పాం హృష్టా భ్యాం నమః | స్పం స్పాం హృష్టాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
5. సం సం హృల్లేఖా భ్యాం నమః | సం సం హృల్లేఖాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
6. సేం సైం దశకం దరాభ్యాం నమః | సేం సైం దశకంధరాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
7. సోం సౌం సరసా భ్యాం నమః | సోం సౌం సరసాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
8. సం సః రస సంగ్రాహిణీ భ్యాం నమః | సం సః రస సంగ్రాహిణ్యాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః

పంచమాష్టకం :

జయంతి కాక్షేత్రే గండకీ పుర్వ్యాం చాహార పీఠే విభీతక వృక్షే ద్రావిణీ ముద్రాయాం
 పృథినీమండలే అంబరయోగా వల్యాం లూం షాం భద్రాంబాయై నమః; లుంషం భద్ర
 నాధాయ నమః; లూంషాం వారా హ్యై నమః; లుంషం ఉన్మత్త భైరవాయ నమః; ।

పంచమా వరణలోని ఎనిమిది దిక్కుల యందు పూజ.

1. షం షాం తాల జంఘాభ్యాం నమః; షం షాం తాల జంఘంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి
 తర్పయామి నమః;
2. షిం షీం రక్తాక్షీభ్యాం నమః; షిం షీం రక్తాక్ష్యంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి
 తర్పయామి నమః;
3. షుం షూం విద్యుజ్జిహ్వ భ్యాం నమః; షుం షూం విద్యుజ్జిహ్వంబా శ్రీ
 పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః;
4. ష్పం ష్పాం కరాంకా భ్యాం నమః; ష్పం ష్పాం కరం కాంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి
 తర్పయామి నమః;
5. షం షం మేఘనాదాభ్యాం నమః; షం షం మేఘనాథంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి
 తర్పయామి నమః;
6. షేం షైం ప్రచండౌ ర్ఘాభ్యాం నమః; షేం షైం ప్రచండౌ ఘంబా శ్రీ
 పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః;
7. షోం షాం కాల కర్ణాభ్యాం నమః; షోం షాః కాల కర్ణంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి
 తర్పయామి నమః;
8. షం షం బల ప్రదాభ్యా నమః; షం షం బల ప్రదాంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి
 తర్పయామి నమః;

షష్ఠాష్టకం :

చారిత్ర క్షేత్రే రజనీ పుర్వ్యాం జాలం ధర పీఠే నింబ వృక్షే అంకుశముద్రాయాం అగ్ని
 మండలే కులిశ భేదావల్యాం ఐం శాం కిలికిలాంబాయై నమః; ఐం శం కిలికిలి నాధాయ నమః;
 ఐం శాం ఇంద్రాణ్యై; ఐం శం కపాల భైరవాయ నమః; ।

షష్ఠావరణలోని ఎనిమిది దిక్కుల యందు పూజ.

1. శం శాం శం సాభ్యాం నమః శం శాం శం సాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
2. శిం శీం చంపావళీభ్యాం నమః । శిం శీం ప్రవాయాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
3. శుం శూం ప్రవాయాభ్యాం నమః । శుం శూం ప్రవాయాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
4. శృం శృం శూలసాది కాభ్యాం నమః । శృం శృం శూల సాదికాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
5. శం శం పిచు వక్త్రాభ్యాం నమః । శం శం పిచువక్త్రాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
6. శేం శైం పిశాచాక్షీ భ్యాం నమః । శేం శైం పిశాచాక్షాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
7. శోం శౌం పిశితా జ్ఞానాభ్యాంస నమః । శోం శౌం పిశితాజ్ఞానాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
8. శం శః లోలుపాభ్యాం నమః । శం శః లోలుసాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః

సప్తమాష్టకం :

ఏకామ్ర, శిశిల్పినీ పుర్వాం ఉడ్యాణా పీఠే కరంజ వృక్షే లేలిహానముద్రాయాం వ్యాపికా మండలే రక్త వర్షక్షత్ర్యం ఔం వాం కాల రాత్యంబామై నమః । ఓం వం కాల రాత్రి నాధాయ నమః । ఓం వాం చాముండామై నమః । ఓం వం భీషణ భైరవాయ నమః

సప్తమా వరణలోని ఎనిమిది దిక్కుల యందు పూజ.

1. వం వాం వామనా సాభ్యాం నమః । వం వాం వామనాసాంబా శ్రీ సాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
2. విం వీం వాన రాభ్యాం నమః । విం వీం వానరాంబా శ్రీ సాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః

3. వుం వూం వాసనాభ్యాం నమః । వుం వూం వాసనాంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
4. వృం వృాం వికటాసాభ్యాం నమః । వృం వృాం వికటాసాంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
5. వం వం వాయు వేగా భ్యాం నమః । వం వం వాయు వేగాంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
6. వేం వైం బృహత్క లాభ్యాం నమః । వేం వైం బృహత్క లాంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
7. వోం వౌం వికనా భ్యాం నమః । వోం వౌం వికనాంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః
8. వం వః విశ్వరూపిణీ భ్యాం నమః । వం వః విశ్వరూపిణ్యాంబా శ్రీ పాదుకాంపూజయామి తర్పయామి నమః

అష్టమాష్టకం :

దేవకోట క్షేత్రే సటీ నాపుర్వాం దేవీకోట పీఠే కదంబ వృక్షే ఖేకి ముద్రాయం శివమండలే లంపటా చల్యాం అః యాం విభీష కాంబాయై నమః । అం యం విభీష నాధాయనమః । అం యాం మహాలక్ష్మ్యై నమః । అం యం సంహార భైరవాయ నమః

అష్టమా వరణలోని ఎనిమిది దిక్కుల యందు పూజ.

1. యం యాం యమ జిహ్వ భ్యాం నమః । యం యాం యమ జిహ్వంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
2. యిం యిాం జయంతీభ్యాం నమః । యిం యిాం జయం బా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
3. యుం యూం దుర్జయాభ్యాం నమః । యుం యూం దుర్జయాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
4. యృం యృాం యమాంత కాభ్యాం నమః । యృం యృాం యమాంత కాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః

5. యం యం ఓడాలాభ్యాం నమః । యం యం ఓడాలాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
6. యేం యైం రేవతీభ్యాం నమః । యేం యైం రేవత్యంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః
7. యోం యౌం పూతనాభ్యాం నమః । యోం యౌం పూతనా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః 'ంబ
8. యం యః విజయా భ్యాం నమః । యం యః విజయాంబా శ్రీ పాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః

పైన చెప్పిన బ్రాహ్మీ మొదలైన ఎనిమిది మంది యోగినులు. వీరి ఒక్కొక్కరికీ వీరి అంశతో ఎనిమిది మంది యోగినులున్నారు. ఈ రకంగా వీరంతా అర్చిల్వారు మంది అవుతారు. వీరే చతుషష్ఠి యోగినులు జబల్‌పూర్‌లోనూ, ఒరిస్సాలోని హీరాపూర్‌లోనూ చతుషష్ఠి యోగినుల స్వరూపాలే. ఈ రకంగా అరవైనాలుగు కోట్ల మంది అవుతారు. వీరే చతుషష్ఠి యోగినులు. జబల్‌పూర్‌లోనూ, ఒరిస్సాలోని హీరాపూర్‌లోనూ, చతుషష్ఠి యోగినుల ఆలయాలున్నాయి.

వీరిలో ఒక్కొక్కరికీ కోటి మంది పరిచారికలున్నారు. వీరందరూ యోగినుల స్వరూపాలే. ఈ రకంగా అరవై నాలుగు కోట్ల మంది యోగినులు పరమేశ్వరిని సేవిస్తూ ఆమెను ఆరాధించే సాధకుల కోర్కెలు తీరుస్తూ ఉంటారు.

గురుపూజ

అజ్ఞాత్వాతుకులాచారమ యస్యై గురు పాదుకామ్ ॥ 202
యోఽస్మిన్ శాస్త్రే ప్రవర్తేత తం త్వం పీడయ సి ధృ ॥

ఓ దేవీ । కులార్ణవము, పరశురామ కల్పము మొదలైన గ్రంథాలు వ్రాడకుండా, గురు పాదుకలను అర్పించకుండా గురు ప్రసాదము స్వీకరించకుండా కేవలం పుస్తకాలు చదివి ఈ శాస్త్రాన్ని ఎవరు ఆచరిస్తారో వారికి కష్టాలు, రోగాలు కలిసి రావు. ఇందులో అనుమానము లేదు.

అంటే గురూపదేశం లేకుండా ఈ పూజ చేయరాదు అని భావన. గురువు సాక్షాత్తు పరమేశ్వర స్వరూపుడు కాబట్టి, గురుపూజ లేకుండా చక్రార్చన చేయరాదు.

దేవీ ధ్యానము

వీచం జ్ఞాత్వా వరాహోహి కౌళాచార పరస్పదా ॥ 203

అవయోశ్చ బలాకారం మధ్యం తత్ర నివేద్య చ ।

త్వత్ప్రధా ప్రసరాకారా స్త్వామేవ పరిభావయేత్ ॥ 204

సాధకుల కోర్కెలు తీర్చు ఓ పరమేశ్వరీ । ఈ రకంగా పూజా సంకేతము తెలుసుకొని, తంత్రాలలో చెప్పిన ప్రకారము నిత్యమూ పూజచేసినట్లైతే కౌళాచార పరుడగును. నిత్యపూజలో లోపము చేయకూడదు.

శివశక్తు లిద్దరినీ ఒకే రూపంగా భావించాలి. మొదటి రెండు మకారాలను ఆవరణ దేవతలకు నివేదించాలి.

ఉద్యానన

త్వామిచ్ఛా విగ్రహం దేవీం గురురూపాం విభావయేత్ ।

త్వన్మయస్య గురోః శేషం నివేద్యాత్మని యోజయేత్ ॥ 205

ఆ పరదేవతను బ్రహ్మ రంధ్రంలో గల గురువుగా భావించాలి. ఆ తరువాత విశేషార్ఘ్య పాత్రలో మిగిలిన జలాన్ని అక్కడే ఉంటే గురువుకు, లేకపోతే బ్రహ్మరంధ్రములోని గురువుకు నివేదించి, మిగిలిన దానిని సాధకుడు తీసుకోవాలి. తరువాత పరదేవతను సాధకుడు తన హృదయాకాశ మందు స్వీకరించాలి. ఇదే ఉద్వాసన

బలి

యోగినీ నాం మహాదేవి బటుకాయా^౧ రూపిణీ

క్షేత్రాణాం వతయే మహ్యం బలింకుర్వీత హేతునా ॥ 206

మాతృమానమేయ మరీ చికలైన యోగినులకు ఆత్మరూపి, పరమానంద స్వరూపి అయిన వటుకునికి, క్షేత్రపతికి, జీవాత్మకు, సాధడికి రెండవ దానితో కూడిన మొదటి మకారాన్ని బలిగా ఇవ్వాలి.

ఎక్కడైతే మనసుకు సంతుష్టి కలుగుతుందో అక్కడే మనసును ధృఢంగా ఉంచాలి. అక్కడే పరానంద స్వరూపము కాశిస్తుంది. ఎక్కడ మనసు నిలుస్తుందో అదే శాస్త్ర

విహితము. ఎక్కడ మనసు నిలువదో అది శాస్త్రనిషిద్ధము. అని అమృతానందుల వారు చెబుతున్నారు.

పాఠ క్రమముకన్న అర్థ క్రమము బలమైనది. కాబట్టి సాధకుడు తన మనసుకు నచ్చిన అర్థం ప్రకారము బలీ సమర్పణ చెయ్యాలి.

ఘోషారము

నిత్యం పిబన్వమన్ ఖాదన్ స్వేచ్ఛా చార పరస్వయం ।

అహంతే దంత యోరైక్యం భావయన్ విహరేత్సుఖం ॥ 207

ప్రథమ ద్వితీయ తృతీయాలు తిని, మధ్యలో కక్కుతూ మకార సేవాతత్పరుడై ఉండాలి. ఈ జగత్తుకూ తనకూ ఐక్యమున్నదనే భావనతోనే సాధకుడుండాలి. ఆ విధంగా పరమానందము పొంది సుఖైక రూపికావాలి. అహంతా భావము జ్ఞాతృ ధర్మము. ఇదంతా జ్ఞేయ ధర్మము. ఈ రెండింటి సామరస్యమే జ్ఞానము. జ్ఞానమే తానని భావించి సుఖంగా విహరించే సాధకుడు పరిపూర్ణ జ్ఞానానందుడవు తున్నాడు.

గ్రంథోప సంహారము

వీతత్తే కథితం సర్వం సంకేత త్రయ ముత్తమమ్ ।

గోప నీయం ప్రయత్నేన స్వ గుహ్య మివ సువ్రతే ॥ 208

ఓ సువ్రతురాలా । ఈ విధంగా దివ్యమైన స్వాత్మావ భోదకమైన, ఉత్తమమైన, అంతరమును అనుసంధానము చేయు మూడు సంకేతాలనూ నీకు వివరించాను. వీటిని ఇతర సంప్రదాయకుల నుండి కాపాడవలసినది. పతివ్రతలు ప్రాణ పరిత్యాగ పరిస్థితిలో కూడా మాన సంరక్షణ ఏ విధంగా చేసుకుంటారో, అదే విధంగా దీనిని రక్షించ వలసినది.

అనభికారులు

చుంబకే జ్ఞానలు బ్దే చ న ప్రకాశ్యం త్వయానఘే ।

అన్యాయే న దాతవ్యం నాస్తికానాం మహేశ్వరి ॥ 209

శ్రీ విద్యా మంత్రాన్ని జపిస్తూ, దానికి సంబంధించిన అనుష్ఠాన నిష్ఠలలో నాస్తికుడైన వాడు చుంబకుడనబడును. కావ్య, శాస్త్రములందు పొందిన సాధారణ జ్ఞానము చేత శ్రీ విద్య

పాండిత్యము పొంది గోరిన వాడు ఆచరణ రహితుడు, జ్ఞాన లబ్ధుడు. మీరు ఈ విషయాలు తెలుసుకోవటానికి అనధికారులు. ఇతర విషయాలలో యోగ్యత ఉన్నప్పటికీ, గూరుపదేశము దీక్ష, నియమాలు ఉల్లంఘించిన వాడుకూడా అనధికారులే. పరలోకాలు లేవనేవారు కూడా అనధికారులే. వారికి ఈ విషయం చెప్పకూడదు.

గురు స్మరణ

ఏవం త్వయాఽహ మాజ్ఞాస్తో మదిచ్చా రూపయా ప్రభో ।

గ్రంథాంతంలో భైరవి, భైరవునకు నమస్కరించి అంటోంది. ఓ ప్రభూ । నా ఇచ్చారూపమైననీ చేత ఆజ్ఞాపించబడినాను. ఈ జగత్తు మొత్తంలో మనమిద్దరమే ఉన్నాము. కాబట్టే మన యందు గురు శిష్యభావము పరస్పరము కలిగినది. నేను నీకు గురువు నీవు నాకు గురువు. (కొన్ని తంత్ర శాస్త్రాలు శివుడు చెప్పినట్లు, మరికొన్ని శక్తి చెప్పినట్లు ఉన్నాయి. అందుచేతనే శివశక్తులిరువురికీ గురుత్వము చెప్పబడింది. అందుచేత నేను నీకు స్కరిస్తున్నాను.

సంకేత త్రయ జ్ఞాన ఫలము

సంకేతం యోవి జానాతి యోగినీనాం భవేత్ప్రియం ॥ 210

సర్వేష్ఠిత ఫలావాప్తిః సర్వకామ ఫలాశ్రయః ।

యతోఽపి దృశ్యతే దేవి కథం విద్వన్న చింతయేత్ ॥ 211

చక్ర సంకేతము, మంత్ర సంకేతము, పూజా సంకేతము అను ఈ మూడు ఎవడు గాఢంగా తెలుసుకుంటాడో, వాడు యోగినల దయకు పాత్రుడవుతాడు. సంకేతత్రయజ్ఞానము లన సర్వా భీష్టాలూ నెరవేరతాయి. సర్వ కామ్యాలూ తీరతాయి. ఈ విషయాలు అన్నీ తిలకించిన వాడే జ్ఞానానందుడు. చరాచర జగత్తు అంతటినీ తనయందే చూడగలుగుతాడు. జగత్తులోని ఏ వస్తువూ తన కన్న వేరైనది కాదని భావిస్తాడు. ఇదే ఉపాసనా శాస్త్రసారము.

యోగినీ వ్యాధయము అను అద్వైత సిద్ధాంత ప్రతిపాదిత శ్రీ విద్యా గ్రంథానికి హరితస గోత్రీకుడు, శ్రీ క్రోవి కృష్ణమూర్తి శ్రీమతి సత్య పర్వత పద్మనమ్మగారల జ్యేష్ఠపుత్రుడు అయిన క్రోవి పార్థసారథి సులభ శైలిలో సర్వజనా మోదము పొందునట్లుగా వ్రాసిన శ్రీ విద్యా వ్యాధయము అను తెలుగు వ్యాఖ్యానము సమాప్తము.